

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตาม ทฤษฎีการเรียนรู้
เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาทั้งภาษา เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพและ
ความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

นางรุ่งระวี สมะวรรณะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน ภาควิชา หลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีการศึกษา

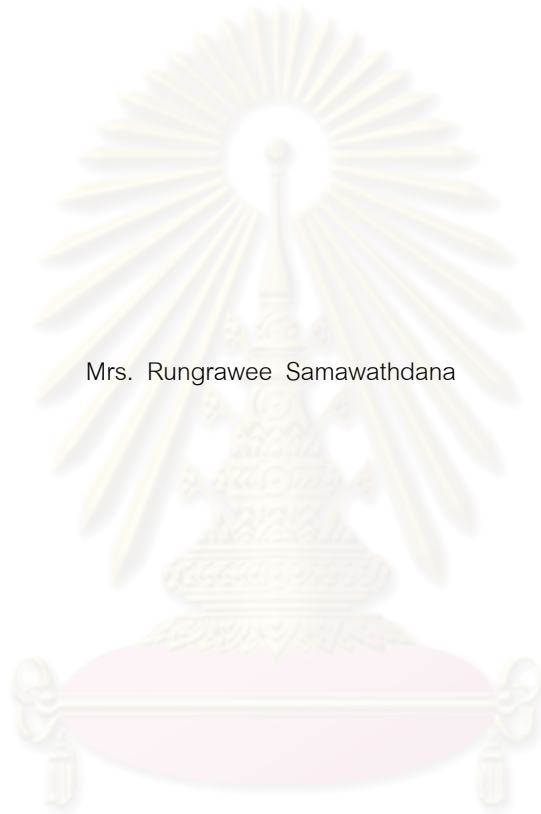
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DEVELOPMENT OF A HEALTH STUDY INSTRUCTIONAL MODEL USING ENGLISH AS
A MEDIUM BASED ON EXPERIENTIAL LEARNING THEORY AND CONTENT AND
LANGUAGE INTEGRATED LEARNING APPROACH TO ENHANCE HEALTH BEHAVIOR
AND ENGLISH COMMUNICATION ABILITY OF LOWER SECONDARY SCHOOL
STUDENTS

Mrs. Rungrawee Samawathdana

ศูนย์วิทยทรัพยากร
A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy Program in Curriculum and Instruction
Department of Curriculum, Instruction and Educational Technology

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2010

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ
ตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหา
กับภาษา เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ และความสามารถในการ
สื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

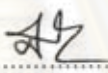
โดย นางรุ่งระวี สมะวรรณนะ

สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน

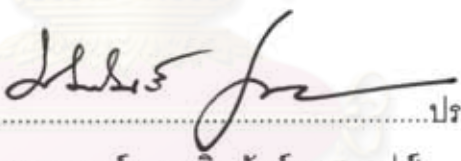
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชีโนกุล

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นักวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต

.....คณบดีคณะครุศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร. ศิริชัย กาญจนวาสี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชีโนกุล)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สร้อยสน สกลรักษ์)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. ทรงศรี สรรณสถาพร)

รุ่งระวี สมะวรรณ: การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพและความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (DEVELOPMENT OF A HEALTH STUDY INSTRUCTIONAL MODEL USING ENGLISH AS A MEDIUM BASED ON EXPERIENTIAL LEARNING THEORY AND CONTENT AND LANGUAGE INTEGRATED LEARNING APPROACH TO ENHANCE HEALTH BEHAVIOR AND ENGLISH COMMUNICATION ABILITY OF LOWER SECONDARY SCHOOL STUDENTS)
 อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รศ. ดร.สุมาลี ชินกุล, อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม: รศ. ดร. เอ็มชัชมา วัฒนปุรานนท์, 295 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนา "รูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (HEC Model)" เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพและความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น และ (2) เพื่อประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น (HEC) การดำเนินการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน แบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 ดำเนินการโดยการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหา ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ค้นคว้าวิเคราะห์สังเคราะห์และนำมาพัฒนาเป็นรูปแบบการเรียนการสอน ระยะที่ 2 เป็นการพัฒนาเครื่องมือการวิจัย การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น (HEC) และเครื่องมือซึ่งประกอบไปด้วยแบบทดสอบความรู้และความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ แบบประเมินเจตคติและการปฏิบัติ รวมทั้งการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง โดยเครื่องมือเหล่านี้สร้างขึ้นจากการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และได้รับการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญในด้านหลักสูตรและการสอนจำนวน 7 ท่าน ค่าความเที่ยงของเครื่องมือเมื่อตรวจสอบแล้วอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ (ระดับที่สูงกว่า .70) และระยะที่ 3 คือการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบ HEC การวิจัยนี้เป็นแบบกึ่งทดลองที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพกับกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม โดยมีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเพื่อให้ตรงกับลักษณะของตัวแทนประชากรซึ่งเรียนอยู่ในโครงการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการสอน ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 46 คน ผลการวิจัย มีดังนี้

(1) รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น (HEC) มีองค์ประกอบหลัก 5 ประการ ได้แก่ แนวคิดทฤษฎี หลักการวัตถุประสงค์ เนื้อหาสุขศึกษาและภาษาอังกฤษในเนื้อหาเฉพาะ กระบวนการจัดการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินผล โดยมีขั้นตอนในการจัดกระบวนการเรียนการสอนรวม 3 ขั้นตอนหลักได้แก่ ขั้นที่ 1) ขั้นเตรียมการวางแผนการจัดการเรียนรู้ 2) ขั้นจัดกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งแบ่งเป็น 4 ขั้นตอนย่อย ได้แก่ 2.1) ชี้นำเสนอและรับประสบการณ์ 2.2) ชี้นำรวบรวมข้อมูลความรู้โดยการสังเกตและใคร่ครวญ 2.3) ชี้นำสรุปความรู้ จัดกลุ่มความคิดอย่างเป็นระบบนำสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ 2.4) ชี้นำทดลองและประยุกต์องค์ความรู้ใหม่ และขั้นที่ 3) ขั้นประเมินผลการเรียนรู้

(2) ผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน โดยการเปรียบเทียบผลการทดลองก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน มีดังนี้

(2.1) ผลการทดลองเพื่อทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นพบว่ารูปแบบนี้สามารถช่วยเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้และความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 60 ซึ่งสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(2.2) ผลการประเมินพฤติกรรมด้านเจตคติ และการปฏิบัติ โดยภาพรวม โดยใช้แบบสอบถามในช่วงคะแนน 5 Likert scale ซึ่งมีค่าความเที่ยงของคอนบาคัลฟ่าที่ระดับ .76 ผลการประเมินทั้งด้านเจตคติและการปฏิบัติของผู้เรียนหลังการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ย สูงกว่า การประเมินก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างจากนักเรียนและผู้ปกครอง พบว่าสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

(2.3) การเปรียบเทียบคะแนนการประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ได้จากการทดลองระหว่างเรียนรวม 5 ครั้ง พบว่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนมีค่าความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาควิชา หลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการศึกษา

ลายมือชื่อนิสิต

สาขาวิชา หลักสูตร และการสอน

ลายมือชื่อ อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ปีการศึกษา 2553

ลายมือชื่อ อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

#4984704027: MAJOR CURRICULUM AND INSTRUCTION

KEYWORDS: BILINGUAL, INSTRUCTIONAL MODEL, HEALTH STUDIES, EXPERIENTIAL LEARNING THEORY (ELT),
CONTENT AND LANGUAGE INTEGRATED LEARNING APPROACH (CLIL), ATTITUDE, HEALTH
BEHAVIORS, ENGLISH FOR SPECIFIC CONTENT, HEC MODEL

RUNGRAWEE SAMAWATHDANA: DEVELOPMENT OF A HEALTH STUDY INSTRUCTIONAL MODEL USING ENGLISH
AS A MEDIUM BASED ON EXPERIENTIAL LEARNING THEORY AND CONTENT AND LANGUAGE INTEGRATED
LEARNING APPROACH TO ENHANCE HEALTH BEHAVIOR AND ENGLISH COMMUNICATION ABILITY OF LOWER
SECONDARY SCHOOL STUDENTS. THESIS ADVISOR: ASSOC. PROF. DR. SUMALEE CHINOKUL, THESIS CO-
ADVISOR: ASSOC. PROF. DR. AIMUTCHA WATTANABURANON, 295 PP.

The purposes of this research were: (1) to develop "a Health Study Instructional Model Using English as a Medium Based on the Experiential Learning Theory and the Content and Language Integrated Learning Approach (HEC model)" to enhance health behaviors and the English communication ability of lower secondary school students; and, (2) to examine the effectiveness of such a model. The study was divided into three phases. The first was to develop the model by investigating the background, problems, theories, approaches, and literature reviews in order to analyze and synthesize the essential components of the model. The second phases involved the development and investigation of the quality of the model and the research instruments including students' content knowledge of health behaviors and English communication test, attitude and practice of health behaviors tests, and semi-structure interview guidelines. The model and the instruments were constructed using content analysis for the validity. This was investigated and approved by seven experts in curriculum and instructional design after piloted was accepted with the terms of reliability (higher level than .70.) The third phase was to examine the effectiveness of the model using the mix method of quantitative and qualitative research within an experimental group. The participants were 46 bilingual students in a lower secondary school selected as a purposive sampling to meet the characteristics of this study.

The results of the study were as follows:

(1) The HEC instruction model consisted of five components: i.e., principle, objective, Health studies and English for specific content, instructional procedures, and assessment and evaluation. The instructional process was based on three main stages:

Stage 1 Preparing for the learning process.

Stage 2 Instructional process consisting of four sub-steps: Step 2.1) Presenting and acquiring experiences by practicing doing; Step 2.2) Gathering of the knowledge by observing and reflecting information of the knowledge; Step 2.3) Generalizing and conceptualizing to create a body of knowledge; Step 2.4) Experimenting and applying the learning to form a new concept.

Stage 3 Evaluating the learning outcome.

(2) The effectiveness of the instructional model was examined using an experimental group by comparing the average score of before, during, and after the experiment. The results were:

(2.1) After the experiment, the average score of the students' posttest in the content knowledge of health behaviors and English communication were above 60%, which was higher than their pretest at a significant level of .05.

(2.2) After the experiment, the average score of investigating the students' posttest in both the attitude and practice of health behaviors was higher than their pretest at a significant level of .05. There were two questionnaires using Likert scale with the Cronbach alpha reliability coefficient at .76 in evaluating students' attitude and practice of health behaviors before and after the experiment. The results from semi-structured interviews of the students and their parents supported the quantitative parts.

(2.3) During the experiment, the average scores of the five-time-repeated measurements of the students' ability in English communication were higher than their pretest at a significant level of .05.

Department of Curriculum, Instruction, and Educational Technology

Student's signature.....

Field of study: Curriculum and Instruction.....

Advisor's signature

Academic year: 2010.....

Co-Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความเมตตา ความกรุณาอย่างยิ่ง ของ
รองศาสตราจารย์ ดร. สุมาลี ชีโนกุล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์
ดร.เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ให้ความช่วยเหลือ ดูแลเอาใจใส่
ให้คำแนะนำ ชี้แนวทาง ให้ข้อคิดเห็น ส่งเสริมให้กำลังใจอย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ
อย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในสาขาวิชาหลักสูตรและการสอนทุกท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
รองศาสตราจารย์ ดร. พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ ที่กรุณาเป็นกำลังใจ และให้ความรู้ เป็นร่วมโพธิ์ร่วมไทร
ให้กับนิสิตทุกคนอย่างดีเสมอมา ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อลิศรา ชูชาติ ที่กรุณา
ให้ความเมตตาและ ให้ข้อเสนอแนะ ต่าง ๆ และกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร. สร้อยสน สกลรักษ์ ที่ได้กรุณาดูแลเอาใจใส่ เป็นที่ปรึกษาในทุกด้านกับนิสิตทุกคนตลอดมา

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจ สอบคุณภาพ
เครื่องมือในการวิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง Prof. Dr. David Crookall ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความ
เชี่ยวชาญในด้านเกมส์และสถานการณ์จำลอง ซึ่งท่านได้ให้ความเมตตากรุณาในกา
รแนะนำและ
ชี้แนะอย่างต่อเนื่อง ทั้งการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้
ในแผนการสอนต่าง ๆ อย่างดียิ่ง และผู้มีพระคุณยิ่ง รองศาสตราจารย์ ดร. ทรงศรี สรณสถาพร
จากคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่มีเมตตาให้กำลังใจและมีข้อเสนอแนะที่ดีมาโดย
ตลอด

ขอ นมัสการ ผู้อำนวยการ และขอบคุณ รองผู้อำนวยการทุกฝ่าย หัวหน้ากลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คุณครู นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน รวมทั้งศิษย์เก่าในโครงการ
สอนสองภาษา ที่น่ารัก ของโรงเรียนวินิตศึกษา ในพระราชูปถัมภ์ฯ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษา จังหวัดลพบุรี เขต 1 ที่ให้ความอนุเคราะห์ให้ความร่วมมือ และเป็นกำลังใจอย่างดียิ่ง
ตลอดมา

ขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ที่สนับสนุนมอบทุนในการเผยแพร่
ผลงานวิจัยในการประชุม ระดับนานาชาติที่ประเทศญี่ปุ่น ขอขอบคุณ Mr. Paul Garrigan,
Mr. Jared Mason และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง Mr. Steven Buchanan ที่ช่วยตรวจสอบความถูกต้อง
ทางภาษาอังกฤษ ของเครื่องมือและบทความที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยทั้งหมด ขอขอบคุณ พี่ น้อง และ
เพื่อนๆ ในสาขาหลักสูตรและการสอนที่ ร่วมเป็นกำลังใจและให้คำปรึกษาช่วยเหลือกันและกันมา
โดยตลอดการศึกษาในครั้งนี้

ท้ายนี้ ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ครอบครัว รั้วผู้วิจัย และครอบครัวของน้อง ๆ ที่เป็น
กำลังใจ ให้การสนับสนุนผู้วิจัยในทุกๆ ด้าน ด้วยความรักและอดทนยิ่งมาตลอด

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญแผนภาพ	ญ
สารบัญแผนภูมิ.....	ฐ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามการวิจัย.....	9
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	10
สมมติฐานการวิจัย	10
ขอบเขตของการวิจัย	11
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	12
ประโยชน์ของการวิจัย	14
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน.....	16
ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์	22
แนวคิดการบูรณาเนื้อหาบทภาษา.....	45
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพและการสอนสุขศึกษา.....	64
การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ.....	100
กรอบแนวคิดการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน.....	133

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	วิธีดำเนินการวิจัย..... 136
	ตอนที่ 1 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน..... 137
	ตอนที่ 2 การพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล..... 171
	ตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น..... 176
4	การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย..... 183
	ตอนที่ 1 ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพและความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น..... 184
	ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (HEC) เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพและความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น.. 199
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ..... 216
	สรุปผลการวิจัย..... 223
	อภิปรายผลการวิจัย..... 227
	ข้อเสนอแนะ 236
	รายการอ้างอิง 237
	ภาคผนวก 249
	ภาคผนวก ก. รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ 251
	ภาคผนวก ข. คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน 253
	ภาคผนวก ค. ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับกลุ่มทดลอง..... 258
	ภาคผนวก ง. แบบวัดประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียนในด้านต่าง ๆ 275
	ภาคผนวก จ. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญ 284
	ภาคผนวก ฉ. ตัวอย่างข้อมูลการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง 292
	ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์ 295

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. สรุปการวิเคราะห์จุดเน้น บทบาทผู้สอนและผู้เรียน ในการจัดการเรียนรู้เน้น ประสบการณ์ (ELT).....	44
2. สรุปการวิเคราะห์จุดเน้น บทบาทผู้สอนและผู้เรียนในการจัดการตามแนวคิด บูรณาการเนื้อหากับภาษา (CLIL).....	63
3. ตัวชี้วัดสาระสุขศึกษา มัธยมศึกษาปีที่ 2	86
4. เนื้อหาสาระสุขศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (กระทรวงศึกษาธิการ 2551).....	87
5. สรุปการบูรณาการเนื้อหาในการสร้างหน่วยการเรียนรู้.....	90
6. เกณฑ์สำหรับประเมินความสามารถด้านการใช้ถ้อยความ.....	119
7. เกณฑ์สำหรับประเมินความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม.....	120
8. เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านสังคมวัฒนธรรม	121
9. เกณฑ์พิจารณาความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม	122
10. เกณฑ์การให้คะแนนงานเขียนแบบ ESL Composition Profile	129
11. รายการประเมินเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิ.....	165
12. สรุปผลการประเมินรูปแบบการสอนรายด้านโดยผู้ทรงคุณวุฒิ.....	166
13. สรุปผลการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ....	167
14. สรุปผลการประเมินแผนการเรียนการสอนรายด้านโดยผู้ทรงคุณวุฒิ.....	168
15. สรุปผลการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับการวัดการประเมินในแผนการสอน....	169
16. แสดงข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง.....	177
17. แบบแผนการทดลองเป็นภาพรวม	178
18. กำหนดการในการดำเนินการทดลอง	179
19. ผลสรุปการบูรณาเนื้อหาจากหน่วยเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนสุขศึกษาโดย ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการสอน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ 2551 ภาคเรียนที่ 1	190
20. แผนการดำเนินการจัดการเรียนการสอนระยะยาว.....	191
21. การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยในการทดสอบความรู้ในเนื้อหา สุขศึกษา โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน	199

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
22. ผลการประเมินพฤติกรรมสุขภาพในด้านเจตคติ (A) ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ ในเนื้อหาสุศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน ก่อนเรียนและหลังเรียน.....	201
23. ผลการประเมินนักเรียนในพฤติกรรมสุขภาพด้านการปฏิบัติ (P) ก่อนเรียนและหลังเรียน (โดยนักเรียน).....	205
24. ผลการสำรวจจากแบบสอบถามจากผู้ปกครองนักเรียน เกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพ ของนักเรียนในด้านการปฏิบัติ ก่อนเรียนและหลังเรียน (โดยผู้ปกครอง).....	208
25. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการประเมินความสามารถในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ ระหว่างเรียน 5 ครั้ง.....	212
26. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ (Paired Differences) ของการประเมิน ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในทักษะการฟังพูด ระหว่างเรียน 5 ครั้ง...	214
27. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ (Paired Differences) ของการประเมิน ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในทักษะการอ่านและการเขียน ระหว่างเรียน 5 ครั้ง	214

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่	หน้า
1. กระบวนออกแบบเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน	19
2. สามแนวคิดดั้งเดิมของการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ ของ Kolb	23
3. วงจรการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ของ Kolb.....	33
4. วงจรการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ของ Dewey	34
5. วงจรการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ของ Pleiffer and Jones	35
6. วงจรการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ของ Juch	36
7. วงจรการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ของ Esther Goh	37
8. วงจรการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ของ Mark Tittly.....	38
9. กรอบแนวคิด 4 Cs ของแนวคิดบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL).....	51
10. กรอบแนวคิดในการออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้น ประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา	134
11. ขั้นตอนการวิจัยการพัฒนารูปแบบการสอนเรียนการสอน	137
12. ภาพรวมการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ.....	145
13. การจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการจัดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) และ แนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL).....	146
14. การสังเคราะห์ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) และ แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL)	152
15. การสังเคราะห์หลักการจากทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) และ แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL)	157
16. การดำเนินงานสังเคราะห์เพื่อพัฒนาขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ การจัดการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษ (HEC).....	159
17. การพัฒนาในการวิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบHEC.....	161
18. ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	171
19. ขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการสอน	176
20. แบบแผนการทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพในด้านความรู้และ ความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ	180

สารบัญแผนภาพ (ต่อ)

แผนภาพที่	หน้า
21. แบบแผนการทดลองพัฒนาการในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ในเนื้อหาสุศึกษาที่ใช้ในการเรียนการสอนระหว่างเรียน.....	181
22. ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบรูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้น ประสบการณ์กับแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา.....	185
23. การสังเคราะห์กระบวนการและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแบบที่พัฒนาขึ้น (HEC Model).....	192
24. วงจรของขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น(HEC Model).....	194
25. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนสุศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการ เนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (HEC Mode)	225

คุนยวิทยทรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทาลัย

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิตี	หน้า
1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทางสถิติการทดสอบพฤติกรรมสุขภาพ ด้านความรู้ (K) ก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอน.....	200
2 การเปรียบเทียบผลการประเมินการสื่อสารภาษาอังกฤษระหว่างการจัดการเรียน การสอน โดยการวัดซ้ำ (Repeated Measures Design) จำนวน 5 ครั้ง.....	213

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบัน สถานการณ์เรื่อง โรคภัยไข้เจ็บ การเกิดอุบัติเหตุ ความปลอดภัย และความมั่นคงของชีวิต รวมถึงปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อม นับเป็นสาเหตุสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพทางร่างกายและจิตใจของคนในสังคมทั้งสิ้น อัตราการเสียชีวิตของประชากรทั่วโลกเพิ่มสูงขึ้นทุกปี รวมทั้งมีโรคภัยชนิดใหม่ๆ เกิดขึ้นจากการกลายพันธุ์ของเชื้อโรคต่างๆ อาทิ ไข้หวัดสายพันธุ์ใหม่ และปัญหาการทำแท้ง อันเนื่องจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร สิ่งเหล่านี้ ล้วนเป็น ปัจจัยสำคัญ ที่ทุกคนในสังคมต้องร่วมมือช่วยกันดูแล หาแนวทางในการป้องกันและวิธีการรักษาให้ทัน่วงที เพื่อให้คุณภาพชีวิตของคนในสังคมดีขึ้น หากไม่มีการให้การศึกษา ในการดูแลสุขภาพ สวัสดิภาพ สิ่งแวดล้อม การป้องกันการติดเชื้อ และการดูแลรักษา ผู้ติดเชื้อโรคอย่างถูกวิธีแล้ว อาจส่งผลให้เกิดอันตรายถึงแก่ชีวิตและเกิดโรคระบาดร้ายแรงใน ชุมชนได้ ดังนั้นปัญหาด้านสาธารณสุข การดูแลรักษาสุขภาพจึงมีความจำเป็น ที่ต้องให้ประชาชน ได้ ตระหนักถึงสาเหตุ แนวทางการป้องกันและวิธีการรักษาโรคภัยไข้เจ็บชนิดต่างๆ อย่างถูกวิธี เพื่อส่งเสริมให้คนในสังคมมีพฤติกรรมสุขภาพที่ดีต่อไป

กระทรวงศึกษาธิการได้ กำหนดนโยบายการจัดทำหลักสูตรโดย เน้นเนื้อหาที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา รวมทั้งมีการจัดการเรียนการสอนที่สามารถ สอดแทรกความรู้ ให้นักเรียนได้มีการฝึกปฏิบัติในการ ป้องกันโรค ดูแลรักษาสุขภาพ สวัสดิภาพของ ตนเองและผู้อื่น นอกจากนักเรียนได้ ความรู้จากการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในห้องเรียนแล้ว ยังสามารถศึกษาค้นคว้าหาความรู้ เพิ่มเติมได้ ด้วยตนเอง จากสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศได้อีกด้วย แต่ทว่าการศึกษาค้นคว้าจากสื่อ ตำราและแหล่งเรียนรู้ ต่างๆ ในด้านวิชาการ โดยเฉพาะ สื่อจาก เครื่องข่ายอินเทอร์เน็ต หนังสือตำราเรียน ซึ่งมีการจัดทำเป็น ภาษาอังกฤษมากที่สุด เป็นลำดับที่ 1 Crystal (2003) ได้กล่าวไว้ว่า เอกสารหนังสือ ตำรา ข้อมูลข่าวสารทั้งที่เป็นรูปเล่มและที่มีการเผยแพร่ ทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในด้านวิชาการกว่าร้อยละ 70 เป็นสื่อที่ใช้ภาษาอังกฤษในการเผยแพร่

ด้วยเหตุนี้การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษจึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ทั้งต่อ ตัวผู้เรียนเองและประเทศชาติ ในส่วน ของประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนเองนั้น ภาษาอังกฤษเปรียบเสมือน เครื่องมือในการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ ให้กับตนเอง รวม ทั้งปัจจุบัน ผู้มีความสามารถในการสื่อสาร

ภาษาอังกฤษถือได้ว่าเป็นผู้ที่ได้เปรียบทางด้านการสมัครงาน หรือเป็นประโยชน์ ต่อการประกอบอาชีพได้ ในส่วนของประเทศชาตินั้น สามารถกล่าวได้ว่า ความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติย่อมขึ้นอยู่กับความเจริญและความสามารถของประชาชนในประเทศ การมีความรู้และการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ ของบุคคลจะช่วยให้มีความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้นและย่อมมีส่วนช่วยให้ประเทศชาติเจริญรุ่งเรืองได้รวดเร็วขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้พลเมืองและประเทศชาติเจริญก้าวหน้าทัดเทียม กับประเทศต่างๆ อยู่เสมอ และปัจจัยในด้านสุขภาพของพลเมืองในประเทศนับเป็นปัจจัยสำคัญต่อคุณภาพของพลเมืองที่ ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาประเทศ ดังเช่นปรากฏในแผนพัฒนา ในการผลิตและพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศและเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันและร่วมมือกับนานาประเทศ และตามหลักปรัชญาและกรอบแนวคิดการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 — 2559) นอกจากนี้คณะกรรมการแผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2552 — 2559) ได้ระบุในปรัชญาแนวคิดหลักในการปรับแผนยุทธศาสตร์ในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ โดย 1 ในแนวคิดหลัก 7 ประการ ได้แก่ การรู้เท่าทันโลก ที่จะสามารถผลักดันการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพในการพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ทั้งนี้ตามที่ Crystal (2003) กล่าวไว้ว่าภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษา สื่อสารสำคัญของโลก โดยเฉพาะในยุค แห่งการสื่อสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผู้ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษ ได้ดีย่อมได้เปรียบในการรู้เท่าทันโลก ทั้งในด้านการเรียนรู้ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และการได้โอกาสในการหางานติดต่อธุรกิจต่างๆ ทั้งนี้ หากเด็กไทยไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือเพื่อการติดต่อสื่อสารในยุค ที่มีเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสโลกาภิวัตน์ อยู่ตลอดเวลาแล้ว อนาคตของประชากรไทยซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญ ในการขับเคลื่อน เพื่อพัฒนาประเทศให้มีศักยภาพเท่าเทียมและสามารถแข่งขันในระดับนานาชาติก็เป็นไปได้ยาก เนื่องจากไม่สามารถสื่อสารได้เท่าทันโลก ซึ่งปัจจุบันปัญหาการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษของเด็กไทยก็ยังคงเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการเรียนรู้ในการค้นคว้าให้ทันกระแสโลก

Baker (2006) กล่าวไว้ว่า ในปัจจุบัน ประเทศต่างๆ ทั่วโลกจัดให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาเรียน ในฐานะภาษาที่สอง (English as a Second Language) หรือในฐานะภาษาต่างประเทศ (English as a Foreign Language) ในหลายประเทศได้มีการพัฒนา การใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน ในวิชาต่างๆ เช่น การจัดการศึกษาแบบสองภาษา หรือ Bilingual Education เพื่อให้ประชาชนในประเทศนั้น สามารถสื่อสารได้ในสังคมที่มีความหลากหลายทางด้าน ภาษาและวัฒนธรรม เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร สิงคโปร์ เป็นต้น ในบางประเทศ มีการจัดการศึกษาแบบสองภาษา ด้วยเหตุผลในเชิงเศรษฐกิจ เช่น เพื่อตลาดแรงงานและสังคม รวมทั้งการติดต่อสื่อสาร

กับนานา ประเทศในด้านการค้าธุรกิจ เช่น ประเทศ ญี่ปุ่น เกาหลี และมาเลเซีย โดยเฉพาะในศตวรรษที่ 21 ภาษาอังกฤษนับเป็นภาษาสากลของโลก กล่าวคือ ภาษาอังกฤษมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อบทบาทในด้านเทคโนโลยี ข้อมูลข่าวสาร จะเห็นได้ว่ากลุ่มประเทศในแถบเอเชียหลายประเทศจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน รวมทั้งในประเทศไทยด้วย ทั้งนี้เพื่อเพิ่มศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ เนื่องจากมนุษย์ ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญ โดยเฉพาะในเรื่องของแรงงานและสติปัญญา มนุษย์ที่มีคุณภาพ จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ เมื่อปี พ.ศ. 2537 กระทรวงศึกษาธิการของ ประเทศไทยได้เล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาในยุคโลกไร้พรมแดน และให้ความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษให้กับเยาวชน จึงได้กำหนดนโยบายให้ผู้เรียนมีความสามารถในระดับสากล เพื่อกระตุ้นให้โรงเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้พัฒนาความเป็นเลิศทางวิชาการ และมีการจัดการศึกษาได้ทัดเทียมกับต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ 2551)

สำหรับประเทศไทย นั้น จากการสำรวจการจัดการเรียนการสอนของ ศิริพันธ์ กิตติสุขสถิต และ ยุวดี ภูริโกโคย (2549) ได้มีการจัดหมวดหมู่ของการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ อยู่ในสองลักษณะ คือ การจัดหลักสูตรที่ใช้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาภาษาต่างประเทศ และการจัดการศึกษาที่มีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนใน รายวิชาต่างๆ อาทิ การสอนวิชา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา สุขศึกษาและพลศึกษา โดยใช้ภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนการสอน ในลักษณะนี้ สามารถแบ่งออกเป็น 4 รูปแบบ คือ 1) หลักสูตรภาษาอังกฤษของ กระทรวงศึกษาธิการ ที่เป็น English Program (EP) ซึ่งมีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนทุก รายวิชา ยกเว้นภาษาไทย และวิชาที่เกี่ยวข้องวัฒนธรรมไทย 2) หลักสูตรภาษาอังกฤษของ กระทรวงศึกษาธิการที่เป็น Mini English Program (MEP) มีการจัดการเรียนการสอนเป็น ภาษาอังกฤษในรายวิชาต่างๆ ไม่เกิน ร้อยละ 50 3) หลักสูตรภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการ ที่เป็น Intensive English Program (IEP) มีการจัดการเรียนการสอนบางรายวิชาเป็น ภาษาอังกฤษอย่างไม่เป็นทางการ (ไม่ได้ขออนุญาต อย่างเป็นทางการ จากกระทรวงศึกษาธิการ ขณะที่ EP และ MEP ได้รับการอนุญาตอย่างเป็นทางการ) และ 4) หลักสูตรนานาชาติ (International Program) เป็นการจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตร ของต่างประเทศ เช่น ประเทศ อังกฤษ สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย หรือ สิงคโปร์

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ระบุว่า นับตั้งแต่มีการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร ภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการ ในโรงเรียนสองภาษา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 จนถึงปัจจุบัน มีระยะเวลากว่า 10 ปี แล้ว มีผลงานวิจัยและการศึกษาเกี่ยวกับ สภาพปัญหาในการจัดหลักสูตร

ภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการที่เป็น English Program (EP) และ Mini English Program (MEP) ซึ่งปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายให้ปรับเปลี่ยนโครงการ MEP ให้เป็น EP ทั้งหมดทั่วประเทศ จึงทำให้ปัจจุบันมีการเรียกโครงการดังกล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program: EP) และเรียกโรงเรียนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการที่จัดโครงการ EP นี้เพิ่มเติมจากการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการโดยใช้ภาษาไทยว่าโรงเรียนสองภาษา (Bilingual School)

ในปัจจุบัน กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายให้โรงเรียนในสังกัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีศักยภาพ ทางด้านการจัดการเรียนการสอนที่มีการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (Content and Language Integrated Learning or CLIL) ธัญนันท์ แก้วเกิด, สุวนิตา นพฤทธิ์, และ อัญชลี แซ่มชุกกลิ่น (2548) กล่าวว่า นับตั้งแต่ปี 2537 จนถึงปัจจุบัน กระทรวงศึกษาธิการ ได้เสนอให้มีการจัดการเรียนการสอนวิชาต่างๆ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน วิชาสุขศึกษาเป็นหนึ่งในรายวิชาที่กระทรวงศึกษาธิการของไทย สนับสนุนให้มีการจัดการเรียนการสอนเป็น ภาษาอังกฤษ เนื่องจากสุขศึกษามีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ซึ่ง สามารถทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาภาษาอังกฤษได้ตามธรรมชาติ

ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน เช่น การจัดการศึกษาแบบสองภาษา หรือ Bilingual Education ในต่างประเทศนั้นพบปัญหาที่มีลักษณะคล้ายกับประเทศไทย คือ นักเรียนสามารถพัฒนาภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี แต่จะประสบ ปัญหาความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียน หากผู้สอนมุ่งให้ ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหามากเกินไป จะพบว่า นักเรียน จะไม่สามารถพัฒนาด้านภาษาได้เท่าที่ควร เนื่องจากครูจะใช้ภาษาที่ผู้เรียนถนัดและมีความเข้าใจในการเรียนการสอนเป็นส่วนใหญ่ เช่น งานวิจัยเกี่ยวกับ การสอนแบบสองภาษา (Bilingual teaching) และ การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง หรือ (English as a Second Language: ESL) โดยปัญหาส่วนใหญ่พบว่าผู้สอนในชั้นเรียน ตามที่ กรกฤษ มีมงคล (2548); สุทธิพงศ์ ยงศ์กมล (2543); Arkoudis (2005); Barwell (2005a); (2005b); Mohan & Huang (2002) ได้มีความเห็นที่สอดคล้องกันคือการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง (ESL) นั้นจำเป็นต้องมีความสามารถในการสร้างความสมดุลในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถทาง ด้านภาษา และสามารถ เรียนรู้เนื้อหาได้ไปพร้อมๆกัน และในงานวิจัยต่างๆ มีการเรียกร้องให้มีการพัฒนาวิธีการสอน ที่มีการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การจัดการศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศเป็นสื่อการสอนในวิชาต่างๆ สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ทั้งภาษาและเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ใน Samawathdana (2009) ได้พบปัญหา

ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนมากที่สุด ในการจัดการเรียน การสอนใน โครงการสอนสองภาษา ได้แก่ทักษะการพูด เนื่องจากสิ่งแวดล้อมของผู้เรียน และบริบทที่ผู้เรียน มี โอกาสในการใช้ทักษะการพูดสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษนั้นส่วนใหญ่มักมีเพียงในห้อง เรียนเท่านั้น เมื่อ กลับบ้าน ซึ่งอยู่นอกห้องเรียน หรืออยู่ในบริบทที่เป็นภาษาไทย หรือภาษาแม่ของผู้เรียน จะทำให้ ผู้เรียนมีโอกาสใช้หรือฝึกทักษะในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้น้อยลง เมื่อเทียบกับทักษะการอ่าน การฟังและการเขียน ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจากมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระ การเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศใน สาระที่ 3 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มาตรฐานที่ 3.1 ระบุให้มี การจัดการ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยให้ ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายในเชิงเนื้อหา ที่มีการเชื่อมโยงในเชิงบูรณาการ กับกลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน มุ่งให้นักเรียนสามารถใช้ ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารเพื่อความเข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระ ภาษาต่างประเทศที่ เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย และใช้ภาษาต่างประเทศในการ แสวงหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย

การจัดการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ นับได้ว่าเป็นมีความสำคัญและ เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการ พัฒนาองค์ความรู้ในเนื้อหาสุขศึกษาและพัฒนาความสามารถในด้าน ภาษาอังกฤษในเนื้อหาเฉพาะ (English for Specific Content) ดังที่โรงเรียนต่างๆ ทั้งในระดับ ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีการจัดการเรียน การ สอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตาม หลักสูตร แกนกลาง การศึกษา ชั้นพื้นฐาน พุ ทศศักราช 2551 ได้จัดให้มีการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ทั้งนี้เห็นได้ว่าการศึกษาแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษา โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็น สื่อ จึงมีความสำคัญและมีความจำเป็นเพื่อนำไปสู่การพัฒนาครูผู้สอนให้มี ประสิทธิภาพ และเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียนต่อไป การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่ พัฒนาขึ้นในงานวิจัยนี้จึงได้มุ่งเน้น การพัฒนาเพื่อขจัดจุดอ่อนของการจัดการเรียน การสอน สุขศึกษา โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ มีการสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกลำบาก หน่ายหรือทอดถอย กับการเรียนที่ต้องใช้ ภาษาอังกฤษ สามารถพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพของผู้เรียนให้เกิดขึ้นจนเป็น กิจวัตร และเห็นความสำคัญของการปฏิบัติในการดูแลสุขภาพของผู้เรียนและชุมชน

การจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระ การเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษาในสถานศึกษา มุ่งเน้นให้ ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาในพฤติกรรมสุขภาพอย่าง ครบถ้วนจากสาระต่างๆ คือ การเจริญเติบโตและ พัฒนาการของมนุษย์ ชีวิตและครอบครัว เพศศึกษา ทักษะในการดำเนินชีวิต การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล ความปลอดภัยในชีวิต การสร้างเสริม สุขภาพ ส มรรถภาพและการป้องกันโรค รวมทั้งจัดกิจกรรมบูรณาการ ร่วมกันอีก 7 กลุ่มสาระ

การเรียนรู้ ตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดไว้ ได้แก่ (1) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (2) กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ (3) กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ (4) กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (5) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะศึกษา (6) กลุ่มสาระการเรียนรู้การงาน อาชีพ และเทคโนโลยี และ (7) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตลอดจนนำไปจัดเป็นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนได้ ดังนั้นการจัดการ เรียนรู้ในกลุ่ม สาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษาจึงต้องจัดให้เหมาะสมกับระดับความสามารถ ความต้องการ และความสนใจของ ผู้เรียนเพื่อให้ สอดคล้อง และเหมาะสมกับลักษณะของวัฒนธรรม ในท้องถิ่น วัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมสากล โดยได้รับการสนับสนุนจากบ้าน ชุมชน และท้องถิ่นไปพร้อมกัน สุขศึกษาจึงเป็นเนื้อหาสำคัญที่นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไป ประยุกต์ในการดำเนิน ชีวิตประจำวัน อันจะส่งผลให้นักเรียนสามารถนำความรู้เหล่านี้ไป ดูแลสุขภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ให้มีความสมบูรณ์และแข็งแรง ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของมนุษย์ได้

เมื่อพิจารณาถึงปัญหาการจัดการเรียนรู้ในวิชาสุขศึกษา ในพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้ นั้น พบว่ามีปัญหาน้อยมาก เนื่องจากเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและกิจวัตร ประจำวันซึ่งอยู่ใกล้ตัว ผู้เรียน จึงพบปัญหาในด้านดังกล่าวไม่มากนัก อย่างไรก็ตามจากการสำรวจของกระทรวงศึกษาธิการ (2551) ในด้านปัญหาพฤติกรรมสุขภาพ ด้านเจตคติและการปฏิบัติ ของผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้น พื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ พบว่าผู้เรียนมีความรู้แต่กลับมองข้าม ความสำคัญในการ ปฏิบัติดูแล สุขภาพของตนเอง จึงส่งผลให้เกิดปัญหาในด้านพฤติกรรมสุขภาพกับผู้เรียนขึ้น ดังเช่นปรากฏใน งานวิจัยจำนวนมาก และจากการรายงานข่าวหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์ ข่าว สด และมติชน ประจำวันที่ 17 เดือนธันวาคม ปี พ.ศ. 2553 มีการรายงานข่าว ด้าน ปัญหาการทำแท้ง จากการ ตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์ การตั้งค วรรภ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่น การพบศพทารกจากการทำแท้ง จำนวนมาก สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาพฤติกรรมสุขภาพของคนไทยในปัจจุบัน

นอกจากนี้ในการวิจัยของ สำนักงานพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพ (2554) รายงาน ข้อมูลสถิติด้านสุขภาพ จาก ศูนย์ข้อมูลระบาดวิทยา สำนักระบาดวิทยา กระทรวงสาธารณสุข ระบุ ข้อมูลในเดือนกุมภาพันธ์ 2552 ว่า วัยรุ่นไทย อายุระหว่าง 12 – 15 ปี เป็นกลุ่มที่มีอัตราการติดเชื้อ HIV มากที่สุด ระบุว่านักเรียนชายมัธยมศึกษาปีที่ 5 เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว ร้อยละ 22 และในจำนวน ดังกล่าวมีการใช้ถุงยางอนามัยไม่ถึงครึ่ง คือเพียงร้อยละ 41 นักเรียนอาชีวศึกษา ขณะที่สถาบันวิจัย ประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่าวัยรุ่นหญิงในวัยเรียน เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วกว่าร้อยละ 63 และพบว่าอิทธิพลที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์นั้น ร้อยละ 82 ของนักเรียนชาย และร้อยละ 48 จากการเข้าชมสื่อลามกจากเว็บไซต์

ขณะที่สถาบันสุขภาพเด็กและการพัฒนามนุษย์แห่งชาติ ปี 2547 อ้างใน สราวุธ สมบูรณ์ (2549) ได้ทำการสำรวจ ข้อมูลพฤติกรรมสุขภาพและภาวะสุขภาพของนักเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพ กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้น ประถมศึกษา ปีที่ 5 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 7,169 คน จาก 12 จังหวัด ใน 4 ภาค พบว่า พฤติกรรมสัมพันธภาพสังคม ร้อยละ 96.9 พฤติกรรมบริโภคที่ต้องปรับปรุง ร้อยละ 61.6 พฤติกรรมการออกกำลังกายตามเกณฑ์ ร้อยละ 50.5 นักเรียนมีฟันผุ ร้อยละ 38.7 มีพฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเอง ที่ต้องปรับปรุง ร้อยละ 34.7 พฤติกรรมด้านอารมณ์และความรู้สึกที่มีปัญหา ร้อยละ 17.1 ในด้านภาวะสุขภาพของนักเรียน พบว่า ส่วนสูงตามเกณฑ์อายุ เตี้ย และค่อนข้างเตี้ย ร้อยละ 11.4 เหนือกออีกเสบร้อยละ 11.1 น้ำหนักมากเกินเกณฑ์ร้อยละ 7.8 เป็นเหาร้อยละ 5.7 อ้วนร้อยละ 3.8 นักเรียน มีน้ำหนักตามอายุน้อยกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 3.2 น้ำหนักตามส่วนสูง ที่ผอมกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 2.8 สายตาคิดปกติ ร้อยละ 1.0 นักเรียนในโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพระดับทองมีแนวโน้มพฤติกรรมดูแลสุขภาพตนเอง พฤติกรรมบริโภค พฤติกรรมด้านอารมณ์และความรู้สึก ตลอดจนภาวะสุขภาพทาง ร่างกาย ได้แก่ โรคฟันผุ โรคผิวหนัง ความสะอาดของร่างกาย และเสื้อผ้า จากผลการวิจัยดังกล่าวจึงควร จัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือโครงการเพื่อกระตุ้นให้ นักเรียนหันมาสนใจในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพเพิ่มมากขึ้น ทั้งในด้านการดูแลสุขภาพตนเอง การบริโภคอาหาร การออกกำลังกาย และการแปร่งฟันให้ถูกสุขลักษณะ รวมทั้งสนับสนุนให้โรงเรียนพัฒนาเป็นโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพเพิ่มมากขึ้น สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนมี ความรู้ แต่ขาดความเอาใจใส่ในการ นำไปปฏิบัติ เป็นผลมาจาก ครู กำหนดให้ผู้เรียนได้รับการฝึกปฏิบัติ ที่น้อยเกินไป

ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าแม้การเรียนสุขศึกษาในโรงเรียนจะมีการจัดทำหลักสูตรและการเรียนการสอนที่บรรจุเนื้อหาส่งเสริมให้นักเรียนดูแลสุขภาพของตนเองได้อย่างดี และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของนักเรียนทั่วประเทศจะอยู่ในระดับที่ดีมากและดี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ขณะที่นักเรียนยังคงมีปัญหาในด้านพฤติกรรมสุขภาพในหลายด้าน ซึ่งปัญหาดังกล่าวอาจกล่าวได้ว่า สาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งคือ การจัดการเรียนการสอนใน วิชาสุขศึกษาที่เน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ และจดจำเนื้อหาในวิชา แต่นักเรียนไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวันได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่การจัดการเรียนการสอนสุขศึกษาให้มีรูปแบบการเรียนการสอนที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถ นำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมสุขภาพที่ดีต่อไป นอกจากนี้ยังควรมีการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนข้ามกลุ่มสาระตามนโยบายการจัดหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน ของกระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2551 อีกด้วย

การศึกษาแนวคิดทฤษฎีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติ โดยการสร้างประสบการณ์ หรือการเรียนรู้ ที่เน้นประสบการณ์ (Experiential Learning) ของ Kolb (1984) ที่เน้นประสบการณ์เพื่อให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงเพื่อให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดี และนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง และเติมเต็มช่องว่างของจุดอ่อนที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึก ในเชิงลบ เนื่องจาก ความยากของเนื้อหาที่เป็นภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้ที่มีการบูรณาการ เนื้อหากับภาษา โดย Marsh (2002); Mehisto, Marsh & Frigols (2008) โดยนักการศึกษาเหล่านี้เชื่อว่า การสร้าง ประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย จะสามารถสร้างแรงจูงใจใน การเรียนรู้ และทำให้เกิดความท้าทายกับผู้เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและ สภาพแวดล้อม ที่สามารถสอดแทรกทั้งเนื้อหาและภาษาผ่านการเรียนรู้ ที่เน้นประสบการณ์ได้เป็น อย่างดี

ในการพัฒนารูปแบบการสอน ที่พัฒนาขึ้นนี้ได้ นำ สาระสุขศึกษา โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ เข้ามาเป็นเนื้อหา ที่จะนำมาบูรณาการเนื้อหากับภาษา เช่นที่ เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์ และ สุชาติ โสมประยูร (2553) ได้กล่าวไว้ว่า สุขศึกษาเป็นวิชาที่มีเนื้อหา อยู่ใกล้ตัว ผู้เรียน และเป็นเรื่อง ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน การสอนวิชาสุขศึกษา จึง ได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเกิด ประสบการณ์ที่ผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้นรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้ จึงใช้ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหากับภาษา

เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์ และ สุชาติ โสมประยูร (2553: 26) กล่าวถึงปัญหาการเรียนสุข ศึกษานักเรียนมี เจตคติไม่ดีต่อการเรียนเพราะมีการเรียนแบบท่องจำทำให้ผู้เรียน เกิดความเบื่อ หน่าย และผู้เรียนไม่ได้นำความรู้ไปใช้พัฒนาพฤติกรรมทางสุขภาพในชีวิตประจำวัน จากเหตุผลและ ปัญหาดังกล่าว ในการวิจัยนี้ จึงศึกษาธรรมชาติของ การจัดการเรียนการสอนซึ่งพบว่า สุขศึกษาเป็น เนื้อหาที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันเป็นเนื้อหาที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตาม ธรรมชาติได้ เช่นเดียวกับการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ ดังนั้นการบูรณาการโดยใช้ภาษาอังกฤษใน การเรียนการสอนจะทำให้ผู้เรียนเกิดความท้าทายในการเรียนรู้ หากแต่ต้องมีการจัดกระบวนการเรียน การสอนให้มีชีวิตชีวา เสริมสร้าง ประสบการณ์ ให้มีการปฏิบัติจนเกิดการเรียนรู้อย่างมี ความหมาย ดังนั้นการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน จึงเป็น ทางเลือกที่ดีอีกทางหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ไปพร้อม กันทั้ง ด้านภาษาและเนื้อหา เช่นเดียวกับที่ Marsh (2002) ได้กล่าวไว้ว่าการจัดการเรียนการสอนโดยการบูรณาการเนื้อหา กับภาษานั้นผู้เรียน สามารถเรียนรู้ทั้งเนื้อหาวิชาต่างๆ และพัฒนาภาษาที่สองไปพร้อมๆ กัน การสร้างบรรยากาศให้ ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาที่สองมากเท่าไรก็จะ สามารถแก้ไขจุดอ่อนของภาษาที่ผู้เรียนมีโอกาสเรียนและ

ใช้ภาษาอังกฤษเพียงในห้องเรียนเท่านั้น เพราะการสร้างบรรยากาศ การเรียนการสอน ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง จะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ให้มากขึ้นไปด้วย

นอกจากนี้ เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์ และ สุชาติ โสมประยูร (2553: 67-82) ได้กล่าวถึง การเรียนรู้สุขศึกษา และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร วิชาสุขศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติในทุกฉบับ นั้น มุ่งเน้นพฤติกรรมสุขภาพ ที่รวมทั้ง ความรู้ (K) เจตคติ (A) และการปฏิบัติ (P) มิใช่มุ่งเน้นเพียง ความรู้เท่านั้น ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนที่จะสามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายดังกล่าวได้นั้น จึงต้องมีการออกแบบให้เหมาะสมกับธรรมชาติและจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ในวิชาสุขศึกษา ซึ่งจากการศึกษา ธรรมชาติของวิชาสุขศึกษา พบว่าหากมีการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่ เกี่ยวกับการปฏิบัติโดยการนำ ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (Experiential Learning Theory) มาพัฒนานั้นสามารถเสริม สร้างพฤติกรรมสุขภาพกับผู้เรียนได้ ในขณะที่การจัดการเรียนการสอนเป็น ภาษาอังกฤษนั้นมีการนำแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (Content and Language Integrated Learning Approach: CLIL) มาร่วมพัฒนาเป็นรูปแบบการ เรียนการสอนสุขศึกษา โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อที่เรี ยกว่า HEC Model (H = Health, E = Experiential Learning Theory, C = Content and Language Integrated Learning Approach) ซึ่งนับได้ว่าเป็นนวัตกรรมทาง การศึกษาที่สามารถเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพและการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ และหากมีการศึกษาโดยนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปปรับใช้กับการเรียนการสอนในวิชาอื่นๆ ที่ใช้ ภาษาอังกฤษ (ภาษาที่สองของผู้เรียน) ก็ย่อมจะเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนได้ต่อไปอีกด้วย

คำถามการวิจัย

1. รูปแบบการ เรียนการสอนสุขศึกษา โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้น ประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ และ ความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นมีองค์ประกอบอะไรบ้าง และมีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนอย่างไร
2. รูปแบบการ เรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็น สื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้น ประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา มีคุณภาพในการเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ และความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น มากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการ เรียนการสอน สุขศึกษา โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ตามทฤษฎี การเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรม สุขภาพ และความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
2. เพื่อประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นโดย
 - 2.1 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นจาก การทดลองเปรียบเทียบ พัฒนาการในด้านพฤติกรรมสุขภาพ ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ (K) เจตคติ (A) และการปฏิบัติ (P) ของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ก่อนการเรียนรู้และหลังการเรียนรู้
 - 2.2 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่ พัฒนาขึ้นจากการทดลองเปรียบเทียบ พัฒนาการด้านความสามารถในการสื่ อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนต้น ก่อน การเรียนรู้ ระหว่างการเรียนรู้เป็นระยะๆ และหลังการเรียนรู้

สมมติฐานของการวิจัย

จากการศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา ที่เป็นภาษาเป้าหมาย หรือภาษาที่สอง พบว่า การใช้แนวคิดการเรียนภาษาตามธรรมชาติโดย ให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายได้มาก ที่สุด โดยมีการจัดการเรียนการสอน ในเนื้อหา สุขศึกษา เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ โดยการจัดประสบการณ์ให้ผู้ เรียนได้ฝึกปฏิบัติ โดยใช้ทฤษฎี การเรียนรู้เน้นประสบการณ์ และมีการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา จะสามารถช่วยให้ผู้เรียนมี พัฒนาการในด้านภาษาเป้าหมายได้ดี ขึ้น มีการสื่อความหมาย มีการฝึกการปฏิบัติจากประสบการณ์ ทั้งนี้การจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียน อย่าง ต่อเนื่อง จะส่งผล ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งด้าน พฤติกรรมสุขภาพและ ความสามารถในการสื่อสารเป็น ภาษา อังกฤษ เนื่องจากเมื่อผู้เรียนสามารถ พัฒนาภาษาได้ในระดับดีขึ้นไปแล้ว ผู้เรียน จะสามารถใช้ภาษาในการศึกษาค้นคว้าเนื้อหาวิชาการอื่นๆ ได้มากขึ้น และมีประสิทธิภาพมากกว่าการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากตำราเรียนที่เป็นภาษา ของผู้เรียน เพียงภาษา เดียว (Marsh, 2002) จากการศึกษพบว่า ทฤษฎีการเรียนรู้เน้น ประสบการณ์ (Experiential Learning Theory: ELT) มาพัฒนาใช้ร่วมกับแนวคิดการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับ ภาษา (Content and Language Integrated Learning Approach: CLIL) เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรม

สุขภาพ และพัฒนาความสามารถการสื่อสารภาษาเป้าหมายของผู้เรียนซึ่งได้แก่ภาษาอังกฤษ ตามที่ Kolb (1984) กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้เน้นประสบการณ์เป็นการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียน สามารถเรียนรู้ จากการปฏิบัติ และช่วย สื่อความเข้าใจในการเรียนได้ดีขึ้น และ เอมอัซมา วัฒนบูรานนท์ และ สุชาติ โสมประยูร (2553) กล่าวว่าธรรมชาติของวิชาสุขศึกษา นั้นมีลักษณะการนำความรู้ เจตคติในการเรียนรู้เนื้อหา อันจะนำไปสู่การปฏิบัติในชีวิตประจำวัน เพื่อปรับพฤติกรรม สุขภาพของผู้เรียนให้มี พฤติกรรมการดูแลสุขภาพของตนเองและชุมชนให้ถูกสุขลักษณะ

จากแนวคิดทฤษฎีผล แห่งเหตุผลดังกล่าวข้างต้น สามารถ วิเคราะห์ และสรุป ได้ว่า ทฤษฎี การเรียนรู้เน้นประสบการณ์ การและแนวคิดการ บูรณาการ เนื้อหากับภาษา มีหลักการการเรียนรู้ทาง ภาษาตามธรรมชาติ และ การสร้าง บรรยากาศ สิ่งแวดล้อม ที่เอื้ออำนวยต่อบรรยากาศในการเรียนรู้ โดยการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ ขณะเดียวกัน ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นจึงสามารถตั้ง สมมติฐานการวิจัยได้ ดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเสริม สร้างพฤติกรรมสุขภาพ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ดังนี้
 - 1.1) คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้ จากการทดสอบ หลังการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 60 โดยสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 - 1.2) การประเมินพฤติกรรมด้าน เจตคติ และการปฏิบัติ โดยภาพรวมหลังเรียน สูงกว่า การประเมินก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเสริมสร้างความสามารถใน การสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โดยคะแนนที่ได้จากการทดสอบ หลังเรียน สูงกว่า การทดสอบก่อนเรียน และระหว่างเรียนเป็นระยะๆ อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัยเพื่อประเมินคุณภาพของรูปแบบไว้ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโครงการที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ลพบุรี เขต 1 กระทรวงศึกษาธิการ

2. รูปแบบการ เรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้ใช้สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอน ต้น เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ และ ความสามารถในการสื่อสาร เป็นภาษาอังกฤษ ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยนี้ ประกอบด้วย

2.1 ตัวแปรจัดกระทำ ได้แก่ รูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษ เป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา ซึ่งแปรค่าได้ 1 ค่า คือ การสอนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

2.2 ตัวแปรตาม แปรได้ 2 ค่า ได้แก่

2.2.1 พฤติกรรมสุขภาพ ได้แก่ ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ

2.2.2 ความสามารถในการสื่อสารเป็นอังกฤษของนักเรียน มัธยมศึกษา

ตอนต้น

3. เนื้อหาสุขศึกษา เป็นเนื้อหา ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มีการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อให้ตรงตามหลักสูตร สถานศึกษา และบูรณาการกับ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศก่อนนำมาแปลเป็นภาษาอังกฤษ มีการจัดทำแผนการเรียน การสอนตาม รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นจำนวน 5 หน่วยเรียนรู้ ตามเนื้อหาหลักสูตรสถานศึกษาของ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง การนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ในการวิจัย มี กำหนดเวลา 1 ภาคการศึกษา มีการเรียนการสอนสัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละ 60 นาที จำนวน 17 คาบ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

รูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ และความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ในงานวิจัยนี้ หมายถึง แบบแผนของการสอน ที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ ที่ใช้จัดกระทำให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถ ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และเข้าใจในเนื้อหาวิชาสุขศึกษา ตามกรอบแนวคิดทฤษฎี การบูรณาการ ด้านเนื้อหาและภาษา รวมถึงทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ ซึ่งมี 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ 1) ขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนด้วยความร่วมมือ 2) ขั้นตอนในการเรียนการสอน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนย่อย ได้แก่ (2.1) ขั้นนำเสนอประสบการณ์ (2.2) ขั้นรวบรวมองค์ความรู้ (2.3) ขั้นสรุปความรวม (2.4) ขั้นประยุกต์ทดลองใช้ และ 3) ขั้นรวบรวมผลการเรียนรู้และการวัดการประเมินการเรียนรู้ โดยมีชื่อย่อว่าเป็นว่าภาษาอังกฤษว่า HEC Model ซึ่งมาจาก H = Health, E = Experiential learning theory (ELT), C = Content and language integrated learning approach (CLIL)

พฤติกรรมสุขภาพ หมายถึง การปฏิบัติหรือการแสดงออกของบุคคล ในการกระทำหรืองดเว้นการกระทำในสิ่งที่มีผลต่อสุขภาพของตนเอง โดยอาศัยความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติด้านสุขภาพ คือ สุขภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างสมดุล โดยการสร้างเสริมพฤติกรรมสุขภาพ ใน 3 ด้าน ได้แก่

ก. พฤติกรรมสุขภาพ ด้านความรู้ ซึ่งสามารถวัดและ ประเมินผลได้จากแบบทดสอบวัดความรู้เนื้อหาสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเพื่อเปรียบเทียบระหว่าง ความรู้ เนื้อหาวิชาสุขศึกษา ก่อนเรียน และหลังเรียน

ข. พฤติกรรมสุขภาพด้านเจตคติ ซึ่งสามารถวัดและประเมินผลได้จากแบบสอบถามเพื่อประเมินเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน วิชา สุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ก่อนเรียน และหลังเรียน

ค. พฤติกรรมสุขภาพด้านการปฏิบัติ ซึ่งสามารถวัดและ ประเมินผลได้จากแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ แบบกึ่งโครงสร้าง เกี่ยวกับการปฏิบัติด้านสุขภาพ ของนักเรียนจาก ผู้ปกครอง เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมในด้านการปฏิบัติของนักเรียน ก่อนเรียน และหลังเรียน

ความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ หมายถึง การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในเนื้อหาเฉพาะ (English for Specific Content) สุขศึกษาที่มีการจัดการ เรียนการสอน โดยมีการเชื่อมโยง ระหว่าง สาระ สุขศึกษา กับ สาระ ภาษา อังกฤษ ตาม มาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในสาระที่ 3 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มาตรฐานที่ 3.1 ระบุให้มี การจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยให้ผู้ เรียนบรรลุเป้าหมายในเชิงเนื้อหา ที่มีการเชื่อมโยง ในเชิงบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน มุ่งให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารเพื่อความเข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระ ภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่นๆ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย และใช้ ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ด้วยวิธีการ การ ที่หลากหลาย โดยในการวิจัยนี้การสื่อสารที่ใช้เป็นภาษาอังกฤษ สามารถทำการวัดได้โดย

ก. การวัดความสามารถในการสื่อสาร จากแบบทดสอบเพื่อเปรียบเทียบ ความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียว กับแบบทดสอบการวัดความรู้เนื้อหาสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน และหลังเรียน

ข. การวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนในทักษะการฟัง-พูด วัดจากแบบประเมินการฟัง-พูด นำเสนองานเป็นภาษาอังกฤษในเนื้อหาสุขศึกษา ระหว่างเรียนเป็นระยะ ๆ

ค. การวัดความสามารถ ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของ ผู้เรียนในทักษะการ อ่าน-เขียน จากแบบประเมินการอ่าน-เขียนรายงาน รายงาน และใบงานในเนื้อหาสุขศึกษา ระหว่างเรียนเป็นระยะ ๆ

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโครงการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ลพบุรี เขต 1 กระทรวงศึกษาธิการ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้รูปแบบการ เรียนการสอนที่ พัฒนาขึ้น เพื่อใช้ เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบ การเรียนการสอน โดยบูรณาการด้านเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา จากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน กับกลุ่มเป้าหมายต่างๆ ได้ต่อไป
2. เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน โดยบูรณาการด้านเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาที่ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการวิจัยได้ต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา เพื่อเสริมสร้าง พฤติกรรมสุขภาพ และความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนต้น โดยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน
 - 1.1 ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอน
 - 1.2 ปัจจัยในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน
 - 1.3 การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอน
2. ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์
 - 2.1 ที่มาของทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์
 - 2.2 ความหมายของทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์
 - 2.3 หลักการของทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์
 - 2.4 ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์
 - 2.5 ลักษณะของการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์
3. แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา
 - 3.1 ที่มาของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา
 - 3.2 ความหมายของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา
 - 3.3 หลักการของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา
 - 3.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา
 - 3.5 ลักษณะการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา
4. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพและการสอนสุขศึกษา
 - 4.1 ความหมายพฤติกรรมสุขภาพ
 - 4.2 พฤติกรรมสุขภาพและการวัดพฤติกรรมสุขภาพ
 - 4.3 การสอนสุขศึกษาในโรงเรียน
 - 4.4 หลักทั่วไปในการสอนสุขศึกษา
 - 4.5 ลักษณะเฉพาะของวิชาสุขศึกษา
 - 4.6 การจัดและดำเนินการสอนสุขศึกษา

- 4.7 สารมาตรฐานการเรียนรู้สุขศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
- 4.8 คุณภาพของผู้เรียน
- 4.9 สื่อการเรียนการสอนสุขศึกษา
- 4.10 การวัดและประเมินผล
5. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ
 - 5.1 การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 5.2 การพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสาร
 - 5.3 การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถภาษาในการสื่อสาร
6. กรอบแนวคิดการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาภาษา เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ และความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

1. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

1.1 ความหมายและองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน

Joyce, Weil, and Shower (1992; 1996) กล่าวว่าโดยทั่วไปรูปแบบ (Model) หมายถึง ตัวแทนของกรอบความสัมพันธ์ของตัวแปรให้เห็นรูปธรรม หรือหมายถึงแผนของการทำงาน (Working plan) ซึ่งใช้ในการอธิบายกระบวนการสำคัญๆ ในเชิงปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

Braxton, Bronico, and Looms (1995) ให้ความหมายว่า รูปแบบการเรียนการสอน (Instructional model) หมายถึง แบบหรือแผนของการเรียนการสอนแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ ที่จะใช้ในการจัดกระทำ เพื่อให้เกิดผลแก่ผู้เรียน ตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนนั้น เป็นแนวทางหรือยุทธศาสตร์ที่เป็นพื้นฐานของวิธีสอนของผู้สอน

ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า รูปแบบการเรียนการสอน หมายถึง แผนหรือแบบแผนของการเรียนการสอน ที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ ที่ใช้ในการจัดกระทำ เพื่อให้เกิดผลแก่ผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล

รูปแบบการเรียนการสอนโดยทั่วไปมีองค์ประกอบร่วมที่สำคัญ โดยมีนักการศึกษาได้สรุปองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

ทิตินา แชมมณี (2548) การพัฒนารูปแบบการ เรียนการ สอนควรคำนึงถึง องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนดังต่อไปนี้

1) หลักการของรูปแบบ การเรียน การสอน เป็นส่วนที่กล่าวถึงความเชื่อ และ แนวคิด ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐาน ของรูปแบบการเรียนการสอน หลักการของรูปแบบการ เรียนการสอน จะเป็นตัวชี้ นำ การกำหนดจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และขั้นตอนการดำเนินงานในรูปแบบ การเรียนการสอน

2) จุดประสงค์ ของรูปแบบการ เรียนการ สอน เป็นส่วนที่ระบุถึงความคาดหวัง ที่ต้องการให้เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการเรียนการสอน

3) สารและกระบวนการ เป็นส่วนที่ระบุ ถึงเนื้อหาและกิจกรรมต่างๆ ที่ใช้ในการ จัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน

4) กิจกรรมและขั้นตอนการดำเนินงาน เป็นส่วนที่ระบุถึงวิธีการปฏิบัติ ในขั้นตอนต่างๆเมื่อนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้

5) การวัดและประเมินผล เป็นส่วนที่ประเมินถึงประสิทธิผลของรูปแบบ การเรียน การ สอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญๆดังนี้ คือ หลักการ จุดประสงค์ สารและกร ะบวนการ กิจกรรมและขั้นตอนการดำเนินงาน และการวัดและ ประเมินผล

1.2 ปัจจัยในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการพัฒนาของรูปแบบการ เรียนการ สอนจาก ทิตินา แชมมณี (2548) โดยสามารถสรุปขั้นตอนสำคัญในการพัฒนารูปแบบ การเรียนการสอน ได้ ดังนี้

1.2.1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เป็นการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และข้อค้นพบ จาก การวิจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน หรือปัญหาจากเอกสาร ผลการวิจัย หรือการสังเกตสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้อง

1.2.2 การกำหนดหลักการ เป้าหมาย และองค์ประกอบอื่นๆ ของรูปแบบ การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานและสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบระเบียบ การกำหนดเป้าหมายของรูปแบบการเรียนการสอนจะช่วยให้ผู้สอนสามารถเลือกรูปแบบการเรียน การสอน ไปใช้ให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนบรรลุผลสูงสุด

1.2.3 การกำหนดแนวทางในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ ประกอบด้วย รายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการและเงื่อนไขต่าง ๆ เช่น ใช้กับผู้เรียนกลุ่มใหญ่ หรือกลุ่มย่อย ผู้สอน

จะต้องเตรียมงาน หรือจัดสภาพการเรียนการสอนอย่างไร เพื่อให้การใช้รูปแบบการเรียนการสอน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2.4 การประเมินรูปแบบการเรียนการสอน เป็นการทดสอบความ มีประสิทธิภาพของรูปแบบที่สร้างขึ้นโดยทั่วไปจะใช้วิธีการต่อไปนี้

1.2.4.1 ประเมินความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎีโดยคณะผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งจะ ประเมินความสอดคล้องภายในระหว่างองค์ประกอบต่างๆ

1.2.4.2 ประเมินความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติการโดยการนำรูปแบบ การเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ในสถานการณ์จริง ในลักษณะของการวิจัยเชิงกึ่ง ทดลอง

1.2.5 การปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน มี 2 ระยะ คือ

ระยะก่อนนำรูปแบบการเรียนการสอนไปทดลองใช้ การปรับปรุงรูปแบบ การเรียนการสอนในระยะนี้ ใช้ผลจากการประเมินความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎีเป็นข้อมูลใน การปรับปรุง

ระยะหลังนำรูปแบบการเรียนการสอนไปทดลองใช้ การปรับปรุงรูปแบบ การเรียนการสอนในระยะนี้ อาศัยข้อมูลจากการทดลองใช้เป็นตัวชี้้นำในการปรับปรุง และมี การนำรูปแบบการเรียนการสอนไปทดลองใช้และปรับปรุงซ้ำ จนกว่าจะได้ผลเป็นที่น่าพอใจ

นอกจากนี้ Hannafin Peck (1988) ได้กล่าวถึงการพัฒนาแบบการจัดการเรียน การสอนตามองค์ประกอบของรูปแบบการสอนว่า มีกระบวนการรวม 3 ระยะ ได้แก่

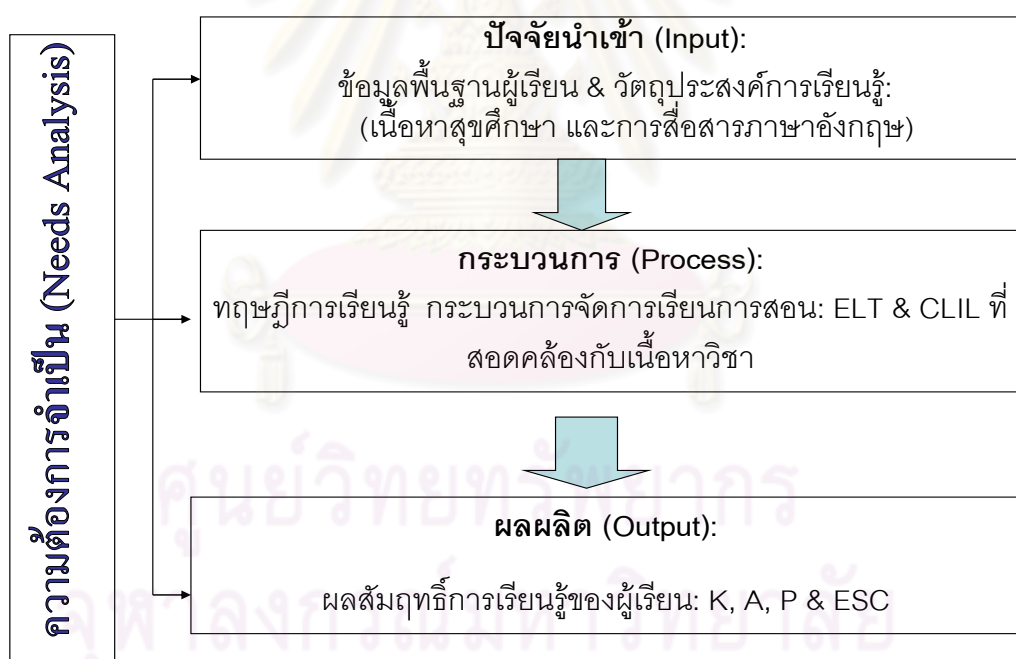
- 1) ระยะที่ 1 ระยะการจัดทำประเมินความต้องการจำเป็น (needs analysis)
- 2) ระยะที่ 2 ระยะการออกแบบ เพื่อพัฒนาแบบการจัดการเรียนการสอน (a design phase)
- 3) ระยะที่ 3 การพัฒนาและการนำรูปแบบไปใช้ (developed and implemented)

โดยรูปแบบดังกล่าวนี้จะ ต้องเกี่ยวข้องกับกระบวนการประเมินและการปรับปรุงใน ทุก ระยะ และจากการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ในโรงเรียน (Model of School Learning) โดย Bloom's (1976) ซึ่งมีนักการศึกษาเช่น Cooley and Leinhardt's (1975); Jackson (2002) ได้นำ รูปแบบดังกล่าวนี้มาวิเคราะห์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาแบบการจัดการเรียนการสอน โดย Bloom กล่าวไว้ว่า รูปแบบของการเรียนรู้ในโรงเรียน (Model of School Learning) นั้นคือ รูปแบบหนึ่งของ ปัจจัยนำเข้า-กระบวนการ-และผลผลิต (an input-process-output model) ซึ่งต้องมีการศึกษาและวิเคราะห์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และซึ่งลักษณะของผู้เรียนที่มีทั้งผู้เรียนที่เรียนรู้ได้เร็ว

(faster learners) และผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ช้า (slower learners) ซึ่งรูปแบบดังกล่าวนี้มีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ ลักษณะผู้เรียน การจัดการเรียนการสอน และผลผลิตของการเรียนรู้ จุดเด่นที่สำคัญของรูปแบบนี้คือ เจตคติ (Attitude) ในกระบวนการเรียนการสอน รวมถึง ปัจจัยในเรื่องของเวลา ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากทักษะในกระบวนการเรียนรู้นั้นเป็นวัตถุประสงค์หลักของการเรียนการสอน รวมทั้งเนื้อหาและผลสัมฤทธิ์

ดังนั้น การพัฒนารูปแบบการสอน จึงมีต้องศึกษาและวิเคราะห์ถึงองค์ประกอบและกระบวนการ ขั้นตอน และปัจจัย ต่างๆ ในการออกแบบเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำไปสู่กระบวนการสังเคราะห์มาเป็นรูปแบบการสอน โดยสังเคราะห์จาก นักการศึกษา ทิศนา ขัมมณี (2548); Bloom's (1976); Braxton, Bronico, and Looms (1995); Hannafin and Peck (1988); Joyce, Weil, and Shower (1992; 1996); Tripp and Bichelmeyer (1990) สรุปได้ ดังปรากฏในแผนภาพที่ 1 ดังนี้

การออกแบบการจัดการเรียนการสอน (Instructional Design)

แผนภาพที่ 1 กระบวนการออกแบบเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน
(Teaching/Instructional design)

จากแผนภาพที่ 1 ในการออกแบบเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนนั้นได้แบ่งออกเป็น 2 ระยะ ได้แก่

ระยะที่ 1 การจัดดำเนินการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน โดยการประเมินความต้องการจำเป็น ที่คำนึงถึง ปรัชญา แนวคิด ทฤษฎีและมีการประเมินและทบทวนปรับปรุงในทุกขั้นตอน (ทีศนา เขมมณี, 2548; Bloom's, 1976; Braxton, Bronico, and Looms, 1995; Hannafin and Peck, 1988; Joyce, Weil, and Shower, 1992; 1996; Tripp and Bichelmeyer 1990)

ระยะที่ 2 การออกแบบเพื่อพัฒนารูปแบบการสอน ซึ่งต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของรูปแบบการสอน โดยผู้วิจัยได้นำกรอบรูปแบบของ Bloom มาพัฒนาสู่องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนดังนี้

1) ปัจจัยนำเข้า (Input) ได้แก่ ผู้เรียน ประกอบด้วย พื้นฐานผู้เรียน และเป้าหมายของผู้เรียน

2) กระบวนการ (Process) ประกอบด้วย แนวคิด ทฤษฎี การเรียนรู้ และกระบวนการจัดการเรียนการสอน ที่ต้องคำนึงถึง วัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาการจัดการเรียนการสอน และการวัดการประเมินผลการเรียนรู้

3) ผลผลิต (Output) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เรียน ประกอบไปด้วย ความรู้ เจตคติ ทักษะและการปฏิบัติ ที่สำคัญผลผลิตต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ และเป้าหมายของผู้เรียน

ทั้งนี้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนนั้น Hannafin Peck (1988) ได้แบ่งไว้ 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 จัดทำการประเมินความต้องการจำเป็น ระยะที่ 2 ออกแบบเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน และระยะที่ 3 การพัฒนาและการนำรูปแบบไปใช้ ดังนั้นในระยะที่ 3 ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาถึงการนำเสนอรูปแบบการสอน เพื่อการพัฒนารูปแบบ การสอนที่มีการทบทวนและปรับปรุงรูปแบบจนนำไปสู่รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่สมบูรณ์มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องตามวัตถุประสงค์การวิจัยต่อไป

1.3 การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอน

Joyce, Weil, and Shower (1996) การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอน เป็นขั้นตอนที่สำคัญ เพราะการนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนที่ชัดเจนและเข้าใจง่ายจะช่วยให้ผู้สอนเกิดความเข้าใจและสามารถนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ได้หรือสามารถศึกษาและฝึกฝนตนเองให้ใช้รูปแบบการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเกิดผลตามจุดมุ่งหมายของรูปแบบ ในการนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอน ได้เสนอเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ที่มาของรูปแบบการเรียนการสอน (Orientation to the model) เป็นการอธิบายความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ซึ่งเป็นที่มาของรูปแบบการเรียนการสอน ประกอบด้วย

เป้าหมายของรูปแบบทฤษฎี ข้อสมมติ หลักการ และแนวคิดสำคัญที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอน

ตอนที่ 2 รูปแบบการเรียนการสอน (The model of teaching) เป็นการอธิบายถึงรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยละเอียด ตามหัวข้อต่อไปนี้

- 1) ขั้นตอนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอน เป็นการให้รายละเอียดเกี่ยวกับลำดับขั้นตอนการเรียนการสอนหรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 2) ระบบสังคม เป็นการอธิบายถึงบทบาทของ ผู้สอน นักเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับนักเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ซึ่งจะแตกต่างกันไปในแต่ละรูปแบบ เช่น บทบาทของผู้สอนอาจเป็นผู้นำในการทำกิจกรรมเป็นผู้อำนวยการ ความสะดวก ผู้แนะแนว หรือแหล่งข้อมูล เป็นต้น
- 3) หลักการของ การสร้างปฏิสัมพันธ์ เป็นการบอกถึงวิธีการแสดงออกของ ผู้สอน ต่อ นักเรียน การตอบสนองการกระทำของนักเรียน เช่น การให้รางวัลแก่ผู้เรียน การให้อิสระในการแสดง ความคิดเห็น การไม่ประเมินว่าถูกหรือผิด เป็นต้น
- 4) ระบบการสนับสนุนการเรียนการสอน เป็นการอธิบายถึงเงื่อนไขหรือสิ่งจำเป็นที่จะทำให้การใช้รูปแบบนั้นได้ผล เช่น รูปแบบการเรียนการสอนแบบทดลองในห้องปฏิบัติการ ต้องใช้ผู้แนะนำการทดลองที่ผ่านการฝึกฝนมาอย่างดีแล้ว รูปแบบการเรียนการสอนแบบฝึกทักษะ นักเรียนจะต้อง ได้ฝึกการทำงานในสถานที่และใช้อุปกรณ์ที่ใกล้เคียงสภาพการทำงานจริง

ตอนที่ 3 การนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ (Implementation)

เป็นการให้คำแนะนำ และตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ให้ได้ผล เช่น ควรใช้กับเนื้อหาประเภทใด ควรใช้กับผู้เรียนระดับใด เป็นต้น

ตอนที่ 4 ผลที่ได้จากการใช้รูปแบบการเรียนการสอน ทั้งผลทางตรงและทางอ้อม (Instructional and nurturance effects) เป็นการระบุถึงผลของการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่คาดว่าจะเกิดแก่ผู้เรียนทั้งผลทางตรง ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของรูปแบบการเรียนการสอนนั้น และผลทางอ้อมซึ่งเป็นผลพลอยได้จากการใช้รูปแบบการเรียนการสอนนั้น ซึ่งเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนในการพิจารณาและเลือกรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้

ทั้งนี้ในการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ เพื่อเสริมพฤติกรรมสุขภาพและความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ได้มีการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอนตามองค์ประกอบของการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน มีการนำเสนอการพัฒนารูปแบบ การจัดการเรียน

การสอนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดผลที่ได้จากการนำรูปแบบการจัดการเรียน การสอนไปทดลอง ใช้ และนำไปพัฒนาสู่แผนการจัดการเรียนการสอนตามขั้นตอนของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

ในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนการสอนได้มีการดำเนินการตามขั้นตอนของรูปแบบ การจัดการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้น ประสบการณ์ (ELT) ซึ่งมีกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนสามารถฝึกประสบการณ์ที่นำไปสู่ การเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ รวมทั้งได้มีโอกาส ทำให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็น ภาษาเป้าหมายที่ผู้เรียนต้องการจะพัฒนาในการสื่อสาร และแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) เป็นแนวคิดที่สามารถนำไปสู่การพัฒนากระบวนการคิด การสื่อสารจนสามารถนำความรู้ ความเข้าใจไปสู่การปฏิบัติจนสามารถเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพและความสามารถในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

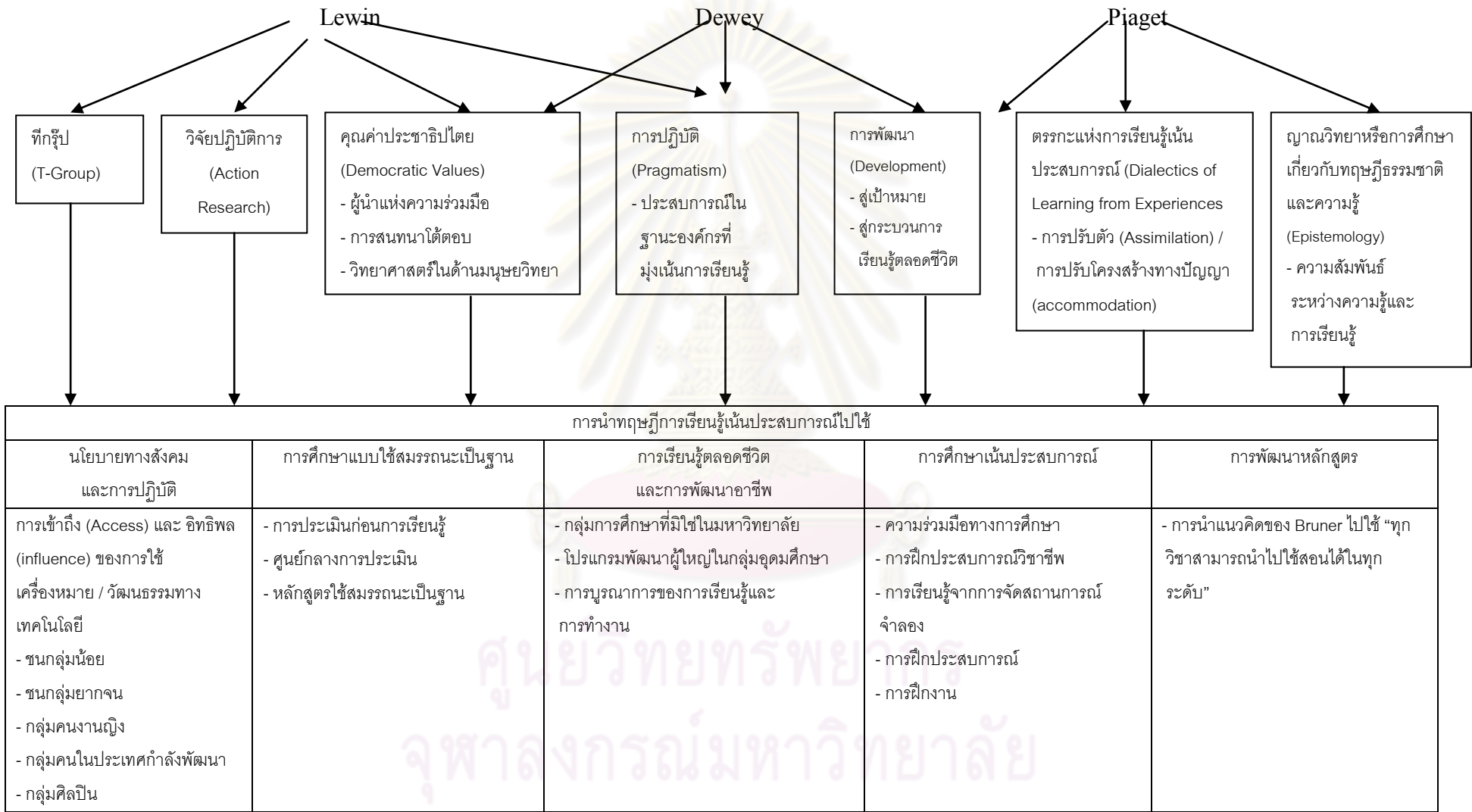
2. ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์

2.1 ที่มาของทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์

การเรียนรู้ เน้น ประสบการณ์ มีการเรียกชื่ออื่นๆ เช่น Moon (2004: 103) การเรียนรู้โดยใช้ประสบการณ์เป็นฐาน (experience-based learning) และ Greenaway (2002:1) การเรียนรู้เน้นประสบการณ์ หรือ Learning from experience และการเรียนรู้ผ่าน ประสบการณ์ หรือ Learning through experience

Kolb (1984) ได้นำพัฒนาทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์จากแนวคิดดั้งเดิมของ Dewey, Lewin และ Piagetian ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ เน้นประสบการณ์นั้น และได้สร้าง นวัตกรรมที่มีความหลากหลายและมีความสำคัญต่อการศึกษา และกระบวนการเรียนรู้ แม้ว่า แนวคิดดังกล่าวจะไม่ประสบความสำเร็จมากนักกับการศึกษาแบบเป็นทางการในอดีต แต่เป็นสิ่ง ที่น่าทึ่งและเป็นโอกาสที่ดีต่อการศึกษา ในปัจจุบันและต่อไปในอนาคต และความทึ่งนี้จะเป็น สิ่งสำคัญ การเรียนรู้โดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จากกันและกัน ความร่วมมือในการสร้าง ทฤษฎี พื้นฐานจากการปฏิบัติเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การเรียนแบบ บรูกริก การฝึกงานกลุ่มและการวิจัยปฏิบัติ การค้นหาหลักสูตรทั้งหมดเหล่านี้นับเป็นศูนย์รวมใน กระบวนการเรียนรู้ตามธรรมชาติ

Kolb (1984) ได้พัฒนาการเรียนรู้เน้นประสบการณ์จากแนวคิดดั้งเดิมของ Dewey, Lewin และ Piagetian ดังปรากฏในแผนภาพที่ 2 ดังนี้

แผนภาพที่ 2 สามแนวคิดดั้งเดิมของการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (Kolb, 1986: 10)

จากแผนภาพที่ 2 แสดงถึงแนวคิดของ Lewin, Dewey และ Piaget ที่เป็นแนวคิดดั้งเดิม ที่ Kolb (1984) ใช้เป็นแนวทางสู่การพัฒนาหลักการ ทฤษฎีการเรียนรู้ และวงจรการเรียนรู้เน้น ประสบการณ์ที่มีการนำมาประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลายในศาสตร์หลายสาขาในปัจจุบัน

ในด้านนโยบายทาง สังคมและการปฏิบัติ การเรียนรู้ เน้นประสบการณ์สามารถใช้เป็น พื้นฐานที่ก่อให้เกิด การฝึกประสบการณ์และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในสังคม เพื่อนำไปสู่แนวทาง ในการพัฒนา การนำเทคโนโลยี มาใช้ให้เกิดประโยชน์ รวมทั้งสามารถ ดูแลรักษาวัฒนธรรมที่เป็น เอกลักษณะสำหรับผู้ที่ เป็นชนชาติต่างๆ ชนกลุ่มน้อย กลุ่มผู้ยากจน กลุ่มคนงานหญิง กลุ่มคน ที่อยู่ใน ประเทศกำลังพัฒนาและกลุ่มที่เป็นศิลปิน

ในด้านการศึกษาที่ใช้สมรรถนะเป็นฐาน Kolb ได้นำแนวคิดดั้งเดิมของ Lewin, Dewey และ Piaget มาพัฒนาและวิเคราะห์ การเรียนรู้เน้นประสบการณ์ในด้านการศึกษาที่ใช้สมรรถนะ เป็นฐาน โดยการนำทฤษฎีการเรียนรู้ที่เหมาะสมมาใช้ในการประเมินการเรียนรู้ในช่วงต้น และ นำไปใช้ในการออกแบบรูปแบบการเรียนการสอน (ข้อมูลเพิ่มเติม Kolb, 1984: 10-12)

การนำทฤษฎีการเรียนรู้ เน้นประสบการณ์มาเป็นหลักการและเหตุผล รวมถึงปรัชญา ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติในด้านการศึกษ้อีกด้าน นอกจากนี้การเรียนรู้ เน้นประสบการณ์ ยัง เป็นการให้หลักการในการสร้างประสบการณ์ทางการศึกษาในหลายรูปแบบ และเพื่อใช้ในการ ออกแบบการเรียนรู้ออกไปใช้ตามแนวคิดของ Bruner “ทุกสาระวิชาสามารถนำไปใช้สอนได้ ใน ทุกระดับ” (Kolb, 1984:17)

ในการศึกษาที่มาจากวงจรการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ของ Kolb นั้น ทำให้สามารถใช้ข้อมูลเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์ และพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการเน้นการศึกษาเพื่อฝึกประสบการณ์ การพัฒนาแผนการ จัดการเรียนรู้อ และการนำหลักแห่งการเป็นประชาธิปไตยไปพัฒนา เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งนำไปสู่เจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนได้อย่างดี

2.2 ความหมายของการเรียนรู้เน้นประสบการณ์

Dewey (1938) ให้ความหมาย การเรียนรู้เน้น ประสบการณ์ ว่าเป็นวงจรของ การลงกระทำ เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการกระทำจริง ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ใหม่หรือผู้เรียน ปรับเปลี่ยนตนเองในการปฏิบัติตามบทบาทใหม่ และเป็นการเรียนรู้จากธรรมชาติ

Rogers (1996) ได้ให้คำจำกัดความ การเรียนรู้เน้น ประสบการณ์ ว่าหมายถึง ความสมดุลระหว่างการเปลี่ยนแปลงและการเจริญก้าวหน้าของบุคคล โรเจอร์ เชื่อว่าทุกคนมี ธรรมชาติของความอยากรู้ ดังนั้นบทบาทของ ผู้สอน จึงต้องอำนวยความสะดวก วกโดยการ จัด บรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ตอบสนองวัตถุประสงค์ของผู้เรียน ดำเนินการจัดหาทรัพยากรที่

เหมาะสม ให้ความสำคัญระหว่างปัญญาและอารมณ์ จัดให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และคิดอย่างมีอิสระ

Juch (1983) ได้ให้คำจำกัดความการเรียนรู้ เน้นประสบการณ์ว่า เป็นวงจรการเรียนรู้ ซึ่งเป็นตัวแทนของการเรียนรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ ในระยะของวงจรแห่งการเรียนรู้จะมีการจัดการเรียนการสอนโดยผู้สอน แต่ผู้เรียน ก็สามารถจัดได้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ เน้นประสบการณ์เป็นเรื่องปกติของกระบวนการในการการเรียนรู้ด้วยตนเองทั้งกับเด็กและผู้ใหญ่

Kolb (1984) ได้ให้คำจำกัดความ การเรียนรู้ เน้นประสบการณ์ ว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นลักษณะแบบองค์รวมและมีความหลากหลาย ซึ่งรูปแบบในการเรียนรู้จะประกอบด้วยสิ่งที่เกี่ยวข้องกับวิธีการเรียนรู้ การเจริญงอกงาม และการพัฒนา ทฤษฎี การเรียนรู้ เน้นประสบการณ์ จะเน้นบทบาทสำคัญของการปฏิบัติจริงในกระบวนการเรียนรู้ นอกจากนี้ การเรียนรู้ เน้นประสบการณ์เป็นแนวทางในการเรียนรู้แบบที่มีลักษณะที่เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ได้ในการเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต

Pleiffer and Ballew (1988) ได้ให้คำจำกัดความ การเรียนรู้ เน้นประสบการณ์ ว่าเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ในการกระตุ้นผู้เรียนให้มีความรู้สึกที่ดีในการเรียนรู้ เขาเชื่อว่าการพยายามทำให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมและอารมณ์ความรู้สึกใหม่ เกิดความรู้ใหม่ การเรียนรู้ เน้นประสบการณ์ จะเกิดเมื่อบุคคลเข้าไปเกี่ยวข้องกับผูกพันกับกิจกรรมนั้นๆ การวิเคราะห์ การทบทวนอย่างมีวิจารณญาณ ในเชิงนามธรรมที่เป็นประโยชน์ ให้เหตุผลในการทำงานโดยมีการอ้างอิงสมมติฐาน

จากการศึกษาวิเคราะห์การเรียนรู้ เน้นประสบการณ์สามารถสรุปได้ว่าความหมายที่แท้จริงของทฤษฎีการเรียนรู้ เน้นประสบการณ์ คือกระบวนการเรียนรู้โดย เน้นจาก การปฏิบัติจริง โดยใช้ประสบการณ์เดิมของ ตนเองและประสบการณ์ที่ได้รับจากการเรียนรู้จาก เนื้อหาสาระ โดยผ่านการเรียนรู้ เน้นประสบการณ์ จากการปฏิบัติและนำมา เป็นพื้นฐานความรู้ ใน การพิจารณา ทบทวน ไตร่ตรองอย่างมีเหตุมีผล จากนั้นนำไปสู่การอภิปรายกับผู้สอน เพื่อน และผู้เรียนพยายามตีความ สรุปเป็นความรู้ใหม่สำหรับตนเอง เกิดเป็นประสบการณ์ใหม่ของตนเอง การเรียนรู้ เน้นประสบการณ์เป็นรูปแบบหนึ่งที่สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้และสร้างความท้าทาย รวมทั้งเป็นรูปแบบที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

2.3 หลักการของทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์

หลักการของทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอหลักการและแนวคิดในการจัดการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

Jagues (1993) ได้เสนอทฤษฎีและหลักการของการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ว่าเป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการพิจารณาทบทวนไตร่ตรองบนพื้นฐานจากประสบการณ์ แล้วนำไปสู่เป้าหมายในการปฏิบัติ เพื่อดำเนินการทดสอบสมมติฐานของตนเอง การปฏิบัติจะนำไปสู่การเพิ่มประสบการณ์ใหม่และในโอกาสข้างหน้า การเรียนรู้เน้นประสบการณ์จึงเป็นวงจร การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเหมือนเกลียวสว่าน การเรียนรู้จึงสามารถได้รับการสนับสนุนจากประสบการณ์เดิมในอดีตหรือการพิจารณาทบทวนไตร่ตรองจากประสบการณ์ที่จัดขึ้น เช่น สถานที่ทำงาน การแสดงกิจกรรม การแสดงบทบาท สมมติ โดยมีจุดเริ่มต้นจากการพบกับเหตุการณ์จริง หรือประสบกับประสบการณ์ใหม่ หลักจากนั้นดำเนินการค้นหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างสนใจ บันทึกสิ่งที่เกิดขึ้นและนำมาวิเคราะห์หิวพากษ์ วิเคราะห์ ทบทวนอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อสรุปเป็นความรู้ใหม่เป็นประสบการณ์ใหม่ ซึ่งรูปแบบการจัด การเรียนรู้เน้นประสบการณ์ สามารถจัดได้หลายรูปแบบ เช่น สัญญาการเรียนรู้ แฟ้มสะสมผลงาน การเรียนรู้จากวารสาร โครงการต่างๆ และการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ

Evans (1994) ได้เสนอหลักการจากทฤษฎี การเรียนรู้เน้นประสบการณ์ว่าเป็นเทคนิคการสอนผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีเมื่อเป็นการเรียนรู้จากการปฏิบัติ และเป็นวิธีการเรียนรู้ที่ประสบผลสำเร็จดีกว่าการเรียนรู้จากกา รอ่านหนังสือ หรือจากระบบที่เป็นทางการ ดังนั้นทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ จึงหมายถึงการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆทุกชนิด งานทุกประเภท การจัดอบรม การสังเกต การสัมภาษณ์ หรือ รายงานกลุ่ม สิ่งเหล่านี้เป็นการปฏิบัติภายใต้ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ กลยุทธ์ ของ การเรียนรู้เน้นประสบการณ์ เป็นการเรียนรู้ผ่านการวิเคราะห์หิวพากษ์อย่างมีวิจารณญาณอย่างเป็นระบบ โดยใช้ประสบการณ์เดิมของบุคคล ซึ่งการวิเคราะห์หิวพากษ์อย่างมีวิจารณญาณโดยใช้ประสบการณ์เดิมอย่างเป็นระบบ เป็นหัวใจของรูปแบบของการเรียนรู้เน้นประสบการณ์

Conner (1997) ได้เสนอว่า หลักการของทฤษฎี การเรียนรู้ เน้นประสบการณ์ จำเป็นต้องให้ความรู้เรื่องข้อมูล ข่าวสาร เป็นการเน้นการเรียนรู้โดยการปฏิบัติ เริ่มต้นด้วยการดู การฟัง แล้วพยายามปฏิบัติด้วยตนเอง สร้างความสนใจและการปฏิบัติด้วยแรงจูงใจของตนเอง ตัวอย่างเช่น การขี่จักรยาน การใช้คอมพิวเตอร์ การเต้นรำ หรือการร้องเพลง เราจะต้องเน้น การปฏิบัติ ดูจากความถี่ของการปฏิบัติ และเลือกที่จะกระทำอย่างต่อเนื่อง หรือจะกระทำในลักษณะที่แตกต่างจากเดิม ซึ่งจะได้รับทักษะใหม่ โดยการสนับสนุนจาก ผู้สอน และจากการปฏิบัติ

ของเราเอง จากประสบการณ์ จากการโต้ตอบ มากกว่าจะได้จากการอ่านเอกสาร หรือฟังบรรยาย

หลักการ จัดการเรียนรู้อยู่ ตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้น ประสบการณ์สามารถจัดได้หลากหลายรูปแบบตามวัตถุประสงค์ ซึ่งมีมากกว่า 50 รูปแบบ ขึ้นอยู่กับโปรแกรมและเป้าหมายของผู้จัดและผู้เรียน สถานการณ์จะมีความเกี่ยวข้องและมีผลต่อผลลัพธ์ด้านการศึกษา การพัฒนาบุคคล หรือเพื่อการเรียนรู้ การใช้เวลาว่างให้เกิด ประโยชน์ Loacke (1986) กล่าวว่าในการจัดการเรียนรู้อยู่เน้นประสบการณ์ มีองค์ประกอบสำคัญที่เกี่ยวข้องและมีผลต่อการเรียนรู้ ซึ่งองค์ประกอบสำคัญที่นำไปสู่ผลความสำเร็จในการเรียนรู้อยู่เน้นประสบการณ์ ประกอบด้วย

1. มีเป้าหมายที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องพิจารณาสภาพความเป็นจริงของผู้เรียน
3. ปัจจัยทางกายภาพและปัจจัยด้านจิตวิทยา เป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
4. ความเหมาะสมของโอกาส ระดับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น
5. การจัดรูปแบบเป็นลักษณะแบบบูรณาการ
6. ความสมดุลระหว่างการปฏิบัติและการทบทวนได้ตรงต่อ และการนำไปประยุกต์ใช้
7. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ต้องเป็นลักษณะที่ตอบสนองบุคคลมีความต่อเนื่องและการพัฒนา
8. การจัดเตรียมโอกาสสำหรับการเรียนรู้อยู่เน้นประสบการณ์ใหม่
9. ผู้เรียนมีบทบาทในการวางแผน การกำหนดและเข้าร่วมปฏิบัติกิจกรรม
10. บทบาทผู้เรียนจากประสบการณ์จะเป็นทั้งผู้นำ ทีมงานและเป็นผู้แนะนำ
11. ความรับผิดชอบของผู้เรียนในการปฏิบัติกิจกรรม
12. การปฏิสัมพันธ์ระหว่างสังคม ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
13. การประเมินผลและการสะท้อนความก้าวหน้าในการเรียนรู้
14. ผลลัพธ์ของการเรียนรู้ที่เป็นจริงและมีความสำคัญ

Loacke (1981) ในการจัดการเรียนรู้อยู่โดยรูปแบบจัดการเรียนรู้อยู่ เน้นประสบการณ์ จะทำให้เกิดผลดีต่อผู้เรียนหลายประการ สามารถสรุป ผลดีที่เกิดจากรูปแบบการเรียนรู้อยู่ตามทฤษฎีการเรียนรู้อยู่เน้นประสบการณ์ได้ดังนี้

1. เป็นการพัฒนาความก้าวหน้าของบุคคล
2. พัฒนาทักษะของผู้เรียนเพิ่มขึ้น

3. พัฒนาทักษะระหว่างบุคคลในการดำเนินกิจกรรม
 4. เป็นการสร้างโอกาส เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายหรือเกิด ผลผลิตที่มี
 ประสิทธิภาพ

5. สร้างเครือข่ายการเรียนรู้
6. พัฒนาทักษะอาชีพให้ก้าวหน้า
7. เพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ เป็นการนำทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติ
8. พัฒนาทักษะในการแก้ไขปัญหา
9. พัฒนาความก้าวหน้าในอาชีพตนเองให้ชัดเจน
10. เป็นการปฏิบัติจริงภายหลังจากการเรียนรู้ทางทฤษฎี
11. เป้าหมายที่ชัดเจนจะเป็นแรงจูงใจในชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี
12. เข้าใจความคาดหวัง ความต้องการของแรงงาน
13. เกิดมุมมองที่เป็นจริงในการจ้างงาน
14. สร้างมิตรภาพและความจงรักภักดีในที่งานและองค์กร
15. เข้าใจวิถีชีวิตที่เป็นจริง
16. พัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง
17. เพิ่มทักษะการตัดสินใจ

Kolb (1984) ได้เสนอสิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ประกอบด้วยปัจจัย
 ที่เกี่ยวข้องหลายประการ ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์จำเป็นต้องพิจารณาปัจจัย ที่
 เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. ผู้สอนและผู้เรียนมีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนในการเรียนรู้
2. ผู้เรียนได้รับความสำเร็จจากการเรียนรู้
3. ผู้สอนมีความรับผิดชอบและกระตุ้นผู้เรียนอยู่เสมอ
4. ผู้สอนใช้วิธีการสนับสนุนการเรียนรู้ในเชิงบวก
5. ผู้สอนให้ความสนใจและมีความตระหนัก
6. ผู้สอนสนับสนุนการเรียนรู้และกระตุ้นอย่างต่อเนื่อง
7. ผู้สอนสร้างความท้าทายที่เหมาะสม
8. ผู้เรียนรู้สึกมีความปลอดภัย มั่นคงในการเรียนรู้
9. ผู้เรียนมีความต้องการที่จะพบปะพูดคุย สร้างสัมพันธ์กันในสังคม
10. ผู้เรียนรู้ว่าตนเองกำลังทำอะไร
11. ผู้เรียนมีแรงจูงใจที่จะทำให้ตนเองบรรลุตามเป้าหมาย

12. ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ และเกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้
13. ผู้เรียนรู้ว่าจะใช้วิธีใดที่จะทำให้การทำงานบรรลุผลสำเร็จได้ดี
14. ผู้เรียนมีการใช้ประสบการณ์ตนเอง และการยอมรับประสบการณ์
15. ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในประสบการณ์ที่มีอยู่

นอกจากนี้ Kolb (1983) ได้เสนอว่า ปัจจัยที่จะคุกคามการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ จะทำให้เกิดความล้มเหลวหรือเป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ได้ ซึ่งมี ประเด็นสำคัญ ในการจัดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ต้องคำนึง ได้แก่

1. ความคิดและกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นอุปสรรค

- ความเป็นทางการและเป็นฝ่ายรับ
- การควบคุมโดยผู้เชี่ยวชาญ
- บทบาทการเป็นผู้สอน
- ความเครียด
- ทุกอย่างเป็นเรื่องนามธรรม
- ความขัดแย้ง
- ความเป็นส่วนตัว

2. ความกลัวในการเรียนรู้

- ถูกทะเลาะ และความล้มเหลวในอดีต
- ถูกทำให้อับอาย
- ไม่เกิดการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลง
- ถูกรบกวน ถูกคุกคามความรู้เดิม
- ถูกบังคับให้เป็นอาสาสมัคร

3. สถานการณ์การเรียนรู้

- ความล้มเหลว
- ขาดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน
- เป้าหมายไม่ชัดเจน
- บรรยากาศไม่เป็นมิตร
- กลุ่มไม่ดี
- สิ่งแวดล้อมไม่สะดวกสบาย
- ขาดผู้สนับสนุนที่ดี
- ความลำเอียง

ได้รับความสนใจน้อย

Rogers (1996) ได้เสนอ หลักการจัดการเรียนรู้ เน้นประสบการณ์ ซึ่งเป็นวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างจากการเรียนรู้โดยการบอกของ ผู้สอน หรือการท่องจำของผู้เรียน แต่เป็นการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ โดยมุ่งตอบสนองความต้องการหรือความสนใจของผู้เรียน และเมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองสนใจ ก็จะเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายและยั่งยืน การกำหนดรูปแบบการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ จะกำหนดรูปแบบที่ตายตัวได้ยาก แต่สามารถกำหนดปัจจัยหลักๆ ได้ 2 ปัจจัย ได้แก่ บทบาทผู้สอน และบทบาทผู้เรียน รายละเอียดดังนี้

บทบาทผู้สอน ในการจัดการเรียนรู้ เน้นประสบการณ์นั้น ผู้สอนจะต้องแสดงบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียนโดยวิธีการต่างๆ เช่น การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน ผู้สอนไม่ครอบงำหรือบงการความคิดผู้เรียน แต่ต้องเปิดโอกาสให้คิด มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เลือกสิ่งที่จะเรียนรู้ ผู้สอนต้องมีเวลาให้กับผู้เรียน ให้เวลาอย่างเพียงพอในการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีความสัมพันธ์ หรือทำงานร่วมกันกับบุคคลอื่นที่มีความสนใจคล้ายกัน ผู้สอนต้องค้นหาสิ่งที่ ผู้เรียนสนใจ การจัดการเรียนการสอนให้เปิดกว้างยืดหยุ่น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้สิ่งที่ตนสนใจหรือทำกิจกรรมที่ตนสนใจ ผู้สอนต้องจัดหาทรัพยากรในการเรียนรู้ให้พร้อม วัสดุอุปกรณ์ สื่อต่าง ๆ อย่างเพียงพอและเหมาะสม สรุปแล้ว Rogers เสนอว่าผู้สอนต้องดำเนินการดังนี้

1. จัดบรรยากาศให้เอื้อ
2. ตอบสนองวัตถุประสงค์ผู้เรียน
3. จัดหาทรัพยากรให้เหมาะสม
4. ให้ความสมดุลระหว่างปัญญาและอารมณ์
5. แลกเปลี่ยนความรู้และความคิดโดยปราศจากอคติ

บทบาทผู้เรียน ในกระบวนการเรียนรู้นั้น ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีเมื่อ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างแท้จริง สามารถเลือกวิธีการเรียนรู้ การเรียนรู้เน้นประสบการณ์จะต้องเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการเรียนรู้ ตลอดจนมีส่วนร่วมในการประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ รูปแบบหนึ่งที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ เน้นประสบการณ์สำหรับผู้เรียนคือสัญญาการเรียนรู้ โดยมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือ เป็นการตกลงกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอนในการเรียนรู้ โดยสรุปแล้ว Rogers เห็นว่าผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีเมื่อ

1. มีส่วนร่วมในกระบวนการและร่วมกำหนดทิศทางในการเรียนรู้
2. เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ เชื่อมโยงกับสังคม บุคคล และปัญหา
3. ประเมินผลด้วยตนเอง ทราบความก้าวหน้า และผลสำเร็จของการเรียนรู้

นอกจากนี้ Rogers (1996) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ให้เกิดคุณภาพ มีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง 4 ประการคือ

1. ความเกี่ยวข้องของบุคคล
2. ผู้เรียนเป็นผู้เริ่ม
3. ประเมินโดยผู้เรียน
4. ผลลัพธ์การเรียนรู้เกิดที่ผู้เรียน

Conner (1997) ได้เสนอแนวทางในการจัดการการเรียนรู้เน้น ประสบการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับผลสำเร็จและประโยชน์สูงสุด ผู้จัดจะต้องดำเนินการดังนี้

1. การให้ข้อมูลข่าวสารอย่างถูกต้องและเพียงพอ ตรงไปตรงมา
2. การทบทวนไตร่ตรองแง่มุมต่างๆ ผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับชีวิต
3. เปรียบเทียบวิธีการที่ดีกับประสบการณ์ที่ได้รับ
4. ค้นหาข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติ และเน้นรูปแบบการบูรณาการเพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

นอกจากนี้ในการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ มีปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องที่สำคัญได้แก่ สิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ ซึ่งสิ่งแวดล้อมของการเรียนรู้ เน้น ประสบการณ์โดยภาพรวมจะประกอบด้วยปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการที่ต้องคำนึงถึง ได้แก่

1. การเรียนรู้เน้นประสบการณ์ต้องเคารพในความคิดและการเลือกในการเรียนรู้ของบุคคล
2. การเรียนรู้ เน้น ประสบการณ์จะทำให้บุคคลเผชิญกับสถานการณ์เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาหรือสถานการณ์นั้น
3. การเรียนรู้ เน้นประสบการณ์เป็นการจัดเตรียมโอกาสและความท้าทาย ในการสร้างบรรยากาศ การสนับสนุนและการปฏิบัติ ทั้งความรู้ อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ
4. การเรียนรู้เน้นประสบการณ์ เป็นการสร้างหลักการของเหตุและผล พยายามปฏิบัติบางอย่างขึ้นมาใหม่ หรือแตกต่างอย่างมีนัยและมีเหตุผล
5. การเรียนรู้เน้นประสบการณ์เป็นการสร้างและให้เวลาในการวิเคราะห์อย่างใคร่ครวญจากจุดอ่อนให้เป็นจุดแข็ง
6. การเรียนรู้เน้นประสบการณ์ เป็นการสร้างความตระหนักในเรื่องการเรียนรู้ที่ได้รับจากแคบไปสู่โลกกว้างอย่างเป็นอิสระ

จากการศึกษา หลักการและ แนวคิด ในการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ เน้นประสบการณ์ พบว่ามีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ โดยภาพรวมแล้วสามารถสรุปหลักการ เพื่อใช้เป็นแนวคิดและหลักการในการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ได้ดังนี้

1. วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการเรียนรู้ ซึ่งจะเป็จุดเริ่มต้นของ การเรียนรู้เน้นประสบการณ์ ซึ่งจำเป็นต้องดำเนินการเป็นลำดับแรก และต้องดำเนินการด้วย ความละเอียดรอบคอบอย่างถูกต้อง
2. การออกแบบการเรียนรู้ เน้นประสบการณ์ ต้องอาศัยข้อมูลจากการวิเคราะห์ ความจำเป็น รวมทั้งแบบแผนของการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆอย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่ง อาจมีหลายรูปแบบแต่ต้องเน้นความสมดุลและมีบูรณาการ
3. รูปแบบการจัดต้องมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงทั้งร่า ่กาย จิตใจ อารมณ์ และ สิ่งแวดล้อม เน้นกระบวนการกลุ่ม การมีส่วนร่วม การทบทวนไตร่ตรอง การแก้ปัญหาและ การจัดการที่ดี
4. รูปแบบการเรียนรู้ที่ใช้ทดสอบต้องได้รับการประเมินผลและมีผลกระทบที่ทำให้ เกิดต่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นวงจรแห่งการเรียนรู้
5. รูปแบบการจัดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ ต้องตอบสนองผู้เรียน ตอบสนอง กลุ่มและมีความต่อเนื่องการดำเนินการ
6. มีการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยและเหมาะสมต่อกลุ่มเป้าหมาย เพื่อสร้างความสนใจและพัฒนาให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์

ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์มีที่ นฐานจากแนวคิด ปรัชญา และทฤษฎี การเรียนรู้ที่มีนักการศึกษาได้มีการนำเสนอไว้ดังนี้

Kolb (1984) ได้เสนอทฤษฎีการเรียนรู้เน้น ประสบการณ์ของผู้ใหญ่ว่าเป็น กระบวนการที่เกิดในตัวผู้เรียนเป็นวงจรแห่งการเรียนรู้ โดยการเรียนรู้อาจจะเริ่มจากจุดใดจุดหนึ่ง ของวงจรแห่งการเรียนรู้ก็ได้ แต่ต้องดำเนินการให้ครบวงจรแห่งการเรียนรู้ ซึ่งรูปแบบการเรียนรู้เน้น ประสบการณ์ที่ Kolb เสนอได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง รายละเอียดของวงจรการเรียนรู้เน้น ประสบการณ์มีดังนี้

1. ประสบการณ์การเรียนรู้ (Learning Experience) เป็นสิ่งที่มีอิทธิพล ต่อผู้เรียน เป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่เป็นส่วนประกอบของชีวิต ประสบการณ์จะนำไป

สู่การรวบรวมความสามารถในการจัดการที่ยิ่งใหญ่ เป็นความสัมพันธ์ที่มีค่า ซึ่งประสบการณ์ อาจจะมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ได้ ทั้งการยอมรับและการปฏิเสธ

2. การสังเกตและการไตร่ตรอง (Observe and Reflect) การเรียนรู้ที่ดีที่สุดโดยการให้ผู้เรียนได้มีการสะท้อนกลับ มีการไตร่ตรองประสบการณ์ที่ได้รับ เพื่อนำมาใช้ในการพิจารณาว่าสิ่งใดเป็นประโยชน์ หรือไม่ประโยชน์

3. การพิจารณาลงความเห็นและการสร้างแนวคิด (Generalize and Conceptualize) เป็นการรวบรวมความรู้เพื่อสร้างกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดอื่นๆ ที่ได้จากประสบการณ์ในอดีตและความรู้ที่ได้จากการกระทำ ที่ได้รับมา หรือการได้รับความรู้จากข้อมูลจากผู้สอน การสนทนาพูดคุย แล้วนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดของตนเอง

4. การตรวจสอบและการบูรณาการ (Experiment and Integrate) เป็นสิ่งท้าทายที่ดีที่สุดคือการฝึกปฏิบัติจริง เป็นการทดลอง ฝึกปฏิบัติ และตรวจสอบ เพื่อการลองผิดลองถูก เป็นการตรวจสอบแนวคิด หาความจริงในสถานที่แตกต่างกัน และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง ลงรายละเอียดดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 วงจรการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ของ Kolb (1984)

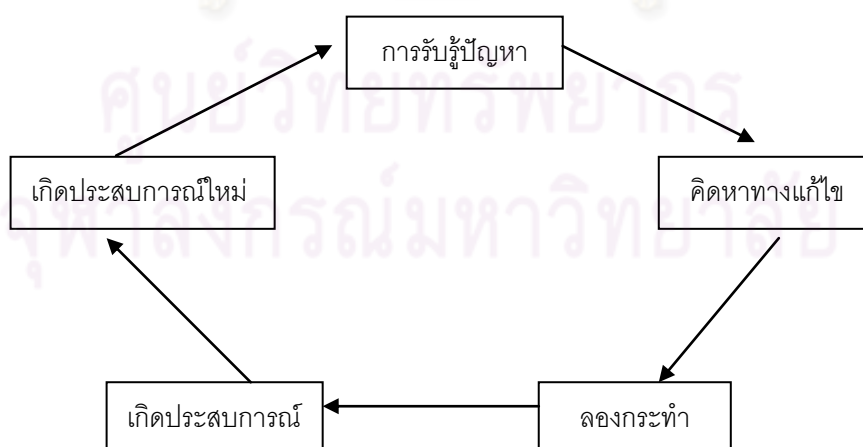
ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ เป็นทฤษฎีที่เป็นลักษณะบูรณาการ เป็นแบบองค์รวม ที่มีแนวคิดในเรื่องประสบการณ์ การรับรู้ ความรู้ และพฤติกรรม (Kolb, 1984) ดังนั้นการเรียนรู้เน้นประสบการณ์จึงเป็นการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ซึ่งรวมทั้งความรู้และทักษะที่ได้รับนอกจากเอกสาร หรือจากการฟังบรรยาย แต่ได้จากการทำงาน จากประสบการณ์จริงในชีวิตและจากการปฏิบัติมาอย่างต่อเนื่อง

Kolb (1984) ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์จะประกอบด้วย สาระและประเด็น ที่เกี่ยวข้องที่มีความสำคัญต่อกระบวนการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย

1. นโยบายทางสังคมและการปฏิบัติกิจกรรม
2. พื้นฐานความสามารถทางการศึกษา
3. การเรียนรู้ตลอดชีวิตและการพัฒนาอาชีพ
4. การศึกษาประสบการณ์
5. การพัฒนาหลักสูตร

Dewey (1938) ได้เสนอทฤษฎีการเรียนรู้เน้น ประสบการณ์ ว่าเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการกระทำจริง ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ใหม่ หรือผู้เรียนปรับเปลี่ยนตนเองในการปฏิบัติ ตามบทบาทใหม่ การเรียนรู้เน้น ประสบการณ์เป็นวงจรของการลงกระทำ โดย เริ่มจากการรับรู้ปัญหา แล้วเริ่มหาทางแก้ปัญหา จากนั้นลงกระทำ จนเกิดประสบการณ์จากผลของการกระทำและ ในที่สุดผู้เรียนจะสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยการยืนยันในความรู้เดิมหรือเกิดการปรับเปลี่ยนความรู้เดิมเป็นความรู้ใหม่

กระบวนการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ที่เป็นวงจรมี จะทำให้การสร้างความรู้ในรูปของการปรับเปลี่ยนความรู้ กลายเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย มีคุณค่าและนำไปใช้เป็นประโยชน์ได้สำหรับผู้เรียนในชีวิตประจำวันที่เป็นจริง ประโยชน์สูงสุดของวงจรการลงกระทำคือการทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์การคิดและกระทำและคิดไตร่ตรองจนเกิดความหมายครั้งแล้วครั้งเล่า จนเกิดการเรียนรู้วิธีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ รายละเอียดดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 วงจรการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ของ Dewey

Pleiffer and Jones (1983) ได้เสนอทฤษฎีการเรียนรู้เน้น ประสบการณ์ว่าเป็น กระบวนการเรียนรู้ที่เป็นลักษณะของวงจรแห่งการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน โดยเรียกว่วงจรการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ ประกอบด้วย

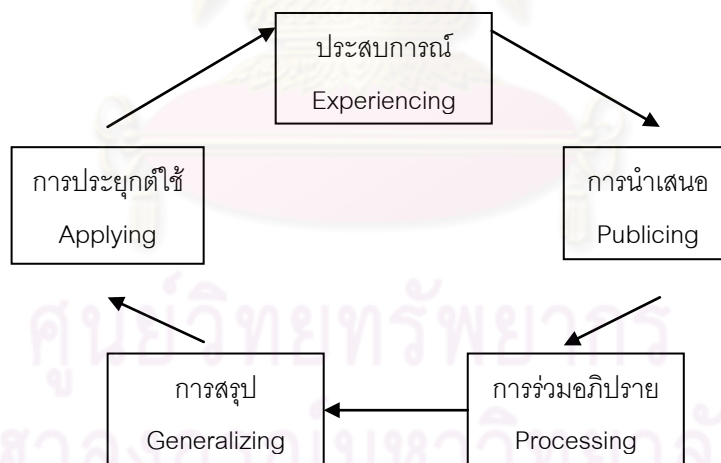
1. การค้นหาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Experiencing) ผู้เรียนจะเข้ามา มีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนรู้โดยการค้นหาและ แลกเปลี่ยนกับกลุ่มเพื่อน และ ผู้สอนเป็นขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรม

2. การนำเสนอประสบการณ์ (Publicing) ผู้เรียนจะแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการนำเสนอประสบการณ์ที่เคยมีในอดีตที่ได้จากการสังเกต มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในระหว่างปฏิบัติกิจกรรม

3. การเข้าร่วมอภิปราย (Processing) ผู้เรียนมีโอกาส ได้ใช้กระบวนการคิด ไตร่ตรองและ ตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตนเองผ่านกระบวนการเข้าร่วมอภิปราย ซึ่งเป็น รูปแบบที่นำไปสู่ การเปลี่ยนแปลงและสร้างสรรค์กิจกรรมใหม่

4. การสรุปสร้างความรู้ใหม่ (Generalizing) ผู้เรียนจะนำประสบการณ์ที่ได้ รับมา ผสมผสานและกำหนดสร้างเป็นความรู้ใหม่

5. การประยุกต์ใช้ (Applying) การนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและสร้างเป็นประสบการณ์ใหม่สำหรับตนเอง รายละเอียดจัดแผนภาพที่ 5

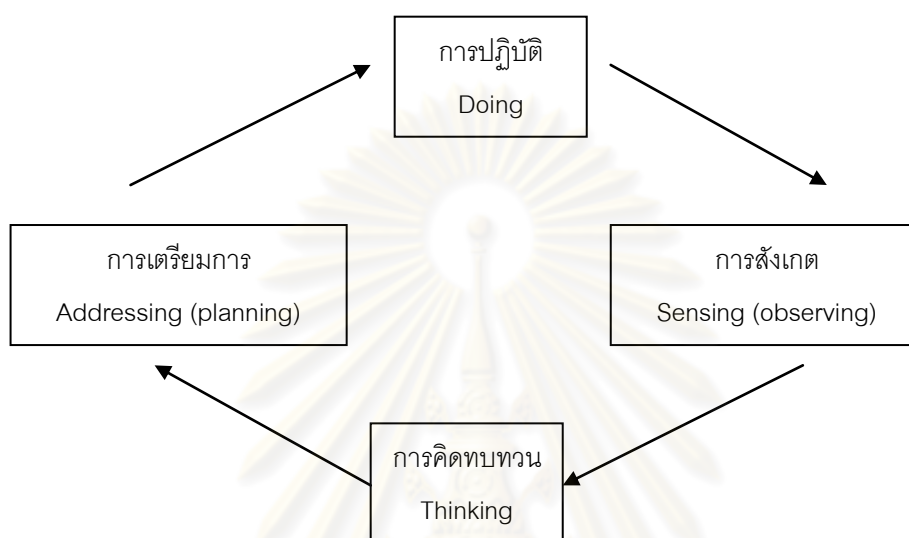

แผนภาพที่ 5 วงจรการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ของ Pfeiffer and Jones

Juch (1983) ได้เสนอทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ โดยเสนอเป็นวงจรการเรียนรู้เน้น ประสบการณ์ ซึ่งจะมีความเชื่อมโยงกับทฤษฎีการเรียนรู้ โดยเสนอว่าวงจรการเรียนรู้เน้น ประสบการณ์จะมี 4 ระยะ คือ

1. การปฏิบัติ (Doing)
2. การรับรู้ หรือการสังเกต (Sensing or observing)
3. การคิดทบทวน (Thinking)
4. การเตรียมการ หรือการวางแผน (Addressing or planning)

รายละเอียดดังแผนภาพที่ 6

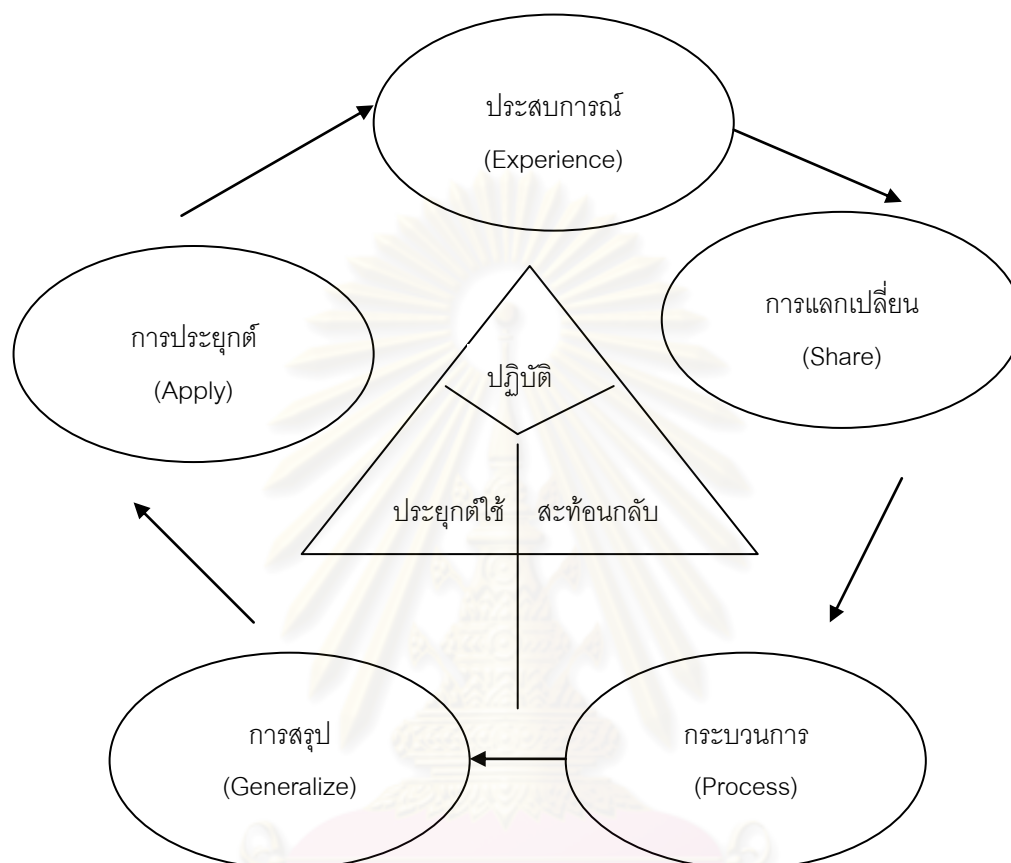

แผนภาพที่ 6 วงจรการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ของ Juch

Esther (1998) ได้เสนอรูปแบบการเรียนรู้เน้นประสบการณ์จะมีวงจรการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน โดยได้เสนอแนวคิดว่าในทุกรูปแบบการเรียนรู้เน้น ประสบการณ์จะมีกระบวนการพื้นฐานจำนวน 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย การปฏิบัติ (Do) การไตร่ตรอง (Reflect) และการประยุกต์ใช้ (Apply) รายละเอียดวงจรการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ของ Esther Goh มีจำนวน 5 ขั้นตอนประกอบด้วย

1. ประสบการณ์ (Experience) เป็นการรับรู้ประสบการณ์จากการปฏิบัติ จากการเข้าร่วมกิจกรรม หรืออาจเป็นการกำหนดประสบการณ์ใหม่
2. การแลกเปลี่ยน (Share) เป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูล การสังเกต การไตร่ตรอง และนำเสนอข้อมูล
3. กระบวนการ (Process) เป็นการถกเถียงอภิปรายผลข้อมูล การค้นหาประสบการณ์ การวิเคราะห์และสะท้อนกลับข้อมูล
4. การสรุปภาพรวม (Generalize) เป็นการสรุปภาพรวมและกำหนดเป็นประสบการณ์ใหม่ เพื่อนำสู่การทดสอบและทดลองปฏิบัติจริง
5. การประยุกต์ใช้ (Apply) เป็นการนำผลการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ เป็นการนำไปปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน

รูปแบบวงจรการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ของ Esther มีความครอบคลุมแนวคิด การเรียนรู้ เน้นประสบการณ์ หลายแนวคิด สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม และเป็นรูปแบบ การเรียนรู้ที่ได้ใช้ทดลองกับผู้เรียนในมหาวิทยาลัย พบว่าได้ผลดีเป็นอย่างมาก รายละเอียดดัง แผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 วงจรการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ของ Esther (1998)

Mark (1994) ได้เสนอรูปแบบการเรียนรู้ เน้นประสบการณ์ว่าจะมีกระบวนการ เรียนรู้เป็นวงจรแห่งการเรียนรู้ จำนวน 6 ขั้นตอน โดยมีรายละเอียดในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

1. ประสบการณ์ (Experience) ในขั้นตอนนี้จะเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ ทบทวนและประสบการณ์เดิมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ประสบการณ์ โดยผู้สอนต้องกระตุ้น สร้างแรงจูงใจ โดยอาจใช้รูปแบบต่างๆ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การชมวีดีโอ ภาพยนตร์ หรือ เกมส์

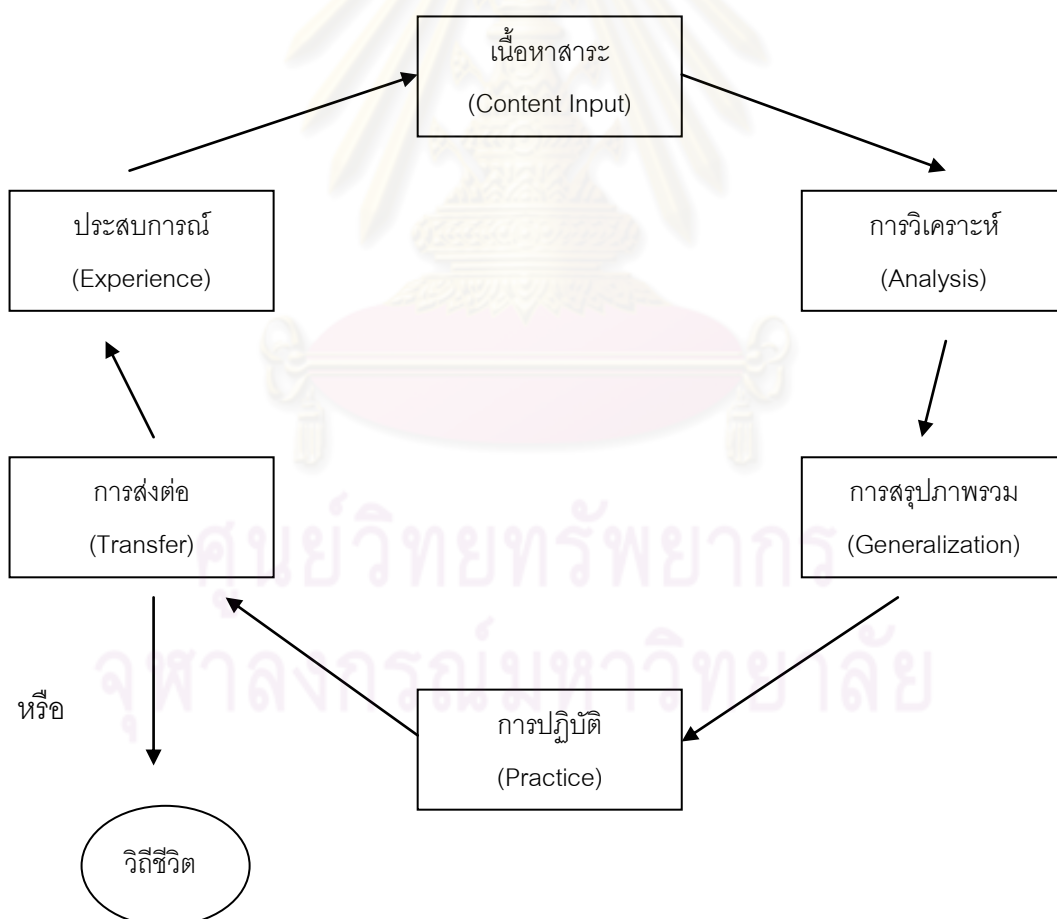
2. การนำเสนอเนื้อหาสาระ (Content Input) ผู้สอนต้องนำเสนอเนื้อหาสาระให้ ผู้เรียนรับรู้ อาจใช้การบรรยาย การอ่านจากเอกสารคู่มือ การชมภาพยนตร์ หรือการอภิปราย ร่วมกัน

3. การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นการวิเคราะห์ที่ทบทวนประสบการณ์ โดยการใช้อำนาจที่ผู้สอนได้นำเสนอ การวิเคราะห์นี้อาจใช้เทคนิคการประชุมกลุ่มย่อย อภิปรายผลเพื่อหาข้อยุติ

4. การสรุปภาพรวม (Generalizations) เป็นการสรุปแนวคิดในภาพรวม หลังจากได้ข้อมูลและผ่านการวิเคราะห์มาแล้ว จะได้เป็นประสบการณ์ใหม่สำหรับตนเอง

5. การปฏิบัติหรือทดลอง (Practice or tryout) เป็นการทดลองปฏิบัติจริงเมื่อได้ผลสรุปของแนวคิดหรือประสบการณ์ใหม่ เพื่อเป็นการตรวจสอบและยืนยันในประสบการณ์ที่ได้รับ

6. การส่งต่อ (Transfer) เป็นขั้นตอนของการนำประสบการณ์ใหม่ไปใช้ใน ชีวิตประจำวันเป็นการนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปใช้จริงในสถานการณ์ต่างๆ และจะนำไปสู่การเกิดประสบการณ์ใหม่ๆ อย่างต่อเนื่องเป็นวงจรแห่งการเรียนรู้ รายละเอียดดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 วงจรการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ของ Mark T. (1994)

Saljo (1979) ได้เสนอทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้ เน้นประสบการณ์ว่ามี หลักการสำคัญในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. เป็นการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับความรู้
2. เป็นการเรียนรู้ที่เป็นภาระจดจำ
3. เป็นการเรียนรู้ที่เพิ่มทักษะและวิธีการได้รับข้อเท็จจริงและสามารถใช้ได้ตาม ความจำเป็น
4. การเรียนรู้เป็นการสื่อสาร การให้ความหมายและเกี่ยวข้องกับการสื่อสารตลอด ทุกวันของชีวิต
5. การเรียนรู้เป็นการเข้าใจในโลกและแปลเป็นความรู้

Sutherland (1997) ได้เสนอ ทฤษฎีการเรียนรู้ เน้นประสบการณ์ โดยเรียกว่า Kolb's andragogy ซึ่งได้กำหนดคุณลักษณะของการเรียนรู้ เน้นประสบการณ์ไว้ 6 ประการ เป็นลักษณะที่สำคัญและมีผลต่อการจัดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ ประกอบด้วย

1. การเรียนรู้ที่ ควรดำเนินการในรูปของกระบวนการไม่ใช่ในรูปของผลผลิต (ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายการเรียนรู้โดยผ่านกระบวนการการฝึกป ระสบการณ์ไม่ใช่เรียนรู้ เพียงแค่หาข้อสรุปหรือเพื่อให้ได้คำตอบที่ถูกต้องเท่านั้น)
2. การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องบนพื้นฐานประสบการณ์
3. กระบวนการเรียนรู้ต้องการให้เกิดการปรับเปลี่ยนความรู้เดิมที่ขัดแย้งกับ ประสบการณ์ใหม่
4. การเรียนรู้เป็นกระบวนการโดยรวมของการปรับเปลี่ยนให้เข้าโลกปัจจุบัน
5. การเรียนรู้เป็นผลของการกระทำซึ่งกันและกันระหว่างบุคคลกับสภาพแวดล้อม
6. การเรียนรู้เป็นกระบวนการของการสร้างความรู้

2.5 ลักษณะของการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (Kolb, 1984)

Kolb (1984: 25-28: 77-78) ได้กล่าวถึงลักษณะของการเรียนรู้ เน้นประสบการณ์ (Characteristics of Experiential Learning) และลักษณะของรูปแบบการจัดการเรียนรู้พื้นฐาน (Characteristics of the basic learning styles) ไว้ดังต่อไปนี้

ลักษณะของการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (Characteristics of Experiential Learning) มีคุณลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากการเรียนรู้โดยทั่วไป ดังนี้

1. การเรียนรู้เป็นรูปแบบของการเรียนรู้ผ่านกระบวนการฝึกประสบการณ์ ไม่ใช่ผลผลิตที่เพียงแต่ได้คำตอบของการเรียนรู้หรือได้เพียงความรู้เท่านั้น
2. การเรียนรู้เป็นความต่อเนื่องภายใต้ประสบการณ์ของบุคคล

3. การเรียนรู้เป็นการแสวงหาทางออกในการแก้ไขปัญหา
4. การเรียนรู้เป็นองค์รวมเพื่อการพัฒนาปรับปรุง
5. การเรียนรู้เป็นความเชื่อมโยงระหว่างคนกับสิ่งแวดล้อม
6. การเรียนรู้เป็นกระบวนการสร้างสรรค์ความรู้

นอกจากนี้ Kolb (1984) ยังได้สรุปลักษณะการจัดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์จากนักการศึกษาต่างๆ ไว้ดังต่อไปนี้

1. การเรียนรู้เน้นประสบการณ์ที่มาจากแนวคิดทฤษฎีทางด้านพฤติกรรม การเรียนรู้ของ Watson, Hull, Skinner และคนอื่น ๆ ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ ยังคงมีความแตกต่างในด้านปรัชญาและญาณวิทยา หรืออภิปรัชญา (epistemology) ซึ่งเป็นพื้นฐานจากทฤษฎีด้านพฤติกรรมและแนวคิดทางการศึกษา ทั้งนี้ การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีในฐานะกระบวนการไม่ใช่ผลลัพธ์

2. ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ ในฐานะที่เป็นกระบวนการที่มาจากสมมติฐานต่างๆ ที่มีความหลากหลาย เป็นแนวคิดที่ไม่ตายตัว แต่สามารถสร้างขึ้นผ่านประสบการณ์เช่นเดียวกับ Piaget (1970) อ้างใน Kolb (1984) กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่มีผลลัพธ์ที่เป็นตัวสะท้อนให้เห็นถึงประวัติการเรียนรู้ที่ถูกบันทึกได้ แต่ไม่ใช่ความรู้สำหรับอนาคต

3. การเรียนรู้เป็นกระบวนการพื้นฐานจากประสบการณ์ที่ต่อเนื่อง
4. กระบวนการเรียนรู้ต้องมีการแก้ปัญหา (Resolution) ของความขัดแย้งอย่างมีเหตุผล
5. การเรียนรู้เป็นกระบวนการในการปรับตัวให้เข้ากับโลก
6. การเรียนเกี่ยวข้องกับความเชื่อมโยงระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม
7. การเรียนรู้เป็นกระบวนการสร้างความรู้

Kolb (1984: 77-78) ได้อธิบายถึงลักษณะของรูปแบบการจัดการเรียนรู้พื้นฐาน (Characteristics of the basic learning styles) ซึ่งเป็นแนวทางที่นำไปสู่การพัฒนางานวิชาการเรียนรู้ของ Kolb โดยมีการจำแนกออกเป็น 4 ลักษณะได้แก่

1. กระบวนการหล่อหลอม (Converger) เป็นลักษณะของความสามารถในการหล่อหลอมที่นำไปสู่การเรียนรู้ที่มีความคิดรวบยอดเป็นนามธรรม (abstract) และเป็นการคิดในเชิงที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ จุดเด่นของกระบวนการนี้คือ การคิดแก้ปัญหา การคิดตัดสินใจ และการนำความคิดไปสู่การปฏิบัติได้จริง

2. กระบวนการที่มีความหลากหลาย (Diverger) เป็นลักษณะของความสามารถในการมองจากหลายแง่มุม และความสามารถในการจัดการให้เป็นหมวดหมู่ (a meaningful gestalt) ในกระบวนการนี้จะมีลักษณะของความคิดที่เป็นรูปธรรม (concret) และมีการสะท้อนกลับ (reflective) ซึ่งมาจากการสังเกต (observation) มิได้มาจากการปฏิบัติ (action) จุดเด่นของกระบวนการนี้คือ ความสามารถในการจินตนาการ มีมุมมองสิ่งต่างๆได้ในหลายแง่มุม มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและเข้าใจถึงความหมายและคุณค่าของการมีจิตสำนึก

3. กระบวนการปรับแนวคิด (Assimolator) เป็นลักษณะของกระบวนการที่นำความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรม มาใช้ร่วมกับการสะท้อนการเรียนรู้จากการสังเกต โดยมุ่งเน้นที่การคิดในเชิงทฤษฎีที่สามารถนำไปปรับหรือประยุกต์ใช้ได้เป็นอย่างดีเป็นเหตุเป็นผลและถูกต้องแม่นยำ จุดเด่นของกระบวนการนี้คือ ความสามารถในการให้เหตุผลแบบอุปนัย และความสามารถในการสร้างรูปแบบของแนวคิดทฤษฎีได้

4. กระบวนการที่มีการลงมือปฏิบัติ (Accomodator) เป็นลักษณะของการใช้ประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมผสมผสานกับการทดลอง และนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่ทฤษฎีหรือ แผนการที่วางไว้ไม่สามารถนำไป ใช้ในสถานการณ์นั้นได้ ซึ่งตรงกันข้ามกับกระบวนการปรับแนวคิด (assimolator) เนื่องจากเป็นกระบวนการที่มีการลงมือปฏิบัติทันที เป็นลักษณะที่มีการลองผิดลองถูก มีความท้าทาย และปฏิบัติจริง

Weil และ McGill (1989) ได้เสนอแนวคิดการเรียนรู้เน้น ประสบการณ์ว่า จะมีลักษณะของวิธีการเรียนรู้ที่สำคัญ 4 ประการ ที่จะมีผลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ รายละเอียดประกอบด้วย

1. เน้นหนักเรื่องการมีส่วนร่วม มีการประเมินและการยอมรับรูปแบบการเรียนรู้ เน้นประสบการณ์ชีวิต และประสบการณ์ในการทำงาน ในการนำมาใช้เป็นทรัพยากรในการเรียนรู้
2. เน้นการเรียนรู้เน้นประสบการณ์เป็นพื้นฐานหลักเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างของการศึกษาภายหลังจากออกสถานศึกษาแล้ว
3. เน้นการเรียนรู้เน้นประสบการณ์โดยใช้จิตสำนึกและกระบวนการของกลุ่ม
4. มีความตระหนักในการนำตนเองและความก้าวหน้าของบุคคล

จากแนวคิดดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้ เน้นประสบการณ์เป็นลักษณะของการเรียนรู้ตลอดชีวิต เมื่อใดที่ต้องการเรียนรู้อะไรก็ตาม ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์เดิมที่มีอยู่และเป็นประเด็นสำคัญมาก ดังนั้นภารกิจของผู้สอนจึงจำเป็นต้องสนับสนุนการเรียนรู้ ต้องแสวงหาวิธีการสร้างบทเรียนที่สอดคล้องกับประสบการณ์ในอดีตของผู้เรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดสำหรับการเรียนรู้

ดังนั้นอาจสรุปได้ว่า ผู้เรียนที่ดีควรรูปแบบการเรียนรู้ เน้นประสบการณ์สำหรับผู้เรียน เป็นวิธีพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้ เป็นวิธีการที่ง่ายที่จะสนับสนุนการเรียนรู้เพราะตอบสนองความต้องการของผู้เรียน เพราะถ้าหากวิธีการเรียนรู้ไม่ตอบสนองความสนใจ ผู้เรียนก็จะถอนตัวออกจากกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนั้นประสบการณ์ที่นำมาใช้ในการเรียนรู้จึงมีความสำคัญมาก ในการกำหนดหลักสูตร ซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนที่ดี จะทำให้การจัดการเรียนการสอนมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

การเรียนรู้เน้นประสบการณ์ จะเป็นรูปแบบการศึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนและเป็นรูปแบบที่เหมาะสมต่อการสนับสนุนโอกาสให้บุคคลประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพ โดยที่ไม่ได้เรียนรู้ที่ปราศจากความรู้ เป็นการสนับสนุนการเรียนรู้ทางบวกให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้

โดยภาพรวมแล้วจึงอาจสรุปได้ว่าลักษณะที่สำคัญของรูปแบบการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ มีรายละเอียดและหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. กระบวนการหลอมรวม (Convergence) เป็นองค์รวมเพื่อการพัฒนาปรับปรุง จากความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรม ที่สามารถนำไปสู่การคิดแก้ปัญหา ตัดสินใจ และปฏิบัติได้จริง

2. กระบวนการที่มีมุมมองหลากหลาย (Divergence) สามารถจัดหมวดหมู่ความคิด (a meaningful gestalt) ที่เป็นรูปธรรม (concret) และมีการสะท้อนกลับ (reflective) จากการสังเกต (observation) มิได้มาจากการปฏิบัติ (action) เป็นความสามารถในการจินตนาการ มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล และเข้าใจถึงความหมายและคุณค่าของการมีจิตสำนึก

3. กระบวนการปรับแนวคิด (Assimilate) เป็นลักษณะของกระบวนการที่นำความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรม มาใช้ร่วมกับการสะท้อนการเรียนรู้จากการสังเกต โดยการเชื่อมโยงระหว่างคนกับสิ่งแวดล้อม สามารถให้เหตุผลแบบอุปนัย และในการสร้างรูปแบบของแนวคิด ทฤษฎีได้

4. กระบวนการที่มีการลงมือปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมผสมผสานกับการทดลอง (Accomodator) และนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง มีการลองผิดลองถูก มีความท้าทาย การเรียนรู้เป็นความต่อเนื่องภายใต้ประสบการณ์ของบุคคล

5. การเรียนรู้เป็นกระบวนการสร้างสรรค์ความรู้ ซึ่งเป็นการสร้างความรู้เชิงรูปธรรมมากกว่าการอธิบายเชิงนามธรรม จากการปฏิบัติจริง เห็นจริง และพิสูจน์ได้ ช่วยส่งเสริมพฤติกรรมด้านเจตคติที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้ที่สนุก และมีแรงจูงใจ นำไปสู่การเรียนรู้ที่สามารถทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและสร้างสรรค์ความรู้

จากการศึกษาทฤษฎีหลักการเรียนรู้ และลักษณะการจัดการเรียนรู้ ตามทฤษฎีการเรียนรู้ เน้นประสบการณ์ข้างต้นนี้ จึงสามารถวิเคราะห์จุดเน้น บทบาทผู้สอนและผู้เรียนได้ ดังตารางที่ 1 ดังต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 สรุปการวิเคราะห์จุดเน้น บทบาทผู้สอนและผู้เรียน ในการจัดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT)

จุดเน้นการจัดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT)	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน
<ul style="list-style-type: none"> - มีการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจน ต้องสนองความต้องการผู้เรียน (Kolb, 1984; Loacke, 1986) โดย Rogers (1996) เสนอเพิ่มเติมว่าต้องเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีพัฒนาการ - มีการจัดบรรยากาศ ทรัพยากร ให้เอื้อต่อการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (Loacke, 1986) - มีการพิจารณาสภาพความเป็นจริงของผู้เรียน (Kolb, 1984; Loacke, 1986) ขณะที่ Rogers (1996) ได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่าต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านกายภาพและจิตใจของผู้เรียนด้วย - จัดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ เน้นการปฏิบัติจริง (Kolb, 1984; Loacke, 1986; Rogers, 1996) มีความสมดุลระหว่างการปฏิบัติและการทบทวนไตร่ตรองและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง (Loacke, 1986) - จัดรูปแบบการเรียนรู้ที่มีการบูรณาการ (Kolb, 1984; Loacke, 1986; Rogers, 1996) เช่นเดียวกับ Comer (1997) ที่กล่าวว่าการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ต้องเน้นรูปแบบการบูรณาการเพื่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม - มีการสร้างแรงจูงใจการเรียนรู้เนื่องจากการเรียนรู้ตามความสนใจของผู้เรียน (Kolb, 1984; Loacke, 1986) ทั้งนี้ Rogers (1996) ยังได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมด้วยว่าการเรียนรู้ตามความสนใจของผู้เรียนโดยเน้น การเรียนรู้เน้นประสบการณ์จะทำให้การเรียนรู้ที่มีความหมายและมีความมั่นคง ยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับ Kolb (1984) การเรียนรู้เน้นประสบการณ์นั้นมีความปลอดภัยมั่นคงในการเรียนรู้ - สร้างความสัมพันธ์และมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม (Kolb, 1984; Loacke, 1986) - พัฒนาลักษณะ และทักษะทางอาชีพ การแก้ปัญหา และการตัดสินใจ ของบุคคล มีการปฏิบัติจริง และพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง สร้างโอกาสและเครือข่ายการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (Loacke, 1986) 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนจัดกิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนโดยการปฏิบัติจริง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้กระบวนการคิด จนสามารถสร้างสรรค์ความรู้ เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ (Kolb, 1984) - ผู้สอนต้องให้ความสนใจและมีความตระหนักในการจัดการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ในเชิงบวก และทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการฝึกฝน ร่วมปฏิบัติในกิจกรรมการเรียนรู้ (Kolb, 1984) - จัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน อย่างต่อเนื่องและมีพัฒนาการ จัดทรัพยากรให้เหมาะสม จัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่ให้ความสมดุลระหว่างปัญญาและอารมณ์ ให้มีการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ปราศจากอคติ ใช้การคิดไตร่ตรอง จัดเตรียมโอกาสสำหรับ การเรียนการสอนโดยเน้นการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (Kolb, 1984; Loacke, 1986; Rogers, 1996) - เป็นผู้อำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียน สนับสนุนส่งเสริมกระตุ้นผู้เรียน และสร้างความท้าทายกับผู้เรียน (Kolb, 1984; Loacke, 1986; Rogers, 1996) - สนับสนุนการเรียนรู้ ต้องแสวงหาวิธีการสร้างบทเรียนที่สอดคล้องกับประสบการณ์ในอดีตของผู้เรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดสำหรับ การเรียนรู้ (Kolb, 1984; Loacke, 1986; Rogers, 1996) - จัดการเรียนการสอนที่มีการบูรณาการในการใช้ทักษะการเรียนรู้ ใช้ การคิดในเชิงทฤษฎีจากการเรียนในชั้นเรียนหรือเนื้อหา มาสู่การปฏิบัติ และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน (Kolb, 1984; Loacke, 1986; Rogers, 1996) 	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถสร้างความรู้ใหม่ หรือปรับเปลี่ยนตนเองในการปฏิบัติตาม บทบาทใหม่ จนกลายเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย มีคุณค่าและนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ (Dewey, 1938) - มีการค้นหาแลกเปลี่ยนประสบการณ์จากกลุ่มเพื่อนและผู้สอน เป็นผู้มีความสังเกต ร่วมอภิปราย ใช้ทักษะการคิด วิเคราะห์และไตร่ตรอง และนำประสบการณ์ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน (Pfeiffer and Jones, 1983) - ผู้เรียนได้ใช้ประสบการณ์ตนเอง และยอมรับการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ใหม่ (Kolb, 1984) - มีความเชื่อมั่นในประสบการณ์ที่มีอยู่ (Kolb, 1984) - ผู้เรียนต้องมีความรับผิดชอบ และมีการฝึกปฏิบัติการรวมการเรียนรู้ (Kolb, 1984; Loacke, 1986) - มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Kolb, 1984; Loacke, 1986; Rogers, 1996) - ทำหน้าที่เป็นผู้นำ ทีมงานและผู้สนับสนุนในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ (Loacke, 1986) - มีส่วนร่วมหรือแสดงความคิดเห็นในการวางแผนกำหนดกิจกรรม และร่วมปฏิบัติในกิจกรรมการเรียนรู้ (Loacke, 1986) ขณะที่ Rogers (1996) เห็น เช่นเดียวกันว่าผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีเมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทาง การเรียนรู้ - สามารถประเมินการเรียนรู้และความก้าวหน้าของตนเองได้ (Rogers, 1996) - Mark (1994) กล่าวถึงผู้เรียนว่า ผู้เรียนต้องมีการทบทวนประสบการณ์เดิมของตนเอง มีการวิเคราะห์หรืออภิปรายสิ่งที่ได้เรียนรู้และสรุปภาพรวมเพื่อสร้างประสบการณ์ใหม่ของตนเองได้

การวิเคราะห์สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีหลักการเรียนรู้ และลักษณะการจัดการเรียนรู้ ตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ข้างต้นนี้ ผู้วิจัยได้นำไปสังเคราะห์ร่วมกับแนวคิด การบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) ต่อไปในบทที่ 3 และ 4 เพื่อนำไปสู่การพัฒนา รูปแบบ การสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการจัดการเรียนการสอนต่อไป

3. แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (Content and Language Integrated

Learning Approach: CLIL)

ในการศึกษาแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) ได้ศึกษา วิเคราะห์ และ เรียบเรียงหัวข้อการศึกษานี้ตามองค์ประกอบสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนา รูปแบบการสอน โดยมี รายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 ที่มาของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL)

แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา หรือ Content and Language Integrated Learning Approach (CLIL) ได้มีการนำมาใช้ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1994 โดย David March ใน ทวีป ยุโรป และในปี พ.ศ. 2539 University of Jyvaskyla และ European Platform for Dutch Education ได้ให้คำจำกัดความว่าเป็นวิถีทางศึกษาที่ใช้สำหรับวิชาที่สอนโดยใช้ภาษาต่างประเทศ ที่เน้นเป้าหมายอย่างเดียวกันคือ การเรียนรู้เนื้อหา (Learning of content) พร้อมกันกับเป้าหมาย ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (simultaneous learning of a foreign language)

การศึกษา ทุกระดับ ในทวีปยุโรปที่มีการจัดการเรียนการสอน วิชาต่างๆ โดยใช้ ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน (Teaching others subjects through a foreign language) มานานหลายทศวรรษ (EURYDICE, 2006)

ก่อนปี ค.ศ. 1970 การจัดการเรียนการสอนวิชาต่างๆ โดยใช้ภาษาต่างประเทศ เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน จัดขึ้นในภูมิภาคที่ติดกับชายแดนซึ่งมีการใช้ภาษาในการสื่อสาร สองภาษา หรือในเมืองใหญ่ๆ ที่มีประชากรที่ใช้มากกว่า หนึ่งภาษา โดยวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาลักษณะดังกล่าวเป็นการจัดการเรียนการสอนแบบสองภาษา (Bilingual education)

EURYDICE (2006) ระบุว่าในช่วงปี ค.ศ. 1970 -1980 ประเทศแคนาดา ได้มีการพัฒนาและมีการทดลอง การเรียนการสอน แบบ Immersion Program เป็นการจัดการ การการศึกษาที่การใช้ สองภาษาหรือ Bilingual Education อีกลักษณะหนึ่งซึ่งการเรียน การสอนแบบ Immersion Program ในแคนาดาประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก อันเนื่องมาจากการได้รับการสนับสนุนจากทางการ และผู้ปกครองที่นับเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินการ จึงทำ ให้นำไปสู่ความสนใจ ในด้านการศึกษา และการวิจัย การจัดการเรียนการสอนแบบ Immersion -

Program มีรูปแบบที่แตกต่างออกไป ขึ้นอยู่กับวัยของผู้เรียน และพื้นฐานของผู้เรียน ซึ่งมีการใช้แนวคิด (Approaches) ที่แตกต่างกันไปตามลักษณะของภาษาและสิ่งแวดล้อมทางการศึกษา รวมทั้งวัตถุประสงค์ และความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครองและรัฐบาลของท้องถิ่นนั้นๆ

ในช่วง ค.ศ. 1990 คำย่อว่า CLIL ที่มาจาก Content and Language Integrated Learning หรือแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา ได้เริ่มมีผู้รู้จักมากขึ้น เมื่อ CLIL ได้กลายเป็นนวัตกรรม การสอนขึ้นในยุโรป ที่ใช้ภาษาต่างประเทศในการสอนในวิชาต่างๆ นอกเหนือจากวิชาทางภาษา (non-language-subjects) ซึ่งเป็นการนำแนว คิดการ บูรณาการ (Integrated approach) ระหว่างการเรียนการสอนที่ผู้สอนควรจะมีใจเข้าใจได้ ไม่ใช่เฉพาะการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเท่านั้น แต่จะต้องจัดการเรียนการสอนในการสอนวิชาทั่วไปด้วย เช่น คณิตศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ พละนาฏย วิทยาศาสตร์ หรือศิลปศึกษา

ทั้งการจัดการเรียนการสอน แบบสองภาษา (Bilingual education) และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาหรือ CLIL มีนักการศึกษาจำนวนมากที่ให้อธิบายถึงว่ามีลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่คล้ายกัน ทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอน เช่น การจัดการเรียนการสอนเข้าไปในตารางเรียนต ามหลักสูตรของโรงเรียน และการวางเป้าหมายการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาและเข้าใจเนื้อหาและวัฒนธรรมของทั้งสองภาษา คือภาษาของผู้เรียน และภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน

สหภาพยุโรป (EU) ให้การสนับสนุน การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) ตามวัตถุประสงค์โดยสรุปดังนี้

- 1) เพื่อส่งเสริมการศึกษาทางด้านภาษาที่มีความหลากหลายในภูมิภาคยุโรป โดยต้องการให้พลเมืองของยุโรปสามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างน้อย สามภาษา ที่ใช้ในยุโรป
- 2) เพื่อสนับสนุนนวัตกรรมทางการสอนภาษาต่างประเทศ
- 3) เพื่อพัฒนาคุณภาพการฝึกอบรมในด้านการสอนกับผู้สอนสอนภาษา

ในปี ค.ศ.2001เป็นปีแห่งภาษาของยุโรป ที่มีการประกาศสนับสนุน ส่งเสริมและมีการประชาสัมพันธ์ อย่างมากให้ใช้ แนวการสอนแบบ บูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) เพื่อให้การสื่อสารเป็น สื่อเชื่อมโยง ความเป็นหนึ่งเดียวกันในสหภาพยุโรป นับแต่นั้นมาหลายประเทศในยุโรปได้ให้การยอมรับและนำแนว คิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) มาใช้ในการจัดการศึกษา ทั้งนี้ถือได้ว่า CLIL ประสบความสำเร็จได้ด้วยการสนับสนุนจากนโยบายของ ท างการในระดับทวีป โดย CLIL ได้รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการแห่งยุโรป หรือ European Commission ตั้งแต่ปี 1996 และมีการสนับสนุนและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเป็นความต้องการและความจำเป็นของคนในสังคมในภูมิภาคนั้นอย่างแท้จริง

ทั้งนี้เมื่อวิเคราะห์ความ เป็นมาและเป้าหมายในการดำเนินการของสหภาพยุโรป แล้ว พบว่ามีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนให้ใช้การสื่อสารเป็นสื่อในการเชื่อมโย ยงความร่วมมือ ความเข้าใจเป็นหนึ่งเดียวกันในสหภาพยุโรป และการพัฒนาภาษาต่างประเทศโดยการใช้ยุทธวิธี การจัดการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนได้เรี ยนรู้ทั้งเนื้อหาวิชาต่างๆ แล้วผู้เรียนยังได้พัฒนา ความสามารถ ในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้อีก ด้วย นอกจากนี้เมื่อพิจารณาในแง่มุมมองของ บริบท พบว่าประเทศต่างๆ ในยุโรปต่างมีภาษาและวัฒนธรรมที่หลากหลาย แต่มีเป้าหมายร่วมกัน คือการพัฒนาภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศหรือ ือเป็นภาษาที่สอง ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การจัดการเรี ยนการสอนที่มีการบูรณาการเนื้อหา กั บภาษา (CLIL) ซึ่งสหภาพยุโรปประกาศ สนับสนุนให้มีการนำไปใช้ในการจัดการศึกษาในหลายประเทศทั่วยุโรปนั้น เป็นการจัดการศึกษา ภายใต้อุปกรณ์ที่ผู้เรียนอยู่ในสิ่งแวดล้อมในประเทศของตนเอง ง การใช้ภาษาส่วนใหญ่ก็เป็นภาษา ของคนในชาติ มีเพียงในห้องเรียนที่มีการจัดให้ มีการเรียนการสอนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ การสอนในวิชาต่างๆ ซึ่งบริบทดังกล่าวนี้มีลักษณะที่คล้ายกับประเทศไทย กล่าวคือสำนักงาน การศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงการศึกษาไทยได้สนับสนุนให้มี การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนวิชาต่างๆ ขณะที่ผู้เรียนยังอยู่ในบริบทที่สิ่งแวดล้อมที่มีการใช้ ภาษาไทย ดังนั้นแนวคิดการบูรณาการเนื้อหา กั บภาษา (CLIL) จึงเป็นแนวคิดที่เหมาะสมใน การนำไปสู่การพัฒนา รูปแบบการสอนสำหรับผู้เรียนในโครงการสอน สองภาษา หรือโครงการใช้ ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนในรายวิชาต่างๆ ต่อไป

3. 2 ความหมายของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหา กั บภาษา (CLIL)

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ให้คำนิยามของ แนวคิด (Approach) ว่าหมายถึง ทฤษฎีหลักการ หรือความเชื่อ ต่างๆเกี่ยวกับธรรมชาติของภาษา นั้นคือ ลักษณะพื้นฐานของระบบ ภาษา และความเชื่อเกี่ยวกับธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา เป็นกระบวนการในการเรียนรู้ภาษา และปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษา แนวคิดจึงเป็นพื้นฐานสำคัญที่ช่วยให้ผู้สอน สามารถจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้แนว คัดยังเป็นแนวทางที่ ช่วยให้ผู้สอนในการวางแผน กำหนดเป้าหมายและเนื้อหา รวมถึงการเลือกรูปแบบและกิจกรรมใน การจัดการเรียนการสอนด้วย

แนวการสอน หรือแนวคิด (Approach) คือ การนำทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวกับ ธรรมชาติของภาษาและ แนวทางในการเรียนรู้ภาษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสอน ภาษา (Richards C., Platte J. & Platt, 1999)

Marsh (2002) ให้ความหมายของ แนวคิดการบูรณาการเนื้อหา กั บภาษา (Content and Language Integrated Learning Approach (CLIL) เป็นแนวคิดที่มี กระบวนการ

จัดกิจกรรมการเรียนการสอนและสิ่งแวดล้อมที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ที่ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการเรียนรู้ วิชาอื่นๆ ที่ไม่ใช่วิชาเกี่ยวกับภาษา เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สังคมศาสตร์ พลศึกษา เป็นต้น

สุมาลี ชีโนกุล (2548) ได้นิยาม การสอนภาษาอังกฤษเชิงเน้นเนื้อหา (Content-based Instruction) คือ รูปแบบการสอนที่ออกแบบเพื่อ ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ โดยใช้เนื้อหาในกลุ่มสาระอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับภาษาเป็นฐานในการเรียน การสอน ผู้สอนจะจัดเตรียมเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และเทคนิคจากเนื้อหาเป็นสื่อ โดยนำเนื้อหาสาระการเรียนรู้ต่างๆ มาบูรณาการกับจุดมุ่งหมายของการสอนภาษา

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่ารูปแบบ การสอนตามแนวคิด การบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา หมายถึง รูปแบบการเรียนการสอนที่มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเนื้อหาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อ

นอกจากนี้ยังสามารถนิยามคำว่า รูปแบบ การสอนตามแนวคิด การบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา และ ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ ในงานวิจัยว่าหมายถึง แบบแผนของการสอน ที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ ที่จะใช้จัดกระทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และความเข้าใจในเนื้อหาวิชาสุขศึกษา ตามกรอบแนวคิดทฤษฎี การบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา และแนวคิดทฤษฎี การเรียนรู้เน้นประสบการณ์ ซึ่งมีลักษณะของการพัฒนาภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ และ มีความต่อเนื่องในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนรู้ จากการจัดประสบการณ์ ในการเรียนในวิชาสุขศึกษาและมีขั้นตอนการเรียนการสอนอย่างมีระบบ

3.3 หลักการของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL)

3.3.1 หลักการและเหตุผลของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL)

ความต้องการในด้านความเข้าใจในการสื่อสารท่ามกลางความหลากหลายของภาษาและวัฒนธรรม ที่มีความหลากหลายในทวีปยุโรป มีมากขึ้น รวมทั้งความต้องการของผู้ปกครองของผู้เรียนที่ต้องการให้ลูกหลานเข้าใจในภาษาวัฒนธรรมของตนเองและภูมิภาคตนเอง จึงทำให้ผู้ปกครองต้องการ ให้บุตรหลานได้เรียนในโรงเรียนที่ มีการจัดการเรียนการสอนในวิชาต่างๆ ตามหลักสูตรของโรงเรียน โดยใช้ภาษาต่างประเทศในการเรียนการสอน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อเตรียมนักเรียนให้เป็นผู้ที่มีความสามารถในการเรียนรู้แบบยั่งยืน (Life long learning) ในสังคมที่มีความเป็นสากล ซึ่งจะทำให้พวกเขามีงานทำที่ดีขึ้นในตลาดแรงงาน (Socio-economic objective)

2. เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คุณค่า การเคารพ การอดกลั้น เผชิญหน้า เข้าใจและสามารถอยู่ร่วมกับวัฒนธรรมที่แตกต่าง โดยการเรียนผ่าน CLIL (Socio-cultural-objective)

3. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาในด้าน

(ก) ทักษะภาษา ด้านการสื่อสาร ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษา ด้วยการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง (Linguistic objective)

(ข) ความรู้ในเนื้อหาวิชาการ และพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ (Educational objective)

Marsh, Majilers, & Hartiala, (2001) ได้ให้ความสำคัญในหลักการและเหตุผลของแนวคิดบูรณาการเนื้อหาภาษา CLIL ไว้ 5 มิติ ดังนี้

1. มิติในด้านวัฒนธรรม (The cultural dimension)

(ก) เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรม ในด้านความรู้ และความเข้าใจ

(ข) การพัฒนาทักษะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม

(ค) การเรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค หรือชนกลุ่มน้อย ในสังคม

(ง) การเข้าใจในวัฒนธรรมในบริบทที่หลากหลายมากขึ้น

2. มิติในด้านสิ่งแวดล้อม (The environment dimension)

(ก) เตรียมตัวเข้าสู่การเป็นสากล หรือ การเตรียมพลเมืองให้มีความเป็นมิตรกับนานาชาติ โดยเฉพาะในสหภาพยุโรป

(ข) การเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

3. มิติทางด้านภาษา (The language dimension)

(ก) การพัฒนาความสามารถทางภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศที่ต้องการจะเรียนรู้

(ข) การพัฒนาทักษะการสื่อสาร

(ค) การพัฒนา ความสนใจและเจตคติ ในพหุภาษา

(ง) การศึกษาภาษาต่างประเทศ

4. มิติทางด้านเนื้อหา (The content dimension)

(ก) ทำให้มีโอกาสศึกษาเนื้อหาที่มีความแตกต่าง และมีโลกทัศน์ที่กว้างไกล

(ข) ทำให้เรียนรู้ศัพท์เฉพาะในวิชาต่างๆ ในภาษาที่สอง หรือ ภาษาต่างประเทศที่ต้องการเรียนรู้

(ค) เพื่อเตรียมตัวในการศึกษาในอนาคต และเพื่อการทำงานในอนาคต

5. มิติด้านการเรียนรู้ (The learning dimension)

(ก) เป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์การเรียนรู้ด้วยตนเอง

(ข) เป็นการฝึกปฏิบัติรูปแบบและวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย

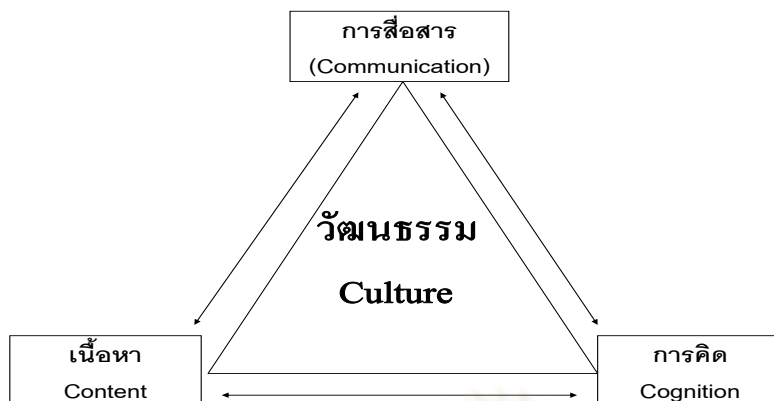
(ค) เป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้

ทั้งนี้อาจสรุปได้ว่า 5 มิติของหลักการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับ ภาษาของ Marsh, Majlers และ Hartiala มีความสอดคล้องกับกรอบแนวคิด การบูรณาการเนื้อหา กับภาษา (CLIL) ของรองศาสตราจารย์ Do Coyle แห่งมหาวิทยาลัย Nottingham ประเทศอังกฤษ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษและโดยเฉพาะในเรื่องของแนวคิดบูรณาการ เนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL)

อย่างไรก็ตามมีนักจิตวิทยาจำนวนมาก ได้แก่ Lefkowitz, R., F., (1998); Carroll, John., B., & Stanley, S., (2002); Stansfield, Charles., W., & Reed., D., J., (2004); Martin., D., R., Wilkerson., J., E., (2006) กล่าวว่าในการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมในด้านเจตคตินั้นอาจ ต้องใช้เวลา มากกว่าการส่งเสริมในด้านความรู้ และมีรายงานการวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับเจตคติเป็น จำนวนมากที่กล่าวถึงการสร้างและส่งเสริมเจตคตินั้นไม่อาจเห็นผลได้ชัดเจนในระยะเวลานั้นสั้น แต่สามารถเห็นผลได้ชัดเจนขึ้นในระยะยาว

3.3.2 หลักการและกรอบแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) ของ Coyle, (2000)

Coyle ใช้หลัก 4Cs ได้แก่ (1) Communication การสื่อสาร (2) Content เนื้อหา (3) Cognitive การใช้กระบวนการคิดสู่ ความรู้ความเข้าใจ (4) Culture วัฒนธรรม (Coyle, 2000) ซึ่ง กรอบแนวคิดดังกล่าวสร้างตามหลักการ โดย Coyle, (2000) ตามแผนภาพที่ 9 ดังนี้

แผนภาพที่ 9 กรอบแนวคิด 4 Cs ของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

จากแผนภาพที่ 9 แนวคิด 4 Cs ของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL)

มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. เนื้อหาสาระ (Content) ไม่ได้เป็นเพียงสิ่งที่ผู้เรียนจะได้มาซึ่งความรู้และทักษะเท่านั้น แต่เป็นการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ความเข้าใจได้ด้วยตนเอง และสามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในแบบของตนเอง เนื้อหาที่เรียนนั้นเกี่ยวข้องกับความรู้และการใช้กระบวนการคิด (Cognition) ที่ช่วยให้ผู้เรียนสร้างความเข้าใจและตีความของเนื้อหา ซึ่งต้องเป็นการวิเคราะห์ตีความด้านภาษา

2. กระบวนการคิด (Thinking Processes) ซึ่งเป็นลักษณะของการ กระบวนการคิด (Cognition) ที่นำไปสู่ความรู้ความเข้าใจ ซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ทางด้านภาษาจากภาษาที่สองมาสู่ภาษาของตนเอง

3. ความจำเป็นในการเรียนรู้ภาษา (Communication) ซึ่งเกี่ยวข้องกับบริบทและสิ่งแวดล้อมของผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับภาษา และวัฒนธรรมที่ใช้ในบริบท หรือสังคมของผู้เรียน ที่มีปฏิสัมพันธ์ในบริบทของการเรียนรู้ การเรียนรู้ภาษาบริบทและสิ่งแวดล้อมนับเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้และการพัฒนาในทักษะการใช้ภาษาของผู้เรียน

4. ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมและภาษา (Culture) เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ความหลากหลายของวัฒนธรรมและภาษา

ทั้งนี้อาจสรุปจากหลักการของ Coyle (2000) และ Marsh, Majilers, & Hartiala, (2001) ดังต่อไปนี้ ของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาทั้งภาษานั้นประกอบไปด้วยมิติในการจัดการเรียนรู้รวม 5 ด้าน

1. มิติในด้านวัฒนธรรม (The cultural) เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรม ในด้านความรู้และความเข้าใจ การพัฒนาทักษะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม เป็น

การเรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้าน หรือในสังคมการเข้าใจในวัฒนธรรมในบริบทที่หลากหลายมากขึ้น

2. มิติในด้านสิ่งแวดล้อม (environment) - เตรียมตัวเข้าสู่การเป็นสากล หรือ การเตรียมพลเมืองให้มีความเป็นมิตรกับนานาชาติ

3. มิติทางด้านภาษา (language) - การพัฒนาความสามารถทางภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศที่ต้องการจะเรียนรู้ - การพัฒนาทักษะการสื่อสาร - การพัฒนา ความสนใจ และเจตคติ ในพหุภาษา

4. มิติทางด้านเนื้อหา (content) - ทำให้มีโอกาสศึกษาเนื้อหาที่มีความแตกต่าง และมีโลกทัศน์ที่กว้างไกล - ทำให้เรียนรู้ศัพท์เฉพาะในวิชาต่างๆ ในภาษาที่สอง หรือ ภาษาต่างประเทศที่ต้องการเรียนรู้ - เพื่อเตรียมตัว ในการศึกษาในอนาคต และเพื่อการทำงาน ในอนาคต

5. มิติด้านการเรียนรู้ (learning) - เป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์การเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นการฝึกปฏิบัติรูปแบบและวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย - เป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าเป้า หมายของแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาภาษา (CLIL) นั้นมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถ เรียนรู้จนเกิดความรู้ในเนื้อหา วิชาต่างๆ ภาษา วัฒนธรรม และทักษะ การเรียนรู้ ที่สามารถทำให้ผู้เรียนปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมและชุมชนนั้นได้เป็นอย่างดี ทั้งยังมี ทักษะในการดำรงชีวิตด้วยตนเองและเป็นทักษะการเรียนรู้ที่ยั่งยืนอีกด้วย

3.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาภาษา (CLIL)

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการเนื้อหา (CLIL) นั้นมีลักษณะคล้าย กับ Immersion Program ของแคนาดา เนื่องจาก CLIL ได้สร้างมาจากแนวคิดของการจัดการเรียน การสอนของแคนาดา (Marsh et al., 2001) ได้แก่

1. การเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ (The Natural Approach) โดย Terrell (1977) และ Stephen Krashen นักภาษาศาสตร์แห่ง University of Southern California ที่ว่า การพัฒนา ทักษะทางภาษามีแนวทางที่ต่างกัน 2 ทางคือ การรู้ภาษา (Acquisition) และการเรียนรู้ภาษา (Learning)

1.1 การรู้ภาษา (Acquisition) เป็นวิธีการรู้ภาษาโดยตามธรรมชาติ “natural way” โดยที่การเรียนรู้ภาษาที่สอง ซึ่งมีกระบวนการที่คล้ายคลึงกับการเรียนรู้ภาษาที่หนึ่ง หรือ ภาษาแม่ เป็นการเรียนรู้แบบไม่รู้ตัว (subconscious) ผู้เรียนจะไม่คิดว่ากำลังเรียนภาษาอยู่เพราะ มุ่งใช้ภาษาเพื่อกา รสื่อสารเท่านั้น ไม่เน้นกฎเกณฑ์ทางภาษาใด ๆ แต่ผู้เรียนสามารถรู้สึกได้ถึง

ความถูกต้องของภาษา สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริง เป็นการเรียนรู้แบบไม่เป็นทางการ (informal)

1.2 การเรียนรู้ (Learning) เป็นวิธีการเรียนรู้ภาษาที่สองซึ่งเป็นการเรียนรู้อย่างรู้ตัว (conscious) เป็นการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาเป็นการเรียนรู้อย่างเป็นทางการ

Krashen (1987) เชื่อว่า การรู้ภาษา หรือ acquisition เป็นการเรียนรู้ที่สำคัญ เช่นที่ ผู้เรียนสามารถพูดภาษาที่สอง ได้คล่องโดยไม่ต้องเรียนรู้กฎหรือหลักภาษาได้ และหากผู้เรียน มุ่งเน้นที่จะพูดให้ถูกต้องตามหลักภาษาก็เป็นเหตุที่ทำให้เรียนทักษะการพูดภาษาที่สองล้มเหลวได้ เพราะมุ่งแต่คิดว่าจะพูดอย่างไร มากกว่าที่คิดว่าจะพูดอะไร

ดังนั้นสมมติฐานการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติ (The natural order hypothesis) ที่ว่า การเรียนรู้ภาษาที่สองเป็นไปตามขั้นตอนตามธรรมชาติ เช่นเดียวกับขั้นตอนการเรียนรู้ในภาษาแม่ ของผู้เรียนเอง ซึ่ง CLIL ถือเป็นจัดการเรียนรู้ตามธรรมชาติที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิชาต่างๆ โดยใช้ภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศในการเรียนรู้ ถือเป็นสร้างสิ่งแวดล้อมที่ทำให้ผู้เรียนได้รู้ ภาษาตามธรรมชาติ

2. สมมติฐานเกี่ยวกับกลไกทดสอบทางภาษา (The monitor hypothesis)

สมมติฐานนี้เชื่อว่า การรู้ภาษา (Acquisition) และการเรียนรู้ภาษา (Learning) นำไปใช้แตกต่างกัน คือ การรู้ภาษา (Acquisition) นั้นเป็นการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารในชีวิตจริง โดยมีความ คล่องแคล่วในการใช้ภาษา ขณะที่การเรียนรู้ (Learning) เป็นการเรียนรู้ที่เป็นกฎเกณฑ์ ของภาษา สามารถนำไปใช้ ในการพูด ได้ไม่มากนัก เพราะเป็นการใช้เพื่อการตรวจสอบความ ถูกต้องของ ภาษา ที่มีเงื่อนไข 3 ประการ คือ ต้องมีเวลาเพียงพอ ซึ่งในชีวิตจริงจะไม่มีเวลามากพอใน การตรวจสอบการใช้ภาษา ที่ถูกต้อง โดยเฉพาะเวลาสนทนา เพราะจะทำให้ช้า หรือต้องหยุดพูด เป็นช่วงๆ

3. ต้องมุ่งเน้นไปที่รูปแบบของภาษา (form) หรือความถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทาง ภาษา ที่เรียนมา ในชีวิตจริงจะสนใจเนื้อหาของการสนทนามากกว่า

4. ต้องมีความรู้ในกฎไวยากรณ์ของภาษานั้นๆ ที่มีอยู่มาก จึงไม่อาจแน่ใจว่าเรามี ความรู้ในกฎภาษาอย่างครบถ้วน CLIL มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้ภาษาไปตามธรรมชาติผ่านการเรียนวิชา ต่างๆ โดยใช้ภาษาที่สอง

5. สมมติฐานเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลทางภาษา (The Input Hypothesis) ซึ่งมี ปัจจัย 4 ประการคือ

5.1 เป็นการรู้ภาษา (Acquisition) ไม่ใช่ การเรียนรู้ภาษา (Learning)

5.2 เป็นการรู้ภาษาโดยความเข้าใจภาษา มิฉะนั้นข้อมูลที่ได้จากการฟังหรือ

การอ่านก็จะเป็นเพียง เสียง หรือ ตัวอักษร ที่ไม่มีความหมายสำหรับผู้เรียน

5.3 เป็นกรรผู้ภาษาที่ตองมีความหมายในเนื้อหาไม่ใช่เป็นเพียงกฎเกณฑ์ของภาษาหรือโครงสร้างภาษาเท่านั้น โดยผู้เรียนสามารถเข้าใจภาษาได้จากบริบท หรือข้อมูลทางภาษาที่สามารถช่วยให้ผู้เรียน เข้าใจในการสื่อสารภาษานั้นๆได้

5.4 ตองเป็นข้อมูลที่น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน ไม่ใช่พูดเพื่อแสดงให้ผู้เรียนเห็นโครงสร้างกฎเกณฑ์ทางภาษา เป็นการรู้ภาษาที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ ไม่ใช่ การสอนโดยตรง

6. สมม ตีฐานเกี่ยวกับความแตกต่างด้านจิตใจ (The Affective Filter Hypothesis) เป็นปัจจัยด้านเจตคติ เช่น แรงจูงใจ ความวิตกกังวล ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมหรือขัดขวางการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจ มีความผ่อนคลาย จะมีเจตคติที่ดี และมีความมั่นใจ ในการรับข้อมูล หรือเกิดการเรียนรู้ได้ดี และ CLIL เป็นสิ่งที่จัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียน กล่าวคือ ผู้เรียน ต้องการเรียนรู้ภาษาที่สองที่ผู้เรียนต้องอยู่ในสังคม ที่ใช้มากกว่า หนึ่งภาษา ดังนั้นผู้เรียนจึงมีความต้องการที่จะเข้าใจภาษา วัฒนธรรมและสิ่ง ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ จะทำให้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และในอนาคตได้

นอกจากนี้ Marsh et al., (2001) ได้นำแนวคิดจากนักจิตวิทยาภาษาศาสตร์ John B. Carroll, Kenneth Chastain, และ Noam Chomsky มาใช้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาภาษา (CLIL) ที่เชื่อว่าการเรียนรู้ทางภาษาของมนุษย์มีความสลับซับซ้อน เพราะเป็นกระบวนการสร้างสรรค์ของมนุษย์ หรือเกิดจากความเข้าใจ การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ตามแนวคิดนี้จึง เน้นให้ผู้เรียนเข้าใจ โดยอาจต้องใช้ ภาษาของผู้เรียนประกอบเพื่อสื่อความหมายได้ชัดเจนและเกิดความเข้าใจ โดยมีแนวคิดพื้นฐาน การสอนภาษาตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจ ตามกฎเกณฑ์ เมื่อผู้เรียนเข้าใจรูปแบบภาษาและความหมายแล้ว สามารถเข้าใจภาษาได้

Ausubel (1968) กล่าวว่า การเรียนรู้ที่มีความหมาย นั้นเนื้อหาในการเรียนรู้ นั้นจะต้องเป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์ กับสิ่งที่เคยเรียนรู้และเก็บไว้ในโครงสร้างพุทธิปัญญา (cognitive structure) ผู้เรียนจะต้องมีประสบการณ์ และมีความคิดที่จะเชื่อมโยงหรือจัดกลุ่มสิ่งที่เรียนรู้ใหม่ให้สัมพันธ์กับความรู้หรือสิ่งที่เรี ญรรู้เก่า ความตั้งใจของผู้เรียนและการที่ผู้เรียนมีความรู้คิดที่จะเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้ใหม่ให้มีความสัมพันธ์กับโครงสร้างพุทธิปัญญา (Cognitive Structure) ที่อยู่ในความทรงจำแล้ว

Anderson (1990; 1993) ได้แนะนำทฤษฎีการเรียนรู้ cognitive สำหรับการเรียน การสอนที่มีการบูรณาการระหว่างเนื้อหาและภาษา ตามขั้นตอนของ Cognitive (นักเรียนสังเกต

และให้ความสนใจกับข้อมูลในการจดจำ และนำไปมาใช้ในการแก้ไขปัญหาคือพื้นฐานทางภาษา และ concept ที่ผู้เรียนรับรู้) จากนั้นนำสู่ขั้นของการ associative (มีการแก้ไขข้อผิดพลาดให้ถูกต้อง และนำไปเชื่อมโยงกับความรู้และทักษะ จนเป็นกระบวนการ) ที่นำไปสู่ขั้นเรียนรู้ด้วยตนเอง

Krashen (1987: 35-47) การรู้ภาษาเป็นวิธีการเรียนรู้ภาษาที่ 2 ที่มีกระบวนการคล้ายกับการเรียนรู้ภาษาแม่ คือการเรียนรู้แบบไม่รู้ตัว เพราะมุ่งใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็น การเรียนรู้ตามธรรมชาติ

Mehisto, Marsh & Frigols (2008) การบูรณาการเนื้อหาและภาษา สมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างด้านจิตใจ (The Affective Filter Hypothesis) เป็นปัจจัยด้านเจตคติ เช่น แรงจูงใจ ความวิตกกังวล ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริม หรือขัดขวางการเรียนรู้ภาษา ของผู้เรียน ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจ มีความผ่อนคลาย จะมีเจตคติที่ดี และมีความมั่นใจ ในการรับข้อมูล หรือเกิด การเรียนรู้ได้ดี และ แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาภาษา (CLIL) เป็นสิ่งที่จัดขึ้นเพื่อสนอง ความต้องการของผู้เรียน กล่าวคือ ผู้เรียน ต้องการเรียนรู้ภาษาที่ สองที่ผู้เรียนต้องอยู่ในสังคม ที่ใช้ มากกว่าหนึ่งภาษา ดังนั้นผู้เรียนจึงมีความต้องการที่จะเข้าใจภาษา วัฒนธรรมและสิ่งที่ผู้เรียนได้ เรียนรู้ จะทำให้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และในอนาคตได้

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาภาษา (CLIL) นี้สามารถสรุปและจัดกลุ่มแนวคิดที่สามารถเชื่อมโยงสู่ทฤษฎีการเรียนรู้ได้ดังนี้

ทฤษฎีพุทธิพิสัย (cognitive Theory) การบูรณาการเนื้อหาและภาษา เป็นการใช้ทักษะ การเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ ทักษะ เจตคติและประสบการณ์ รวมทั้งสามารถ วิเคราะห์ สังเคราะห์และประยุกต์ความรู้ไปใช้ และมีทักษะในการรับรู้ในวิชาต่างๆได้

ทฤษฎีเชิงพฤติกรรม (Behavior Theory) การจัดประสบการณ์ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เนื้อหาและภาษาที่สอง เป็นการเรียนรู้ตามธรรมชาตินักเรียนสังเกต และให้ความสนใจกับข้อมูลใน การจดจำ และนำไปมาใช้ ในการแก้ไขปัญหาคือพื้นฐานทางภาษา และทำให้เกิดความเข้าใจและมีความคิดรวบยอด (concept) ที่ผู้เรียนรับรู้ จากนั้นนำไปสู่ขั้นของการ associative ซึ่งเมื่อมีสิ่งเร้าที่ ทำให้ผู้เรียนสนใจก็จะทำให้เกิดความจดจำจากสิ่งเร้าและนำไปสู่การแสดงออกหรือการปฏิบัติ โดยจะมีกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดโดยนำประสบการณ์ต่างๆมาประมวล และนำไปสู่ การแก้ไขข้อผิดพลาด ให้ถูกต้อง ก่อนที่จะนำไปเชื่อมโยงกับความรู้และทักษะจนเป็น กระบวนการ ที่นำไปสู่ขั้นเรียนรู้ด้วยตนเองและเมื่อมีการเรียนรู้นั้นหมายถึงมีการเปลี่ยนแปลงและเกิดพฤติกรรม ตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ที่วางไว้ได้ และการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับ

ผู้เรียนนั้นย่อมมีการสื่อสาร มีความเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับผู้อื่น จากกลุ่มเล็กสู่กลุ่มใหญ่หรือ จากชุมชนเล็กๆ สู่สังคมระดับประเทศและระดับโลกต่อไป

ทฤษฎีเชิงสังคม (Social Theory) การบูรณาการเนื้อหา ภาษา จากการจัดประสบการณ์ ที่สอดคล้องกับ สิ่งแวดล้อม ตามสถานการณ์ฯ จึง ให้ผู้เรียนได้มีการสื่อสารกับ ผู้อื่นในสังคม จาก การปฏิบัติกิจกรรม การเข้าร่วมอภิปราย กับผู้เรียนอื่นๆ และในสังคม การจัดการเรียนรู้ที่จะ สามารถทำให้ผู้เรียนสามารถเรี ยนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพนั้นผู้เรียนจำเป็นต้องเข้าใจถึง ความสำคัญ มีเป้าหมายและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

ทฤษฎีเชิงจิตวิทยา (Psychological Theory) นักการศึกษาที่มีการใช้การจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาและภาษา ให้ความสำคัญกับการสร้างเจตคติ แรงจูง ใจ โดยให้ ผู้เรียนมีความสุข ตื่นตัว ในการเรียนรู้จากการจัดประสบการณ์ ที่ มีทั้งการบูรณาการเนื้อหาและ ภาษา เพราะการที่ทำให้ผู้เรียนมีความท้าทายที่จะได้เรียนรู้ มีความต้องการที่จะสามารถใช้ภาษา ที่สองได้คล่องแคล่ว และสามารถสื่อสารในภาษาที่สองนับเป็นความท้าทายกับผู้เรียนได้อย่างดียิ่ง

3.5 ลักษณะการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหา กับภาษา

Mehisto, Marsh & Frigols (2008) กล่าวว่า การสอนตามแนวคิดการบูรณาการ เนื้อหา กับภาษา (CLIL) นั้นไม่มีรูปแบบที่ตายตัวเนื่องจากการจัดการเรียนการสอนตาม แนวคิด การบูรณาการเนื้อหา กับภาษา (CLIL) นั้นต้องปรับตามบริบทของแต่ละ เนื้อหาวิชาและ ระดับของ ผู้เรียน สภาพสังคม ความต้องการของสังคมและประเทศ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนนี้ จึงต้อง มีการทำการวิเคราะห์ความต้องการของสังคม และความต้องการจำเป็นของผู้เรียนในสังคมนั้นๆ อย่างไรก็ตาม Coyle (2000) ได้ให้แนวทาง ในการวางแผนจัดการเรียนการสอน ตามแนวคิด การบูรณาการเนื้อหา กับภาษา (CLIL) โดยพิจารณาจาก

3.5.1 ผู้เรียน หรือนักเรียนที่สามารถเข้าเรียนในแนวคิดบูรณาการเนื้อหา กับภาษา (CLIL) โดยผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์มาตรฐานของ การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด การบูรณาการเนื้อหา กับภาษา (CLIL) หรือ (Admission Criteria) นั้นสามารถเปิดรับได้กับผู้เรียน ทุกคน ทุกระดับ และไม่จำกัดว่าผู้เรียนจำเป็นต้องมีพื้นฐานในภาษาเป้าหมายแต่อย่างใด เช่น ประเทศเยอรมัน ไม่มีการทดสอบผู้เรียนก่อนเข้าเรียนในหลักสูตรที่มี การจัดการเรียน การสอนตาม แนวคิดการบูรณาการเนื้อหา กับภาษา (CLIL) แต่เริ่มการจัดการเรียนการสอนในระดับมัธยม ตอนต้น แต่ในบางประเทศนั้น รัฐบาลอาจมีเงื่อนไข ในการคัดเลือกผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนผ่าน การทดสอบ เช่น การสอบข้อเขียน สอบสัมภาษณ์ และการสอบปากเปล่า เพื่อให้แน่ใจว่าผู้ เรียนมี ความรู้ ความสามารถในด้าน เนื้อหาวิชาการ และ ความสามารถในภาษาที่สอง ที่ใช้ในการเรียนรู้

พอที่จะสามารถเข้าเรียนในหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหา กับภาษา (CLIL) เช่น ประเทศ สาธารณรัฐเช็ก ประเทศสโลวาเกีย และประเทศบัลแกเรีย เป็นต้น ดังนั้นคุณลักษณะของผู้เรียนนั้นผู้จัดหลักสูตรสามารถกำหนดได้ตามพื้นฐานความรู้ในเนื้อหา และ ภาษาเป้าหมายของผู้เรียนและจัดการเรียนการสอนตามความสามารถและพื้นฐานของผู้เรียน

3.5.2 วิชาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรที่มีการจัดการเรียนการสอน ตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหา กับภาษา (Subjects taught through CLIL) ซึ่งอาจมี ความแตกต่างกันระหว่างการจัดการเรียนการสอนในระดับ ประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา

(ก) ระดับประถมศึกษา วิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด การบูรณาการเนื้อหา กับภาษา (CLIL) หรือที่ใช้ภาษาที่สองในการจัดการเรียนการสอน เป็นส่วน ใหญ่ ได้แก่ วิชาพลศึกษา ศิลปศึกษา ทัศนกรรม และกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น ในประเทศ เบลเยียม (ในชุมชนที่ใช้ภาษาเยอรมัน) ในขณะที่โรมาเนีย จะเริ่ม มีการจัดการเรียนการสอนตาม แนวคิดการบูรณาการเนื้อหา กับภาษา (CLIL) ในระดับประถมศึกษาปีที่ 3 และมีการสอนทุก รายวิชา ยกเว้นภาษาแม่ และวิชาที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ประจำชาติ และอีกหลายประเทศที่ จัดการเรียนการสอนโดย มีการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหา กับภาษา (CLIL) ตั้งแต่ประถมศึกษาศึกษาปีที่ 1 โดยสอนทุกรายวิชาโดยใช้ภาษาที่ สอง แต่ในประเทศ อังกฤษ มีโรงเรียนระดับประถมไม่มากนักที่ การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการบูรณาการ เนื้อหา กับภาษา (CLIL) โดยโรงเรียนจะจัดการเรียนการสอนเพียง 1 รายวิชา ที่สอนเป็น ภาษาต่างประเทศซึ่งโรงเรียนเป็นผู้เลือกรายวิชา

(ข) ระดับมัธยมศึกษา บางประเทศมีการ สอนทุกรายวิชาโดยใช้ภาษา ที่สอง ยกเว้นภาษาแม่ของผู้เรียน เช่น เบลเยี ยม ออสเตรีย โรมาเนียและฮังการี ส่วนประเทศ เยอรมัน สเปน เนเธอร์แลนด์ จะเลือกบางรายวิชาที่ใช้สอนโดยใช้ภาษาที่สอง ประเทศเอสโตเนีย (ในชุมชนที่ใช้ภาษารัสเซีย) หลักสูตรในโรงเรียนที่ มีการจัดการ เรียนการสอนตามแนวคิด การบูรณาการเนื้อหา กับภาษา (CLIL) มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาที่สอง เช่น เอสโตเนีย จะจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาที่สองในวิชาอื่นๆ อย่างน้อย ร้อยละ 60 ของ หลักสูตร ในปีแรกในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นต้น

3.5.3 ระยะเวลาที่ใช้สอนวิชาอื่นๆ โดยใช้ภาษาที่สอง ตามแนวคิดการบูรณาการ เนื้อหา กับภาษา หรือ CLIL (Official teaching time) ในแต่ละสัปดาห์นั้น อาจกำหนดระยะเวลาใน การจัดการเรียนการสอนในวิชาอื่นๆ โดยใช้ภาษาที่สองแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับแต่ละบริบทของแต่ละ โรงเรียนหรือประเทศนั้นๆ และระดับของผู้เรียน เช่น

(ก) ระดับประถมศึกษา ในบางประเทศ หรือบางโรงเรียน ให้จัดการเรียน การสอนเป็นภาษาที่สอง ร้อยละ 50 ของหลักสูตร ในแต่ละสัปดาห์ ในบางแห่งจัดระยะเวลาใน

การสอนโดยใช้ภาษาที่สองระหว่าง 1 – 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ในช่วงระดับประถม ศึกษาปีที่ 1 และเพิ่มเวลาต่อสัปดาห์ขึ้น ในระดับชั้นที่สูงขึ้น เป็น 24 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จากทั้งหมดที่นักเรียนปกติต้องเรียนสัปดาห์ละ 30 ชั่วโมง เป็นต้น

(ข) ระดับมัธยมศึกษา ในระดับ นี้ส่วนใหญ่จะเพิ่มเวลาในการเรียนเป็นภาษาที่สองมากขึ้น เช่น ในประเทศเนเธอร์แลนด์นั้น มัธยมศึกษาตอนต้น มีการจัดให้ผู้เรียนเรียนเป็นภาษาที่สองร้อยละ 50 ของหลักสูตร และในมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 100 ยกเว้นในวิชาวรรณคดี และภาษาแม่

3.5.4 ผู้สอน (Teachers) คุณสมบัติของผู้สอนที่สอนในหลักสูตรที่ใช้ CLIL ต้องเป็นผู้มีความรับผิดชอบ และมีความสามารถ 1 หรือ มากกว่า 1 วิชา และมีความรู้และทักษะในเรื่องวิธีสอนภาษาต่างประเทศ และมีความรู้อย่างดี ในวิชาอื่นๆ ที่ไม่ใช่วิชาภาษาต่างประเทศ แต่เป็นวิชาที่ใช้ภาษาที่สองในการจัดการเรียนการสอน เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สังคมศาสตร์ สุขศึกษา พลศึกษา เป็นต้น ทั้งนี้ ผู้สอนตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) ต้องมีการคัดกรองตามเกณฑ์ที่ในแต่ละประเทศกำหนดไว้ ซึ่งส่วนใหญ่จะกำหนดเกณฑ์ ในด้านความสามารถในภาษาที่ต้องใช้สอนตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) และความรู้ในวิชาที่สอน ซึ่งบางประเทศ จะมีการจัดใบประกาศ นียบัตร สำหรับ ผู้สอน ตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) โดยระบุความรู้ความสามารถและทักษะที่ ผู้สอนนั้นๆ มีในบางประเทศ เช่น เยอรมัน ออสเตรเลีย นอร์เวย์ ผู้สอนที่จบการศึกษาด้านการสอนมาโดยตรง โดยทั่วไปจะได้เรียนมาอย่างน้อย 2 วิชาหลัก อย่างไรก็ตามมีเพียงไม่กี่ประเทศ ที่วางกฎเกณฑ์ว่า ผู้สอน ตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) จะต้องมีใบอนุญาต หรือ ใบประกาศ นียบัตร การสอน ตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) ได้ด้วยปัจจัยหลายๆ อย่างของแต่ละประเทศ ทั้งนี้จึงทำให้ในหลายประเทศใช้การคัดเลือก ผู้สอนจากเกณฑ์ดังนี้

1. เป็นผู้สอนเจ้าของภาษา
2. มีวุฒิทางการศึกษาในภาษาที่ต้องใช้สอนตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา
3. ได้รับการฝึกอบรมตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL)
4. ผ่านการทดสอบความสามารถทางภาษาที่จะใช้สอน ตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL)

3.5.5 การวัดและการประเมินการเรียนรู้ (Learning Evaluation) โดยส่วนใหญ่ นักเรียนต้องสอบวิชาที่เรียนตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) ในภาษาที่สอง หรือ ภาษาที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนในวิชานั้นๆ แต่ก็มีบางส่วนที่ผู้เรียนต้องทดสอบในภาษาแม่ของตนเอง ในกรณีที่มีการจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่เป็นภาษาแม่มากกว่าภาษาที่สองและบางแห่งได้มี

การจัดทำใบประกาศ นียบัตร พิเศษสำหรับผู้เรียนที่ผ่านการเรียนในหลักสูตรที่ ตามแนวคิด การบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) นอกจากนี้ในบางประเทศเช่น สาธารณรัฐเช็ก เยอรมัน ฮังการี โปแลนด์ และบัลแกเรีย นักเรียนที่ผ่านหลักสูตรโดยใช้ CLIL เมื่อต้องการเข้าเรียนในระดับ มหาวิทยาลัยที่ใช้ภาษาที่สองในการเรียนรู้ของผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอน นักเรียนไม่ต้อง ทำการทดสอบความสามารถทางภาษา เช่น โปแลนด์จัดการเรียนการสอน ตามแนวคิด การบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) โดยใช้ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่สองในการเรียนวิชาอื่นๆ เมื่อนักเรียนต้องการเรียนต่อในมหาวิทยาลัยในประเทศฝรั่งเศส จะสามารถดำเนินการตามขั้นตอน สมัครเข้าเรียนเหมือนกับนักเรียนฝรั่งเศสทั่วไป โดยไม่ต้องทดสอบความสามารถทางภาษาฝรั่งเศส ก่อนเข้าเรียน เป็นต้น ทั้งนี้เป็นข้อยกเว้น ตามเงื่อนไข ของมหาวิทยาลัยนั้นๆ ที่จะยอมรับผู้เรียนที่ จบหลักสูตร จากโรงเรียน หรือหลักสูตรจากที่ใด ตามประกาศของมหาวิทยาลัยนั้นๆ

3.5.6 สื่อการเรียนรู้ (Materials) ปัจจุบันปัญหาในด้าน สื่อการเรียนรู้ ในเกือบทุก ประเทศ เช่น เยอรมัน อิตาลี เบลเยียม นั้นมีลักษณะคล้ายกันคือ หาได้ยาก สำหรับการจัดการเรียน การสอนให้ตรงกับหลักสูตรของประเทศนั้นๆ ผู้สอนที่สอนในหลักสูตรที่ใช้ แนวคิดการบูรณาการ เนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) จึงต้องใช้วิธีการออกแบบ และปรับเปลี่ยน สื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดย ส่วนใหญ่ แหล่งข้อมูลค้นคว้าที่ผู้สอนจะสามารถนำมาใช้จะเป็นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

ทั้งนี้การจัดการเรียนการสอนและรูปแบบในการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด การบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) นั้นแม้ว่าจะไม่ได้มีการระบุรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ที่ชัดเจน อย่างไรก็ตาม การศึกษาที่ศึกษาแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) ได้ พยายามจัดกลุ่มการจัดการเรียนการสอนโดยแยกเป็นระดับของผู้เรียนได้แก่ รูปแบบการจัด การ เรียนรู้ตามแนวคิดดังกล่าวนี้ในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา แต่ในการวิจัยนี้มุ่งศึกษา ในระดับมัธยมศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอสรุปวิเคราะห์และสังเคราะห์แนวทางในการจัดการเรียนรู้ ในรูปแบบของระดับมัธยมศึกษาดังนี้

1. วัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด การบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) นั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาต่างประเทศที่เป็น ภาษาเป้าหมายของการเรียนรู้หรือภาษาที่สอง พร้อมกันกับการเรียนรู้เนื้อหาวิชาต่างๆ นอกเหนือจากวิชาที่เกี่ยวข้องกับภาษา

2. เนื้อหาการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด การบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) สามารถจัดการเรียนรู้โดยการบูรณาการได้ในทุกสาระวิชา เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์รวมทั้งในวิชาภาษาต่างประเทศด้วย ยกเว้นในภาษาแม่ของผู้เรียน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ นโยบายของโรงเรียน ชุมชน สังคมหรือประเทศนั้นๆ

3. ระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด การบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) สามารถจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ในรายวิชาต่างๆ ได้โดยกำหนดใน เวลาเรียนเป็นรายสัปดาห์ รายวิชา รายคาบ รายภาคการศึกษา หรือเป็นอัตราร้อยละ ของ การจัดการเรียนการสอนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนโยบายของโรงเรียน ชุมชน สังคม หรือประเทศนั้นๆ

4. ผู้สอนหรือ ผู้สอน (teachers) ต้องเป็นผู้มีความสามารถ ในการใช้ ภาษาเป้าหมาย และมีความรู้ในรายวิชาที่จัดให้มีการเรียนการสอนตามแนวคิดดังกล่าวนี้ และมี ทักษะในการสร้างความร่วมมือระหว่าง ผู้สอนสอนภาษาและผู้สอนสอนเนื้อหาในรายวิชาต่างๆ ได้ เป็นอย่างดี ทั้งนี้โรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาสามารถกำหนดเกณฑ์คุณสมบัติของ ผู้สอน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับนโยบายของโรงเรียน ชุมชน สังคมหรือประเทศนั้นๆ

5. การวัดและการประเมินการเรียนรู้ (learning evaluation) ตามแนวคิด การบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) นั้นควรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน หรือตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรในร ายวิชานั้น และควรมีการระบุอย่างชัดเจนในส่วนของ ความรู้ในเนื้อหาวิชา และความสามารถในการสื่อสารภาษาเป้าหมาย นอกจากนี้ในการทดสอบวัด ความสามารถของผู้เรียนทั้งในส่วนของเนื้อหาและภาษาเป้าหมายก่อนการเรียนรู้นับเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากอาจมีการวัดระดับความสามารถในการ สื่อสารของผู้เรียน การจัดผู้เรียนเข้าชั้นเรียนให้ เหมาะสมกับพื้นฐานผู้เรียน และการทดสอบหลังการเรียนรู้เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการของผู้เรียน กับเกณฑ์การเรียนรู้หรือตัวชี้วัดที่ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้หลัง การเรียนรู้และอาจมีการมอบ ใบประกาศนียบัตรกับผู้เรียนที่ มีพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรดังกล่าวนี้โดยผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ไว้ได้อีกด้วย

6. สื่อการเรียนรู้ (materials) สื่อในการจัดการเรียนการสอนที่ใช้ตามแนวคิด การบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) นั้นในระดับมัธยมศึกษาชั้นปัจจุบันค่อนข้างหายาก ดังนั้น ผู้สอนหรือ ผู้สอน จำเป็น ต้องมีการปรับและจัดเตรียมตามความเหมาะสมและสอดคล้องกับ หลักสูตรของแต่ละโรงเรียนและสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของแต่ละประเทศ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับนโยบายของโรงเรียน ชุมชน สังคมหรือประเทศนั้นๆ

3.5.6 จุดเน้นหลักในการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิด บูรณาการเนื้อหา และภาษา (CLIL) โดย Mehisto, Marsh & Frigols (2008: 29-30) ได้เสนอเพื่อเป็นแนวทางในการจัด การเรียนการสอนไว้ ดังต่อไปนี้

1. เน้นกระบวนการที่มีความหลากหลาย (Multiple focus)

- สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาในห้องเรียน เนื้อหาวิชาต่างๆ เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์

- สนับสนุนการเรียนรู้เนื้อหาวิชาต่างๆ ในห้องเรียนภาษาต่างประเทศ หรือภาษาที่สอง
- มีการบูรณาการหลากหลายวิชา
- มีการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการข้ามหลักสูตร
- สนับสนุนให้มีการสะท้อนการเรียนรู้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน

2. เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authenticity)

- เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการช่วยเหลือในด้านการใช้ภาษาเมื่อจำเป็น
- เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความสนใจ
- เชื่อมโยงการเรียนรู้กับการดำเนินชีวิตของผู้เรียน
- สร้างความสัมพันธ์เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้ที่มีประสบการณ์การใช้แนวคิดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์
- ใช้สื่อการเรียนรู้ที่เป็นปัจจุบันจากแหล่งเรียนรู้และจากสื่อต่างๆ ที่หลากหลาย

3. เน้นการเรียนรู้ในเชิงบวก (Active learning)

- ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้การสื่อสารมากกว่าผู้สอนเป็นผู้สื่อสาร
- ผู้เรียนเป็นส่วนหนึ่งของการ ตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ในเนื้อหา ภาษา และทักษะการเรียนรู้
- ผู้เรียนได้มีโอกาสประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเอง
- ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสังเกตการเรียนรู้จากการทำงานร่วมกันเป็นทีม
- ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกกับผู้เรียน

4. เน้นการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)

- ช่วยเสริมสร้างผู้เรียน ในด้านความรู้ ทักษะการเรียนรู้ต่างๆ เจตคติ ความสนใจ และประสบการณ์
- ประมวลข้อมูลความรู้ให้กับผู้เรียน อย่างเป็นกันเอง
- ให้ผู้เรียนมีทักษะในการเรียนรู้ที่หลากหลายวิธีการ
- ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดสร้างสรรค์ และเกิดความท้าทายให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะค้นหาคำตอบและความรู้ต่อไป

5. เน้นให้มีความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน (Co-operation)

- มีการวางแผนการเรียนรู้ โดยการสร้าง ร่วมมือ ระหว่างผู้สอน CLIL และผู้สอนที่ไม่ใช่ CLIL
- ร่วมมือกับผู้ปกครองเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ
- ร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ทางการ และเจ้าของกิจการต่างๆ เพื่อสำรวจความต้องการจำเป็นของผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 สรุปการวิเคราะห์จุดเน้น บทบาทผู้สอนและผู้เรียนในการจัดการตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาภาษา (CLIL)

จุดเน้นการเรียนรู้ตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาภาษา (CLIL) โดย Mehisto, Marsh & Frigols (2008: 29-30)	บทบาทผู้สอน	บทบาทผู้เรียน
1) เน้นกระบวนการที่มีความหลากหลาย (Multiple focus)	- จัดเตรียมเนื้อหาการเรียนการสอนที่มีการบูรณาการเนื้อหาในเชิงความรู้ (สุขศึกษา) กับ วัฒนธรรม โดยใช้ภาษาที่สองในการจัดการเรียนการสอน เช่น การสอนเรื่องอาหาร 5 หมู่ ในกลุ่มโปรตีนเนื้อสัตว์ในบางศาสนา ไม่ทานเนื้อ หรือไม่ทานหมู อาจใช้โปรตีนอื่นทดแทนได้ โดยผู้สอนจัดกิจกรรมที่เชื่อมโยงความเหมือน หรือแตกต่างทางวัฒนธรรมให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์	- ฝึกการปรับตัว และพร้อมที่จะเรียนรู้ในการยอมรับความหลากหลาย ความแตกต่างในเชิงภาษา วัฒนธรรม ที่มีการเชื่อมโยงและบูรณาการ เพื่อบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้
(2) เน้นการสร้างสิ่งแวดล้อมที่มีความมั่นคงปลอดภัย (Safe and enriching environment)	- จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมให้ผู้เรียนมีความมั่นใจ ปลอดภัยในการเรียนรู้	- เรียนรู้ที่จะปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม สร้างความกล้าในการสื่อสาร แสดงออก แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และลดความวิตกกังวลในการเรียนรู้
(3) เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง (Authenticity)	- เชื่อมโยงการเรียนรู้กับการดำเนินชีวิตของผู้เรียน โดยการใช้แหล่งเรียนรู้ตามสภาพจริง เน้นให้ผู้เรียนได้ใช้เทคโนโลยี สื่อทางอินเทอร์เน็ตในการค้นคว้าหาความรู้ ได้อย่างกว้างไกล และทันสมัย	- นำความรู้จากในห้องเรียนและจากการเรียนรู้ผ่านสื่อต่างๆ ไปฝึกปฏิบัติใช้ในชีวิตจริง
(4) เน้นการเรียนรู้ในเชิงบวก (Active learning)	- เป็นผู้อำนวยความสะดวกกับผู้เรียน โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าสื่อสาร แสดงออก และแนวทางให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ ประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ ด้วยตนเอง	- เป็นส่วนหนึ่งของการจัดกระบวนการเรียนรู้และประเมินผลการเรียนรู้ ด้วยตนเอง
(5) เน้นการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)	- ส่งเสริมให้ผู้เรียน มีทักษะการเรียนรู้ การคิด สร้างสรรค์ เกิดความ ท้าทายต้องการที่จะค้นหาคำตอบและความรู้ต่อไป	- ฝึกปฏิบัติ ใช้ทักษะการเรียนรู้ พัฒนาความคิด สร้างสรรค์ความรู้ใหม่
(6) เน้นให้มีความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน (Co-operation)	- มีการวางแผนการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของ หลักสูตรและตามความต้องการจำเป็นของผู้เรียนโดยสามารถสร้างความร่วมมือระหว่างผู้สอนในเนื้อหาสุขศึกษากับผู้สอนภาษาอังกฤษ ผู้ปกครอง และชุมชน	- ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างแท้จริง สามารถเลือกวิธีการเรียนรู้อะไรก็ได้ การเรียนรู้เน้นประสบการณ์จะต้องเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการเรียนรู้

นอกจากนี้ Dalton-Puffer (2005) ได้ศึกษาพัฒนาการของทักษะการพูดของนักเรียน ในชั้นเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ การบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) กับนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในประเทศออสเตรเลีย โดย การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการบันทึกเสียง จดบันทึก และ สังเกตพฤติกรรมการพูดของผู้เรียน ในขณะที่เรียน 6 บทเรียน เช่น บทเรียนในวิชา ประวัติศาสตร์ การศึกษารัฐกิจ ดนตรี และการจัดการการท่องเที่ยว เป็นต้น โดยนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จากการวิจัยนี้สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอน ตามแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ใช้ ภาษาเป้าหมายมากยิ่งขึ้น

ขณะที่ Barwell R. (2005b) ศึกษาการจัดการเรียนการสอนโดยการบูรณาการ เนื้อหาเกี่ยวกับ ภาษา (CLIL) โดยใช้ภาษาอังกฤษในการสอนวิชาคณิตศาสตร์กับนักเรียนต่างชาติที่เรียนอยู่ใน ประเทศอังกฤษ โดยการวิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการสังเกตการณ์การทำงานในการแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นกิจกรรมคู่ โดยวิเคราะห์การทำงานของนักเรียนว่ามี การใช้ ภาษาและความรู้ในเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ในการแก้ปัญหา จากการศึกษานี้ผู้วิจัยสรุปว่า การจัดการเรียนการสอนแบบ CLIL ในชั้นเรียนดังกล่าวจำเป็นต้องมีรูปแบบการจัดการเรียน การสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีการสร้างความเชื่อมโยงระหว่างภาษา กับเนื้อหามากขึ้น

4. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพและการสอนสุขศึกษา

การศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพและการสอน สุขศึกษา มีความสำคัญต่อการพัฒนา รูปแบบการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ เป็ นอย่างยิ่งเนื่องจากรูปแบบการสอนนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน ทั้งนี้จึงได้มีการนำเสนอข้อมูลจาก การศึกษาข้อมูลและการวิเคราะห์ ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1. ความหมายพฤติกรรมสุขภาพ (Health Behavior)

นักวิชาการได้ให้ความหมายของพฤติกรรมสุขภาพไว้ดังนี้

Butler (2001) ได้ให้ความหมาย พฤติกรรมสุขภาพ (Health Behavior) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทางด้านที่เกี่ยวข้อง กับสุขภาพซึ่งเกิดขึ้นทั้งภายใน (Covert Behavior) และภายนอก (Overt Behavior) พฤติกรรมสุขภาพจะรวมถึงการปฏิบัติที่สังเกตได้และ การเปลี่ยนแปลงที่สังเกตไม่ได้ แต่สามารถวัดได้ว่าเกิดขึ้น พฤติกรรมภายในเป็นปฏิกิริยาภายในตัว บุคคลมีทั้งเป็นรูปธรรมและนามธรรม ที่เป็นรูปธรรมซึ่งสามารถใช้เครื่องมือบางอย่างเข้าวัดหรือ สัมผัสได้ เช่น การเต้นของหัวใจ การบีบตัวของลำไส้ พฤติกรรมเหล่านี้ เป็นปฏิกิริยาที่มีอยู่ตาม

สภาพของร่างกาย ส่วนที่เป็นนามธรรมได้แก่ ความคิด ความรู้สึก เจตคติ ค่านิยม เป็นต้น พฤติกรรมภายในนี้ไม่สามารถสัมผัสหรือวัดได้ด้วยเครื่องมือต่างๆ เพราะไม่มีตัวตน จะทราบได้เมื่อแสดงพฤติกรรมออกมา พฤติกรรมภายนอกเป็นปฏิกิริยาต่าง ๆ ของบุคคลที่แสดงออกมาทั้งทาง วาจาและการกระทำซึ่งปรากฏให้บุคคลอื่นเห็นหรือสังเกตได้ เช่น ท่าทางหรือคำพูด ที่แสดงออกไม่ว่าจะเป็นน้ำเสียง หรือสีหน้า

ปณิธาน หล่อเลิศวิทย์ (2541) กล่าวว่าพฤติกรรมสุขภาพหมายถึง การกระทำ การปฏิบัติ การแสดงออกและท่าทีที่จะกระทำ ซึ่งจะก่อให้เกิดผลดี หรือผลเสียต่อสุขภาพของตนเอง ครอบครัว หรือชุมชน พฤติกรรมสุขภาพจำแนกออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. เป็นการกระทำ (Action) คือ พฤติกรรมสุขภาพในลักษณะที่เป็นการกระทำ หรือ การปฏิบัติของบุคคลที่มีผลดีหรือผลเสียต่อสุขภาพ

2. เป็นการไม่กระทำ (Non Action) ส่วนพฤติกรรมที่เป็นการไม่กระทำ คือ การงดเว้นไม่กระทำหรือการไม่ปฏิบัติของบุคคลที่มีผลดีหรือผลเสียต่อสุขภาพ

Butler (2001) ได้สรุปความหมายพฤติกรรมสุขภาพ (Health Behavior) ว่า พฤติกรรมสุขภาพหมายถึง กิจกรรมหรือการปฏิบัติใด ๆ ของปัจเจกบุคคลที่กระทำไปเพื่อ จุดประสงค์ในการส่งเสริม ป้องกัน หรือบำรุงรักษาสุขภาพ โดยไม่คำนึงถึงสถานะสุขภาพที่ดำรงอยู่ หรือรับรู้ได้ ไม่ว่าจะพฤติกรรมนั้น ๆ จะสัมพันธ์ผลสมความมุ่งหมายหรือไม่ในที่สุด

เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์ และสุชาติ โสมประยูร (2553) กล่าวว่าพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพเป็นการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ประกอบด้วยกิจกรรม 6 ด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบต่อสุขภาพ ด้านกิจกรรมทางกาย ด้านโภชนาการ ด้านสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล ด้านการพัฒนาทางจิตวิญญาณ และด้านการจัดการกับความเครียด ถ้าบุคคลสามารถปฏิบัติกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพได้ หรือกระทำพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพจนเป็นแบบแผนในการดำรงชีวิตก็จะทำให้บุคคลนั้นมีสุขภาพะ ขณะเดียวกันบุคคลที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอาจก่อให้เกิดความเจ็บป่วยหรือมีแนวโน้มเสี่ยงต่อการเกิดโรค

อาจกล่าวได้ว่าพฤติกรรมหรือกิจกรรมเกือบทุกอย่างของปัจเจกบุคคลจะส่งผลกระทบต่อสถานะสุขภาพทั้งสิ้น ภายใต้บริบทนี้เราอาจแยกพฤติกรรมของแต่ละบุคคลออกเป็นส่วนที่เข้าไปโดยตั้งใจที่จะส่งเสริมหรือป้องกันสุขภาพ หรือส่วนที่กระทำไปโดยไม่ตั้งใจที่จะหวังผลด้านสุขภาพ ตามความหมายที่นักวิชาการได้ให้ไว้

ดังนั้นพอสรุปได้ว่า พฤติกรรมสุขภาพหมายถึง การปฏิบัติหรือการแสดงออกของบุคคลในการกระทำหรืองดเว้นการกระทำในสิ่งที่มีผลต่อสุขภาพของตนเอง โดยอาศัยความรู้ ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติตนทางด้านสุขภาพด้านต่าง ๆ คือสุขภาพกายจิตใจ อารมณ์ และสังคม ที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างสมดุล

อย่างไรก็ตามพฤติกรรมการศึกษาที่ต้องการให้เกิดผลในงานวิจัยนี้มุ่งเน้นในเนื้อหาในเชิงการสอนสุขศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จึงได้มีการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและการวัดค่า ประเมินพฤติกรรมการศึกษาในบริบทของการสอนสุขศึกษาต่อไป

4.2 พฤติกรรมสุขภาพและการวัดพฤติกรรมการศึกษา

ในการศึกษาพฤติกรรมการศึกษาในส่วนนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมการศึกษาและการวัดพฤติกรรมการศึกษาในบริบททั่วไป ทั้งนี้จะมีการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมการศึกษาในบริบทในเชิงของการสอนสุขศึกษา ได้มีการศึกษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาแบบการจัดการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ในลำดับต่อไป ในข้อ 4.3 ถึง 4.10 ในลำดับต่อไป ทั้งนี้พฤติกรรมการศึกษาและการวัดพฤติกรรมการศึกษาในบริบททั่วไป สรุปได้ดังต่อไปนี้

4.2.1 พฤติกรรมสุขภาพกับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติและการปฏิบัติ

Butler, J., T., (2001) กล่าวว่า พฤติกรรมทั้ง 3 อย่างนี้มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด แต่ละอย่างมักจะไม่เกิดขึ้นโดยอิสระ มักเกิดรวม ๆ กันและที่พึ่งพาอาศัยกันหรือเสริมพลังซึ่งกันและกัน การสร้างเสริมพฤติกรรมอย่างหนึ่งจะมีผลช่วยสร้างเสริมพฤติกรรมอื่น ๆ ด้วยเสมอ การพัฒนาพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งจึงเป็นการพัฒนาพฤติกรรมอย่างอื่น ๆ ไปด้วยโดยทางอ้อม

ความรู้หรือทฤษฎีกับการปฏิบัตินั้นมักอยู่ห่างหรือมี ช่องว่าง (gap) เสมอ ความรู้ในเรื่องสุขภาพไม่ใช่เป็นเครื่องรับประกันว่าผู้ที่มีความรู้แล้วจะปฏิบัติให้ถูกต้องดีงามได้ ทั้งนี้เพราะว่าตัวความรู้แท้ ๆ นั้นไม่แน่ว่าจะเข้าใจให้เกิดการกระทำในสิ่งที่พึงปรารถนาขึ้นได้เสมอไปนั่นเอง เช่น นักเรียนที่รู้จักวิธีแปรงฟันแล้วไม่ได้หมายความว่านักเรียนจะแปรงฟันทุกวัน หรือนักเรียนที่รู้เรื่องการป้องกันโรคแล้วไม่ได้หมายความว่านักเรียนจะป้องกันโรคได้เสมอไป อาจจะไม่ยอมปลูกฝีฉีดยาก็เป็นได้ จะเห็นได้ว่าทฤษฎีกับการปฏิบัตินั้นในบางโอกาสมักไปด้วยกันไม่ได้ แต่เป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องพยายามหาหนทางหรือวิธีการที่จะเชื่อมโยงช่องว่างระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัตินั้นให้ได้

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันอย่างแน่ชัดแล้วว่า เจตคติมีบทบาทสำคัญมากในเรื่องสุขภาพปฏิบัติของผู้เรียน เพราะเจตคติที่ดีที่ ผู้เรียน มีต่อความรู้ที่ได้รับต่อกิจกรรมหรือวิธีการสอนของผู้สอนรวมทั้งตัวผู้สอนด้วยนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนได้นำเอาความรู้หรือประสบการณ์ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความคิดคำนึง ความรัก ความพอใจ ความศรัทธา ความสนใจ ความต้องการ การเห็นคุณค่า ความชื่นชม และความนิยมชมชอบหรือค่านิยม ซึ่งรวมเรียกว่าเจตคติเหล่านี้ จะสามารถช่วยโน้มน้าวจิตใจหรือจูงใจ ผู้เรียนให้เปลี่ยน

ทฤษฎีเป็นการปฏิบัติได้มาก ทั้งนี้เพราะเจตคติเป็นเรื่องเกี่ยวกับจิตใจที่จะทำหรือไม่ทำ หรือถ้าทำ จะทำออกมาในรูปใด เจตคติจึงจัดได้ว่าเป็นความพร้อมภายในที่คนเราจะประพฤติหรือปฏิบัติ นอกจากนี้เจตคดียังมีส่วนช่วยในการปรับปรุงรูปแบบของการปฏิบัติและความประพฤติหรือ พฤติกรรมของคนเราได้ดีอีกด้วย ว่าสิ่งที่คิดหรือทำออกมา นั้นจะมีรูปร่างหน้าตาเป็นอย่างไรและดี หรือไม่ (Scientific knowledge + Positive attitude = Best action)

นอกจากนี้ การปฏิบัติอาจช่วยทำให้เกิดความรู้และเจตคติขึ้นได้ ไม่ว่าจะเด็ก จะสนใจปฏิบัติด้วยตนเองหรือถูกบังคับก็ตาม เช่น บิดามารดาบังคับให้เด็กสวมรองเท้า ถ้าไม่สวม จะถูกทำโทษ พอเด็กสวมไปจนชินจะติดเป็นนิสัย รวมทั้งเกิดความรู้หรือคิดได้ว่า การสวมรองเท้า ทำให้เท้าสะอาด เรียบร้อยสวยงามและปลอดภัย เท้าของเขาจะไม่สกปรกและจะไม่ถูกหนามตำ หรือกระเบื้องบาดเหมือนเด็กคนอื่น ๆ ที่ไม่สวมรองเท้า นี่แสดงว่าความรู้และเจตคตินั้นได้ เกิดขึ้น แล้ว

เพื่อให้มีความเข้าใจในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติและการปฏิบัติให้ดียิ่งขึ้น จะขอเปรียบเทียบเรื่องความสัมพันธ์กับปฏิกิริยาทางเคมีของสารประกอบ ดังนี้

ปฏิกิริยาจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าจะใส่ตัวเร่งปฏิกิริยา (Positive catalyst) เข้า ไป เช่นเดียวกับความรู้จะไม่ถูกนำเอาไปใช้ปฏิบัติหรือลงมือกระทำ จนกว่าจะมีเจตคติที่ดีเกิดขึ้น มากพอ เจตคติจึงอาจเปรียบเทียบกับตัวเร่งปฏิกิริยา

อย่างไรก็ตาม ความรู้ที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาจะได้ผลสมบูรณ์ต่อเมื่อนักเรียนได้นำเอาความรู้ นั้น ๆ ไปใช้ปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน อีกประการหนึ่ง ในการให้ความรู้แก่ผู้เรียนนั้น ถ้าเป็นความรู้ที่ไม่สามารถจะนำเอาไปใช้หรือปฏิบัติ ได้ทันทีทันใดแล้ว มักจะไม่มีคามหมายหรือเกิดประโยชน์ต่อตัวเด็กมากนัก เพราะความรู้ที่ผู้สอน สอนให้แก่เด็กในช่วง โมงหนึ่ง ๆ อีกเพียงไม่กี่วันก็จะลืมหายไป นอกเสียจากว่าความรู้ นั้น ๆ จะถูก นำเอาไปใช้กับชีวิตประจำวันของเด็กได้เท่านั้นจึงจะคงทนอยู่ได้นานและมีประโยชน์กับเด็กได้ อย่างแท้จริง

จากเรื่องพฤติกรรมสุขภาพที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นได้ว่า การศึกษาไม่ใช่การให้ ความรู้ แต่การศึกษาจะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ หรือช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน อันเป็นผลทำให้นักเรียนประพฤติหรือปฏิบัติได้ถูกต้องและเหมาะสม ตามความหมายของการเรียนรู้ ซึ่งก็คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั่นเอง

4.2.2 การวัดพฤติกรรมสุขภาพ

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น พฤติกรรมสุขภาพมีความสัมพันธ์กับ ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ ดังนั้นการวัดพฤติกรรมสุขภาพจึงเกี่ยวข้องกับ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพ ซึ่ง เอ็มอัชมา วัฒนบูรานนท์ และสุชาติ โสมประยูร (2553) ได้เสนอว่าการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว นั้น ได้แก่การเปลี่ยนแปลงในสิ่งต่อไปนี้

1. ความรู้ทางด้านสุขภาพ (Health knowledge: K) ซึ่งมีความจำเป็นใน การส่งเสริมความเข้าใจและแนวคิดเรื่องสุขภาพ

2. เจตคติทางด้านสุขภาพ (Health attitude: A) เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยจูงใจให้นักเรียนปฏิบัติตนจนมีสุขภาพดีได้ในที่สุด

3. การปฏิบัติและทักษะทางด้านสุขภาพ (Health practice and skill: P) ซึ่งมีผลโดยตรงที่ทำให้นักเรียนมีสุขภาพดี ด้วยการนำเอาความรู้ไปปฏิบัติ

สำหรับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่นิยมใช้กันในปัจจุบัน ได้นำมาจากความคิดในเรื่อง จุดมุ่งหมายทางการศึกษาของ Benjamin S.Bloom ซึ่งได้แบ่งพฤติกรรมออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

3.1 Cognitive Domain เรียกว่า พุทธิพิสัย สติปัญญา หรือพฤติกรรมทางสมอง (พุทธิพิสัย)

3.2 Affective Domain เรียกว่า เจตคติ เจตคติ หรือพฤติกรรมทางจิตใจ (จิตพิสัย)

3.3 Psychomotor or Action Domain เรียกว่า การปฏิบัติ ทักษะหรือพฤติกรรม ที่เกี่ยวกับกล้ามเนื้อ (ทักษะพิสัย)

พฤติกรรมทั้ง 3 ประเภทนี้ สอดคล้องกับแนวความคิดในสมัยปัจจุบันซึ่งได้แยกพฤติกรรมออกเป็น 3 ประเภทเช่นเดียวกัน คือ ความรู้ (Knowledge) เจตคติ (Attitude) และการปฏิบัติ (Practice) ซึ่งรวมแล้วเรียกชื่อย่อๆ ว่า K A P

ทั้งนี้พฤติกรรมสุขภาพและการวัดพฤติกรรมสุขภาพใน 3 ด้าน นั้นอาจสรุปได้ดังต่อไปนี้

4.2.2.1 การวัดการประเมินพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้

พฤติกรรมสุขภาพในด้านความรู้นั้นเกี่ยวข้องกับ พุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ซึ่งเป็นการกระทำ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางสมอง เช่น สติปัญญา (Intellectual) การเรียนรู้ (Learning) และ การแก้ปัญหา (Problem solving) ได้แบ่งระดับพุทธิพิสัยไว้ 6 ระดับ โดยเรียงจากระดับต่ำสุด ถึง ระดับสูงสุด ดังนี้

(1) ความรู้ - ความจำ (Knowledge)

(1.1) ความรู้ความจำในเนื้อเรื่อง (Knowledge of specifics)

- ความรู้เกี่ยวกับศัพท์และนิยาม (Knowledge of terminology) เกี่ยวกับความหมายของศัพท์ นิยามหรือคำจำกัดความ สัญลักษณ์ หรือภาพอักษร และเครื่องหมายต่าง ๆ

- ความรู้เกี่ยวกับกฎและความจริง (Knowledge of specific facts) เกี่ยวกับ สูตร กฎ ทฤษฎี หรือ สมมติฐาน ขนาด จำนวน สถานที่ เวลา คุณสมบัติ วัตถุประสงค์ สาเหตุและผลที่เกิด ประโยชน์และโทษ และสิทธิหน้าที่

(1.2) ความรู้ในวิธีดำเนินการ (Knowledge of ways and means of dealing with specifics)

- ความรู้เกี่ยวกับระเบียบแบบแผน (Knowledge of conventions) เกี่ยวกับแบบแผน ธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมที่ปฏิบัติสืบเนื่องกันต่อ ๆ มาในสังคม

- ความรู้เกี่ยวกับลำดับขั้นและแนวโน้ม (Knowledge of trends and sequences) แนวโน้มที่เกิดขึ้นในลักษณะเช่นนั้นเสมอ ๆ และขั้นตอนของการดำเนินการในเรื่องหรือสิ่งนั้น ๆ ที่ต่อเนื่องกัน

- ความรู้เกี่ยวกับการจัดประเภท (Knowledge of classifications and categories) เกี่ยวกับชนิด ประเภทของสิ่งของและเรื่องราวต่าง ๆ ว่าอยู่ในหมวดหมู่ประเภทใด มีสิ่งใดที่เหมือนหรือแตกต่างจากพวก โดยยึดเกณฑ์หรือวิธีการใดเป็นหลัก เกี่ยวกับเกณฑ์ (Knowledge of criteria) เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินหรือตรวจสอบสรรพสิ่งต่าง ๆ ว่า ดี - เลว ถูก - ผิด ควร - ไม่ควร

- ความรู้เกี่ยวกับวิธีการ (Knowledge of methodology) วิธีการที่ใช้สำหรับการปฏิบัติงานนั้น ๆ ตามหลักวิชาการทำให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

(1.3) ความรู้ความจำรวบยอด (Knowledge of universals and abstractions in the field)

- ความรู้เกี่ยวกับหลักวิชาและขยายหลักวิชา (Knowledge of principles and generalization) หลักการหรือความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องนั้น ซึ่งเคยปรากฏจนสามารถนำมากล่าวสรุปรวบรวมเป็นความจริงทั่วไป

- ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและโครงสร้าง (Knowledge of theories and structures) เกี่ยวกับคติและหลักการจากของหลายสิ่ง หลายเนื้อหาที่สัมพันธ์กัน เป็นพวกเดียวกัน เพื่อจะค้นหาทฤษฎี และโครงสร้างที่เป็นตัวร่วมของสิ่งเหล่านั้น

(2) ความเข้าใจ (Comprehension)

- การแปลความ (Translation)

เป็นความสามารถในการแปลจากภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง ได้แก่ การแปลความหมายของ คำ

และข้อความ การแปลความหมายของภาพและสัญลักษณ์ การแปลบทประพันธ์ สุภาชิตและคำพังเพย

- การตีความ (Interpretation)

เป็นการสรุปความจากสิ่งต่าง ๆ มากกว่า 1 สิ่ง แล้วนำผลมาสรุป เป็นผลลัพธ์ใหม่อีกอย่างหนึ่งที่มีลักษณะแปลกไปจากของเดิม

- การขยายความ (Extrapolation)

การขยายความเป็นการแปลความให้ไกลไปจากข้อมูลเดิม โดยมีข้อมูลหรือแนวโน้มเพียงพอ โดยการขยายความมี 4 แบบ คือ ขยายความแบบจินตนาการ แบบพยากรณ์แบบสมมติ และแบบอนุมาน

(3) การนำไปใช้ (Application) การนำไปใช้ เป็นการนำเอาความรู้ความจำ และความเข้าใจในเรื่องราวใดๆ ที่ตัวเองมีอยู่ไปแก้ปัญหาที่แปลกใหม่ ปัญหาใหม่นั้น เป็นปัญหา ที่ไม่สามารถนำสูตร กฎแก้ปัญหาได้โดยทันที จะต้องใช้ยุทธวิธีหลายอย่างในการแก้ปัญหานั้น

(4) การวิเคราะห์ (Analysis)

- วิเคราะห์ความสำคัญ (Analysis of element)

เป็นการค้นหาคุณลักษณะเด่นของเรื่องราวในแง่มุมต่าง ๆ ตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดให้ เช่น ความเด่นของข้อความ ความสำคัญของเรื่อง ความนัยของคำพูดหรือกระทำต่าง ๆ วิเคราะห์ชนิด วิเคราะห์สิ่งสำคัญ และวิเคราะห์เลศนัย

- วิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Analysis of relationships)

เป็นการค้นหาความเกี่ยวข้องระหว่างคุณลักษณะสำคัญใด ๆ ของเรื่องราวและสิ่งต่าง ๆ อย่างสมเหตุสมผล

- วิเคราะห์หลักการ (Analysis of organizational principles)

เป็นการค้นหาโครงสร้าง และ ระบบของวัตถุประสงค์ของเรื่องราว และการกระทำต่างๆ รวมกันอยู่ในสภาพนั้นได้เนื่องด้วยอะไร ยึดอะไรเป็นหลักเกณฑ์ หรือมีสิ่งใดเป็นตัวเชื่อมโยง

(5) การสังเคราะห์ (Synthesis)

- สังเคราะห์ข้อความ (Production of unique communication)

เป็นการนำเอาความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ มาผสมกัน เพื่อให้เกิดข้อความ หรือผลิตผล หรือ การกระทำใหม่ ที่จะสามารถใช้สื่อสารความคิดและอารมณ์ ระหว่างบุคคลกับผู้อื่นได้ เช่น การพูด ชี้แจง การแต่งคำประพันธ์ การวาดภาพ และการแสดงต่าง ๆ

- สังเคราะห์แผนงาน (Production of plan or proposed set of operation) เป็นการกำหนดแนว วทางและขั้นตอนการปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้า เพื่อให้การดำเนินการนั้น สำเร็จลุล่วงตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

- สังเคราะห์ความสัมพันธ์ (Derivation of set of abstract relation) เป็นการนำเอาความสำคัญและหลักการต่าง ๆ มาผสมให้เป็นเรื่องเดียวกัน ทำให้เกิดเป็นสิ่งใหม่ที่มีความสัมพันธ์แปลกไปจากเดิม เช่น จงอธิบายปัญหาที่แท้จริงของการคอร์รัปชันในเมืองไทย

(6) การประเมินค่า (Evaluation)

- การประเมินค่าโดยอาศัยเกณฑ์ภายใน (Judgement in term of internal evidence) เป็นการประเมินโดยใช้ข้อเท็จจริงต่าง ๆ เท่าที่ปรากฏอยู่ในเรื่องราวนั้น มาเป็นหลักในการตัดสิน เช่น จากเรื่องสามก๊ก ขงเบ้งเป็นคนอย่างไร

- การประเมินค่าโดยอาศัยเกณฑ์ภายนอก (Judgement in term of external criteria) เป็นการตัดสินสิ่งต่าง ๆ โดยใช้เกณฑ์อื่น ๆ ที่อยู่นอกเรื่องราวนั้นแต่มีความสัมพันธ์กับเรื่องนั้นเกณฑ์ภายนอก ก่ออาจจะเป็นเกณฑ์ทางสังคม เช่น คำว่า "สองหัวดีกว่าหัวเดียว" ท่านเห็นด้วยหรือไม่

ดังนั้นการวัดประเมินพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้ จึงสามารถทำได้เช่นเดียวกับการวัดความรู้ตามระดับ เช่นเดียวกับการวัดการประเมินความรู้ทั่วไป เช่น การใช้แบบทดสอบความรู้ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ในเชิงของการสอนสุขศึกษาได้มีการศึกษาการวัดการประเมินที่มี การนำเสนอต่อไปในหัวข้อที่ 4.10

4.2.2.2 พฤติกรรมสุขภาพด้านเจตคติและการวัดการประเมินเจตคติ

ความหมายเจตคติ ตามที่ Collins (1997) ได้กล่าวไว้ เจตคติคือ การที่บุคคลตัดสินในสิ่งต่างๆว่าดี ไม่ดี เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ยอมรับได้ ยอมรับไม่ได้

Rokeach (1970:10) ให้ความหมายว่าเจตคติคือ การผสมผสานหรือ จัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือสถานการณ์หนึ่งสถานการณ์ใด ผลรวมของ ความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวทางของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบ หรือไม่ชอบ

Burnard (1996) ให้ความหมายว่าเจตคติหมายถึง แนวโน้มที่บุคคลจะตอบสนอง ในทางที่เป็นความพอใจ ไม่พอใจ ต่อผู้คน เหตุการณ์ และสิ่งต่างๆอย่างสม่ำเสมอและคงที่

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าเจตคติหมายถึง กิริยาท่าทางที่รวมๆ ของบุคคลที่เกิดจากความโน้มเอียงของ จิตใจและแสดงออกต่อสิ่งเร้าหนึ่ง ๆ โดยแสดงออกทางสับสนุน มีความรู้สึกเห็นดีเห็นชอบต่อสิ่งเร้านั้นหรือต่อต้านซึ่งมีความรู้สึกไม่เห็นชอบต่อสิ่งเร้านั้นๆ

ทั้งนี้ Collins (1997) เจตคติประกอบด้วย 3 ส่วนคือ (1) ส่วนที่เป็นความรู้และความเชื่อ (2) ส่วนที่เป็นความรู้สึกหรือการประเมิน (3) ส่วนที่เป็นพฤติกรรม การวัดเจตคติต้องวัดทั้ง 3 องค์ประกอบของเจตคติ และการวัดเจตคติต้องบ่งบอกถึงปริมาณความมากน้อยของเจตคติที่มีต่อสิ่งเร้า และทิศทางที่บอกว่ามีเจตคติไปในทิศทางบวกหรือทางลบด้วย ลักษณะสำคัญของแบบประเมินค่าอยู่ตรงที่คำตอบซึ่งมีลักษณะเป็นการเปรียบเทียบเชิงปริมาณมากน้อย ผู้ตอบต้องตอบด้วยการประเมินสถานการณ์ที่เป็นสิ่งเร้าที่กำหนดให้ และเลือกคำตอบเพียงคำตอบเดียว การแบ่งระดับความรู้สึกออกเป็นช่วงๆ นั้นมีหลายแบบทั้งแบบคู่และแบบคี่ แต่แบบวัดเจตคติที่นิยมใช้และพบบ่อยในการวิจัยทางการศึกษาถ้าเป็นคี่มักจะเป็น 5 ระดับ ส่วนแบบคู่มักจะเป็น 4 ระดับ และ 6 ระดับ โดยรูปแบบของข้อคำถามของแบบวัดเจตคติจะต้องประกอบด้วยข้อความทางบวกและข้อความทางลบ และแบบที่ข้อคำถามแต่ละข้อมีทิศทางทั้งบวกและลบในข้อเดียวกัน

การวัดเจตคติของ Likert (Likert's Scale) การวัดเจตคติตามมาตราวัดของ Likert มีลักษณะ คือ ประกอบด้วยข้อคำถามที่แสดงเจตคติหรือระดับความรู้สึกในทางบวกหรือทางลบ แบ่งเป็น 5 ระดับ (เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง) โดยในแบบวัดหนึ่งชุดจะต้องมีสัดส่วนของข้อคำถามในทางบวกและทางลบที่เท่าๆ กัน การให้คะแนน ในแบบของ Likert ถ้าเป็นข้อความทางบวกจะมีคะแนน 5 4 3 2 1 ตามลำดับ ถ้าเป็นข้อความทางลบจะเป็น 1 2 3 4 5 ตามลำดับ ตัวอย่างการกำหนดคะแนนของข้อคำถามในทางบวก ดังนี้

ระดับคะแนน 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ระดับคะแนน 4 หมายถึง เห็นด้วย

ระดับคะแนน 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ

ระดับคะแนน 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ระดับคะแนน 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4.2.2.3 พฤติกรรมสุขภาพด้านการปฏิบัติและการวัดการประเมินด้านการปฏิบัติ

ปณิธาน หล่อเลิศวิทย์ (2541) ได้นิยามพฤติกรรมสุขภาพ ด้านการปฏิบัติ เป็นพฤติกรรมของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อ ส่วนต่างๆ ของร่างกายในการปฏิบัติหรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นการประสานการทำงานของสมองหรือสติปัญญาและกล้ามเนื้อ

การวัดพฤติกรรมสุขภาพด้านการปฏิบัติ เป็นการวัดที่ให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมปฏิบัติให้ดู โดยใช้ความสามารถทางสมองหรือทางกายหรือทั้งสองอย่างก็ได้ เพื่อให้ผู้สอนได้ตัดสินระดับความสามารถในการปฏิบัติของผู้เรียนว่ามีความถูกต้องในกระบวนการ

การปฏิบัติหรือไม่ การวัดพฤติกรรมด้านทักษะพิสัยผลงานที่ได้จากการปฏิบัติมีคุณภาพมากน้อยเพียงใด ซึ่งการวัดพฤติกรรมด้านทักษะพิสัยที่สมบูรณ์นั้น ไม่เพียงแต่วัดกระบวนการและผลงานเท่านั้น แต่รวมไปถึงการวัดพฤติกรรมปฏิบัติของผู้เรียนด้วย ซึ่งหมายถึงพฤติกรรมด้าน จิตพิสัยนั่นเอง

ธรรมชาติของการวัดทักษะพิสัย

- เป็นการวัดโดยใช้สถานการณ์เพื่อทดสอบการปฏิบัติงานของผู้เรียน
- ลักษณะงานที่ให้ทำแตกต่างกัน วิธีการวัดย่อมแตกต่างกัน
- เป็นการวัดกระบวนการในการปฏิบัติงาน (Process) และผลผลิต (Product)
- การบริหารการสอน ผู้สอนต้องมีโอกาสสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนอย่างใกล้ชิด

คุณลักษณะที่ใช้วัดกระบวนการ

- คุณภาพในขณะปฏิบัติงาน
- เวลา
- ทักษะการปรับปรุงการทำงาน
- ความปลอดภัยในการทำงาน
- ข้อบกพร่องจากการปฏิบัติ

คุณลักษณะที่ใช้วัดผลงาน

- คุณภาพของผลงาน
- ปริมาณงาน
- ทักษะการปรับปรุงผลงาน
- ความปลอดภัยของผลงาน
- ข้อบกพร่องจากการปฏิบัติ

คุณลักษณะที่ใช้วัดพฤติกรรมปฏิบัติงาน

- ตั้งใจทำงาน
- กระตือรือร้นในการทำงาน
- ให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม
- ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- ร่วมมือแก้ปัญหาการทำงานในกลุ่ม ฯลฯ

กระบวนการวัดพฤติกรรม ด้านทักษะพิสัย

- กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้
- กำหนดงานให้ผู้เรียนปฏิบัติ

- กำหนดเงื่อนไขหรือสถานการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน
- วิเคราะห์งานเพื่อกำหนดคุณลักษณะที่ใช้ในการวัดทักษะ
- กำหนดวิธีการวัดและเครื่องมือที่ใช้ในการวัด
- กำหนดวิธีการประเมินผลและรายงานผล
- สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวัด
- ดำเนินการวัดผลและประเมินผล

วิธีการที่ใช้ในการวัดด้านทักษะพิสัย

- การสังเกต
- การจัดอันดับคุณภาพ
- การทดสอบ
- การให้ผู้เรียนรายงานตนเอง
- การสัมภาษณ์

4.3 การสอนสุขศึกษาในโรงเรียน (School Health Education)

สุชาติ โสภประยูร และ เอ็มอัชมา วัฒนบุรานนท์ (2542) ได้แบ่งความมุ่งหมาย ที่สำคัญในการสอนวิชาสุขศึกษาไว้ 3 ประการ ได้แก่ การให้นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจ ในเรื่องสุขภาพมีเจตคติที่ดีต่อเรื่องสุขภาพ และมีสุขปฏิบัติที่ดี ปกติการสอนสุขศึกษานั้นอาจแบ่งออกได้เป็น 2 แบบ คือ การสอนในชั่วโมงวิชา สุขศึกษา ซึ่งมีอยู่ประมาณสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมงและอีกแบบหนึ่งก็คือ การสอนให้สัมพันธ์หรือสอดแทรกผสมผสาน เข้าไปในวิชาหรือกิจกรรมอื่นๆ ทั้งในและนอกหลักสูตร การที่ต้องสอนสุขศึกษานอกชั่วโมงวิชาสุขศึกษาด้วยนั้น เนื่องจากเรื่องสุขภาพเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันอย่างแยกไม่ออก ดังนั้นในการเรียนหรือกิจกรรมอื่น ๆ จึงควรแทรกการอบรมสั่งสอน แนะนำความรู้และการปฏิบัติในเรื่องสุขศึกษาให้นักเรียนบ้าง ตามควรแก่โอกาส

สำหรับวิธีสอนสุขศึกษานั้นมีอยู่มากมายหลายวิธี เช่นเดียวกับการสอนวิชาอื่น ๆ ทั่วไป ทั้งนี้วิธีสอนและอุปกรณ์ของวิชาอื่นๆ อาจจะดัดแปลงนำมาใช้กับวิชาสุขศึกษาได้ด้วย ไม่ว่าจะใช้วิธีการหรือกิจกรรมการสอนใดๆ ก็ตาม ผู้สอน ควรจัดขึ้นเพื่อสนองความสนใจและความต้องการของเด็กเสมอ โดยมุ่งเพื่อให้เกิดการเรียนรู้หรือมีประสบการณ์ที่ดีและสามารถนำเอาไปปฏิบัติเพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้เป็นสำคัญ

ปัญหาและอุปสรรคในการสอนสุขศึกษามีมาก เช่น โดยทั่วไปนักเรียนจะมีโอกาสได้เรียนสุขศึกษาเฉพาะในชั่วโมงวิชาสุขศึกษาเท่านั้น ส่วนในวิชาหรือในกิจกรรมอื่น ๆ นั้นไม่มีโอกาส เพราะผู้สอนมักเข้าใจว่า เรื่องสุขศึกษาเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของครูสอนสุขศึกษาแต่เพียง

ผู้เดียว อีกประการหนึ่ง ในการสอนสุขศึกษา ผู้สอนไม่สามารถสร้างเจตคติที่ดีให้กับนักเรียนได้ เนื่องจากมักจะใช้วิธีสอนที่ซ้ำซากน่าเบื่อ เช่น อธิบายประกอบหนังสือสุขศึกษาและบอกให้นักเรียนจดลงในสมุด แล้วให้นักเรียนไปท่องจำมาเพื่อให้ทำข้อสอบได้ถูกต้อง นักเรียนจึงไม่สนใจเรียนวิชาสุขศึกษา เจตคติหรือความรู้สึกที่ดีต่อเรื่องสุขภาพจะไม่เกิดขึ้น จึงทำให้นักเรียนมีสุขปฏิบัติที่ไม่ดี เป็นต้น

4.4 หลักทั่วไปในการสอนสุขศึกษา

เอมอชฌา วัฒนบูรานนท์ และสุชาติ โสมประยูร (2553) ได้สรุปเกี่ยวกับปรัชญาหลักการ ในการจัดการเรียนการสอนสุขศึกษาดังต่อไปนี้

4.4.1 ปรัชญาการสอนสุขศึกษา

เพื่อให้การดำเนินงานทางด้านการเรียนการสอน เป็นไปตามหลักการของการศึกษา แผนใหม่ และบรรลุผลตามความมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างถูกต้องและสมบูรณ์ การสอน สุขศึกษาจึงจำเป็นต้องมีแนวคิด หรือปรัชญา ที่ระบุนโยบายอย่างแน่ชัดเช่นเดียวกับการสอนวิชาอื่น ๆ ใน หลักสูตรของโรงเรียน โดยโรงเรียนจะต้องวางปรัชญาการสอนสุขศึกษาเอาไว้ให้สอดคล้อง กับปรัชญาการศึกษาในด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อจะได้อาศัยปรัชญาให้ทำหน้าที่เป็นสะพาน เชื่อมโยงระหว่างทฤษฎี เข้ากับการปฏิบัติที่ได้ผล เพราะปรัชญาการสอนสุขศึกษานอกจากจะสามารถสอดแทรกเข้าไปในทุก ๆ ลักษณะของโปรแกรมสุขภาพในโรงเรียนได้แล้ว ยังสามารถทำหน้าที่เป็นรากฐานอันมั่นคง ให้แก่การดำเนินการสอนสุขศึกษาในโรงเรียนซึ่งจะส่งผลดีได้ในที่สุด สำหรับปรัชญาการสอนสุขศึกษาที่ ดีนั้น ควรจะสร้างขึ้นโดยอาศัยหลักใหญ่จากปรัชญาตามแนวปฏิบัตินิยม (Pragmatism) และปรับปรุงให้สมบูรณ์ขึ้นอีก กเล็กน้อยด้วยหลักปรัชญาตามแนวคิด นิยม (Idealism) อย่างไรก็ดีคงจะไม่มีปรัชญาการสอนสุขศึกษาใด ๆ ที่จะทรงคุณค่าอันสูงส่งได้ ถ้าหากปรัชญาการสอนสุขศึกษานั้น ๆ ไม่ส่งผลในเชิงปฏิบัติ เพื่อให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม สุขภาพและมีสุขภาพดี ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างหนึ่งของปรัชญาการสอนสุขศึกษา ในโรงเรียน ซึ่งได้เขียนขึ้นโดยอาศัยหลักการดังกล่าว

1. การสอนสุขศึกษาควรจัดให้สอดแทรกหรือผสมผสานเข้าไปในหลักสูตรของทุกวิชา รวมทั้งกิจกรรมเสริมของหลักสูตรด้วย
2. โครงการสอนสุขศึกษาในโรงเรียนควรจัดให้สัมพันธ์ และมีความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างบ้าน โรงเรียน และชุมชน
3. การสอนสุขศึกษาควรมุ่งส่งเสริมสุขภาพทางด้านสังคม จิตใจ และอารมณ์ให้มากพอ ๆ กับสุขภาพทางด้านร่างกาย

4. การสอนสุขศึกษาควร เน้นแนวความคิดที่เกี่ยวกับการพัฒนาตัวบุคคลให้มากพอ ๆ กับความรับผิดชอบต่อซึ่งบุคคลจะพึงมีต่อสังคมนั้น ๆ
5. เพื่อให้การสอนสุขศึกษาได้ผลสมบูรณ์ โรงเรียนจะต้องมีการจัดสิ่งแวดล้อมทางสุขภาพให้ถูกสุขลักษณะและจัดบริการสุขภาพขึ้นให้สัมพันธ์กันด้วย

4.4.2 หลักเบื้องต้นในการสอนสุขศึกษา

การสอนวิชาสุขศึกษาในโรงเรียนนั้น มีหลักเบื้องต้นที่สำคัญอยู่หลายประการ ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า เป็นพื้นฐานอันสำคัญยิ่งที่จะช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้ด้วยดีและประสบความสำเร็จสมตามความมุ่งหมายของการสอนวิชาสุขศึกษา หลักเบื้องต้นเหล่านี้ได้ พัฒนาขึ้นจากผลการค้นคว้าวิจัย จากบางส่วนของวิชาจิตวิทยาการศึกษา และจากประสบการณ์ในการสอน ดังนี้

1. การสอนสุขศึกษาควรเน้นเรื่องสุขภาพไปในลักษณะบวก (positive) ไม่ใช่ลักษณะลบ (negative) เช่น การตั้งจุดมุ่งหมายในการสอนสุขศึกษา ควรจะระบุลงไปว่าเพื่อสร้างเสริมและดำรงรักษาไว้ซึ่งสุขภาพของเด็ กทุกคน ไม่ใช่บอกแต่เพียงว่าเพื่อให้เด็กทุกคนปราศจากโรคภัยไข้เจ็บเท่านั้นพอ หรือในการสอนบทเรียนเรื่องการแปรงฟัน ควรเน้นจุดประสงค์ให้แน่ชัดว่าต้องการให้ปากและฟันสะอาด ฟันแข็งแรงและมีความต้านทานโรค ไม่ใช่เน้นแต่เพียงเพื่อการป้องกันโรคฟันผุเท่านั้น อีกทั้งการยกตัวอย่าง ประกอบการสอน เช่นเดียวกัน ผู้สอนควรจะยกตัวอย่างนักเรียนที่สะอาดดีกว่าจะยกตัวอย่างนักเรียนที่สกปรก

2. จุดมุ่งหมายสำคัญที่สุดในการสอนสุขศึกษา ได้แก่ ความเป็นผู้มีสุขภาพดี ไม่ใช่สอนเพื่อให้เด็กได้ รับแต่เพียงความรู้ไปเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ “ผู้สอนจึงควรสอนเพื่อสุขภาพ ไม่ใช่สอนเรื่องสุขภาพ ” โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมการเรียนการสอนหรือวิธีสอนมีอยู่มากมายในปัจจุบัน แต่ผลการสอนสุขศึกษายังไม่ดีเท่าที่ควรนั้น อาจเป็นเพราะว่า ผู้สอนรู้แต่ว่าสอนอย่างไร (How) แต่อาจจะไม่รู้อย่างแน่ชัดว่าสอนไปทำไม (Why) การที่ผู้สอนรู้ว่าสอนไปทำไมนั่นคือ การรู้จุดมุ่งหมายของการสอนนั่นเอง

3. บทเรียนที่สอนนั้นควรจะ คำนึงถึงภูมิหลังของ ผู้เรียนเกี่ยวกับ (1)ด้าน ความสนใจ (2)ความต้องการ และ (3)ความสามารถด้วยเสมอ เพราะทั้ง 3 ด้าน เป็นองค์ประกอบขั้นพื้นฐานที่สำคัญยิ่ง ในตัว ผู้เรียนที่จะช่วยให้การเรียน รู้บรรลุเป้าหมายได้มาก เพราะการเรียนการสอนอาจไม่ได้ผลเต็มที่ ถ้าผู้เรียนบกพร่องหรือขาดอย่างหนึ่งอย่างใดใน 3 ด้านนี้ไป

4. การสอนเพื่อให้ เด็กเกิดการเรียนรู้ที่ตื่นั้น ผู้สอนควรจัดให้เด็กได้มีส่วนร่วมในบทเรียน (participation) หรือกระทำการต่าง ๆ ร่วมกัน การที่เด็กได้มีโอกาสร่วมกิจกรรม หรือแสดงออกซึ่งความคิดเห็นต่างๆ ย่อมเป็นผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมได้อย่างแท้จริง

เช่น การสอนเรื่องการผายปอด ไม่ใช่เพียงแต่จะให้เด็กฟังคำอธิบายและชมการสาธิตของผู้สอน แต่เด็ก ๆ ทุกคนควรจะมีส่วนร่วมโดยการทดลอง ฝึกปฏิบัติผายปอดด้วยตนเอง รวมทั้งควรจะได้รับการอธิบายและซักถามข้อสงสัยอีกด้วย

5. จุดมุ่งหมายในการจัดกิจกรรมการสอนใดๆ ก็ตาม จะต้องมุ่งไปที่ผลของผู้เรียนจะพึงได้รับและจุดมุ่งหมายนั้นจะต้องได้รับการยอมรับ จากเด็กว่าเป็นเป้าหมายเฉพาะตัวของเขา (Personal goal) ถ้าหากผู้สอนต้องการจะให้การเรียนรู้นั้นได้ผลอย่างแท้จริง เนื่องจากเป้าหมายในชีวิตที่แต่ละคนมุ่งเพื่อสู่ความสำเร็จ ซึ่งอาจมีได้ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ผู้สอนจึงจำเป็นต้องทราบว่าวิชาหรือบทเรียนที่ ผู้สอนกำลังสอนอยู่นั้น มีความเกี่ยวข้องกับเป้าหมายชีวิตของเด็กมากน้อยเพียงใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ส่วนใหญ่มุ่งเรียนเพื่อศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

6. กิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนควรจะมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ในชีวิตจริงของเด็กผู้เรียนเสมอ กิจกรรมหลาย ๆ อย่างที่ ผู้สอน นำมาใช้ควรเป็นกิจกรรมหรือการปฏิบัติที่เด็กสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง เพราะจะช่วยทำให้ เด็กเกิดการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น อันที่จริงเด็ก ๆ ไม่ได้เรียนเฉพาะเนื้อหาสาระเท่านั้น (Subject matter หรือ Subject matter as a content) แต่เด็กเรียนวิธีการกิจกรรมกระบวนการสอนที่ ผู้สอนนำมาใช้สอนด้วย (Teaching process หรือ Process as a content)

7. ประสบการณ์ในการเรียนรู้จะได้ผลดี ก็ต่อเมื่อเด็กผู้เรียนได้มองเห็นว่า ประสบการณ์ที่ได้รับนั้นมีความสัมพันธ์ หรือเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ โดยทั่วไปทั้งหมดที่พบหรือจะพบในชีวิตจริงของเขาด้วย ตามปกติเรื่องที่ได้เด็กเรียนรู้ได้ดีควรจะมีความหมายหรือความสัมพันธ์ต่อชีวิตประจำวันที่อยู่ใกล้ตัว และเรื่องนั้นๆ ควรจะต้องมีลักษณะเป็นรูปธรรมมากกว่านามธรรมอีกด้วย เด็กจึงจะมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างบทเรียน กับการนำเอาไปใช้ได้ดียิ่งขึ้น

8. ผู้สอนช่วยให้นักเรียนรู้จักสรุปหลักเกณฑ์และสามารถนำเอาหลักเกณฑ์เหล่านั้นไปใช้กับประสบการณ์ใหม่ในด้านต่างๆ ของชีวิตประจำวันได้ ในปัจจุบันวิชาความรู้มีมากมายจนเป็นการยากที่นักเรียนจะจดจำหรือนำไปใช้ได้ทั้งหมด การสอนที่ เน้น ในเรื่องหลักเกณฑ์หรือแนวคิดที่เรียกว่า Conceptual approach จึงมีความสำคัญมากสำหรับวิชาสุขศึกษาซึ่งมีเนื้อหาอยู่ในสภาพล้นสมอ (Knowledge explosion)

9. การเรียนรู้แบบบูรณาการหรือแบบผสมผสานมักจะได้ผลดีและมีการเรียนรู้คงทนอยู่ได้นาน ทั้งนี้เพราะ การเรียนรู้เหล่านั้นได้รวม เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอย่างสมบูรณ์และมีคุณภาพที่ดี การเรียนรู้ที่แบ่งแยกออกเป็นส่วนๆ รวมทั้งความรู้หรือข้อเท็จจริงที่มีอยู่อย่างกระจัดกระจายไม่สัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มักไม่ได้ผลและอีกไม่ช้านานมักจะลืมไปได้ง่าย

อย่างที่กล่าวกัน ในปัจจุบันว่า “ส่วนใหญ่ทั้งหมดย่อมมีค่ามากกว่าส่วนย่อยรวมกัน ” หรือ “ผลรวมของส่วนย่อยย่อมมีค่าน้อยกว่าส่วนใหญ่ทั้งหมด” ตามหลักปรัชญาองค์รวม (HOLISM)

10. การพัฒนาส่งเสริมสุขภาพนักเรียนจะไม่สามารถ บรรลุเป้าหมายได้ผลอย่างเต็มที่ นอกเสียจาก ผู้สอนหรือผู้บริหาร โรงเรียนจะได้สอดแทรกเรื่องสุขภาพต่าง ๆ เข้าไปผสมผสานในการดำรงชีวิตจริงของเด็กทั้งที่โรงเรียน บ้าน และชุมชนด้วย เพราะพลังสนับสนุน จากสังคมทางบ้าน และชุมชน ย่อมมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้หรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างบ้าน โรงเรียน และชุมชน จึงมีความสำคัญต่อโปรแกรมสุขภาพในโรงเรียนเป็นอันมาก

4.5 ลักษณะเฉพาะของวิชาสุขศึกษา

สุชาติ โสภประยูร และ เอมอัชฌา วัฒนบุรานนท์ (2542) ได้กล่าวถึง ลักษณะการสอนวิชาสุขศึกษาว่ามีความ คล้ายคลึงกับวิชาอื่นๆ หลายอย่าง ทั้งในด้านเนื้อหาและวิธีการสอน แต่ก็มีลักษณะเฉพาะบางอย่างที่แตกต่างไปจากวิชาอื่นๆ ดังนี้

4.5.1 สุขวิทยา หรือเนื้อหาสาระในวิชาสุขศึกษา (Health information) เป็นเรื่องราวที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ ขึ้นอยู่กับการค้นคว้าวิจัยในทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ เพราะเรื่องราวที่เกี่ยวกับร่างกายและจิตใจหรือชีวิตความเป็นอยู่ของคนเรา มีมากมายที่ยัง ต้องหาข้อเท็จจริงที่ถูกต้องให้พบ ดังนั้น สุขวิทยาหรือสุขศึกษาจึงมีลักษณะที่เปลี่ยนแปลง (dynamic) ไม่แน่นอนหรือตายตัว (static) เสมอไป

4.5.2 โดยทั่วไป การปฏิบัติตน นั้นมีความเกี่ยวข้องกับความรู้สึก และความรู้สึก ของคนเรา เกี่ยวข้องกับ แนวคิด (concept) และความเข้าใจในเรื่อง ต่างๆ ได้ ในวิชา สุขศึกษานั้นหากนักเรียนขาดความรู้และแนวคิดหรือความเชื่อถือในทางที่ผิด มีเจตคติที่ไม่ถูกต้อง และมีการปฏิบัติตนที่น่าจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพและสวัสดิภาพกับนักเรียนและผู้อื่นได้ ดังนั้นผู้สอนจึงมีหน้าที่ในการที่สอนเพิ่มในด้านสุขภาพให้กับผู้เรียนมากขึ้น รวมทั้งอิทธิพลของครอบครัวและขนบธรรมเนียมประเพณีของชุมชนหรือสังคมนั้น ๆ ก็มีผลต่อพฤติกรรมด้านสุขศึกษาของเด็กอีกด้วย

4.5.3 เนื้อหาสาระของวิชาสุขศึกษาบางเรื่องจัดว่าเป็นกรณีโต้แย้ง (Controversial issue) หรือยังไม่เป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป เช่น ในเรื่องเกี่ยวกับ เพศศึกษา การสูบบุหรี่ การดื่มสุราหรือสุขปฏิบัติอื่นๆ เรื่องเล็ก ๆ น้อยเหล่านี้ นับเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน และอาจส่งผลกระทบต่ออารมณ์ของนักเรียน บิดามารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องได้ ผู้ที่ไม่เห็นด้วยในเรื่องเหล่านี้อาจมีเป็นส่วนน้อย แต่ก็สามารถทำให้เกิดเรื่องยุ่งยากและลำบากใจขึ้นกับ ผู้สอนได้เช่นกัน

4.5.4 เนื้อหาสาระส่วนใหญ่ของวิชาสุขศึกษา มีความเกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโต หรือพัฒนาการด้านต่างๆ ของตัวเด็ก ซึ่งเด็กอาจให้ความสนใจ แต่โดยรวมแล้วเนื่องจากสุขศึกษา เป็นหลักสูตรมาของชีวิตสุขภาพโดยทั่วไป จึงทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ ไม่เห็นความสำคัญของการเรียนในวิชาสุขศึกษา หรือไม่สนใจกับเรื่องสุขภาพหรือสุขปฏิบัติต่าง ๆ ของตัวเองเท่าที่ควร เช่น แม้นักเรียนจะรู้ว่าควรล้างมือ ก่อนรับประทานอาหาร แต่ในทางปฏิบัติ นักเรียนจะหยิบอาหาร หรือ รับประทานอาหารโดยไม่ล้างมือก่อน

4.5.5 ในการสอนสุขศึกษา หากจะให้ได้ผลสมบูรณ์ต่อสุขภาพของเด็ก จึงจำเป็นต้องจัดให้มีบริการสุขภาพ และการจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้ถูกสุขลักษณะควบคู่กันไปด้วย ดังได้กล่าว มาแล้ว เพราะกิจกรรมทั้ง 3 ลักษณะนี้มีความสัมพันธ์กันมาก กล่าวคือ โรงเรียน จำเป็นต้องจัดให้มีโปรแกรมสุขภาพขึ้นในโรงเรียน มิใช่เพียงสอนไปอย่างเดียวเหมือนวิชาอื่น ๆ แล้วหวังที่จะให้เด็กมีสุขภาพดีนั้นย่อมอาจจะเป็นไปได้ยาก ผู้สอน จึงต้องเข้าใจและยอมรับว่า สิ่งแวดล้อมทางสุขภาพและบริการสุขภาพในโรงเรียนนั้นสามารถช่วยสอนสุขศึกษาให้แก่เด็กได้ (Health education is more than health teaching)

4.5.6 จุดประสงค์ในการสอนสุขศึกษา

สุชาติ โสภประยูร และเอมอัครมา วัฒนบูรานนท์ (2542) กล่าวว่า โดยทั่วไป ในการสอนวิชาต่าง ๆ ให้แก่เด็กนั้น มีจุดมุ่งหมายสำคัญที่สุด ดอย่างหนึ่งซึ่งตรงกันอยู่ก็คือ ทุกวิชา ต้องการให้เด็กเกิดการเรียนรู้ การเรียนรู้ในแต่ละวิชาก็อาจแตกต่างกัน สำหรับการเรียนรู้ ในวิชา สุขศึกษานั้นได้แก่ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพ และพฤติกรรมสุขภาพที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้ หมายถึงความสามารถในการแสดงออกของเด็กเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพ ทั้งทางด้านความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ และทักษะ (หรือทั้งทางด้านสติปัญญา จิตใจ การกระทำ และความชำนาญ) โดยเน้น เฉพาะเรื่องพฤติกรรมสุขภาพเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ในวิชาสุขศึกษาตรงตามจุดมุ่งหมายของวิชา ดังนั้น ผู้สอนสุขศึกษาจึงต้องทราบและเข้าใจว่า การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพเกิดขึ้นได้ อย่างไร และพฤติกรรมสุขภาพใดบ้างที่ผู้สอนสามารถสังเกตและวัดได้ เพื่อให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นจึงขอ อธิบายสรุปว่า การสอนวิชาสุขศึกษาให้แก่เด็ก ๆ นั้น ผู้สอนต้องการให้เกิด การเรียนรู้หรือมี การเปลี่ยนแปลงในเรื่องพฤติกรรมสุขภาพทุกด้าน โดยเน้นพฤติกรรมสุขภาพที่ถาวรซึ่งเป็น จุดประสงค์ที่สำคัญในการสอนวิชาสุขศึกษา ดังต่อไปนี้

1. ความรู้ทางด้านสุขภาพ (Health Knowledge) เป็นกระบวนการทางด้านสมอง ได้แก่ การที่นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาสาระต่างๆ ของวิชาสุขศึกษาเพิ่มพูนมากขึ้น จากเดิม เช่น หลังจากการสอนเรื่องการแปรงฟันไปแล้ว นักเรียนมีความรู้โดยสามารถอธิบายได้ ว่า

ลักษณะของแปร่งสีฟันที่ตีนั้นเป็นอย่างไร สามารถเปรียบเทียบประโยชน์ของการแปร่งฟันและโทษของการไม่แปร่งฟันได้ รวมทั้งสามารถบอกวิธีการแปร่งฟันที่ถูกต้องได้ เหล่านี้เป็นต้น

2. เจตคติทางด้านสุขภาพ (Health Attitude) เป็นกระบวนการทางด้านจิตใจ ได้แก่ การที่นักเรียนมีเจตคติหรือปฏิกิริยาในด้าน ความรู้สึกต่อเรื่องสุขภาพดีขึ้น หรือเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม เป็นต้นว่าหลังจาก การสอนเรื่องของการแปร่งฟันไปแล้ว นักเรียนเกิดความสนใจต่อ การแปร่งฟัน เช่น ขอร้องให้ผู้ปกครองช่วยซื้อแปรงและยาสีฟันมาให้ มีความนิยมชมชอบต่อฟันที่ขาวสะอาด และมีความปรารถนาที่จะให้ฟันของตนขาวสะอาดน่ารักอยู่เสมอ ด้วยการบอกให้ผู้ปกครองทราบ สิ่งเหล่านี้เป็นต้น เจตคติ จึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับภาวะแห่ง ความพร้อมของจิตใจที่มีปฏิกิริยาต่อ สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งในลักษณะที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม เจตคติ นี้แตกต่างจากความรู้สึก ธรรมดา เจตคติของคนเรานั้นไม่ใช่เรื่องของพันธุกรรม แต่เป็นเรื่องที่หาเพิ่มเติมได้ สร้างขึ้นได้ และสามารถเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงให้ดีขึ้นได้ นอกจากนี้การเห็นตัวอย่างที่ดี การอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ถูกสุขลักษณะหรือบรรยากาศที่เป็นกันเอง รวมทั้งการจัดกิจกรรมในห้องเรียน ที่เหมาะสมและ น่าสนใจย่อมจะช่วยให้เด็กนักเรียนมี เจตคติทางด้านสุขภาพดีขึ้น โดยทั่วไปเจตคติของคนเราอาจ เกิดขึ้นได้ดังนี้

2.1 อาจเกิดขึ้นจากผลรวมขั้นสุดท้ายของการสะสมประสบ การณ์ต่าง ๆ ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เช่น การค้นคว้าหาข้อเท็จจริงต่างๆ (facts) ในช่วงระยะเวลาหนึ่งก็จะช่วยให้ คนเรามีเจตคติเกิดขึ้น คือ ชอบไม่ชอบ สนใจหรือไม่สนใจต่อสิ่งนั้น ๆ ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งในลักษณะ รูปธรรมและนามธรรม เช่น คน สัตว์ พืช สถาบัน เหตุการณ์ อุดมคติ ความรัก และความซื่อสัตย์ ฯลฯ โดยสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นในบรรยากาศทั่วไป ของชีวิตประจำวันในขณะที่เรากำลังดำเนิน ชีวิตอยู่ เจตคติที่เกิดขึ้นในลักษณะเช่นนี้มักจะถาวรและมั่นคงพอสมควร

2.2 อาจเกิดขึ้นจากผลของประสบการณ์ในระยะสั้น ๆ ซึ่งประสบการณ์นั้น อาจจะเป็นไปอย่างเข้มข้น ตื่นเต้น รุนแรงและรวดเร็ว โดยในทันทีทันใดนั่นเอง เจตคติก็เกิดขึ้นแล้ว เช่น (ก) การเห็นคนถูกรถชนโดยที่ผู้ขับขี่ประมาท ก็จะเกิดความรู้สึกไม่ชอบ (เจตคติ) ต่อการขับขี่ที่ ประมาทเช่นนั้น หรือ (ข) บางครั้งการที่ชายหนุ่มและหญิงสาวพบกันเพียงครั้งแรก ในขณะที่สบตา กันความพึงพอใจ (เจตคติ) ก็เกิดขึ้น โดยที่ทั้ง 2 ฝ่ายต่างก็ถูกชะตาซึ่งกันและกันเป็นอย่างดียิ่ง หรือ (ค) ในขณะที่เด็กเล็ก คนหนึ่งกำลังเล่นเข็มเย็บผ้า อยู่อยุ้นั้น บังเอิญเข็มแทงเอาที่ปลายนิ้วมือจึงรู้สึก เจ็บและเกิดความกลัว (เจตคติ) ต่อเข็มเล็ก ๆ ขึ้นได้เป็นต้น เจตคติที่เกิดขึ้นในลักษณะเหล่านี้เป็น เจตคติชั่วคราว แต่บางครั้งก็อาจกลายเป็นเจตคติถาวรขึ้นได้เหมือนกัน เช่น (ก) คนๆ นั้นกลายเป็น นักขับรถที่ดีเพราะไม่ชอบการขับรถด้วยความประมาท หรือ (ข) ชายหญิงคู่นั้นอาจเกิดความพอใจ และรักใคร่กันได้ยืนยาวเพราะต่างก็เชื่อมั่น ในเรื่องรักแรกพบ หรือ (ค) เด็กเล็ก ๆ คนนั้นไม่

ขอให้คุณหมอนั่งดูเป็นเวลานานหลายปีจนกระทั่งโต เพราะกลัวเข็มฉีดยาซึ่ง มีลักษณะแหลมคล้ายเข็มเย็บผ้า เป็นต้น

2.3 อาจเกิดขึ้นโดยการได้รับอิทธิพลมาจากบุคคลอื่น ซึ่งเจตคติ ในลักษณะเช่นนี้มักจะเกิดขึ้นง่ายสำหรับบุคคลที่มีอิทธิพลของผู้อื่นครอบงำอยู่แล้ว ครั้นเมื่อบุคคลเหล่านี้ได้รับการอบรมสั่งสอน ปลุกใจ หรือแม้แต่เป็นการโฆษณาชวนเชื่อก็ตาม เจตคติของผู้อบรมสั่งสอนและผู้ปลุกใจหรือผู้โฆษณาชวนเชื่อ ก็จะถ่ายทอดมายังบุคคล เหล่านั้นได้โดยไม่รู้ตัว เช่น นักเรียนที่มีความจงรักภักดีต่อ ผู้สอนเป็นอย่างมาก ครั้นเมื่ออยู่ใกล้ชิด ผู้สอนและผู้สอนได้อบรมสั่งสอนในเรื่องสุขวิทยาต่าง ๆ ก็จะทำให้นักเรียนมีความรู้สึกหรือมีความคิดเห็นคล้ายตามผู้สอนไปด้วย

2.4 อาจเกิดขึ้นโดยการเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิม เจตคติที่เกิดขึ้นในลักษณะเช่นนี้มักจะเกิดกับบุคคลที่ขาดการพิจารณาถึงเหตุผลเป็นส่วนใหญ่ เช่น การที่เห็นคน ๆ หนึ่งซึ่งมีหน้าตาหรือท่าทางคล้ายกับคนอีกคนหนึ่ง ซึ่งเคยรู้จักมาก่อนว่าเป็นคนไม่ดี และยังไม่ทันไรก็ทึกทักเอาว่าคน ๆ นั้นเป็นคนไม่ดีไปด้วย

2.5 อาจเกิดขึ้นจากการเห็นตัวอย่างที่ดีหรืออยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ถูกต้อง สุขลักษณะ เช่น นักเรียนที่มี ผู้สอนประจำชั้นที่มีสุขปฏิบัติและสุขนิสัยดี ย่อมจะทำให้มี เจตคติทางด้านสุขภาพที่ดีขึ้นได้ หรือเด็กที่อาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ถูกต้องสุขลักษณะย่อมจะทำให้มี เจตคติทางด้านสุขภาพที่ดี หรือผู้สอนจัดสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้สะอาด นักเรียนย่อมจะมีค่านิยมที่ดี (เจตคติ) ในเรื่องความสะอาด ดังนั้น ผู้สอน จึงสามารถจัดสิ่งแวดล้อมและเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในโรงเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดเจตคติตามความประสงค์ได้

ในเรื่องการเรียนการสอนนั้น จะเห็นได้ว่า เจตคติ มักจะเกิดจากผลพลอยได้ของประสบการณ์ที่เด็กได้รับมากกว่าแบบวิธีอื่น ๆ และเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า เจตคติ เป็นเรื่องที่ยอมรับกันได้ยาก แต่อาจเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วจากความรู้สึกนึกคิดของจิตใจที่ยอมรับนับถือหรือเห็นคุณค่าในสิ่งนั้น ๆ อย่างที่มีผู้กล่าวเอาไว้ว่า “Attitudes are more quickly caught than taught” นั่นเอง อย่างไรก็ตามเจตคติในรูปแบบต่างๆ ที่เกิดขึ้นอาจเป็นไปได้ทั้ง 2 ลักษณะ คือ เจตคติในทางบวกและเจตคติในทางลบ

3. การปฏิบัติทางด้านสุขภาพหรือสุขปฏิบัติ (Health Practice) จัดเป็นกระบวนการทางด้านร่างกายหรือการใช้กล้ามเนื้อ ได้แก่ การที่นักเรียนได้กระทำหรือมีความสามารถในเชิงปฏิบัติในเรื่องที่เกี่ยวกับสุขภาพหรือสวัสดิภาพอย่างถูกต้องและเหมาะสมดีกว่าเดิม เช่น หลังจากรับรู้เรื่องการแปร่งฟันไปแล้ว นักเรียนสามารถแปร่งฟันได้อย่างถูกต้อง และนำเอาวิธีแปร่งฟันที่ถูกต้องไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างสม่ำเสมอ เป็นต้น เรื่องที่ยกตัวอย่างมานี้เป็น

การกระทำที่เห็นได้ชัดเจน แต่บางครั้งการปฏิบัติบางอย่างไม่เป็นการกระทำที่มองเห็นได้ชัด จัดเป็นพฤติกรรมที่ดีด้วย เช่น การงดไม่กระทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เป็นต้นว่า การไม่ไอหรือจามรดผู้อื่น และการไม่สูบบุหรี่ นอกจากนี้ การเลือก การตัดสินใจ การมีส่วนร่วม ปฏิริยาตอบสนอง หรือ ความประพฤติด่าง ๆ จัดว่าเป็นการปฏิบัติด้วยเหมือนกัน

อย่างไรก็ดี ในเรื่องการปฏิบัติเหล่านี้ อาจ ไม่ได้เกิดผล ในทันที เพราะโดยทั่วๆ ไปไม่ว่าจะเป็นสุขปฏิบัติ (Health practice) หรือสวัสดิปฏิบัติ (Safety practice) มักจะไม่แสดงให้เห็นผลในระยะเวลาอันสั้น ผู้ปฏิบัติจึงไม่ใคร่ จะเห็นผลได้ทันทีทันใด แต่จะต้องใช้ระยะเวลาเป็นปีจึงปรากฏผลให้เห็นได้ เช่น ในเรื่องท่าทางหรือการท รงตัว การออกกำลังกาย การลดอาหาร และการฝึกสุขนิสัยอื่น ๆ เป็นต้น ดังนั้น สำหรับบางคนซึ่งใจร้อนจึงมักขาดความอดทนและขาดความเอาใจใส่ไม่ยอมที่จะปฏิบัติตามไปได้โดยตลอด

การสอนให้นักเรียนมีความรู้และ เจตคติ ที่ดีจะช่วยทำให้การปฏิบัติดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในบทเรียนด้วยการฝึกปฏิบัติด้วยนั้น ย่อมมีผลโดยตรงต่อการส่งเสริมการปฏิบัติหรือเป็นการพัฒนาสุขนิสัยของนักเรียน รวมทั้งการจั ดบริการ สุขภาพและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ภายในโรงเรียนให้ถูกสุขลักษณะก็ มีส่วนช่วยส่งเสริมสุขปฏิบัติของนักเรียนด้วยเป็นอันมาก

4. ทักษะทางด้านสุขภาพ (Health Skill) ได้แก่ การที่นักเรียนได้มีการปฏิบัติ ทางด้านสุขภาพหรือมีสุขปฏิบัติจนเกิดความชำนาญ คล่องแคล่วว่องไว และเรียบร้อยมากขึ้น กว่าเดิม เช่น หลังจากการสอนเรื่องการแปร่งฟันไปแล้ว ผู้สอนจะยังเอาใจใส่แนะนำและติดตามผล อยู่โดยสม่ำเสมอ จนกระทั่งนักเรียนสามารถแปร่งฟันได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว รวดเร็ว เรียบร้อย และกระทำอยู่เป็นประจำเหล่านี้ ซึ่งแสดงว่านักเรียนได้เกิดทักษะทางด้านสุขภาพหรือสุขทักษะขึ้น แล้ว ทักษะจึงเป็นสิ่งที่สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติ การที่จะมีทักษะได้จะต้องพยายามกระทำด้วยตนเองหรือต้องลงมือทำจริง ๆ นอกจากนี้ การย้ำทวนเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักเรียนมีทักษะดีขึ้น

4.6 การจัดการเรียนการสอนและดำเนินการเรียนการสอนสุขศึกษา

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและการดำเนินกิจกรรม การเรียนการสอนสามารถสรุปได้ ดังนี้

4.6.1 ลักษณะการจัดการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษา

สุชาติ โสมประยูร และ เอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์ (2542) ได้แบ่งลักษณะ ในการจัดการสอนวิชาสุขศึกษา (The Patterns of Health Teaching) ออกได้เป็น 3 แบบด้วยกัน

คือ การจัดสอนแบบสอนโดยตรง (Direct - teaching) การจัดการสอนแบบสหสัมพันธ์ (Correlation) และการจัดสอนแบบบูรณาการ (Integration)

ในการจัดและดำเนินการสอนวิชาสุขศึกษา ผู้สอนอาจใช้แบบการสอนอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือใช้ทั้ง 2 หรือ 3 แบบรวมกันก็ได้ ขึ้นอยู่กับปรัชญาการศึกษาและความพร้อมของผู้เรียน หลักสูตร ในบริบท ของโรงเรียนนั้น ๆ ด้วย อย่างไรก็ตาม การจัดการสอนทั้ง 3 แบบ อาจจะนำมาใช้ในการสอนวิชาสุขศึกษาได้ทั้งสิ้น นอกจากนี้ลักษณะการจัดสอนทั้ง 3 แบบ ยังมีความสัมพันธ์ร่วมกันอยู่ด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรนั้น อาจกล่าวได้อย่างคร่าว ๆ ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนแบบสอนโดยตรง หมายถึง การจัดการสอนที่เป็นไปตามหลักสูตรหรือประมวลการสอน แผนการสอนหรือโครงการสอนวิชาสุขศึกษาของโรงเรียนตามกำหนดคาบหรือชั่วโมง (Class period) ที่ได้ระบุไว้ในตารางสอน ซึ่งเป็นการจัดสอนเป็นรายวิชาๆ ไป โดยไม่คำนึงว่าจะต้องเตรียมบทเรียน (Lesson plan) ให้ความสัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ แต่อย่างไรก็ดี นับว่าเป็นการมุ่งที่จะดำเนินการสอนวิชาสุขศึกษาไปตามลำพังโดยเฉพาะ การสอนวิชาสุขศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายตามหลักสูตรฉบับปัจจุบัน ซึ่งใช้ระบบหน่วยกิต (การจัดการสอนแบบสอนโดยตรงนี้ ได้ผลดีในทุกระดับชั้นของการศึกษา)

2. การจัดการเรียนการสอนแบบสหสัมพันธ์ การจัดการสอนแบบสหสัมพันธ์ หรือแบบสัมพันธ์ วิชา เป็นการจัดการสอนเป็นรายวิชาๆ ไป เช่นเดียวกันกับการจัดสอนโดยตรง เหมือนกัน แต่จัดให้มีเนื้อหาหรือทักษะของบางวิชาหรือทุก ๆ วิชาสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี ทั้งนี้ การจัดการสอนสุขศึกษาให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ นั้น หมายถึง การใช้วิชาอื่น ๆ ในหลักสูตรช่วยสอนเนื้อหาและทักษะของ วิชาสุขศึกษาเท่าที่โอกาสจะอำนวย ดังนั้นการสอนสุขศึกษาจึงมีความสัมพันธ์กับวิชาต่างๆ ตามลักษณะและธรรมชาติของวิชานั้นๆ วิชาที่สุขศึกษามีความสัมพันธ์มาก ได้แก่ พลศึกษา และวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

การสอนวิชาสุขศึกษาให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ ในชั้นประถมศึกษาตอนต้นนั้น อาจจะทำให้สะดวกและได้ผลดีกว่าในชั้นประถมศึกษาตอนปลายและชั้นมัธยมศึกษา ทั้งนี้ เพราะผู้สอนประจำชั้นในชั้นประถมศึกษาตอนต้นนั้นได้ มีเวลากับเด็กเกือบตลอดทั้งวัน และสอนเด็กได้เกือบทุกวิชา รวมทั้งยังมีความเข้าใจในเรื่องความสนใจ ความต้องการ ปัญหาและความสามารถของเด็กได้เป็นอย่างดี จึงไม่เป็นการยากที่จะสัมพันธ์เนื้อหาหรือทักษะของวิชาสุขศึกษาหรือวิชาหนึ่งวิชาใดเข้ากับวิชาอื่น ๆ ในการสอนสุขศึกษาให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ นั้น ความสัมพันธ์ควรจะต้องเป็นไปทั้ง 2 ทาง หรือเรียกว่ากระบวนการคู่ (Two - way process) กล่าวคือ ไม่ใช่สอนวิชาอื่น ๆ ให้สัมพันธ์กับวิชาสุขศึกษาเพียงฝ่ายเดียว (One - way process) แต่

จะต้องสอนวิชาสุขศึกษาให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ ด้วยเท่าที่โอกาสจะอำนวยให้ จึงจะนับว่าความสัมพันธ์นั้นเป็นไปอย่างสมบูรณ์ถูกต้องตามความมุ่งหมายของการจัดการสอนแบบสหสัมพันธ์ (การจัดการสอนแบบสหสัมพันธ์นี้ใช้ได้ผลดีทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา)

3. การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ หมายถึง การจัดการสอนที่เป็นไปตามหลักสูตรหรือประมวลการสอนของแต่ละโรงเรียนหรือกลุ่มโรงเรียนที่จัดขึ้น ซึ่งเรียกหลักสูตรนั้นว่า Core Curriculum คือ หลักสูตรไม่ได้ระบุให้แยกสอนเป็นรายวิชา ๆ ไป เหมือนกับการจัดสอนโดยตรงและการจัดสอนแบบสหสัมพันธ์ดังได้กล่าวมาแล้ว แต่เป็นการจัดสอนเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งจัดให้เป็นศูนย์กลาง (A central topic) โดยการนำเอาความรู้จากหลาย ๆ วิชาหรือทุกวิชามาผสมผสานเข้าด้วยกัน ซึ่งจัดได้ว่าเป็น การสอนแบบหน่วย (Unit teaching) นั่นเอง โดยหน่วยการสอน (Teaching unit หรือ Resource Unit) ที่สร้างขึ้นเป็นชนิดหน่วยการสอนแบบประสบการณ์ (Experience unit) ไม่ใช่ หน่วยการสอนแบบรายวิชา (Subject – matter unit) นอกจากนั้นหลักสูตรที่ใช้นั้นจะต้องเป็น หลักสูตรแบบบูรณาการ (Integrated curriculum) ด้วยเหมือนกัน (การจัดการสอนแบบบูรณาการนี้ใช้ได้ผลดีมากในระดับประถมศึกษา)

ปัจจุบัน การจัดสอน วิชาสุขศึกษาหรือวิชาอื่น ๆ เท่าที่เป็นอยู่ในโรงเรียนต่าง ๆ ในระดับมัธยมศึกษาของประเทศไทย โดยทั่วไปทำกันได้แต่เพียงลักษณะการจัดสอนแบบสอนโดยตรงส่วนการจัดสอนแบบสหสัมพันธ์และการจัดสอนแบบบูรณาการนั้นไม่ค่อยได้ทำกันเพราะยังมี ปัญหาและอุปสรรคอยู่อีกมาก อย่างไรก็ตาม สำหรับประเทศไทยเรานั้น การจัดการสอนสุขศึกษาคควรจะให้การ จัดสอนแบบสอนโดยตรงเป็นหลัก และถ้าสามารถให้การสอนแบบสหสัมพันธ์ช่วยด้วยก็จะ ได้ผลดียิ่งขึ้น แต่การจัดการสอนแบบบูรณาการนั้นนำมาใช้กับการสอนสุขศึกษาได้ยาก เพราะ หลักสูตรระดับมัธยมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในปัจจุบันไม่ใช่หลักสูตรแบบบูรณาการดังที่ ได้กล่าวมาแล้ว

4.6.2 วิธีสอนสุขศึกษา

สุชาติ โสภประยูร และเอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์ (2542) ได้สรุปคำที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนที่ควรทราบ มีดังนี้

เนื้อหาเป็นองค์ความรู้ (Body of Knowledge) ได้มาจากความคิดที่ว่า สอนอะไร (What to teach)

การสอน เป็นปรัชญา (Teaching Philosophy) ได้มาจากความคิดที่ว่า “สอนไปทำไม” (Why to teach)

วิธีสอน เป็นกระบวนการ (Teaching Process) ได้มาจากความคิดที่ว่า “สอนอย่างไร” (How to teach)

การสอนวิชาต่าง ๆ ในปัจจุบันมีวิธีการสอนอยู่มากมาย แต่มักปรากฏว่าผล การสอนหรือผลการเรียน ยังไม่ดีเท่าที่ควร ซึ่งอาจเกิดจากสาเหตุหลายประการประกอบกัน แต่ สาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่เชื่อกันมากในขณะนี้ อาจเป็นเพราะ ผู้สอนยังตีความปรัชญาของ การสอนดังกล่าวได้ไม่ดีหรือไม่ชัดเจน จึงไม่สามารถใช้วิธีสอนหรือกระบวนการ สอนให้เกิดผลดีได้ หรืออาจหมายความว่ายังไม่สามารถใช้วิธีสอนได้อย่างถูกต้องนั่นเอง กล่าวคือบรรดาผู้สอนทั่วไป มักรู้แต่เพียงว่าสอนอย่างไร (How) แต่ไม่ค่อยรู้ว่าสอนไปทำไม (Why) “การที่ผู้สอนรู้ว่าสอนไป ทำไมนั้น คือจุดประสงค์ของการสอน” ซึ่งจะช่วยให้ผู้สอนสามารถเลือกใช้วิธีสอนหรือกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนที่เน้นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม หรือ “การสอนโดยจุดประสงค์” (Teaching by Objective หรือ T.B.O.) นั้น การเลือกใช้วิธีสอนหรือ กิจกรรมให้เหมาะสม นับได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นมาก

กิจกรรมการสอน นอกจากวิธีสอนต่าง ๆ และการสอนสุขศึกษากันทั่วไป แล้ว ยังมีกิจกรรมการสอนหรือกิจกรรมการเรียนอื่น ๆ อีกหลายอย่างซึ่งมีลักษณะเทียบได้กับวิธี สอนหรือบางตำราถือว่าเป็นวิธีสอนด้วย กิจกรรมการสอนต่าง ๆ เหล่านี้มีดังนี้

1. การถามตอบ	10. การใช้แบบฝึกหัด (Workbook)
2. การเขียนกระดานชอล์ก	11. การใช้ Computer
3. การทดสอบตนเอง	12. การใช้ศูนย์การเรียนรู้
4. การประเมินตนเอง	13. การใช้ปริศนาคำทาย
5. การสัมภาษณ์	14. การใช้บทเรียนโปรแกรม
6. การฝึกปฏิบัติ	15. การใช้การ์ตูน
7. การทำสมุดภาพ (Scrapbook)	16. การใช้เหตุการณ์วิกฤติ
8. การจัดนิทรรศการ	17. การใช้เด็กสอนเด็ก
9. การใช้กล่องข้อความ	18. การใช้ตำรา (Textbook)

4.7 สาระมาตรฐานการเรียนรู้สุขศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

สาระมาตรฐานการเรียนรู้สุขศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในการวิจัยนี้ได้นำเสนอ สาระในระดับมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษา ชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ดังปรากฏในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ตัวชี้วัดสาระสุขศึกษา มัธยมศึกษาปีที่ 2

ตัวชี้วัด	สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์
ที่	มาตรฐาน พ 1.1 เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์
1.	อธิบายการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา แต่ละช่วงวัยรุ่น
2.	ระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ในวัยรุ่น
ตัวชี้วัด	สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว
ที่	มาตรฐาน พ 2.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต
1.	วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในเรื่องเพศ
2.	วิเคราะห์ปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน
3.	อธิบายวิธีป้องกันตนเองและหลีกเลี่ยงจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เอดส์ และการตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์
4.	อธิบายความสำคัญของความเสมอภาคทางเพศ และวางตัวได้อย่างเหมาะสม
	(หมายเหตุ: ตัวชี้วัด สาระที่ 3 เป็นสาระที่เกี่ยวข้องกับพลศึกษา)
ตัวชี้วัด	สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค
ที่	มาตรฐาน พ 4.1 เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ
1.	เลือกใช้บริการทางสุขภาพอย่างมีเหตุผล
2.	วิเคราะห์ผลการใช้เทคโนโลยีที่มีต่อสุขภาพ
3.	วิเคราะห์ความเจริญก้าวหน้าทางการแพทย์ที่มีผลต่อสุขภาพ
4.	วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของภาวะสมดุลระหว่างสุขภาพทางกายและสุขภาพจิต
5.	อธิบายลักษณะอาการเบื้องต้นของผู้มีปัญหาสุขภาพจิต
6.	เสนอแนะวิธีปฏิบัติตน เพื่อจัดการกับอารมณ์และความเครียด
7.	พัฒนาสมรรถภาพทางกายตนเองให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
ตัวชี้วัด	สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต
ที่	มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การเข้ายา สารเสพติด และความรุนแรง
1.	ระบุวิธีการ ปัจจัย และแหล่งที่ช่วยเหลือฟื้นฟูผู้ติดสารเสพติด
2.	อธิบายวิธีการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงและสถานการณ์เสี่ยง
3.	ใช้ทักษะชีวิตในการป้องกันตนเองและหลีกเลี่ยงสถานการณ์ คับขันที่อาจนำไปสู่อันตราย

4.7.1 คำอธิบายรายวิชาสุขศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็ก วัยเรียน วัยรุ่น และวัยต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลง และพัฒนาการทางเพศ ความเสมอภาคทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์กับ การตั้งครอบครัวที่ไม่พึงประสงค์ โรคติดต่อและไม่ติดต่อที่สำคัญ อาหารตามวัย และอาหารเฉพาะโรค ฉลากผลิตภัณฑ์อาหาร สุขภาพกายและสุขภาพจิต อารมณ์ ความเครียด การฝึกจิต การวางแผนเพื่อสุขภาพ พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ และความปลอดภัยเพื่อเห็นคุณค่าของการมีสุขภาพที่ดี สร้างเสริมความปลอดภัยและนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันจนเป็นสุขนิสัย

4.7.2 เนื้อหาสาระวิชาสุขศึกษา

ในการวิจัยนี้ได้มุ่งเน้นในการศึกษาเนื้อหาสาระวิชาสุขศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ดังปรากฏในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 เนื้อหาสาระวิชาสุขศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ที่	มาตรฐาน พ 1.1 เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการมนุษย์	สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์
1	ตัวชี้วัด 1. อธิบายการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาในวัยรุ่น 2. ระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาในวัยรุ่น	วัยรุ่นโตเร็ว 1. การเจริญเติบโตและพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของวัยรุ่น 2. ปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา (พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม การอบรมเลี้ยงดู)
ที่	มาตรฐาน พ 2.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต	สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว
2	ตัวชี้วัด 1. วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในเรื่องเพศ 2. วิเคราะห์ปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน 3. อธิบายวิธีป้องกันตนเองและหลีกเลี่ยงจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เอดส์ และการตั้งครอบครัวโดยไม่พึงประสงค์	วัยเรารู้ทันเรื่องเพศ 1. การเปลี่ยนแปลงและปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ เจตคติ อารมณ์ และพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น (ครอบครัว วัฒนธรรม เพื่อน สื่อ) 2. ปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน 3. การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น 4. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ และการตั้งครอบครัวไม่พึงประสงค์

ตารางที่ 4 (ต่อ) เนื้อหาสาระสุขศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ที่	มาตรฐาน พ 2.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต	สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว
3	ตัวชี้วัด 4. อธิบายความสำคัญของความเสมอภาคทางเพศ และวางตัวได้อย่างเหมาะสม	สังคมชายหญิง 1. ความสำคัญของความเสมอภาคทางเพศ 2. การวางตัวต่อเพศเดียวกันและเพศ ตรงข้าม 3. ปัญหาและการแก้ปัญหาทางเพศ
ที่	มาตรฐาน พ 4.1 เห็นคุณค่าและมีทักษะใน การสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกัน โรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ	สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และ การป้องกันโรค
4	ตัวชี้วัด 1. เลือกใช้บริการสาธารณสุขอย่างมีเหตุผล	สาธารณสุขหน่วยใกล้ตัว 1. การเลือกใช้บริการสาธารณสุข 2. หน่วยงานสาธารณสุขที่ควรรู้
5	6. เสนอแนะวิธีปฏิบัติตน เพื่อจัดการกับอารมณ์ และความเครียด	อารมณ์ในวัยเรา 1. การจัดการกับอารมณ์และความเครียด 2. คุณค่าของการจัดการกับอารมณ์และความเครียด
ที่	มาตรฐาน พ 5.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา สาร เสพติด และความรุนแรง	สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต
6	ตัวชี้วัด 2. อธิบายวิธีการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงและ สถานการณ์เสี่ยง 3. ใช้ทักษะชีวิตในการป้องกันตนเองและหลีกเลี่ยง สถานการณ์ คับขันที่อาจนำไปสู่อันตราย	เจียดความเสี่ยง 1. หลักของความปลอดภัย 2. ปัจจัยและพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพและความ ปลอดภัย 3. ความขัดแย้งและการทะเลาะวิวาทในกลุ่มเพื่อน 4. การหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงและสถานการณ์เสี่ยง (การมั่วสุม การทะเลาะวิวาท การเข้าไปในแหล่ง อบายมุข การแข่งจักรยานยนต์บนท้องถนน การถูกคุมคามทางเพศ) 5. แนวทางการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง และ พฤติกรรมเสี่ยง อย่างสร้างสรรค์ 6. ทักษะการป้องกันตนเอง โดยให้การสื่อสารอย่าง สร้างสรรค์ เพื่อหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยง (การสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ การสื่อสารเพื่อ การเจรจาต่อรอง การปฏิเสธ และหลีกเลี่ยง สถานการณ์คับขันที่อาจนำไปสู่อันตราย)

ดังนั้นเนื้อหาในตารางที่ 4 จึงนำไปสู่การวางแผนกำหนดเนื้อหาเพื่อนำไปใช้ในการทดลอง เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของ รูปแบบการ จัดการเรียนการสอน ครอบคลุมถึงเนื้อหาในสาระ สุขศึกษา ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ในการวิจัยนี้ได้นำเนื้อหา ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2) ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการขั้นพื้นฐาน 2551 ที่ใช้ในโครงการ สอนสองภาษา หรือโครงการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน โดยมีเนื้อหา รวม 5 บทเรียน (ทั้งนี้ได้ มีการบูรณาการเนื้อหาเพื่อจัดทำแผนการสอนดังที่ได้อธิบายไว้ในรูปแบบการสอน) ดังแสดงใน ตารางที่ 5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 สรุปการบูรณาการเนื้อหาในการสร้างหน่วยการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้ที่	ตัวชี้วัด มาตรฐาน	สาระการเรียนรู้
หน่วยที่ 1. วัยรุ่นโตเร็วเรียนรู้เรื่อง เพศ คาบที่ 1-5 (รวม 5 คาบ)	มาตรฐาน พ 1.1 ตัวชี้วัดที่ 1 และ 2	1.1 การเจริญเติบโตและพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และ สติปัญญาของวัยรุ่น 1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา (พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม การอบรมเลี้ยงดู)
	มาตรฐาน พ 2.1 ตัวชี้วัดที่ 1 และ 2	1.3 การเปลี่ยนแปลงและปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ เจตคติ อารมณ์ และพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น (ครอบครัว วัฒนธรรม เพื่อน) 1.4 ปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น 1.5 การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และพัฒนาการ ทางเพศของวัยรุ่น
หน่วยที่ 2 โรคทางเพศสัมพันธ์ กับหน่วยสาธารณสุข ใกล้ตัว คาบที่ 6-9 (รวม 4 คาบ)	มาตรฐาน พ 2.1 ตัวชี้วัดที่ 3	2.1 โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ และการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์
	มาตรฐาน พ 4.1 ตัวชี้วัดที่ 1	2.2 การเลือกใช้บริการสาธารณสุข 2.3 หน่วยงานสาธารณสุขที่ควรรู้
หน่วยที่ 3 สังคมวัยรุ่น คาบที่ 10-11 (รวม 2 คาบ)	มาตรฐาน พ 2.1 ตัวชี้วัดที่ 1	1. ความสำคัญของความเสมอภาคทางเพศ 2. การวางตัวต่อเพศเดียวกันและเพศ ตรงข้าม 3. ปัญหาและการแก้ปัญหาทางเพศ
สอบกลางภาค		
หน่วยที่ 4 อารมณ์ในวัยรุ่น คาบที่ 12-13 (รวม 2 คาบ)	มาตรฐาน พ 4.1 ตัวชี้วัดที่ 6	1. การจัดการกับอารมณ์และความเครียด 2. คุณค่าของการจัดการกับอารมณ์และความเครียด
หน่วยที่ 5 เสี่ยงความเสี่ยงชีวิต ปลอดภัย คาบที่ 14-17 (รวม 4 คาบ)	มาตรฐาน พ 5.1 ตัวชี้วัดที่ 2 และ 3	เสี่ยงความเสี่ยงชีวิตปลอดภัย 1. หลักของความปลอดภัย 2. ปัจจัยและพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัย 3. ความขัดแย้งและการทะเลาะวิวาทในกลุ่มเพื่อน 4. การหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงและสถานการณ์เสี่ยง (การมั่วสุม การทะเลาะ วิวาท การเข้าไปในแหล่งอบายมุข การแข่งจักรยานยนต์บนท้องถนน การถูก คุกคามทางเพศ) 5. แนวทางการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง และพฤติกรรมเสี่ยง อย่างสร้างสรรค์ 6. ทักษะการป้องกันตนเอง โดยใช้การสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ เพื่อหลีกเลี่ยง พฤติกรรมเสี่ยง (การสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ การสื่อสารเพื่อการเจรจา ต่อรอง การปฏิเสธ และหลีกเลี่ยงสถานการณ์คับขันที่อาจนำไปสู่อันตราย)
สอบปลายภาค		

ทั้งนี้ใน 1 ภาคการศึกษา มีการเรียนการสอนสุขศึกษาทั้งหมด 20 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละ 60 นาที (แบ่งเป็น การทดสอบก่อนเรียน 1 คาบ การจัดการเรียนการสอน 17 คาบ สอบกลางภาค 1 คาบ และการทดสอบหลังเรียน 1 คาบ รวม 20 คาบ) การจัดการเรียนการสอน ตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีความจำเป็นต้องใช้เวลาในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และ กิจกรรมต่างๆ ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้เป็นเวลาที่อาจจะใช้เวลามากกว่า 2 คาบ จึงต้องมีการบูรณาการเนื้อหาของแต่ละบท เพื่อนำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

4.8 คุณภาพของผู้เรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนไว้ว่า เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา แล้วผู้เรียนจะมีความรู้ความเข้าใจ ที่ถูกต้อง มีเจตคติ และค่านิยมที่ดีในเรื่องธรรมชาติการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ การสร้างเสริม สุขภาพ และการดำรงสุขภาพที่ดีให้ยั่งยืน มีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพและสมรรถภาพจนเป็น กิจนิสัย

เมื่อผู้เรียนจบการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้นแล้ว จะเกิดคุณภาพจากการเรียนรู้ ดังนี้

1. เข้าใจและเห็นความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโต และพัฒนาการ ที่มีต่อสุขภาพ และชีวิตในช่วงวัยต่าง ๆ
2. เข้าใจ ยอมรับ และสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกทางเพศ ความเสมอภาคทางเพศ สร้างและรักษาสัมพันธภาพกับผู้อื่น และตัดสินใจ แก้ปัญหาชีวิตด้วยวิธีการที่เหมาะสม
3. เลือกรับประทานอาหารที่เหมาะสมได้สัดส่วน ส่งผลดีต่อการเจริญเติบโตและ พัฒนาการในช่วงวัยรุ่น
4. มีทักษะในการประเมินอิทธิพลของเพศเพื่อน ครอบครัว ชุมชน และวัฒนธรรมที่มีต่อ เจตคติ ค่านิยมเกี่ยวกับสุขภาพและชีวิต และยังสามารถจัดการได้อย่างเหมาะสม
5. ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ โรคติดต่อทางเพศสั มพันธ์ อุบัติเหตุ การเข้ายา สารเสพติด และความรุนแรง รู้จักสร้างเสริมความปลอดภัยให้แก่ตนเอง ครอบครัว และชุมชน

6. เข้าร่วมกิจกรรมทางกาย กิจกรรมกีฬา กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกลไกได้อย่างปลอดภัย สนุกสนาน และปฏิบัติเป็นประจำ สม่่าเสมอตามความถนัดและความสนใจ

7. แสดงความตระหนักในความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมสุขภาพ การป้องกันโรค การดำรงสุขภาพ การจัดการกับอารมณ์และความเครียด การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬากับการมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพที่ดี

8. สำนึกในคุณค่า ศักยภาพ และความเป็นตัวของตัวเอง ปฏิบัติตามกฎหมาย กติกา หน้าที่ ความรับผิดชอบ เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น ให้ความร่วมมือในการแข่งขันกีฬา และการทำงานเป็นทีมด้วยความมุ่งมั่น และมีน้ำใจนักกีฬา จนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายด้วยความชื่นชมและสนุกสนาน

4.9 สื่อการเรียนการสอนสุศึกษา

สุชาติ โสภประยูร และเอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์ (2542; 2553) เสนอว่าสื่อการเรียนรู้ มิได้มีความหมายเฉพาะสื่อที่ ผู้สอนและนักเรียนนำมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอนในห้องเรียน ที่เรียกว่า “สื่อการเรียนการสอน” เท่านั้น แต่หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นคน สัตว์ สิ่งของ เหตุการณ์ หรือความคิดก็ตาม ขึ้นอยู่ว่าเราเรียนรู้จากสิ่ง นั้นๆ หรือนำสิ่งเหล่านั้นเข้ามาสู่การเรียนรู้ของเราหรือไม่ ปัจจุบันสื่อที่ให้สาระเกี่ยวข้องกับสุศึกษาและพลศึกษา มีอยู่หลายประเภท อาจจำแนกออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ ดังนี้

4.9.1 สื่อสิ่งพิมพ์ มีทั้งสิ่งพิมพ์ที่จัดทำขึ้นเพื่อสนองการเรียนรู้ตามหลักสูตรโดยตรงเช่น หนังสือเรียน คู่มือผู้สอน แผนการสอน หนังสืออ้างอิง หนังสืออ่านเพิ่มเติม แบบฝึกกิจกรรม ใบงาน ใบความรู้ ฯลฯ และสิ่งพิมพ์ทั่วไปที่สามารถนำมาใช้ในกระบวนการเรียนรู้ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสารวิชาการ นิตยสาร จุลสารจดหมายข่าว ไปสเตอร์ แผ่นพับ แผ่นภาพ เป็นต้น

4.9.2 สื่อบุคคล หมายถึง ตัวบุคคลที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดสาระความรู้ แนวคิดและวิธีปฏิบัติตนไปสู่บุคคลอื่น นับเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีบทบาทสำคัญโดยเฉพาะในด้านการโน้มน้าวจิตใจของผู้เรียน สื่อบุคคลอาจเป็นบุคลากรที่อยู่ในระบบโรงเรียน เช่น ผู้บริหาร ผู้สอนหรือ ผู้เรียนเอง หรืออาจเป็นบุคลากรภายนอกโรงเรียนที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ เช่น แพทย์ พยาบาล ตำรวจ นักกีฬา นักสุศึกษา เป็นต้นซึ่งสามารถเชิญมาเป็นวิทยากรเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

4.9.3 สื่อวัสดุ เป็นสื่อที่เก็บสาระความรู้ไว้ในตัวเอง แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. วัสดุประเภทที่สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ด้วยตัวเอง โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยอุปกรณ์ช่วย เช่น รูปภาพ หุ่นจำลอง เป็นต้น
2. วัสดุประเภทที่ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ด้วยตัวเอง จำเป็นต้องอาศัยอุปกรณ์อื่นช่วย เช่น สไลด์ फिल्मภาพยนตร์ เทปบันทึกเสียง ซีดีรอม แผ่นดิสก์ เป็นต้น

4.9.4 สื่ออุปกรณ์ หมายถึง สิ่งที่เป็นตัวกลางหรือตัวผ่าน ทำให้ข้อมูลหรือความรู้ที่บันทึกในวัสดุสามารถถ่ายทอดออกมาให้เห็น หรือได้ยิน เช่น เครื่องฉายแผ่นโปร่งใส เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

4.9.5 สื่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติในรูปของสิ่งมีชีวิต เช่น พืชผัก ผลไม้ สัตว์ชนิดต่าง ๆ หรืออยู่ในรูปของปรากฏการณ์หรือเหตุการณ์ที่มีอยู่หรือเกิดขึ้นรอบตัว เช่น แผ่นดินไหว มลภาวะทางอากาศ ขาวสารด้านสุขภาพและกีฬา รวมทั้งในรูปของอาคารสถานที่ต่าง ๆ เช่น ห้องพยาบาล สนามกีฬา ห้องสมุด สถานที่สาธารณะ เป็นต้น

4.9.6 สื่อกิจกรรม / กระบวนการ เป็นกิจกรรมหรือกระบวนการที่จัดขึ้นเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ได้แก่ การแสดงละคร บทบาทสมมติ การสาธิต สถานการณ์จำลอง การจัดนิทรรศการ การไปทัศนศึกษาออกสถานที่ การทำโครงการ ฯลฯ

จะเห็นได้ว่า สื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับสุขศึกษาและพลศึกษามีอยู่มากมายหลายชนิด ผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญในการเลือกสรรสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณค่า และมีความเหมาะสมกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ดังนั้น อาจสรุปได้ว่า การเลือกสื่อการเรียนรู้มีหลักการและวิธีดำเนินงานดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์หรือผลการเรียนรู้ ให้ชัดเจนว่าต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์ด้านใดบ้างจากบทเรียนนั้น เพื่อจะได้เลือกสื่อการเรียนรู้ให้สัมพันธ์กับจุดประสงค์และกิจกรรมในการสร้างประสบการณ์ให้กับผู้เรียน
2. ศึกษาวิเคราะห์ลักษณะของผู้เรียน เช่น วัย ระดับชั้น ความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียน เป็นต้น เพราะลักษณะดังกล่าวนี้ จะส่วนเกี่ยวข้องกับความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อจะได้ใช้เป็นข้อมูลในการเลือกสื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับลักษณะของผู้เรียน
3. พิจารณาคุณสมบัติของสื่อการเรียนรู้แต่ละชนิดว่าสามารถสร้างความสนใจและให้ความหมายต่อประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียนอย่างไรบ้าง เพราะสื่อการเรียนรู้แต่ละชนิดมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน เช่น

- หนังสือเรียนและสื่อสิ่งพิมพ์อื่น ๆ เหมาะที่จะใช้เพื่อให้ความรู้พื้นฐานและเพื่อการอ้างอิงหรือทบทวน
- ของจริง ของจำลอง เป็นสื่อที่แสดงสภาพได้ตามความเป็นจริง ผู้เรียนสามารถจับต้องและพิจารณารายละเอียดได้ เหมาะจะนำมาใช้เพื่อให้ผู้เรียนได้รับ ประสบการณ์ตรง
- แผนภูมิ แผนภาพ แผนสถิติ ใช้เพื่อต้องการเน้นหรือแสดงให้เห็นส่วนประกอบหรือเปรียบเทียบข้อมูล
- การสาธิต ใช้เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาเป็นขั้นตอน เช่น สาธิตการปฐมพยาบาล ผู้ป่วย สาธิตการบริหารเพื่ออบอุ่นร่างกาย เป็นต้น

4. พิจารณาความเป็นไปได้และค่าใช้จ่าย การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนบางเรื่อง ถ้าสามารถนำผู้เรียนไปเรียนรู้ในสถานที่จริงได้ จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับ ประสบการณ์ตรง เช่น เรื่องการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด การรับบริการทางการแพทย์และสาธารณสุข ฯลฯ แต่หากมีข้อจำกัดด้านค่าใช้จ่ายและความไม่สะดวกในด้านอื่น ๆ ก็อาจเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ประเภทภาพ สไลด์ หรือวีดิทัศน์แทน เป็นต้น

5. พิจารณาธรรมชาติของสาระที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ธรรมชาติของสาระแต่ละเรื่องอาจมีลักษณะเฉพาะในตัวเอง บางเรื่องต้องเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติเช่น การแปรงฟันอย่างมีประสิทธิภาพ ควรให้ผู้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ หรือดูจากการสาธิตด้วยการใช้สื่อที่เป็นของจริงหรือของจำลอง บางเรื่องต้องเรียนรู้จากสภาพจริง เช่น ปัญหาสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน และบางเรื่องต้องอาศัยการสืบค้นข้อมูลจากการอ่าน เช่น วิวัฒนาการทางการแพทย์ สื่อที่เหมาะสมกับผู้เรียน เป็นต้น

4.9.7 การใช้สื่อการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพ

กรมวิชาการ (2546) ได้เสนอแนวทางการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน บางครั้งไม่ประสบผลเป็นที่น่าพึงพอใจ แม้ว่าผู้สอนจะได้คัดเลือกสื่อมาใช้ที่มีคุณภาพ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างหลากหลายแล้วก็ตาม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้สอนใช้สื่อดังกล่าวไม่เป็นระบบหรือไม่ถูกขั้นตอนหรืออื่นๆ เพื่อให้การใช้สื่อเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้สอน ควรได้ดำเนินการ ดังนี้

4.9.7.1 ศึกษาเนื้อหาสาระในสื่อการเรียนรู้ที่ได้อีกไว้ เพื่อตรวจสอบดูว่าเนื้อหา มีความสมบูรณ์ตามที่ต้องการหรือไม่ ถ้าไม่สมบูรณ์จะได้จัดหาหรือจัดทำสื่อชนิดอื่นเพิ่มเติม

4.9.7.2 ทดลองใช้สื่อบางประเภทซึ่งอาจมีความยุ่งยากในการใช้หรือ ต้องการทดสอบประสิทธิภาพของสื่อชนิดนั้น ๆ เช่น ลำดับขั้นตอนการนำเสนอสร้างความเข้าใจให้กับผู้เรียนเพียงพอหรือไม่ เหมาะสมกับเวลาเรียนเพียงใด มีส่วนไหนที่ต้องปรับปรุงแก้ไขบ้าง

4.9.7.3 จัดเตรียมอุปกรณ์ เครื่องมือ และสถานที่ให้พร้อม เพื่อจะได้ไม่เสียเวลาในขณะที่ใช้เพราะการใช้เวลาบานเกินไปในการจัดเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์จะมีผลให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้น้อยลง นอกจากนี้ควรตรวจสอบอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้งานด้วย

4.9.7.4 เตรียมตัวผู้เรียน การใช้สื่อการเรียนรู้อย่างจำเป็นต้องชี้แจงให้ผู้เรียนรู้วัตถุประสงค์หรือผลการเรียนรู้จากการศึกษาโดยใช้สื่อนั้น ๆ เป็นการให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีเป้าหมาย หากไม่มีการชี้แจงให้รู้ ผู้เรียนอาจได้เพียงความเพลิดเพลินหรือเรียนรู้ไม่ตรงตามเป้าหมายย่อมเป็นการใช้สื่อที่ไม่คุ้มค่าและเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์

4.9.7.5 ใช้สื่อการเรียนรู้อย่างเหมาะสมที่กำหนดไว้ เพื่อให้เกิดผลการเรียนรู้ที่ต้องการ ขณะที่ใช้สื่อใด ๆ ก็ตาม จะต้องพิจารณาว่าผู้เรียนมีปฏิกิริยาอย่างไร ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยความสนใจ ตั้งใจ และกระตือรือร้นหรือไม่ ปฏิกิริยาของผู้เรียนที่มีต่อสื่อการเรียนรู้อาจใช้เป็นเครื่องชี้วัดได้ว่า สื่อการเรียนรู้นั้นมีความเหมาะสมกับผู้เรียนเพียงใด นอกจากนี้ควรมีการใช้เครื่องมือหรือวิธีการต่าง ๆ ที่จะตรวจสอบว่าสื่อการเรียนรู้อันใช้นั้นมีประสิทธิภาพที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือไม่เพียงใด ซึ่งอาจใช้วิธีการสังเกต การตั้งคำถาม การใช้แบบทดสอบหรือการสอบถามผู้เรียนโดยตรงเกี่ยวกับสื่อการเรียนรู้นั้นนำมาใช้

4.9.7.6 ประเมินการใช้สื่อการเรียนรู้อย่างเหมาะสม เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการใช้สื่อมาวิเคราะห์ให้เกิดความชัดเจนว่ามีความเหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนในระดับใด โดยจะต้องพิจารณาลักษณะทางกายภาพของสื่อ และสาระที่สื่อไปยังผู้เรียน บางครั้งสื่อการเรียนรู้นั้นนำมาใช้นั้นอาจมีความเหมาะสมด้านกายภาพ แต่คุณค่าในด้านสาระยังไม่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมาย การประเมินจะช่วยในการตัดสินใจเลือกและใช้สื่อการเรียนรู้อำนาจในการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไป หรือพัฒนาโดยการดัดแปลง ปรับปรุง แก้ไข จัดทำเพิ่มเติมให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

4.10 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้สุขศึกษา

รัชนี ขวัญบุญจัน, ศิริวิรัตน์ ศิลอาภรณ์, และคณะ, (2547) ได้เสนอหลักการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนสุขศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

การวัดและการประเมินผลการเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งต้องดำเนินควบคู่กันไป การบูรณาการการวัดและการประเมินผลกับการจัด การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนหลายประการ อาทิ ได้ข้อมูลย้อนกลับที่จะช่วยติดตาม กำกับ ดูแลความก้าวหน้าของผู้เรียน นำผลมาปรับแนวทางการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนตระหนักในความสามารถและพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่องและมีคุณธรรม สามารถค้นพบความรู้ใหม่และคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองได้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2544 มาตรา 26 กำหนดชัดเจนให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรม พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอน ตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา นั้นหมายถึงผู้สอนจะต้องวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนจากหลายส่วน ก่อนที่จะตัดสินใจให้ระดับผลการเรียน

ดังนั้น เพื่อให้การวัดและประเมินผลการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ผู้สอนควรดำเนินการวัดและประเมินผลโดยคำนึงถึงหลักการ ต่อไปนี้

1. เน้นกระบวนการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative evaluation) และประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน (Summative evaluation) ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ หรือตามปรัชญาของวิชา โดยให้ความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และการบูรณาการความรู้ตาม ความเหมาะสม เน้นการนำผลการประเมินมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนปรับปรุง กระบวนการเรียน ของตน และปรับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อความสำเร็จตามจุดหมายของหลักสูตร
2. เน้นการประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ ที่จัดให้ผู้เรียนตามสภาพจริงหรือใกล้เคียงสถานการณ์ที่เป็นจริง (Authentic learning and Assessment) สะท้อนความสามารถและการแสดงออกของผู้เรียน (Student performance) อย่างชัดเจน
3. เน้นการบูรณาการการประเมินผลควบคู่ไปกับการเรียนการสอนและ

กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยประเมินจากคุณภาพของงานและกระบวนการทำงานของผู้เรียน

4. เน้นการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การประเมิน ส่งเสริมให้มีการประเมินตนเอง ประเมินโดยเพื่อนและกลุ่มเพื่อน และประเมินโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

5. เน้นการประเมินผู้เรียนที่ต้องพิจารณาอย่างครอบคลุมจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบตามความเหมาะสมในแต่ละกลุ่มสาระและระดับชั้น

4.10.1 สิ่งที่ต้องการวัดและประเมินผล

จากปรัชญาและวิสัยทัศน์การเรียนรู้กลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษา คุณภาพของผู้เรียน รวมถึงมาตรฐานและสาระการเรียนรู้ตามช่วงชั้นที่กำหนดไว้ข้างต้น ผู้สอนจะต้องวิเคราะห์สิ่งที่ต้องการวัดและประเมินผลให้ละเอียด ครอบคลุม และชัดเจน เพื่อความเที่ยงตรงในการดำเนินงานและอธิบายผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานที่คาดหวังของผู้เรียนแต่ละระดับชั้นได้ผลการเรียนรู้ที่ผู้เรียนพึงได้รับจากกลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษาต้องครอบคลุมทั้งด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพและสมรรถภาพ ดังตัวอย่าง เช่น

ก. ด้านความรู้ สามารถแบ่งออกเป็นความรู้เชิงเนื้อหา ความรู้เชิงกระบวนการ และความรู้เชิงบริบท ความรู้เชิงเนื้อหา เช่น ลักษณะของโรคชนิดต่างๆ พัฒนาการตามวัยของมนุษย์ ความสำคัญของการพักผ่อนและนันทนาการ กติกาการเล่นกีฬา ชนิดต่างๆ รูปแบบการออกกำลังกาย หลักการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย ชนิดของกีฬา หลักการดูแลสุขภาพ หลักวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว เป็นต้น

ความรู้เชิงกระบวนการ เช่น ระบบการทำงานของอวัยวะภายในร่างกายมนุษย์ การเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน การออกกำลังกายและเล่นกีฬา อย่างถูกต้องตามหลักวิทยาศาสตร์ วิธีทดสอบและสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย วิธีจัดการกับอารมณ์และความเครียด วิธีดำรงชีวิตเพื่อการมีสุขภาพที่ดี เป็นต้น

ความรู้เชิงบริบท เช่น การมีสติ การรู้จักและเข้าใจตนเอง สารสื่อสารเกี่ยวกับสุขภาพ ข้อมูลสารสนเทศด้านสุขภาพ ความปลอดภัย การออกกำลังกายและการเล่นกีฬา เป็นต้น

ข. ด้านทักษะ เนื่องจากหลักสูตรเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง วิธีการวัดและการประเมิน จึงควรวัดความสามารถในการทำงาน และการแสดงออกของผู้เรียนภายใต้สถานการณ์และเงื่อนไขที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงมาก

ที่สุด โดยวัดทั้งกระบวนการ (Process) และผลงาน (Products) ที่ผู้เรียนกระทำและแสดงออก เช่น การเลือกบริโภคอาหาร และการดูแลสุขภาพ การจัดการกับอารมณ์และความเครียด การฝึกจิต การออกกำลังกาย การเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสุขภาพ การเล่นเกม การเล่นกีฬาชนิดต่าง ๆ เป็นต้น

ค. ด้านคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ การวัดและประเมินผลการเรียนด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมของผู้เรียนต้องกระทำอย่างต่อเนื่องตลอดภาคเรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงของผู้เรียน จึงควรใช้วิธีการวัดและประเมินที่หลากหลาย เน้นให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบและประเมินตนเองเป็นสำคัญ ร่วมกับเพื่อน ผู้สอน พ่อแม่ ผู้ปกครอง เช่น สุนัขนิสัยในการรับประทานอาหาร การควบคุมอารมณ์ การปรับตัวเข้ากับผู้อื่น ความเชื่อมั่นในตนเอง การมีวินัย การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบกติกา รักษาออกกำลังกายมีจิตวิญญาณในการแข่งขัน มีน้ำใจนักกีฬา มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีบุคลิกภาพและสุขภาพดี มีภาวะการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เป็นต้น

4.10.2 วิธีวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ผู้สอนสามารถเลือกวิธีวัดและประเมินผลการเรียนรู้ได้หลายวิธี ดังนี้

1. การสังเกตพฤติกรรมและความสามารถในการปฏิบัติ ใช้การสังเกตผลการเรียนรู้ที่กำหนดออกมาเป็นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมแล้วบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
 2. การทดสอบ เช่น การทดสอบความสามารถในการปฏิบัติด้วยแบบทดสอบทักษะต่าง ๆ การทดสอบสมรรถภาพทางกาย ทางจิต การทดสอบความรู้ความเข้าใจ
 3. การวัด เช่น การวัดเจตคติ คุณธรรม / จริยธรรม ค่านิยม บุคลิกภาพ การปรับตัวด้วยแบบวัดต่าง ๆ
 4. การสัมภาษณ์ เช่น การสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการเพื่อทราบข้อมูลทั่วไป การสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการเพื่อทดสอบความรู้ ความเข้าใจ (Inventory)
 5. การสำรวจ เช่น แบบสอบถามข้อมูลต่าง ๆ อาจเป็นด้านความรู้ เจตคติ และอื่น ๆ รวมทั้งความรู้สึก ความคิดเห็น ความประทับใจ
 6. แฟ้มผลงาน (Portfolio) เป็นแหล่งรวบรวมผลการเรียนรู้ด้วยการใช้วิธีการวัดที่หลากหลายตั้งแต่ข้อ 1-4 ในลักษณะแสดงความสามารถของผู้เรียนโดยรวม
- แฟ้มผลงาน (Portfolio) เป็นเครื่องมือประเมินอีกชนิดหนึ่งที่กำลังเป็นที่นิยม แฟ้มผลงานของผู้เรียนจะช่วยให้ผู้สอนติดตาม ดูแลการเรียนรู้และ

ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ เห็นภาพพัฒนาการการทำงานของผู้เรียน และ ยังเป็นเครื่องมือสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้ปกครองอีกทางหนึ่งด้วย

4.10.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผล

ในการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ผู้สอนควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ตัดสินผลการเรียนจากข้อมูลที่ได้จากการวัดและการประเมินผลเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีการเก็บคะแนนหรือบันทึกผลการประเมินเป็นระยะๆ ไม่ควรนำคะแนนที่ได้จากการประเมินทักษะ ข้อเขียน หรือการวัดสมรรถภาพเพียงครั้งเดียวเป็นผล การตัดสินใจให้ค่าระดับคะแนนหรือตัดสินผล

2. ตัดสินผลการเรียนบนพื้นฐานของการกำหนดจุดประสงค์ที่ตรงพฤติกรรมที่ชัดเจน มีเกณฑ์การวัดที่จำแนกความก้าวหน้าของผู้เรียนได้ รวมถึงการกำหนดสัดส่วน น้ำหนักคะแนนจากสิ่งที่วัดและประเมินชัดเจน เช่น คะแนนจากแบบทดสอบ : คะแนนพัฒนาการ : ผลงาน : การเข้าร่วมกิจกรรม : ความประพฤติ = 30 : 10 : 30 : 20 : 10 เป็นต้น

3. นำผลการประเมินมาใช้เป็นข้อมูลในการช่วยเหลือและพัฒนาความก้าวหน้าของผู้เรียนเป็นรายบุคคล การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์และได้ประเมินตนเอง จะช่วยให้ผู้เรียนรู้ว่าตนเองมีความสามารถอยู่ในระดับใด และเต็มใจที่จะพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น จนบรรลุตามมาตรฐานหรือผลการเรียนที่คาดหวัง

4. ใช้วิธีการวัดและประเมินผลอย่าง หลากหลาย และครอบคลุมการเรียนรู้ทั้งหมด เช่น การทดสอบด้วยข้อเขียน ทดสอบความสามารถเชิงทักษะ / ความคล่องแคล่ว การทดสอบสมรรถภาพ การประเมินจากโครงงาน / ผลงาน / แฟ้มผลงาน การสำรวจความสนใจของผู้เรียน การสังเกตพฤติกรรมการทำงาน การสัมภาษณ์ความคิดเห็นความรู้สึก ฯลฯ

5. นำผลการวัดและประเมินมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนพัฒนาหลักสูตรและจัดทำกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน และการสอนของผู้สอนให้ดียิ่งขึ้น

รูปแบบการรายงานผลการประเมิน วิธีการรายงานผลการประเมินทำ ได้หลายรูปแบบ ทั้งนี้ควรเป็นไปตามลักษณะผลการเรียนรู้ที่ต้องการประเมิน วิธีการประเมินจุดประสงค์การประเมินและผู้ใช้ ข้อมูลจากผลการประเมิน

4.10.4 รูปแบบการรายงานผลการประเมินที่ใช้กันทั่วไป ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. รายงานในรูปแบบคะแนน เช่น คะแนนร้อยละ คะแนนที่ได้ ต่อคะแนนรวม
2. การรายงานระดับผลการเรียนเป็นตัวเลข ตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ
3. การรายงานด้วยการกำหนดระดับที่แสดงรายละเอียดของพัฒนาการหรือความสามารถของผู้เรียนชัดเจน
4. การรายงานด้วยเส้นภาพพัฒนาการในรูปแบบต่างๆเช่น กราฟเส้นกราฟแท่ง
5. การแสดงความคิดเห็นด้วยการเขียนบอกเล่า บรรยายพฤติกรรม
6. การรายงานด้วยวาจา

ดังนั้นอาจสรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้จะเกิดประโยชน์สูงสุดต่อเมื่อผู้สอน นำผลมาใช้ปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนอย่างจริงจัง มิใช่ นำผลมาใช้ในการตัดสิน หรือเลื่อนชั้น หรือเพื่อการผ่านรายวิชาแต่ประการเดียว ผู้สอนพึงระลึกถึงหลักและวิธีการดังกล่าวข้างต้นเพื่อควมามีประสิทธิภาพสูงสุด นอกจากนี้การวัดและการประเมินผลในการเรียนการสอน สุขศึกษานั้นต้องมุ่งเน้นในด้านการเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ ซึ่งได้แก่

1. พฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้ ซึ่งสามารถดำเนินการวัดและประเมินผลได้ทั้งในเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์แบบโครงสร้างหรือกึ่งโครงสร้าง จากการประเมินแฟ้มสะสมงาน และในเชิงปริมาณ เช่น จากการทดสอบวัดพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้ เป็นต้น
2. พฤติกรรมสุขภาพด้านเจตคติ ซึ่งสามารถดำเนินการได้ทั้งในเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์แบบโครงสร้างหรือกึ่งโครงสร้าง และในเชิงปริมาณ เช่น การวัดเจตคติจากแบบสอบถาม เป็นต้น
3. พฤติกรรมสุขภาพด้านการปฏิบัติ ซึ่งสามารถดำเนินการได้เช่นเดียวกับการวัดและประเมินพฤติกรรมสุขภาพในด้านเจตคติ

5. การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ

เนื่องจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการพัฒนาารูปแบบการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน (HEC Model) ดังนั้นจึงได้มีการศึกษาถึงแนวทางในการพัฒนาความสามารถ การสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตามในรูปแบบ HEC Model นี้เป็นการจัดการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษามีใช้วิชาภาษาอังกฤษ แต่เนื่องจากแนวคิดการบูรณาการ

เนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) นั้น Coyle (2000) และ Marsh, Majilers, & Hartiala, (2001) ได้เน้นการจัดการเรียนการสอนให้มีการสร้างความสมดุลของ เนื้อหาวิชาที่สอน ฝึกทักษะภาษาที่สอง ไปพร้อมๆ กัน ดังนั้นในส่วนของการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ HEC นี้ในส่วนของการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ และการวัดการประเมิน จะยึดหลักการต่างๆ จากแนวคิดการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) และผู้สอน CLIL นั้นอาจเป็นผู้สอนภาษาที่สอง (a Second language teacher) หรืออาจเป็นผู้สอนรายวิชา (a Subject teacher) ดังนั้นจึงเป็นความรับผิดชอบเพิ่มเติมของผู้สอนใน CLIL ที่อาจต้องศึกษาการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน

นอกจากนี้ เนื่องจากหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ระบุไว้ว่า องค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการพัฒนา สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้ สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ดังนั้นจึงนับได้ว่ารูปแบบของ HEC นี้ได้มีการเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ทั้งนี้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนของ HEC นี้ จึงได้ศึกษาและนำเสนอถึงการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษไว้ด้วย เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนสุขศึกษาที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ HEC

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางแล้วว่าเน้นการเรียนการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสาร (Communication approach) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้ในการสื่อความหมาย ได้อย่างเหมาะสม (สุมิตรา อังวัฒนกุล 2540:1) ดังจะเห็นได้จากหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษา ตอนปลาย พ.ศ. 2524 ตลอดจนหลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 (กรมวิชาการ, 2533; 2544) มีจุดประสงค์ที่สำคัญให้นักเรียนมีทักษะเบื้องต้นคือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน สำหรับใช้ในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ และในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

Johnson and Morrow (1986b; 1986c) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็น การให้นักเรียนฝึก ปฏิบัติกิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารจะให้นักเรียนสามารถสื่อสาร โดยนักเรียนได้มีโอกาสแสดงออกทางเนื้อหา (Content) มากกว่ารูปแบบ (Form) และสามารถเลือก ใช้ภาษาแต่ละรูปแบบได้ถูกต้อง

Littlewood (1996: 16 – 17) กล่าวว่า กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง กิจกรรมที่นักเรียนได้ใช้ความรู้เกี่ยวกับภาษาที่เรียนและฝึกเพื่อสื่อความหมายอย่างไรก็ตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

Weir (1990:14) กล่าวว่า กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่ช่วยให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ฝึกไปแล้ว ไปใช้ในชีวิตจริงได้

ดังนั้น กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน ที่นักเรียนต้องการที่จะสื่อสาร ขณะที่ใช้ภาษาอยู่นั้นนักเรียนมุ่งความสนใจที่ความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษาจึงทำให้การสื่อสารเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้อย่างมีความหมาย และสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริง

5.1 การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Hyme (1972) กล่าวว่า การสื่อสารเป็นการนำภาษาไปใช้ตามหน้าที่เชิงโครงสร้างอย่างมีความหมายตามสถานการณ์อย่างเหมาะสม กระบวนการเรียนการสอนควรเป็นไปในลักษณะเพื่อ ให้ผู้เรียนนำภาษาไปใช้ในการสื่อความหมายโดยใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอย่างผสมผสานกัน การเรียนการสอนไม่ควรสอนเพียงโครงสร้างทางภาษา นักการศึกษาหลายคนให้ความเห็นว่า ภาษาไม่สามารถแยกออกจากสถานการณ์ในการใช้ได้ จึงเป็นแนวการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนสื่อความหมายที่ถูกต้องเหมาะสม ในสถานการณ์ที่เป็นจริงมากกว่าการเน้นด้านไวยากรณ์เชิงโครงสร้างทางภาษาการเรียนการสอนจะเกิดประสิทธิภาพอย่างเต็มที่ เมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อฝึกฝนการใช้ทักษะทางภาษาในสถานการณ์จริงหรือใกล้เคียง ความจริงให้มากที่สุด

Littlewoods (1983) ได้เสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ไว้ดังนี้

1. ผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน และ การจัดระเบียบวินัยในชั้นเรียน ภาษาอังกฤษ แต่ยังคงมีผู้สอนจำนวนมากที่ใช้ภาษาไทยในการสื่อความหมายเพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนรู้ด้วยภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ดีกว่าในแง่ของการจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับการใช้ ภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้สอน อาจใช้ภาษาอังกฤษอย่างง่าย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้

2. ในการสอนวิชาต่างๆ ผู้สอนควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสอนทั้งหมด

เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุด ทั้งนี้ในประเทศไทยก็ได้เปิดโอกาสให้โรงเรียนต่างๆ อย่างน้อยจังหวัดละ 1 โรงเรียน จัดการเรียนการสอนแบบโปรแกรมภาษาอังกฤษ (English Program) หรือ โปรแกรมสองภาษา (Bilingual Program) เพื่อเป็นทางเลือกให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาในสถานการณ์จริงภายในชั้นเรียน

3. การให้ผู้เรียนสนทนากับ ผู้สอน หรือสนทนากันเองเป็นภาษาอังกฤษ การสนทนาเป็นการฝึกการสื่อสาร แต่ผู้สอนจะต้องระมัดระวังในการแสดงบทบาทเป็นเพียงแค่ผู้กระตุ้น การสนทนาเท่านั้น และจะต้องจัดหาสื่อให้ผู้เรียนใช้เป็นจุดเริ่มต้นของการสนทนาหรือจัดรูปแบบกิจกรรมการแก้ปัญหา วิธีการนี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีการปฏิสัมพันธ์ กันในสังคมทางหนึ่ง แม้จะเป็นเพียงสังคมที่จำกัดอยู่ในชั้นเรียนหนึ่งๆ เท่านั้น

4. การให้ผู้เรียนสร้างบทสนทนาและแสดงบทบาทสมมติในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาอังกฤษ การให้ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสนำเสนอประสบการณ์หรือปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษโดยกำหนดเป็นหัวข้อเพื่อการสนทนา หรือแสดงบทบาทสมมติ เป็นวิธีการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนให้เป็นบริบททางสังคมทางหนึ่งที่มีประสิทธิภาพการใช้ห้องเรียนเป็นบริบททางสังคมมีข้อดีในแง่ที่ให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษ ได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริงที่ใกล้ตัว แต่ผู้เรียนก็ควรมีโอกาสในการฝึกใช้ภาษาในบริบทอื่นๆ ด้วย เพื่อเตรียมการใช้ภาษาในสังคมภายนอกต่อไป การฝึกอาจทำได้โดยการใช้กิจกรรมประเภทบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลองหรือกิจกรรมการละคร ตามแนวคิดการเรียนการสอนแบบเน้นสถานการณ์ ซึ่งผู้เรียนจะได้มีโอกาสสวมบทบาทอื่นที่นอกเหนือจากในชั้นเรียน เพื่อฝึกการใช้ภาษาในการสื่อสารในลักษณะใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากที่สุด

สรุปได้ว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้มุ่งเน้นวิวัฒนาการความสามารถของนักเรียนในการใช้ภาษาตามสถานการณ์ต่าง ๆ (Use of language) และให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (linguistic fluency) โดยให้ความสำคัญกับความถูกต้องของภาษา (linguistic accuracy) นอกจากนี้ วิธีสอนแนวนี้ยังเน้นกิจกรรมแบบฝึกการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด เป็นการฝึกแบบทักษะสัมพันธ์หรือทักษะรวม (integrated skills)

5.2 หลักการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ กิจกรรมในชั้นเรียนที่ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาได้อย่างมีความหมาย ดังนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารขึ้น ซึ่งนักการศึกษาด้านภาษาได้กล่าวถึงหลักการจัด กิจกรรมเพื่อการสื่อสารไว้โดยสรุป ดังนี้

Harmer (2001: 44 – 45) กล่าวว่า หลักในการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร จะต้อง มีลักษณะสำคัญ 6 ประการ ดังนี้

1. ให้นักเรียนมีความต้องการที่จะสื่อสารคือต้องเกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน
2. มีวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร
3. เน้นเนื้อหามากกว่ารูปแบบ ขณะที่นักเรียนกำลังปฏิบัติกิจกรรมความสนใจจะต้องอยู่ที่สาระหรือสิ่งที่สื่อสาร ไม่ใช่อยู่ที่ว่าจะพูดว่าอย่างไร
4. มีความหลากหลายของภาษา กิจกรรมนั้นต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาหลายรูปแบบ
5. ไม่มีการแทรกแซงจากผู้สอนในขณะที่นักเรียนกำลังปฏิบัติกิจกรรม ผู้สอนไม่ควรแก้ไขภาษาทุกครั้งถึงแม้ว่านักเรียนจะใช้ภาษาหรือออกเสียงผิดพลาดบ้างก็ตาม
6. ไม่ใช่สื่อที่ควบคุมการใช้ภาษา สื่อที่ใช้ในกิจกรรมเพื่อการสื่อสารจะต้องไม่เป็นสื่อที่บังคับหรือควบคุมให้นักเรียนใช้ภาษาแบบใดแบบหนึ่งโดยเฉพาะ

ทั้งนี้จึงสามารถสรุปได้ว่าหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร การจัดกิจกรรมถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญในกระบวนการเรียนการสอน กิจกรรมที่จัดต้องเป็นกิจกรรมที่นักเรียนมีความต้องการ การสื่อสารโดยมุ่ง เนื้อหา (Content) มากกว่ารูปแบบ (Form) นักเรียนสามารถสื่อสารด้วยวิธีการที่หลากหลาย นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาตามสถานการณ์จริงและเป็นปัจจัยที่ทำให้นักเรียนเกิดทักษะในการสื่อสาร

นอกจากนี้ Hedge (2000) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรเริ่มตั้งแต่การเริ่มสอนโครงสร้างหลักเพื่อวางรากฐานของภาษาและประสบการณ์ ในขณะเดียวกัน การสอนเนื้อหาตามหน้าที่ภาษาในการสื่อความหมายก็จะดำเนินไปตามปกติ โดยยึดหลักความถูกต้องในการใช้ภาษาของผู้เรียน ความเหมาะสม กับสภาพทางสังคมและวัฒนธรรม นอกจากนี้แล้วยังเน้นการสื่อสารระดับความสัมพันธ์ระหว่างประโยค (Discourse) คือ การใช้ภาษาที่สัมพันธ์ระหว่างประโยคในข้อความ ฉะนั้นการสอนเนื้อหาตามหน้าที่ภาษาในการสื่อสารจำเป็นต้องมี

สัมพันธภาพ (Coherence) และมีความสัมพันธ์ในข้อความ (Cohesion) ทั้งนี้ การสอนที่ยึดการจัดเนื้อหาเชิงสื่อสาร (Functional – Notional Syllabus) ต้องมีหลักในการสอน ดังต่อไปนี้

1. หน้าที่ภาษาในการสื่อความหมาย เช่น การปฏิเสธ การเชิญชวน การแสดงความยินดี เป็นต้น
2. หัวข้อที่กำหนดขึ้นตามหัวเรื่อง อาจประกอบด้วย สถานที่ เวลา สถานการณ์
3. สถานการณ์ทางการใช้ภาษา ภาษาที่เพิ่มขึ้นอยู่กับสถานการณ์ซึ่งเป็นองค์ประกอบทางสังคม มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษา สถานการณ์นี้สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมและระยะเวลาที่ใช้ภาษาด้วย
4. สไตล์และทำเนียบภาษา (Style and Register) เป็นวิธีที่ผู้พูดใช้ภาษาเพื่อสะท้อนให้รู้ทัศนคติของตน เช่น สุภาพ มีแบบแผน ร่าเริง เป็นต้น
5. บทบาททางด้านสังคม จิตวิทยา หมายถึง ลักษณะของคู่สนทนาว่าเป็นใคร พูดกับใคร มีความสัมพันธ์อย่างไร ความรู้สึกในการสนทนา เป็นอย่างไร บัญญัติต่างๆ ที่กล่าวมีผลต่อภาษาที่ใช้ได้อย่างไร
6. การพูดเสียงสูงต่ำ และเน้นเสียงเพื่อแสดงทัศนคติและอารมณ์
7. การสื่อความหมายที่ไม่ใช่คำ พูด หรือไม่เป็นตัวอักษร แต่เป็นกิริยา ท่าทาง สีหน้า ดวงตา เป็นต้น

ทั้งนี้จึงกล่าวได้ว่า การจัดบทเรียนของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีลักษณะที่เด่นชัดดังนี้คือ 1) เน้นหน้าที่ทางภาษา (Functions) และเน้นความหมาย (Semantic) มากกว่าเน้นรูปแบบของภาษา 2) ให้ความสำคัญต่อความสัมพันธ์ระหว่างประโยค (Discourse) 3) สนใจภาษาในระดับประโยคหรือสนทนาภาษาที่มีบริบท 4) เน้นการใช้ภาษาในชีวิตจริง (Pragmatic meaning) มากกว่าภาษาที่มีความหมายเชิงอ้างอิง (Referential meaning)

5.3 การพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสาร

Bachman (1990: 84-85) ได้เสนอกรอบแนวคิดเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารว่าประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 ส่วน คือ ความรู้ความสามารถทางภาษาและความสามารถทางกลวิธีในการใช้ภาษา ต่อมา Bachman และ Palmer (1996: 68) ได้ปรับกรอบแนวคิดเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของ Bachman (1990) ดังนี้

5.3.1 ความรู้ทางภาษา (Language Knowledge) หมายถึง ข้อมูลที่ได้รับรู้ไว้แล้ว และสามารถนำมาใช้ในการสร้างถ้อยคำขึ้นมาใช้หรือตีความถ้อยคำที่ผู้อื่นใช้ ประกอบด้วยความรู้ 2 ประเภทใหญ่ ได้แก่

(1.1) ความรู้ในการจัดระบบและ เรียบเรียง ประกอบด้วยความรู้ทางไวยากรณ์ซึ่งใช้ในการเรียบเรียงคำพูดหรือประโยค และความรู้เกี่ยวกับข้อความซึ่งใช้ในการเรียบเรียงคำพูดหรือประโยคให้เป็นข้อความ

(1.2) ความรู้ในการนำไปปฏิบัติ เป็นความรู้ ประกอบด้วยความรู้ในเรื่องหน้าที่ของภาษา ซึ่งเป็นความรู้เกี่ยวกับการเชื่อมโยงคำ ประโยค หรือ ข้อความต่างๆ เพื่อสื่อความหมายตามความประสงค์ของผู้ใช้ภาษา และความรู้ในเรื่องภาษาศาสตร์สังคม เป็นความรู้เกี่ยวกับการใช้คำพูด ประโยคและข้อความให้เหมาะกับสถานการณ์ต่างๆ

5.3.2 ความรู้ความสามารถทางกลวิธี เป็นความสามารถในการใช้ กระบวนการจัดการในเรื่องเกี่ยวกับการใช้ภาษาที่อยู่ในระดับสูงกว่าความสามารถทางภาษา ในการใช้ภาษานั้น ผู้ใช้ภาษาต้องการความรู้ในเนื้อหาภาษา เนื้อความที่ต้องการจะสื่อความหมายและความสามารถในการจัดการคิดหรือนำภาษาไปใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ กระบวนการคิดนี้มี 3 องค์ประกอบ คือ การกำหนดจุดมุ่งหมาย การประเมิน ลู่ทาง และการวางแผน ว่าต้องการจะทำอะไร อย่างไร ทำได้ดีแค่ไหน และจำสิ่งที่มีอยู่มาใช้ให้ได้อย่างไร

Cohen และ Olshtein (1993) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของความสามารถด้านการสื่อสาร โดยจำแนกความสามารถด้านภาษา ศาสตร์สังคมออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่

(1) ความสามารถด้านสังคมวัฒนธรรม (Sociocultural ability) เน้นเรื่องความเหมาะสมของสิ่งที่จะพูดในสถานการณ์ที่กำหนดให้

(2) ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic ability) เน้นวิธีที่จะพูดให้เหมาะสมโดยการเลือกใช้รูป ภาษา (Linguistic forms) เพื่อสื่อความหมายได้เหมาะสมกับสถานการณ์การสื่อสาร หรือวัตถุประสงค์ในการพูด เช่น การใช้คำพูดเพื่อแสดงความเสียใจในการขอโทษ การใช้คำพูดในการปฏิเสธการเชิญ รวมถึงความเหมาะสมในการใช้ระดับความเป็นแบบแผนของภาษาด้วย

1. ทักษะการฟัง นักการศึกษาด้านภาษาได้ให้ความหมายของการฟัง ดังต่อไปนี้

Burns & Joyce (1987: 107) ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า หมายถึง กระบวนการรับข่าวสาร (Massage) ที่มากระทบโสตสัมผัสและสร้างความสำคัญหรือความหมายของข่าวสารที่ได้ยิน ผู้ฟังจะต้องมีความสามารถเข้าใจคำพูดที่พูดออกมา ซึ่ง ต้องพิจารณาถึง จุดประสงค์ของผู้พูด ความสัมพันธ์ของประโยคที่ได้ยินกับข่าวสารของผู้พูด ตลอดจนพิจารณาถึง สังคมและวัฒนธรรมของผู้พูดด้วย

Underwood (1989: 1) กล่าวว่า การฟังเป็นกิจกรรมที่ต้องให้ความสนใจและพยายามที่จะทราบความหมายจากสิ่งที่ได้ยิน การที่จะฟังภาษาพูดได้อย่างประสบผลสำเร็จนั้นเรา จำเป็นต้องเข้าใจสิ่งที่ผู้พูด พูดออกมาว่ามีความหมายว่าอย่างไร เมื่อผู้พูดใช้คำเฉพาะในวิธีเฉพาะ ในโอกาสพิเศษที่แตกต่างกัน เช่น ผู้พูดกล่าวว่า คุณมาสาย ซึ่งอาจจะสื่อความหมายได้อย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้เช่น ระบุตรงๆ ว่า คุณได้มาสาย หรือ อ บ่นเพราะเขาต้องคอย หรือ แสดงความแปลกใจ เพราะ เขาไม่ได้คาดหวังว่าคุณจะมาสาย เพราะฉะนั้น ผู้ฟังจำเป็นต้องทำความเข้าใจและ ตีความหมายขององค์ประกอบอื่น ๆ ซึ่งใช้สื่อความหมายกับผู้ฟังด้วย

Rost (1991: 3-4) กล่าวว่า เพื่อให้จะให้คำจำกัดความของการฟังนั้น จะต้องตอบ คำถามสองคำถาม กล่าวคือ อะไรคือทักษะที่เป็นองค์ประกอบในการฟังและผู้ฟังจะต้องทำอะไรใน เรื่องขององค์ประกอบนั้น เราจะต้องสามารถบอกสิ่งเหล่านี้ได้

- การแยกความแตกต่างระหว่างเสียงต่าง ๆ
- การรู้จักคำ
- การระบุกลุ่มไวยากรณ์ของคำ
- การระบุข้อความและกลุ่มของถ้อยคำซึ่งทำหน้าที่เป็นหน่วยรวมที่ให้ความหมาย
- การเชื่อมสิ่งกระตุ้นทางภาษากับปรกติชนภาษาศาสตร์ (ทำนองเสียงและการเน้นหนัก) และไปหาสิ่งที่เป็นอวัจนภาษา ทำทางและสิ่งที่เกี่ยวข้องในเหตุการณ์ เพื่อที่จะสร้างความหมาย
- การใช้ความรู้เดิม (สิ่งที่เรารู้แล้วเกี่ยวกับ เนื้อหาและรูปแบบและบริบท (สิ่งที่ได้พูดไปแล้ว) เพื่อที่จะทำนายและยืนยันความหมาย
- การจำคำและความคิดที่สำคัญ

ความสำเร็จในการฟังเกี่ยวข้องกับกระบวนการทักษะองค์ประกอบเหล่านี้ ดังนั้นการฟัง จึงเป็นเรื่องของการประสานระหว่างทักษะองค์ประกอบ ไม่ใช่องค์ประกอบใด องค์ประกอบหนึ่ง โดยเฉพาะ การรวมของทักษะการรับรู้เหล่านี้ ทักษะการวิเคราะห์ และทักษะการสังเคราะห์เป็นสิ่ง

ที่เราเรียกว่า เป็นความสามารถในการฟังของบุคคล นอกจากนี้ผู้ฟังต้องมีการตัดสินใจในเวลา
ขณะนั้น ดังนั้นการฟังจึงเป็นกระบวนการคิด โดยคิดเกี่ยวกับความหมาย

สรุปความหมายของการฟัง คือ การได้ยินโดยมีความตั้งใจที่จะได้ฟัง เพื่อให้เกิด
ความเข้าใจระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง ซึ่งผู้ฟังจะต้องตีความหมายของผู้พูดและโต้ตอบได้ โดยผู้ฟัง
จะต้องเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของผู้พูดด้วย

Harmer (2001: 135) ได้กล่าวเกี่ยวกับหลักการฟังไว้ว่า

- ควรส่งเสริมให้นักเรียนได้ฟังบ่อยๆ และมากที่สุดเท่าที่จะทำได้
- ช่วยนักเรียนเตรียมตัวที่จะฟัง
- การฟังครั้งเดียวอาจจะไม่เพียงพอ
- ส่งเสริมนักเรียนให้ได้ตอบต่อเนื้อหาเรื่องที่ฟังด้วย ไม่ใช่แค่คำหนึ่งถึงตัวภาษา
- ขั้นตอนการฟังที่แตกต่างกัน ย่อมต้องการภาระงานการฟังที่แตกต่างกัน
- ผู้สอนที่ดีต้องนำบทสำหรับฝึกฟังไปใช้ประโยชน์ให้ได้มากที่สุด

Rost (1991: 7) ได้ให้หลักสำหรับการพัฒนาความสามารถในการฟัง ไว้มีดังนี้

- ความสามารถในการฟังพัฒนาโดยการมีปฏิสัมพันธ์แบบตัวต่อตัว (face-to-face interaction)
- การฟังพัฒนาโดยการให้ความสนใจต่อ อความหมายและความพยายามที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ และเนื้อหาที่สำคัญของภาษาเป้าหมาย
- ความสามารถในการฟังพัฒนาโดยการทำงานในกิจกรรมแบบเน้นความเข้าใจ (Comprehension activities)

2. ทักษะการพูด นักการศึกษาด้านภาษาได้ให้ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสารไว้
ดังนี้

Valette (1997: 120) ให้ความหมาย ของการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ว่า “เป็นการพูด
ตามหน้าที่ของภาษา กล่าวคือ เป็นการทำให้ผู้อื่นเข้าใจเรื่องที่ต้องการสื่อสาร และการที่จะเป็น
ผู้ที่มีความสามารถในการพูดอยู่ในระดับดีมากขึ้น ผู้พูดต้องสามารถเลือกใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้อง
เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษาด้วย”

Searle (1978: 86) กล่าวถึง ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ว่า

“การกล่าวคำพูดที่เกิดจากความตั้งใจของผู้พูดและก่อให้เกิดสัมฤทธิผลอย่างใดอย่างหนึ่งตามสถานการณ์ในการสื่อสาร”

Paulson (1978: 56) ให้ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ว่า “เป็นการปฏิสัมพันธ์ทางภาษาเพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลและสื่อความหมายตามแบบแผนทางสังคม”

Littlewood & Liu(1996: 3) ให้คำจำกัดความของการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ว่า “เป็นกิจกรรมระหว่างบุคคลสองคน คือ ผู้พูดและผู้ฟัง โดยผู้พูดคาดคะเนความรู้และความรู้สึกของผู้ฟัง เพื่อที่จะเลือกใช้คำพูดให้เหมาะสมกับบริบทของการใช้ภาษานั้น”

Canale และ Swain (1980: 17-18) จำแนกความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารได้ 4 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 ความสามารถด้านการใช้ระเบียบวิธีของภาษา (Grammatical competence) เป็นความสามารถเกี่ยวกับรูปภาษาในระดับประโยค ประกอบด้วยเสียง ศัพท์ และโครงสร้างประโยค ผู้พูดที่มีความสามารถด้านนี้จะเข้าใจและใช้โครงสร้างต่างๆ อย่างถูกต้อง สามารถออกเสียงได้ถูกต้อง และสนทนาโต้ตอบด้วยสำเนียงและจังหวะที่เจ้าของภาษาเข้าใจได้

ด้านที่ 2 ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic competence) เป็นความสามารถในการใช้ภาษาได้เหมาะสมตามระเบียบแบบแผนของสังคมที่ใช้ภาษานั้น ผู้พูดจะต้องทำความเข้าใจบริบททางสังคมเพื่อช่วยให้ผู้พูดสามารถเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์การสื่อสาร ผู้พูดจำเป็นต้องรู้กฎเกณฑ์และบรรทัดฐานของสังคมที่เป็นตัวกำหนดความเหมาะสมในเรื่องกาลเทศะ และความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ ในการพูด

ด้านที่ 3 ความสามารถในการใช้ถ้อยความ (Discourse Competence) เป็นความสามารถในการใช้ระเบียบวิธีทางภาษาในการเชื่อมโยงถ้อยคำ ประโยค และข้อความให้สัมพันธ์กันเพื่อสื่อความหมาย ผู้พูดต้องสามารถตีความหมายและสร้างถ้อยความเพื่อสื่อสาร ต้องมีความสามารถในการเริ่มและจบการสนทนา และดำรงการสนทนาให้ดำเนินต่อไปได้ ผู้พูดที่มีประสิทธิภาพจะต้องรู้จักผสมโครงสร้างต่างๆ ต้องรู้จักใช้ถ้อยคำเพื่อความสัมพันธ์ระหว่างประโยค ตลอดจน นำนวนที่ผู้พูดใช้แสดงความคิดเห็น แสดงความสัมพันธ์ของเวลา ระบุสาเหตุ และแสดงความขัดแย้งของข้อความ และการเน้นความสำคัญของข้อความได้ สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้พูดจัดการเรื่องการเปลี่ยนแปลงผลัดการพูดในการสนทนาได้

ด้านที่ 4 ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic competence) เป็นความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อสารทั้งด้านภาษาพูดและภาษาท่าทาง

ทั้งนี้เพื่อมิให้การสื่อสารต้องล้มเหลวเนื่องจากการมี ความสามารถทางภาษาไม่เพียงพอหรือมี ข้อจำกัดในการแสดงออกในการสื่อสาร กลวิธีต่างๆ ที่ใช้ในการสื่อสาร เช่น การใช้พจนานุกรม การใช้ข้อความหรือวลีอธิบายคำ (Paraphrase) ความสามารถด้านนี้ทำให้ผู้พูดขยายขีด ความสามารถในการสื่อสารได้ ถึงแม้ว่าผู้พูดจะยังไม่มีความสามารถด้านไวยากรณ์ที่ดีพอ แต่ผู้พูด ก็สามารถใช้กลวิธีในการจัดการกับความบกพร่องเหล่านั้น เพื่อช่วยให้สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้

องค์ประกอบของความสามารถ ในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยมีนัก การศึกษา ด้านภาษาหลายท่านได้ศึกษาวิจัย และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับองค์ประกอบของ ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

Nunan (1992a: 13) Scacella และ Oxford (1992: 94-155) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของภาษาศาสตร์สังคมที่มีต่อการเรียนรู้ทักษะการพูด สรุปได้ว่าผู้พูดที่มีประสิทธิภาพ จะต้องมีความรู้ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม ซึ่งจะช่วยให้ผู้พูดสามารถเลือกใช้ภาษาได้ ถูกต้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการใช้ภาษา ในการเรียนการสอนภาษา จึงควรสอนเกี่ ยวกับการใช้ภาษาให้เหมาะสมตามแบบแผนของสังคมและวัฒนธรรมด้วย

Dornyei & Thurrell (1992: 112-113) กล่าวไว้สรุปได้ว่า การที่ผู้เรียนไม่มีความรู้ ในเรื่องระเบียบแบบแผนของสังคมและวัฒนธรรมของภาษาที่ใช้สื่อสาร อาจทำให้เกิดปัญหาใน การสื่อสารได้มากกว่าการที่ผู้เรียน ขาดความสามารถในการใช้ระเบียบวิธีของภาษาเสียอีก เพราะ ความล้มเหลวในการสื่อสารส่วนใหญ่เกิดจากความเข้าใจผิดอันเนื่องมาจากความแตกต่างด้าน สังคมและวัฒนธรรมมากกว่าความผิดพลาดในการใช้ระเบียบวิธีของภาษา

Murcia (1998: 16) เสนอแนะเกี่ยวกับความสามารถด้านการสื่อสารไว้ ว่า ใน บรรดาความสามารถด้านการสื่อสารสี่ด้านตามกรอบแนวคิดของ Canale, Swain (1980); Canale (1983) นั้น ความสามารถด้านการใช้ถ้อยความขององค์ประกอบที่สำคัญที่สุด เนื่องจากการที่ ผู้เรียนจะมีความสามารถด้านการใช้ถ้อยความได้นั้น ผู้เรียนต้องใช้ความสามารถด้านอื่นๆ ทุกด้าน กระบวนการในการจัดการถ้อยความทั้งการตีความหมาย ถ้อยความและการสร้างถ้อยความจะ แสดงให้เห็นความสามารถด้านอื่นๆ ที่สามารถสังเกตและประเมินได้เป็นอย่างดี

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังกล่าวข้างต้น จึงได้ข้อสนับสนุนที่ว่า ความสามารถด้านการใช้ถ้อย ความและความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคมเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อความสามารถ ในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนภาษาที่มีความสามารถสองด้านนี้ย่อมมีโอกาสที่จะ

ประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ ดังนั้นในการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาที่ให้ความสำคัญกับผลสำเร็จในการสื่อสารให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร และเหมาะสมกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของผู้ร่วมสื่อสาร จึงควรประเมินความสามารถทั้งสองด้านนี้เป็นหลัก

3. ทักษะการอ่าน ได้มีนักการศึกษาด้านภาษา ให้ความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

กาญจนา ศรีภักทราวิทย์ (2533: 14) ได้สรุปว่า การอ่านเป็นกระบวนการโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านซึ่งผู้อ่านจะต้องอาศัยทักษะหลายประการในการถอดความหมายจากสัญลักษณ์ต้องอาศัยความรู้ความสามารถและประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน เพื่อความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะถ่ายทอดเจตนาารมณ์

Harris and Sipay (1979: 56) ได้กล่าวว่าการอ่านเป็นการสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนเป็นภาษาเขียน ส่วนผู้อ่านจะต้องพยายามหาความหมายที่ผู้เขียน เขียนไว้ โดยใช้ประสบการณ์เดิม ความรู้ทางภาษาของผู้อ่าน ความคิดเห็นดังกล่าวนี้สอดคล้องกับที่ Cooper and others (1988:13) ซึ่งได้อธิบายไว้ว่าการอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับเนื้อหาเพื่อค้นหาความหมายจากเนื้อหานั้น โดยอาศัยพื้นฐานจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่านจากความคิดเห็นดังกล่าวข้างต้น

สรุปได้ว่า การอ่านคือการทำความเข้าใจความหมายหรือตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ของผู้เขียน การอ่านจึงเป็นกระบวนการแห่งความคิดในการรับสาร ซึ่งเกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับเรื่องที่อ่าน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทำ ความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านและถ้าผู้อ่านมีความรู้เดิมด้านภาษาและด้านเนื้อหาอย่างพอเพียงก็จะสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้รวดเร็วขึ้น

Roger (1996: 287A) ได้กล่าวว่าการอ่านหมายถึงความสามารถในการจดจำ มีความเข้าใจและสามารถเก็บรายละเอียดที่สำคัญจากเรื่องที่อ่านๆ ได้นอกจากนี้ Ryder & Graves (1994). ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านไว้ว่าหมายถึงความสามารถในการจับใจความจากข้อความที่อ่านได้สรุปเรื่องราวและเรียบเรียงความคิดจากเรื่องที่อ่านได้ ตลอดจนสามารถทำนายและคาดผลที่จะได้รับ (Anticipate) ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งทักษะนี้แสดงให้เห็นถึงความคิดร่วมกันระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน

William (1985: 3-7) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการอ่านที่มีประสิทธิภาพไว้ ดังนี้

(1) ความรู้ในระบบการเขียนด้านการสะกดคำ และการอ่านออกเสียง ปัญหาหนึ่งของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ คือ ไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์มากพอ

(2) ความรู้เรื่องภาษาผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จในการอ่านจำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องรูปแบบของคำ การเรียบเรียงคำ โครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษา

(3) ความสามารถในการตีความ เนื่องจากการอ่านไม่ใช่การทำความเข้าใจข้อความแต่ละประโยคโดยไม่สัมพันธ์กับประโยคอื่น ผู้อ่านจึงต้องเข้าใจจุดประสงค์ของข้อความ วิธีการเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความที่ต่อเนื่องกัน และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค

(4) ความรู้รอบตัวทั่วไป ยิ่งถ้าผู้อ่านมีความรู้และประสบการณ์มากเท่าใดในเรื่องของลักษณะข้อความ วัฒนธรรม เหตุการณ์ปัจจุบัน หรือความรู้รอบตัวอื่น ๆ ก็จะทำให้ผู้อ่านสามารถเลือกความรู้และประสบการณ์ของตนให้ตรงกับผู้เขียน เพื่อทำความเข้าใจกับเรื่องนั้น ๆ เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน ผู้อ่านแต่ละคนย่อมมีเหตุผลของการอ่านแตกต่างกันออกไป ซึ่งเหตุผลในการอ่านเหล่านี้ก็มีผลต่อการเลือกวิธีการอ่าน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าความสามารถในการอ่านหมายถึง ความสามารถในการจับใจความสำคัญ ลำดับความ ตีความ สรุปเรื่อง และเรียบเรียงความคิดจากเรื่องที่อ่านได้ และองค์ประกอบที่ช่วยในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีใช้การอ่านตามตัวอักษรเท่านั้น แต่เป็นการทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน ดังนั้นจึงต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ

4. ทักษะการเขียน ได้มีนักการศึกษาด้านภาษาให้ความหมาย ของการอ่านไว้ ดังนี้

White, Ron & Arndt (1982) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียนคือ ความสามารถในการเรียงประโยคให้เชื่อมโยงอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และสมเหตุสมผล เขียนได้ตรงกับวัตถุประสงค์ของผู้เขียน และการเขียนต้องชัดเจนเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้ในส่วนของ

Raimes (1983) กล่าวว่าความสามารถทางการเขียนคือความสามารถที่จะใช้ตัวอักษรอย่างมีความหมายและสามารถเรียบเรียงข้อความจากโครงสร้างของการเขียนให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเขียน

นอกจากนี้ Byrne (1988: 1) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียนไม่ใช่เป็นเพียง การเขียนสัญลักษณ์ทางภาษาเท่านั้น แต่หมายถึงกระบวนการในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารและ ความคิดของผู้เขียนออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการเรียบเรียงถ้อยคำและจัดลำดับ ความคิดได้เหมาะสมเพื่อสามารถสื่อสารข้อมูลของผู้เขียนไปยังผู้อ่านได้ถูกต้อง

จากที่กล่าวมาแล้วนั้นสรุปได้ว่า ความสามารถทางการเขียนคือความสามารถในการเรียบ เรียงความคิดที่มีจุดมุ่งหมายเพื่ อสื่อข้อความของผู้เขียนไปยังผู้อ่าน โดยใช้ความรู้ เกี่ยวกับ กฎเกณฑ์ทางภาษา การเลือกใช้ถ้อยคำการจัดลำดับ การเรียบเรียงภาษาออกมาเป็นงานเขียน และสามารถสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้ถูกต้อง

5.4 การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

Swain (1984) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะสมบูรณ์ ได้เมื่อมีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เนื้อหา และกระบวนการเรียนการสอน เมื่อวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนภาษานั้น มุ่งให้ผู้เรียนสามารถสื่อความหมายได้ด้วยการใช้ ภาษาอย่างถูกต้องเหมาะสม การวัดและประเมินผลควรจะให้ผลออกมาได้ว่าผู้เรียนมี ความสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้มากน้อยเพียงใด

Swain (1984) ในการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ คือ

(1) ความสามารถหรือทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งประกอบ ด้วย ความสามารถทางด้านไวยากรณ์ ความสามารถด้านสังคมศาสตร์ ความสามารถในการใช้ ความสัมพันธ์ระหว่างประโยค และความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อสาร

(2) การวัดผลความสามารถทางการสื่อสาร คือ การกระทำทุกอย่างที่จะทำได้ เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษามากที่สุด ผู้สอนมีส่วนช่วย ในการแนะนำ และให้เวลากับ ผู้เรียนอย่างเพียงพอที่จะแสดงออกทางภาษาเพื่อการสื่อสารได้ เป็นต้น ส่วนการตรวจให้คะแนน ควรให้ความสามารถทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ตามที่กล่าวในข้อ 1 สำหรับความสามารถในการใช้ กลวิธีในการสื่อสาร ผู้สอนควรให้คะแนนไปตามความพยายามในการสื่ อสารระหว่างการอภิปราย กลุ่ม โดยสังเกตความพยายามรับสารและความเข้าใจที่ผู้อื่นส่งสารได้ตรงกับวัตถุประสงค์ของผู้พูด

5.4.1 ลักษณะการวัดและประเมินผลทางภาษาเพื่อการสื่อสาร Carroll & Hall (1985) ได้เปรียบเทียบลักษณะการวัดและประเมินผลทางภาษาทั้ง 2 แบบ คือ (1) การวัดการประเมินผลที่เน้นภาษา และ (2) เน้นการสื่อสาร ทั้งนี้สามารถเปรียบเทียบการวัดประเมินทั้ง 2 รูปแบบได้ดังนี้

การเปรียบเทียบลักษณะการวัดผล ที่เน้นภาษา กับ เน้นการสื่อสาร

ที่เน้นภาษา	กับ	เน้นการสื่อสาร
1. กฎเกณฑ์หรือรูปแบบภาษา		1. หน้าที่การสื่อความหมายในภาษา
2. การวัดแบบปรนัย		2. การวัดแบบอัตนัย
3. การเน้นความถูกต้องการ		3. การเน้นความเหมาะสม
4. สถานการณ์ทั่วไป		4. สถานการณ์เฉพาะ
5. การเน้นการวิเคราะห์		5. การเน้นการสังเคราะห์
6. การใช้ความคิด		6. ทักษะการปฏิบัติ
7. การอ้างอิงเกณฑ์ภายใน		7. การอ้างอิงเกณฑ์ภายนอก
8. การวัดแบบแยกทักษะ		8. การวัดแบบทักษะสัมพันธ์

การวัดความสามารถในการสื่อสาร เน้นหน้าที่การสื่อความหมาย ดังนั้นในการวัดความสามารถในการใช้ภาษา ผู้สอนจึงต้องสำรวจว่า ผู้เรียนมีวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้อย่างไร เพื่อสิ่งใด และในหลักสูตรย่อยมีวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมย่อยอะไรบ้าง แล้วจึงนำมาสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรนั้น สำหรับการวัดความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการวัดทุกส่วนของภาษามีใช้การวิเคราะห์แยกแยะภาษาออกมาวัดเป็นส่วนๆ เพราะลักษณะของภาษาและการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเป็นข้อความที่ต่อเนื่องกันทั้ง ฟัง พูด อ่าน และเขียน ดังนั้นการทดสอบการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการวัดความสามารถในการใช้ภาษา ไม่ใช่การวัดความรู้ทางภาษา ซึ่งมักเป็นการประเมินผู้เรียนกับเกณฑ์ที่วางไว้ เช่น ประเมินว่าผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาระดับใด โดยอาจประเมินตั้งแต่ 0 – 5 เป็นต้น

นอกจากนี้แล้ว การวัดผลทางภาษาเพื่อการสื่อสารควรอยู่ในรูปแบบการสื่อสารจริง ซึ่งเป็นการสื่อสารในรูปของทักษะสัมพันธ์ ดังนั้นการวัดผลจึงไม่ควรแยกวัดแต่ละทักษะโดดๆ ด้วยเหตุนี้ ลักษณะของแบบสอบถามจึงควรอยู่ในรูปของการประเมินภาพรวมของภาษา (Global test)

และเป็นแบบทักษะสัมพันธ์ (Integrative test) ซึ่งเป็นการวัดความรู้หลายๆอย่างประกอบกัน และมุ่งวัดการใช้ภาษาในสภาพที่เป็นจริง ซึ่งมีทั้งการส่งสารและการรับสาร เช่นการวัดความเข้าใจในการฟังจากการพูดหรือการเขียน เป็นต้น

5.4.2 การวัดและประเมินผลทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร

Bachman (1991) ได้เสนอแนะว่า ในการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น การวัดความสามารถทางภาษาควรเป็นไปในแนวใดแนวหนึ่งใน 3 แนว ดังนี้ (1) วัดความสามารถทางภาษาโดยตรง เช่น ความรู้ความสามารถในการพูดก็ต้องให้พูดออกมาจริงๆ ไม่ใช่วัดแบบอ้อม (2) ประเมินความสามารถในการใช้ภาษาจากภาษาที่ใช้ในชีวิตจริง (3) แบบทดสอบทางภาษาควรมีลักษณะภาษาแบบที่ใช้จริง

ประภา ลิทธิ์ลภ (2537) ได้เสนอแนวทางในการวัดและประเมินผลทักษะทางภาษาว่า อาจดำเนินการในระหว่างการเรียนการสอน (Formative) เพื่อตรวจสอบความรู้และความสามารถที่จะสื่อสารในเรื่องที่จะเรียนและดำเนินการในตอนปลายภาคเรียน (Summative) ด้วย เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในภาคเรียนต่างๆ

Valette (1977) ได้เสนอแนะวิธีการวัดและประเมินผลทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ดังนี้ คือ

5.4.2.1 การวัดและการประเมินความสามารถในการฟัง

การวัดและประเมินผลทักษะการฟัง

Hughes (1989) ได้เสนอแนวคิดว่าเกี่ยวกับการประเมินผลทักษะการฟังไว้ว่า ตามธรรมชาติการใช้ภาษานั้น ทักษะการฟังและทักษะการพูดเป็นทักษะที่ใช้คู่กัน ฉะนั้น การแยกแบบทดสอบทักษะการฟัง ออกจากทักษะการพูดจึงดูเหมือนเป็นการฝืนธรรมชาติ แต่อย่างไรก็ตามผู้ฟังมีโอกาสที่จะใช้ทักษะการฟังเพียงอย่างเดียว เช่น การฟังวิทยุ การฟังคำบรรยาย การฟังประกาศต่างๆ เป็นต้น และเนื่องจากทักษะการฟังเป็นทักษะการรับสารเช่นเดียวกับทักษะการอ่าน การสร้างแบบทดสอบของสองทักษะจึงมีความคล้ายคลึงกัน การสร้างแบบทดสอบทักษะการฟัง อาจสร้างให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ต่อไปนี้

(1) จุดประสงค์ระดับทักษะหลัก (Macro-skills) เช่น

- การฟังเพื่อจับรายละเอียดที่เป็นข้อมูลเฉพาะ
- การฟังเพื่อจับใจความสำคัญ

- การปฏิบัติตามคำสั่ง
 - การปฏิบัติตามคำแนะนำ
- (2) จุดประสงค์ระดับทักษะย่อย (Micro-skills) เช่น
- การบอกอารมณ์ของผู้พูดจากสำเนียง
 - การฟังแล้วบอกหน้าที่ของภาษา เช่น บอกได้ว่ารูปประโยคคำถาม เช่น

Could you pass the salt? เป็นการขอร้องไม่ใช่คำถาม

(3) ประเภทของแบบทดสอบทักษะฟัง

(3.1) แบบเลือกตอบ (Multiple choice, true / false)

(3.2) การตอบคำถามแบบสั้น (Short answer)

(3.3) การถ่ายโอนข้อมูลที่ได้จากการ ฟัง ในรูปแบบต่างๆ เช่น การเติม ข้อมูลลงในแผนภูมิหรือ รูปภาพ การเติมคำลงในแบบฟอร์ม การลากเส้นแสดงทิศทางที่ได้จากการฟัง เป็นต้น

(3.4) การจดบันทึกข้อความ (Note-taking)

(3.5) การเขียนตามคำบอกเฉพาะบางส่วนหรือเฉพาะคำที่เว้นว่าง (Partial or cloze diction) การประเมินผล การประเมินผลทักษะฟังจะเป็นการประเมินจากคำตอบที่ได้ซึ่งจะมีความเป็นปรนัย(Objective) มากกว่า

Hubbard and Others (1983: 263-265) ได้จำแนกการทดสอบการฟังภาษาอังกฤษออกเป็น 2 ชนิด คือ

(1) ทดสอบการฟังที่แท้จริง (Pure Listening Tests) เป็นการทดสอบการฟังเสียงและการจำแนกของคำที่ได้ยิน เช่น

(1.1) การทดสอบการการจำแนกเสียง โดยใช้คู่เทียบเสียงทั้งที่เป็นคำและประโยค เช่น cat-cut และ They could just see the.....(sheep/ship)

(1.2) การทดสอบการจำแนกเสียง โดยวัดความสามารถในการฟังเสียงเน้นหนักในคำ (Word Stress) และในประโยค (Sentence Stress) เช่น ฟังคำแล้วให้เลือกพยางค์ที่ออกเสียงหนักที่สุด ฟังแล้วให้เลือกคำที่ออกเสียงเน้นหนักที่สุด

(1.3) การทดสอบการฟังระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค เช่น ให้ฟังประโยคแล้วบอกได้ว่าทำยประโยคเสียงสูงขึ้นหรือต่ำลง

(2) การทดสอบความเข้าใจในการฟัง (Listening comprehension test) เป็นการทดสอบความเข้าใจในสิ่งที่ฟัง เช่น ฟังเสียงแล้วตอบคำถามหรือการลากเส้นแสดงทิศทาง

การเดินทางลงในแผนที่ตามข้อความหรือคำสั่งที่ได้ยิน ตัวอย่างการทดสอบความเข้าใจในการฟัง อาจสรุปได้ดังนี้

- (2.1) ฟังข้อความทั้งหมด 1 ครั้งจบแล้ว ให้ฟังประโยคที่อ่านครั้งเดียวแล้วให้ ผู้เรียนบอกว่าถูกหรือผิดจากข้อความที่ฟัง
- (2.2) ฟังข้อความ 1 ครั้งจบแล้วจะมีคำถามพร้อมคำตอบที่เป็นตัวเลือก นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด
- (2.3) ฟังข้อความแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับข้อความนั้นๆ สำหรับผู้เริ่มเรียน อาจถามด้วยภาษาแม่
- (2.4) แจกแผนที่ของสถานที่ เช่น ถนน เมือง หรือรถไฟใต้ดินพร้อมกับ บบออก จุดเริ่มต้นในแผนที่ให้กับผู้เรียน ผู้เรียนฟังการบอกวิธีไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง แล้วให้ผู้เรียนทำ เครื่องหมายว่าจุดหมายปลายทางคือที่ไหนในแผนที่
- (2.5) ฟังข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ เช่น อุณหภูมิของอากาศในแต่ละภาค หรือ หมายเลขของผู้เล่นในทีมเบสบอล หรืออื่นๆ แล้วกรอกข้อมูล หรือทำเครื่องหมายลงในตาราง
- (2.6) สมมติให้ผู้เรียนอยู่ในสถานการณ์แล้วสรุปข้อความจากสิ่งที่ได้ยิน เช่น รถไฟขบวนใดที่จะพาไปสู่จุดหมายปลายทางตรงตามเวลา หรือรถไฟขบวนใดที่ผู้เรียนจะพลาด เป็นต้น
- (2.7) การจดโน้ต สามารถใช้กับผู้เรียนระดับสูงได้
- (2.8) การเขียนตามคำบอก (Dictation) การเขียนตามคำบอกนี้เดิมที ใช้กับ ภาษาแม่เพื่อดูว่าสะกดและใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้องหรือไม่ และการบอกให้เขียนจะพูด ประโยคอย่างซ้ำๆ ไม่เป็นธรรมชาติ แต่การให้เขียนตามคำบอกกับผู้เขียนเป็นแล้วจำนวนคำที่ เขียนจะยาวขึ้นเป็น ประมาณ 7-10 คำ ตรงข้ามกับแบบเดิมซึ่งเป็น 4-5 คำเท่านั้น การอ่านจะทำ ด้วยความเร็วปกติ

5.4.2.2 การวัด และการประเมิน ความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การวัดความสามารถทางการพูดเพื่อการสื่อสาร จุดสำคัญที่ควร วัดคือ การจัดเรียงลำดับข้อความโดยคำนึงถึงว่า ผู้เรียนสามารถพูดให้คนอื่นฯ เข้าใจในสิ่งที่ ต้องการจะพูดได้หรือไม่ โดยเน้นความหมายของข้อความที่พูด ไม่ใช่ไวยากรณ์ นอกนี้แล้วลักษณะ ทำทางประกอบมีความสำคัญเท่ากับความรู้เกี่ยวกับภาษา ในการวัดความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น จำเป็นต้องเลือกใช้ แนวการวัดและวิธีวัดให้เหมาะสมกับสิ่งที่

ต้องการวัดและสอดคล้องกับแนวคิดที่ยึดถือในการเรียนการสอนนั้นๆ ด้วย นักการศึกษาหลายท่านได้นำเสนอแนวทางและวิธีวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไว้ดังนี้

กรองแก้ว กรวรรณสุต (2546 : 174-175, 183-186) สรุปเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากการกำหนดองค์ประกอบของความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อ การสื่อสารที่ต้องการประเมิน และการกำหนดเกณฑ์สำหรับประเมินความสามารถในแต่ละด้าน โดยพิจารณาสิ่งสำคัญ 2 ประการ คือ

(1) สาระสำคัญของทักษะการพูดที่ต้องการประเมิน แบ่งได้เป็น 2 ด้าน ได้แก่

(1.1) ความรู้องค์ประกอบของภาษา เช่น การออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์

(1.2) ความสามารถในการใช้ภาษาพูดเพื่อสื่อสารตามสถานการณ์ เช่น ความสอดคล้องและพอเพียงของเนื้อหา ความเหมาะสมของการใช้ภาษา ความคล่องในการใช้ภาษา

(2) เกณฑ์การให้คะแนน แบ่งได้เป็น 2 แบบ ดังนี้

(2.1) เกณฑ์การให้คะแนนแบบพิจารณาความสามารถโดยรวม (Holistic scoring)

(2.2) เกณฑ์การให้คะแนนแบบวิเคราะห์รายละเอียด (Analytic scoring) เป็นการพิจารณาความสามารถแยกเป็นจุดย่อยๆ

ในการวิจัยครั้งนี้เน้นการเรียนการสอน วิชาสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ที่มุ่งให้เกิดผลสำเร็จในการพัฒนาภาษาการสื่อสารในทักษะการพูด ตามวัตถุประสงค์และการใช้ภาษาได้เหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ ดังนั้น ในการกำหนดเกณฑ์สำหรับประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเกณฑ์สำหรับประเมินความสามารถด้านการใช้ถ้อยความและความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม ในเชิงวิชาการในเนื้อหาวิชาสุขศึกษา ซึ่งนักวิจัยและผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาหลายท่าน ตลอดจนหน่วยงานต่างๆ ได้เสนอเกณฑ์ประเมินความสามารถทั้งสองด้านนี้ไว้ทั้งแบบที่เป็นเกณฑ์การให้คะแนนแบบพิจารณาความสามารถโดยรวม และเกณฑ์การให้คะแนนแบบวิเคราะห์รายละเอียด ดังนี้

University of California (2005) เสนอเกณฑ์ประเมินความสามารถในการใช้ถ้อยความในการพูดและความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม ดังแสดงในตารางที่ 6 และ 7

ตารางที่ 6 เกณฑ์สำหรับประเมินความสามารถด้านการใช้ถ้อยความ

คะแนน	เกณฑ์สำหรับประเมินความสามารถด้านการใช้ถ้อยความ
6	<ul style="list-style-type: none"> - การสนทนาโต้ตอบโดยใช้เนื้อความที่สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการใช้ภาษา - มีการเรียบเรียงเนื้อความได้สมเหตุสมผลและขยายความในเรื่องที่พูดได้ชัดเจน - ใช้คำเชื่อมระหว่างเนื้อความทำให้ความคิดต่างๆ เชื่อมโยงกันอย่างดี - เนื้อความมีรายละเอียดของข้อมูลในเรื่องที่พูดอย่างเพียงพอ
5	<ul style="list-style-type: none"> - การสนทนาโต้ตอบส่วนใหญ่ใช้เนื้อความที่สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการใช้ภาษา - เรียบเรียงเนื้อความได้สมเหตุสมผลและขยายความในเรื่องที่พูดได้ชัดเจน - ใช้คำเชื่อมระหว่างเนื้อความผิดพลาดอยู่บ้าง - เนื้อความส่วนใหญ่มีรายละเอียดของข้อมูลเพียงพอที่จะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพ
4	<ul style="list-style-type: none"> - การสนทนาโต้ตอบในบางครั้งใช้เนื้อความที่ไม่สมเหตุสมผล ไม่ชัดเจน และทำให้ผู้ร่วมสนทนาสับสน - คำเชื่อมระหว่างเนื้อความที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นคำที่ง่าย ๆ - สนทนาโต้ตอบโดยไม่มีการขยายความและการให้รายละเอียดในเรื่องที่พูด
3	<ul style="list-style-type: none"> - การสนทนาโต้ตอบส่วนใหญ่ใช้เนื้อความโดยไม่มีการเรียบเรียงอย่างสมเหตุสมผล - เนื้อความไม่มีความเชื่อมโยงต่อเนื่องกันและไม่มีการขยายความในเรื่องที่พูด ทำให้ผู้ฟังเกิดความสับสน - คำเชื่อมระหว่างเนื้อความที่ใช้ได้เป็นคำที่เรียบง่ายเกินไป หรือไม่ใช้เลย
2	<ul style="list-style-type: none"> - การสนทนาโต้ตอบใช้เนื้อความที่ไม่สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการใช้ภาษา
1	<ul style="list-style-type: none"> - การขาดความสามารถด้านภาษาทำให้ผู้ฟังไม่สามารถประเมินความสามารถด้านการใช้ถ้อยความได้

ตารางที่ 7 เกณฑ์สำหรับประเมินความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม

คะแนน	เกณฑ์สำหรับประเมินความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม
6	- ใช้ภาษาเหมาะสมกับผู้ร่วมสนทนา - ใช้รูปภาพ ระดับความเป็นแบบแผน น้ำเสียงที่แสดงอารมณ์ และความรู้สึก ได้อย่างเหมาะสม - ถ้อยความและภาษาแสดงถึงความรู้ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม
5	- ใช้ภาษาเหมาะสมกับผู้ร่วมสนทนาและสถานการณ์เป็นส่วนใหญ่ - การสนทนาได้ตอบสนองใหญ่เหมาะสม บางครั้งขาดการแก้ไขข้อความและมีภาษาที่ไม่สละสลวย อยู่บ้างเล็กน้อย
4	- ใช้ภาษาเหมาะสมกับผู้ร่วมสนทนาหรือสถานการณ์ที่สื่อสารอยู่เป็นส่วนใหญ่ - ใช้รูปภาพ ระดับความเป็นแบบแผนของภาษา และน้ำเสียงในการแสดงอารมณ์ความรู้สึก ออกมาโดยการพูด ในบางครั้งไม่เหมาะสม - ขาดทักษะทางภาษาที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญ
3	- ใช้รูปภาพ ระดับความเป็นแบบแผนของภาษา และน้ำเสียงในการแสดงอารมณ์ความรู้สึก ออกมาทางการพูดไม่เหมาะสม - ขาดทักษะทางภาษาที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญด้านภาษาศาสตร์สังคม
2	- ไม่มีความรู้เกี่ยวกับผู้ฟังและสถานการณ์ที่สนทนาอยู่
1	- ไม่ปรากฏว่ามีความสามารถในการเลือกใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในสิ่งที่ตั้งใจได้

จากการศึกษาเกี่ยวกับการใช้เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการใช้ถ้อยความและ ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม ในตารางที่ 6 และ 7 พบว่า การประเมินความสามารถทั้งสองด้านนี้มีปัญหาที่สำคัญ 2 ประการ ได้แก่

(1) ความสามารถด้านการใช้ถ้อยความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคมมีส่วนที่ซ้อนกัน อยู่ กล่าวคือ ต่างก็เป็นความสามารถที่เกี่ยวข้องกับการแสดง คำพูด การตีความ และการสื่อความหมายให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมและความคาดหวังของผู้ใช้ภาษา (Canale, 1983) เป็นเหตุให้การประเมินความสามารถสองด้านนี้เกิดความซ้ำซ้อน

(2) การกำหนดเกณฑ์ของความสามารถในแต่ละด้านอาจไม่เหมาะสมกับถ้อยความที่เป็น ภาษาพูด เช่น การใช้เกณฑ์เรื่องความสามารถในการเชื่อมโยงคำและประโยคในถ้อยความพบว่าการเลือกประโยคที่จะแสดงถึงความสามารถในด้านนี้เป็นเรื่องที่ไม่ชัดเจน (Cohen และ Olshstein, 1993)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว Cohen และ Olshstein (1993): 282-284) ได้จำแนก ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคมออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่

(1) ความสามารถด้านสังคมวัฒนธรรม (Sociocultural ability) เน้นเรื่องความเหมาะสมของสิ่งที่พูดในสถานการณ์ที่กำหนดให้ โดยมีเกณฑ์สำหรับพิจารณาความสามารถด้านนี้

3 ประการ คือ

- (1.1) เนื้อความที่พูดเหมาะสมกับบรรทัดฐานของสังคมและวัฒนธรรมภาษานั้น
- (1.2) เนื้อความที่พูดมีความชัดเจนและเกี่ยวข้องกับสถานการณ์การสื่อสาร
- (1.3) เนื้อความที่พูดมีปริมาณข้อมูลเหมาะสมกับสถานการณ์การสื่อสาร

(2) ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic ability) เน้นวิธีที่จะพูดให้เหมาะสมโดยการเลือกใช้รูปภาษา (Linguistic forms) เพื่อสื่อความหมายได้เหมาะสมกับสถานการณ์สื่อสารหรือวัตถุประสงค์ในการพูด เช่น การใช้คำพูดเพื่อแสดงความเสียใจในการขอโทษ การใช้คำพูดในการปฏิเสธการเชิญ รวมถึงความเหมาะสมในการใช้ระดับความเป็นแบบแผนของภาษาด้วย โดยมีเกณฑ์พิจารณาความสามารถด้านนี้ 2 ประการ ได้แก่

- (2.1) การใช้รูปภาษาเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร
- (2.2) การใช้ระดับความเป็นแบบแผนของภาษาเหมาะสมกับผู้ร่วมสนทนาและ

สภาพแวดล้อม

นอกจากนี้ Cohen และ Olshtain (1993: 284-285) เสนอ เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านสังคมวัฒนธรรม และภาษาศาสตร์สังคม ในตารางที่ 8-9 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 8 เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านสังคมวัฒนธรรม (Sociocultural ability scale)

คะแนน	เกณฑ์สำหรับประเมินความสามารถด้านสังคมและวัฒนธรรม
5	เนื้อความที่พูดเหมาะสมกับบรรทัดฐานของสังคมและวัฒนธรรม สะท้อนในสถานการณ์การสื่อสารอย่างชัดเจนและให้ข้อมูลในปริมาณที่เหมาะสม
4	เนื้อความที่พูดส่วนใหญ่เหมาะสมกับบรรทัดฐานของสังคมและวัฒนธรรม สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การสื่อสารได้ค่อนข้างชัดเจน และ / หรือ ให้ข้อมูลในปริมาณที่เหมาะสม
3	เนื้อความที่พูดไม่เหมาะสมกับบรรทัดฐานของสังคมและวัฒนธรรมอยู่บ้าง บางครั้งต้องตีความเพื่อให้เข้าใจ และ / หรือ ให้ข้อมูลมากเกินไปหรือน้อยเกินไปในบางโอกาส
2	เนื้อความที่พูดส่วนใหญ่ไม่มีความเหมาะสมกับบรรทัดฐานของสังคมและวัฒนธรรม ต้องอาศัยการตีความอย่างมากจึงจะเข้าใจสิ่งที่พูดได้ และ / หรือ ให้ข้อมูลมากหรือน้อยเกินไปเป็นส่วนใหญ่
1	เนื้อความที่พูดไม่มีความเหมาะสมกับบรรทัดฐานของสังคมและวัฒนธรรมโดยสิ้นเชิง ไม่มีความชัดเจนหรือเกี่ยวข้องกับสถานการณ์การสื่อสาร และ / หรือ ให้ข้อมูลมากเกินไปหรือน้อยเกินไปเสมอ

ตารางที่ 9 เกณฑ์พิจารณาความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic ability scale)

คะแนน	เกณฑ์สำหรับประเมินความสามารถด้านภาษาสังคม
5	ผู้พูดใช้รูปภาษาที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการพูด
4	ผู้พูดใช้รูปภาษาส่วนใหญ่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการพูด
3	ผู้พูดใช้รูปภาษาเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการพูดอยู่บ้าง
2	ผู้พูดใช้รูปภาษาส่วนใหญ่ไม่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการพูด
1	ผู้พูดใช้รูปภาษาที่ไม่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการพูด

ผลการวิจัยของ Cohen และ Olshtain (1993: 282) พบว่า เครื่องมือวัดความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับประเมินผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาในระดับกลางหรือระดับสูง ที่ใช้แนวคิดการจำแนกความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคมแบบนี้ ทำให้การประเมินมีความคงเส้นคงวา แม้ว่าจะเป็นการประเมินของผู้ประเมินที่ต่างกลุ่มกัน

จากการศึกษาเกณฑ์ประเมินดังกล่าวข้างต้น จึงนำเกณฑ์ที่นักการศึกษาเสนอไว้ มาเป็นแนวทางในการกำหนดเกณฑ์ประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วยเกณฑ์ประเมินความสามารถในการใช้ถ้อยคำและเกณฑ์ประเมินความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม ดังนี้

เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการใช้ถ้อยคำประกอบด้วย

1. ความสอดคล้องของเนื้อความที่พูดกับเรื่องที่พูดและวัตถุประสงค์ของการพูด
2. ความเหมาะสมของเนื้อความที่พูดกับแบบแผนทางสังคมและวัฒนธรรม
3. ปริมาณข้อมูลและรายละเอียดในเรื่องที่พูด
4. ความเหมาะสมในการเปลี่ยนผลัดการพูด

เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม ประกอบด้วย

1. ความเหมาะสมในการใช้รูปภาษา
2. ความเหมาะสมในการใช้ทำเนียบภาษา

กิจกรรมสำหรับการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะของกิจกรรมและกิจกรรมสำหรับใช้ในการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไว้ดังนี้

Heaton (1988: 59) ได้เสนอกิจกรรมสำหรับทดสอบความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร ไว้ดังนี้

1. การออกเสียง วิธีการทดสอบความสามารถในการพูดโดยใช้การออกเสียง มีดังนี้

1.1 การอ่านออกเสียง เป็นการทดสอบโดยผู้สอนให้เวลาผู้เรียนดูเนื้อหาที่ต้องอ่าน 2-3 นาทีก่อน แล้วจึงอ่านออกเสียง

1.2 การเล่าเรื่องซ้ำ เป็นวิธีการทดสอบที่ให้ผู้เรียนได้อ่านเรื่องที่คุณสอนเตรียมประมาณ 2-3 นาที โดยเป็นการอ่านในใจ แล้วเล่าเรื่องที่อ่านให้ผู้อื่นฟัง การทดสอบวิธีนี้จะให้คะแนนผู้ทดสอบในส่วนที่เป็นการออกเสียง โดยไม่คำนึงว่าผู้รับการทดสอบจะเล่าเรื่องถูกหรือไม่

2. การใช้ภาพ เป็นวิธีทดสอบที่ให้ผู้รับการทดสอบดูภาพประมาณ 2-3 นาที ก่อนพูดบรรยายเหตุการณ์จากภาพ วิธีทดสอบแบบนี้มีหลายลักษณะ ดังนี้

2.1 การใช้ภาพเพื่อบรรยาย โดยให้ผู้เข้ารับการทดสอบบรรยายรูปภาพ เช่น รูปถ่าย โปสเตอร์ โดยบรรยายว่าคนในภาพกำลังทำอะไร สิ่งของในภาพอยู่ที่ไหน เกิดอะไรขึ้นในภาพ ผู้เข้ารับการทดสอบอาจพูดจากการใช้จินตนาการจากภาพด้วย

2.2 การใช้ภาพเพื่อการเปรียบเทียบ เป็นการทดสอบโดยให้รูปภาพที่คล้ายกันกับผู้เข้ารับการทดสอบ 2 คนๆ ละหนึ่งใบ แล้วให้ผู้เข้ารับการทดสอบพูดเพื่อหาสิ่งที่แตกต่างจากภาพที่ตนเองถืออยู่

2.3 การใช้ลำดับเหตุการณ์ของภาพ เป็นวิธีการทดสอบโดยให้ผู้รับการทดสอบเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ของภาพ

2.4 การใช้ภาพและรูปวงกลมที่ล้อมรอบคำพูด เป็นวิธีการทดสอบที่ให้ผู้รับการทดสอบเดาคำพูดส่วนที่อยู่ในรูปวงกลมที่ล้อมรอบคำพูดของคนที่สนทนากันในภาพซึ่งผู้ทดสอบตัดส่วนนั้นทิ้งไป ภาพที่นำมาใช้ในการทดสอบแบบนี้อาจเป็นภาพการ์ตูน การ์ตูนขำขัน หรือภาพที่เป็นเรื่องราวต่างๆ ผู้ทดสอบจะให้คะแนนคำพูดที่ผู้เข้ารับการทดสอบพูด และไม่หักคะแนนถ้าผู้ทดสอบเดาคำพูดของคนในภาพไม่ถูกต้อง

2.5 การใช้แผน ที่เป็นการทดสอบโดยให้ผู้เข้ารับการทดสอบบอกทิศทางโดยชี้แผนที่และคำสั่งที่ผู้ทดสอบเตรียมไว้ให้

3. การสัมภาษณ์ปากเปล่า เป็นการทดสอบที่ผู้ทดสอบจะถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้เข้ารับการทดสอบ เช่น งานอดิเรก สิ่งที่ชอบทำ สิ่งที่ไม่ชอบทำ ในการทดสอบด้วยวิธีนี้ผู้ทดสอบควรพิจารณาในเรื่องต่อไปนี้

3.1 การถามคำถาม ผู้ทดสอบควรเลือกคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ที่จะนำไปสู่คำถามที่น่าสนใจ เปิดโอกาสให้ผู้เข้ารับการทดสอบพูดให้มากๆ และเตรียมพร้อมที่จะได้ตอบสนองในสิ่งที่ผู้เข้ารับการทดสอบตอบกลับมา เพื่อให้ผู้เข้ารับการทดสอบได้รับบรรยากาศของการสนทนาพูดคุย

3.2 การให้คะแนน ผู้ทดสอบไม่ควรให้คะแนนต่อหน้าผู้เข้ารับการทดสอบเพื่อลดความตื่นเต้นและความเครียดของผู้เข้ารับการทดสอบซึ่งมีผลต่อความสามารถในการพูด

3.3 การทดสอบผู้เรียนเป็นคู่ เป็นการทดสอบที่จะช่วยลดความเครียดให้กับผู้เข้ารับการทดสอบและผู้ทดสอบจะได้ทดสอบความสามารถระหว่างผู้เข้ารับการทดสอบในระดับเดียวกัน โดยผู้ทดสอบอาจให้ผู้เข้ารับการทดสอบเตรียมคำถามของตนเอง แล้วนำมาสัมภาษณ์คู่สนทนาของตนเอง

Weir (1990:74-80) ได้เสนอแนะวิธีการทดสอบความสามารถในการพูดสื่อสารไว้ดังนี้

1. การพูดแบบความเรียง ผู้เข้ารับการทดสอบจะต้องพูดลงในแถบบันทึกเสียงในหัวข้อที่กำหนดไว้กว้างๆ 1 หัวข้อ หรือมากกว่านั้น ใช้เวลาหัวข้อละ 3 นาที

2. การสอบแบบปากเปล่า ผู้เข้ารับการทดสอบจะต้องพูดสั้นๆ ในหัวข้อที่ได้เตรียมมาล่วงหน้าก่อนการทดสอบ หรือเตรียมในช่วงสั้นๆ ก่อนการทดสอบ การพูดแบบนี้แตกต่างจากการพูดแบบความเรียง เพราะเป็นการพูดที่มีการเตรียมมาล่วงหน้า

3. การสัมภาษณ์แบบอิสระ การสัมภาษณ์แบบนี้ รูปแบบของบทสนทนาที่นำมาพูดจะไม่นำถึงโครงสร้างประโยคมากนัก

4. การสัมภาษณ์แบบควบคุม การพูดแบบนี้จะถูกควบคุมให้เป็นไปตามรูปแบบที่กำหนด

5. การถ่ายโอนข้อมูลและการบรรยายลำดับ เหตุการณ์จากภาพชุด ผู้เข้ารับการทดสอบจะต้องเล่าเหตุการณ์โดยใช้ประโยคในรูปอดีตหลังจากที่ดูภาพชุด การจับเวลาจะเริ่มเมื่อผู้เรียนเริ่มดูภาพเหล่านั้น

6. การถ่ายโอนข้อมูล โดยการตอบคำถามจากภาพเดี่ยว ในการทดสอบแบบนี้ให้ผู้เข้ารับการทดสอบศึกษาภาพระยะหนึ่ง ภาพที่นำมาใช้อาจเป็นภาพแสดงถึงความคิดและทัศนคติของบุคคลในภาพ ผู้ทดสอบจะถามคำถามเกี่ยวกับภาพนั้น

7. กิจกรรมปฏิสัมพันธ์ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทย่อย คือ

7.1 การแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน เป็นงานที่ให้ผู้เข้ารับการทดสอบจับคู่สนทนาโดยแต่ละ คนจะได้รับข้อมูลเพียงบางส่วน และทั้งสองคนจะต้องสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน จึงจะทำให้งานสมบูรณ์ได้

7.2 การแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ระหว่างผู้เรียนและผู้ทดสอบ ในการทดสอบแบบนี้ ผู้เข้ารับการทดสอบต้องสร้างปฏิสัมพันธ์ทางการพูดกับผู้ทดสอบโดยตรง เพื่อหลีกเลี่ยงความไม่เท่าเทียมกัน ในด้านปริมาณการพูดของผู้เข้ารับการทดสอบแต่ละคน ในการปฏิสัมพันธ์กัน

8. บทบาทสมมติ ผู้เข้ารับการทดสอบจะต้องแสดงบทบาทสมมติ 1 บทบาท ในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง การปฏิสัมพันธ์นั้นจะเกิดขึ้นระหว่างผู้เข้ารับการทดสอบ 2 คน หรือผู้ทดสอบเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งในบทบาทที่สมมติด้วย

5.4.2.3 การวัดและการประเมินความสามารถในทักษะการอ่าน ผู้สอนควรคำนึงถึงหลักความจริงที่ว่า เมื่อคนเราอ่านข้อความใดๆ จะอ่านเพื่อการสื่อสาร คือ ต้องการเข้าใจข้อความที่ผู้เขียนต้องการจะบอก การวัดและการประเมินผลเป็นสิ่งสำคัญและเป็นองค์ประกอบของการเรียนการสอน ผู้สอนต้องหาแนวทางให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุจุดประสงค์ตามที่กำหนด แบบการประเมินเป็นรูปแบบอย่างหนึ่งของการประเมินผล แบบประเมินที่นิยมใช้กันทั่วไปโดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกา ตามที่ วิสาข์ จัติวัตร (2541: 357) กล่าวไว้ดังนี้

(1) การประเมินตามสภาพความเป็นจริง (Authentic assessment) ผู้สอนสังเกตการทำงานของผู้เรียนแต่ละงาน แต่ละโครงการ ตั้งแต่ต้นจนเสร็จสิ้น และให้คะแนนการทำงานแต่ละขั้นตอนในขณะที่ปฏิบัติจริง

(2) การประเมินจากแฟ้มสะสมงาน (Portfolio assessment) คือการให้คะแนนจากผลงานในแฟ้มและยังอาจให้คะแนนการสังเกต พิจารณาการทำงาน เช่นเดียวกับการประเมินตามสภาพจริงได้

(3) การประเมินจากนิทรรศการ (Exhibition assessment) คือการที่นักเรียนรวบรวมผลงานจากการทำงานทั้งหมดมาจัดแสดงให้ปรากฏร่วมกัน โดยเติมเสริมแต่งและจัดทำป้ายนิเทศบรรยายผู้สอนกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามที่เหมาะสมสมควร

(4) การประเมินจากการสังเกตพิจารณาของผู้สอน (Observation assessment) คือ การสังเกตและจดบันทึกพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม พัฒนาการและความประพฤติของผู้เรียนตลอดเวลาเรียนผู้สอนกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามที่เห็นสมควร

(5) การประเมินตนเอง (Self assessment)

(6) การประเมินจากกลุ่มเพื่อน (Peer assessment)

(7) แบบทดสอบ (Test) ใช้วัดผลการเรียนรู้ควบคู่ไปกับการประเมินแบบทดสอบแยกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 2 ประเภท

(7.1) ประเภทบังคับตอบ (Forced-choice items) เป็นคำถามที่มีคำตอบให้เลือก ซึ่งแยกย่อยเป็น 4 แบบ คือ

(7.1.1) แบบเลือกตอบ (Multiple choice) ประกอบด้วยคำถามกับตัวเลือก (3 4 5 หรือมากกว่า)

(7.1.2) แบบถูกผิด (True- false) มีข้อความให้เลือกตอบว่าถูกหรือผิด

(7.1.3) แบบเติมช่องว่าง (Fill-in-the-blank) ให้เติมคำหรือข้อความสั้น ๆ

(7.1.4) แบบจับคู่ (Matching) ประกอบด้วยข้อความ 2 คอลัมน์ ให้เลือกข้อความทางขวาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับข้อความทางซ้าย โดยให้ข้อความทางขวาที่ จำนวนข้อมากกว่าข้อความทางซ้าย

(7.2) ประเภทตอบเสรี (Free-response) เป็นคำถามให้คำตอบด้วยตนเอง บางครั้งเรียกว่าแบบเรียงความ (Essay type) ในการประเมินผลการเรียนนั้นต้องประเมินด้วยการประเมิน (Assessment) และการทดสอบ (Testing) ผู้ประเมินต้องประเมินบ่อยๆ พยายามใช้แบบการประเมินหลายแบบประกอบกันโดยกำหนดน้ำหนักคะแนนของแต่ละแบบมากขึ้นตามที่คุณประเมินเห็นสมควร

วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2541: 295) การประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษในโรงเรียนไทย ส่วนใหญ่มักใช้ข้อทดสอบที่ ผู้สอนสร้างขึ้นเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement) ในการเรียนในรายวิชาต่างๆ ระหว่างการสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน ข้อสอบที่นิยมใช้ในวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จะประกอบด้วยข้อสอบที่วัดความรู้ด้านศัพท์ ไวยากรณ์ ทักษะการพูด ทักษะการเขียน และทักษะการอ่านจะเห็นได้ว่าข้อสอบวัดความสามารถในการอ่านจะเป็นเพียงส่วนประกอบส่วนหนึ่งเท่านั้นของข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ การใช้แบบทดสอบอย่างเป็นทางการ (Formal assessment) นี้มีข้อจำกัดหลายประการเช่น ข้อสอบที่สร้างขึ้นไม่ได้มาตรฐาน ผู้สอน

ส่วนใหญ่มักจะสร้างข้อสอบขึ้นใหม่ทุกครั้งที่สอบและยังไม่มีการสร้างข้อสอบมาตรฐานขึ้น
 จำหน่ายเหมือนในต่างประเทศ ในบางครั้งบทอ่านที่คัดเลือกมาทดสอบนั้นสั้นเกินไปทำให้นักเรียน
 ไม่สามารถใช้กระบวนการอ่าน เช่น การเดาศัพท์จากบริบทได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ผู้อ่านยังม
 ความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องี่อ่านแตกต่างกันย่อมมีผลทำให้อ่านได้เข้าใจมากน้อย
 แตกต่างกันและสิ่งที่สำคัญคือ การประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบอย่างเป็ นทางกานั้น เป็น
 การประเมินจากผลของการอ่าน (Product) มากกว่าเป็นการตรวจสอบกระบวนการในการอ่าน
 (Process)

วิสาข์ จิตวัตร (2541: 302-304) ได้กล่าวถึงรูปแบบของข้อสอบอ่าน Cloze ไว้ว่า ข้อสอบ
 cloze คือ ข้อสอบที่ผู้สอบต้องหาคำมาเติมช่องว่างให้เหมาะสมกับเนื อเรื่องทั้งหมดข้อสอบ cloze
 ต่างจากการเติมคำในช่องว่าง (blank-filling test) ตรงที่การเว้นคำ จะมีระบบมากกว่าผู้สร้าง
 ข้อสอบไม่สามารถจะเว้นคำ ได้ตามใจชอบ แต่จะเว้นคำทุกๆ คำ ที่ ห้า หก เจ็ด หรือสิบอย่างมี
 ระบบส่วนใหญ่มักนิยมเว้นคำ ทุกๆ คำ ที่ห้า หก หรือเจ็ด ข้อสอบชนิดนี้วัดความสามารถของ
 นักเรียนในการอ่านข้อความและสามารถหาคำมาเติมให้เหมาะสมโดยเดาจากคำ และข้อความที่
 ให้อ่าน

5.4.2.4 การวัดและประเมินความสามารถในด้านการเขียน

การประเมินงานเขียนเป็นสิ่งสำคัญสำหรับ ผู้สอน เพราะนักเรียนแต่ละคนต่างก็มีความคิดที่ไม่
 เหมือนกัน นอกจากนี้ความสามารถในการใช้ภาษาก็ต่างกันด้วย ในทำนองเดียวกันผู้สอนแต่ละคน
 ก็จะมีการตรวจและการให้คำแนะนำที่ต่างกัน ทั้งนี้ Brown (2000: 356-358) ได้เสนอ แนว
 ททางการวัดการประเมินทักษะการเขียน ดังต่อไปนี้

(1) การประเมินโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการเขียน

(2) ประเมินโดยการ ตรวจผลงานเขียนของผู้เรียน แบ่งตามประเภทการประเมินงานเขียน
 ของผู้เรียนที่เป็นพื้นฐานไว้ 6 ประเภท ดังนี้

(2.1) เนื้อหา (Content) พิจารณาว่าเนื้อหาสัมพันธ์กับจุดประสงค์ การเชื่อมโยง
 ความคิดสอดคล้องกัน การอธิบายที่สามารถใช้ประสบการณ์ขอ งตนเองและการแสดง ความ
 คิดเห็น

(2.2) การเรียบเรียงเนื้อหา (Organization) พิจารณาจาก คำนำ การเรียงลำดับ
 ความคิด การสรุป และความยาวของงานเขียนว่าเหมาะสมหรือไม่

(2.3) การใช้ภาษาในการสื่อความของงานเขียน (Discourse) พิจารณาว่า ในแต่ละย่อหน้าเนื้อหาที่เขียนมีความสัมพันธ์กับประโยคที่เป็นใจความหลักของเรื่องหรือไม่ การใช้ภาษาได้หลากหลาย และสละสลวย รวมไปถึงความสอดคล้องของความคิดในแต่ละย่อหน้า

(2.4) การเรียงลำดับคำในประโยคและความถูกต้องด้านกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ (Syntax)

(2.5) การเลือกใช้คำศัพท์ (Vocabulary) ที่สื่อความหมายได้ชัดเจน เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียนและถูกต้องตามหลักการใช้ภาษา

(2.6) กลไกทางภาษา (Mechanics) ได้แก่ การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน และการเขียนอักษรตัวใหญ่

(3) ประเมินโดยการกำหนดเกณฑ์การวัดการประเมินงานเขียน และ Jacobs et al (1981: 69-105) ได้เสนอเกณฑ์การประเมินงานเขียน ชื่อ ESL Composition Profile ซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้ 5 ด้าน ดังนี้

(3.1) เนื้อหา (Content) 30 คะแนน

(3.2) การเรียบเรียง (Organization) 20 คะแนน

(3.3) คำศัพท์ (Vocabulary) 20 คะแนน

(3.4) การใช้ภาษา (Language Use) 25 คะแนน

(3.5) กลไกทางภาษา (Mechanics) 5 คะแนน

ทั้งนี้ระดับความสามารถในการเขียนในแต่ละด้าน แบ่งเป็น 4 ระดับ ได้แก่

ระดับที่ 1 ดีมากถึงดีเยี่ยม (Very good to excellent)

ระดับที่ 2 ปานกลางถึงพอใช้ (Average to good)

ระดับที่ 3 อ่อนถึงพอใช้ (Poor to fair)

ระดับที่ 4 อ่อนมาก (Very poor)

นอกจากนี้ Jacobs et al (1981) ได้เสนอขั้นตอนการตรวจงานเขียนดังนี้

อ่านครั้งที่ 1 ตรวจเฉพาะเนื้อหาที่นำเสนอและการเรียบเรียงใจความ

อ่านครั้งที่ 2 ตรวจคำศัพท์ การใช้ภาษา และกลไกทางภาษารายละเอียด

เกณฑ์การประเมินงานเขียนโดยวิธีวิเคราะห์ (Analytical Method) ของ Jacobs et al (1981: 30)

(1981) แสดงดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 เกณฑ์การให้คะแนนงานเขียนแบบ ESL Composition Profile Jacobs et al (1981: 30)

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
1. เนื้อหา	30 – 27	ดีเยี่ยม – ดีมาก	แสดงความรู้ในเรื่องที่เขียนเป็นอย่างดีสัมพันธ์กับหัวข้อเรื่องที่กำหนด และขยายความได้อย่างต่อเนื่องและเหมาะสม
	26 – 22	ดี – ปานกลาง	แสดงความรู้ในเรื่องที่เขียนพอประมาณ การดำเนินเรื่องอยู่ในวงจำกัดข้อมูลแต่ขาดรายละเอียด
	21 – 17	พอใช้ – อ่อน	แสดงความรู้ในเรื่องที่เขียนในวงจำกัดเนื้อหาสั้น
	16 – 13	อ่อนมาก	ไม่แสดงความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เขียนเลย
2. การเรียบเรียง	20 – 18	ดีเยี่ยม – ดีมาก	แสดงความคิดเห็นได้อย่างชัดเจน มีข้อความสนับสนุน ใช้ภาษาได้กระชับ เรียบเรียงเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกันอย่างสมเหตุสมผล
	17 – 14	ดี – ปานกลาง	มีประเด็นสำคัญ แต่ข้อความสนับสนุนใจความน้อย แสดงความคิดเห็นไม่ค่อยชัดเจน มีข้อบกพร่องในการใช้ภาษา
	13 – 10	พอใช้ – อ่อน	แสดงความคิดเห็นไม่ค่อยชัดเจนใจความไม่ต่อเนื่อง และไม่สอดคล้องกัน
	9 – 7	อ่อนมาก	ไม่มีการเรียบเรียงเนื้อหา ข้อความสับสน
3. คำศัพท์	20 – 18	ดีเยี่ยม – ดีมาก	การเลือกใช้ถ้อยคำสำนวนอย่างมีประสิทธิภาพ รอบรู้รูปแบบของคำ ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม
	17 – 14	ดี – ปานกลาง	การเลือกใช้ถ้อยคำสำนวนผิดบ้างเป็นบางครั้งคราว แต่ไม่ถึงกับทำให้ไม่เข้าใจความหมาย
	13 – 10	พอใช้ – อ่อน	การเลือกใช้ถ้อยคำสำนวนผิดบ่อย ความหมายสับสนและคลุมเครือ ใช้คำศัพท์ในวงจำกัด
	9 – 7	อ่อนมาก	มีความรู้ในเรื่องศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษน้อย หรือเขียนข้อความได้ไม่เพียงพอแก่การประเมิน

ตารางที่ 10 (ต่อ) เกณฑ์การให้คะแนนงานเขียนแบบ ESL Composition Profile

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
4. การใช้ ภาษา	25 – 22	ดีเยี่ยม – ดีมาก	ใช้โครงสร้างซับซ้อนอย่างมีประสิทธิภาพ ผิดเล็กน้อยในเรื่องสอดคล้องระหว่างประธานและกริยา การใช้คำ และการเรียงลำดับคำ
	21 – 28	ดี – ปานกลาง	ใช้โครงสร้างง่าย ๆ แต่มีประสิทธิภาพ มีข้อผิดพลาดหลายแห่งในเรื่อง
	17 – 11	พอใช้ – อ่อน	มีปัญหาในเรื่องโครงสร้างที่ซับซ้อนมีข้อผิดพลาดบ่อย ประโยคไม่สมบูรณ์ ประโยคต่อกันโดยไม่มีคำเชื่อมความหมายสับสนและคลุมเครือ
	10 – 5	อ่อนมาก	ไม่รู้กฎการสร้างประโยค มีที่ผิดมากมาย สื่อสารไม่ได้ หรือเขียนข้อความได้ไม่เพียงพอแก่การประเมิน
5. กลไกทาง ภาษา	5	ดีเยี่ยม – ดีมาก	แสดงให้เห็นว่ารู้กฎเกณฑ์ดี มีที่ผิดเล็กน้อยในเรื่องการสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอนการใช้อักษรตัวใหญ่และการย่อหน้า
	4	ดี – ปานกลาง	ผิดเป็นบางครั้งบางคราวในเรื่อง การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน การใช้อักษรตัวใหญ่ และย่อหน้า แต่ไม่ทำให้ความหมายคลุมเครือ
	3	พอใช้ – อ่อน	ผิดบ่อยในเรื่องการสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน การใช้อักษรตัวใหญ่ และย่อหน้า ลายมืออ่านยากความหมายสับสนหรือคลุมเครือ
	2	อ่อนมาก	ไม่รู้กฎเกณฑ์กลไกทางภาษา ผิดมากในเรื่องการสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน การใช้อักษรตัวใหญ่และย่อหน้า ลายมืออ่านไม่ออก หรือเขียนข้อความได้ไม่เพียงพอแก่การประเมิน

จากแนวคิดการประเมินงานเขียนงานเขียนดังกล่าว พบว่าแบบประเมินงานเขียนของจาโคบส์และคณะเหมาะสมที่จะนำมาใช้งานในการประเมินงานเขียนแบบเน้นกระบวนการที่สุด เพราะครอบคลุมองค์ประกอบของงานเขียนทั้งหมด นักเรียนมองเห็นข้อบกพร่องของตน สามารถนำมาพัฒนางานเขียนของตนเองได้

ดังนั้นการประเมินงานเขียนควรที่จะมีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนเพื่อช่วยให้การประเมินมีมาตรฐานที่ใกล้เคียงกันโดยเฉพาะกรณีที่มี ผู้สอนหลายคนในเรื่องเดียวกัน จะช่วยไม่ให้เกิดความลำเอียงหรือมีความแตกต่างกันของคะแนนมากจนเกินไปหรืออาจจะให้ ผู้สอนทุกคนตรวจงานเขียนทุกชิ้นเพื่อความยุติธรรมในการให้คะแนน

สำหรับผู้เรียนนั้น บางส่วนก็จะสนใจในสิ่งที่ ผู้สอนได้ตรวจแก้ไขให้พร้อมกับทำการศึกษา และปรับปรุงแก้ไขงาน พัฒนางานเขียนของตนเองให้ดีขึ้นจากสิ่งที่ผิดพลาดทุกครั้งทำให้เกิดความชำนาญ และมีทักษะในการเขียนดีขึ้น ท้ายที่สุดก็จะเกิดความมั่นใจและทัศนคติที่ดีต่อการเขียน ซึ่งต่างกับผู้เรียนบางคนที่จะไม่ได้สนใจงานเขียนที่ ผู้สอนแก้ไข บางครั้งไม่ได้ตรวจสอบดูเลยว่า ผู้สอนได้แก้ไขส่วนใดบ้าง ซึ่งทำให้ผู้เรียนไม่ทราบว่าคุณครูเองบกพร่องในเรื่องใด และเป็นสาเหตุให้ งานเขียนในครั้งต่อไปเกิดการผิดพลาดอีก จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความท้อแท้เบื่อหน่าย และไม่อยากที่จะเขียนอีกต่อไป

อย่างไรก็ตามการสร้างแบบทดสอบภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นควรเน้นการใ้ ้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Use) มากกว่าการวัดการใช้โครงสร้างภาษาศาสตร์ (Caroll and Standley, 2002) การสร้างแบบทดสอบจึงเป็นการสร้างแบบบูรณาการ (Integrative Tests) มากกว่าแบบจุดทักษะ ซึ่งเน้นการวัดหน่วยย่อยๆ ของภาษาหรือโครงสร้าง แต่ละข้อจะวัดเพียงหน่วยเดียวหรือหนึ่งทักษะเท่านั้น แบบทดสอบแบบบูรณาการไม่วัดเพียงทักษะใดทักษะหนึ่งหรือหน่วยย่อยของโครงสร้างภาษา แต่จะวัดว่าผู้เรียนเข้าใจหรือสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ หรือไม่ โดยไม่เน้นเพียงทักษะใดทักษะหนึ่งสำหรับ Communicative test หรือการทดสอบเพื่อการสื่อสารนั้นใช้วัดความสามารถของผู้เรียนในการใช้ความรู้ด้านโครงสร้างภาษาเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการสื่อสารของตน ดังนั้นข้อสอบวัดความสามารถเพื่อการสื่อสาร จึงแตกต่างกันออกไปตามความต้องการของผู้เรียนและตามแขนงวิชาที่เรียนข้อสอบแบบนี้จึงมักเป็นข้อสอบแบบบูรณาการ

5.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีผู้ทำการวิจัย ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับวิธีการสอนที่เน้นกระบวนการ ที่ผู้วิจัยขอเสนอผลงานการวิจัยดังกล่าวดังนี้

สมลักษณ์ เลี้ยงประยูร (2543) ได้ศึกษากิจกรรมการตอบสนทนงต่องานเพื่อนในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งพบว่านักเรียนสามารถให้การตอบสนทนงต่องานเขียนของเพื่อนได้ดีในระดับหนึ่งและหลังจากที่นักเรียนได้ฝึกการใช้คำถามในแบบการสอนที่เน้นกระบวนการ

เสาวนีย์ เตโชแจ่ม (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่เน้นกระบวนการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการ ซึ่งพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบเน้นกระบวนการการมีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนสูงกว่าจากงานวิจัยดังกล่าว จะเห็นได้ว่าเป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียน ซึ่งผู้ศึกษาแต่ละคนได้นำไปทดลอง และผลปรากฏว่า สามารถช่วยให้ทักษะการเขียนของนักเรียนดีขึ้น

Dippong, J. (1992). ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ที่มีผลต่อการพัฒนาการด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้แบบทดสอบ Modern Language Association – Cooperative Language Test โดยเปรียบเทียบผลการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชาวเยอรมัน ระดับ 2 และระดับ 4 ที่กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษาใน มลรัฐแมริแลนด์ จำนวน 61 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 31 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการฝึกทักษะการฟัง – พูด โดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ส่วนกลุ่ม ควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ ผลการศึกษาพบว่าความสามารถของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม พัฒนาการด้านทักษะการฟัง – พูด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าการใช้กิจกรรม ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการฟังและการพูดมากขึ้น

จากการศึกษาค้นคว้าในด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ อาจสรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สามารถนำไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนั้น เนื่องจากรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น นี้มีการเน้นให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาในด้านเนื้อหาและความสามารถในการเสริมสร้างการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ โดยในรูปแบบการสอนนี้จำเป็นต้องมุ่งเน้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาเฉพาะสุขศึกษา ซึ่งมีลักษณะที่การพัฒนาในทักษะการฟังพูด โดยการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน นี้มีการอภิปรายร่วมกันเป็นกลุ่ม มีการนำเสนองาน และการอ่านเขียนมีลักษณะของการจัดกิจกรรมที่มีการอ่านและเขียนใบงาน การเตรียมเนื้อหาเพื่อการนำเสนองาน เป็นต้น ในส่วนของการวัดการประเมินจำเป็นต้องมีการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลจากการนำเสนองาน การอภิปราย การเขียนใบงานต่างๆ ที่เป็นเกณฑ์ที่ชัดเจนและเป็นมาตรฐานที่มีความยุติธรรมต่อไป

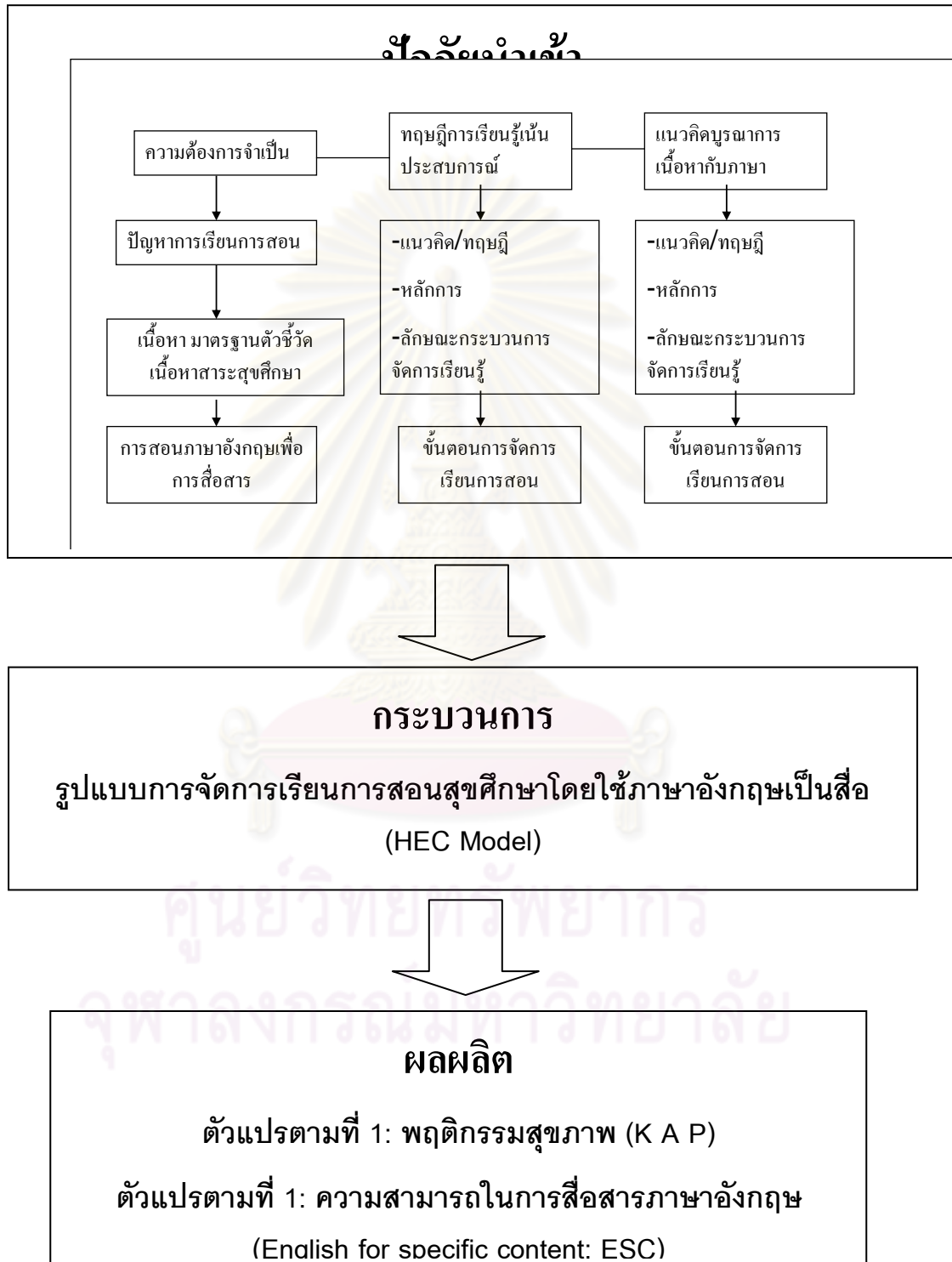
6. กรอบแนวคิดการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

กรอบแนวคิดในการ ออกแบบเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน สุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน ตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ ณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ และความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โดยนำเสนอเพื่อการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนการสอนต่อไป ดังแสดงใน แผนภาพที่ 10

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 10 กรอบแนวคิดการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีเน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา

แผนภาพที่ 10 กรอบแนวคิดในการออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา

จากแผนภาพที่ 10 ในการออกแบบเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนผิวิชัยได้ศึกษาจาก องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีปัจจัยและองค์ประกอบดังนี้

1) ปัจจัยนำเข้า (Input) ได้แก่ ความต้องการจำเป็นของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโครงการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการจัดการเรียนการสอน หลักการแนวคิด ทฤษฎี ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน ตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL)

2) กระบวนการ (Process) ซึ่งเป็นการนำใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตาม รูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL)

3) ผลผลิต (Output) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เรียน ประกอบไปด้วย ความรู้ เจตคติ ทักษะและการปฏิบัติ ที่สำคัญผลผลิตต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ และเป้าหมายของผู้เรียน ซึ่งได้แก่ การเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพที่มีองค์ประกอบในด้านความรู้ (Knowledge หรือ K) ด้านเจตคติ (Attitude หรือ A) และด้านการปฏิบัติ (Practice หรือ P) ส่วนความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งมีทักษะการฟังการพูด และการอ่านการเขียน ที่เป็นเนื้อหาเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับ การจัดการเรียนการสอน สุขศึกษาให้กับผู้เรียน (English for specific content หรือ ESC)

ทั้งนี้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนนั้นยังมีขั้นตอนของการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการสอน การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนก่อนการนำไปทดลองใช้เพื่อศึกษาผลของการใช้รูปแบบการสอนและนำมาปรับปรุงพัฒนารวมทั้งศึกษาถึงผลกระทบและปัจจัยต่างๆ เพื่อให้รูปแบบการสอนนี้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป โดยมีข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้า การวิเคราะห์และสังเคราะห์ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนี้ ไปดำเนินการเพื่อพัฒนารูปแบบและเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งจะมีการนำเสนอในบทที่ 3 วิธีการดำเนินวิจัยต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่องการพัฒนารูปแบบ การเรียนการสอน สุขศึกษา โดยใช้ภาษาอังกฤษ เป็นสื่อตาม ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (HEC) เพื่อเสริมสร้าง พฤติกรรมสุขภาพ และความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น มีขั้นตอนการวิจัยดังนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน (ดังแสดงในแผนภาพที่ 11)

1. การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่างๆ
2. การสร้างรูปแบบการเรียนการสอน สุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎี การเรียนรู้ เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรม สุขภาพ และความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น การสร้าง เครื่องมือในการวิจัย
3. การจัดทำเอกสารคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน
4. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือรูปแบบการเรียนการสอน
 - การทดลองใช้เครื่องมือรูปแบบการเรียนการสอน
 - การแก้ไขปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน

ตอนที่ 2 การพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ดังแสดงในแผนภาพที่ 18)

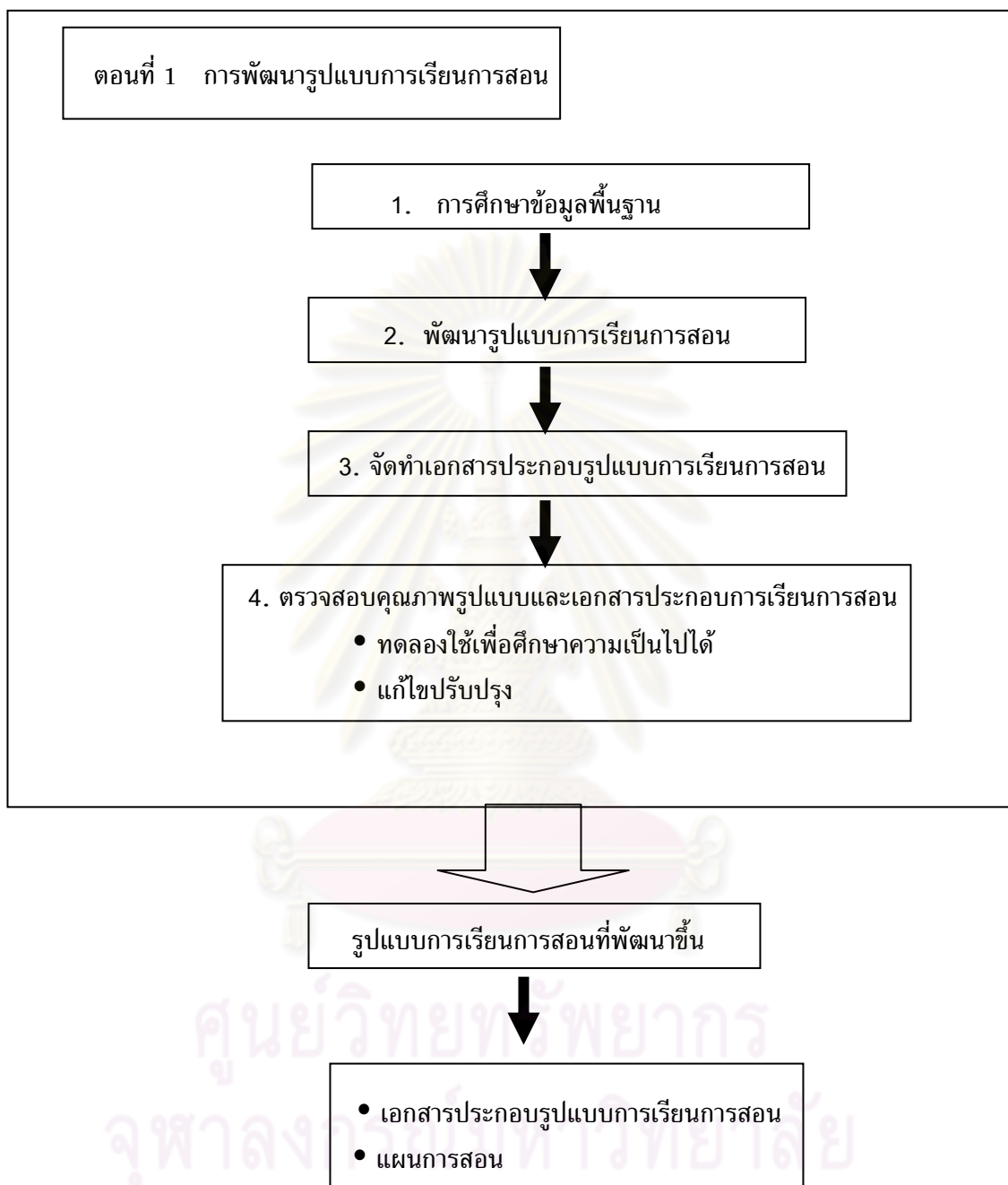
1. การพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ
2. การพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ

ตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น (ดังแสดงในแผนภาพที่ 19)

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การดำเนินการทดลอง
3. การวิเคราะห์ข้อมูลขั้นตอนการวิจัยในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน สุขศึกษาโดยใช้ ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการ เนื้อหาเกี่ยวกับภาษา เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ และความสามารถในการสื่อสารเป็น ภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

ตอนที่ 1 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน สามารถสรุปขั้นตอนดังแผนภาพที่ 11 ดังนี้
 แผนภาพที่ 11 ขั้นตอนการวิจัยการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

จากแผนภาพที่ 11 ขั้นตอน การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน สุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหา กับภาษา เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพและความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีขั้นตอนการพัฒนารวม 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาวิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานจากเอกสาร ตำรา และงานที่เกี่ยวข้อง
วิจัยต่างๆ การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน
2. การสร้างรูปแบบการเรียนการสอน
3. การจัดทำเอกสารคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน
4. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือรูปแบบการเรียนการสอน
 - การทดลองใช้เครื่องมือรูปแบบการเรียนการสอน
 - การแก้ไขปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน

1. การศึกษาวิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานจากเอกสาร ตำรา และงานที่เกี่ยวข้อง
วิจัยต่างๆ การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานมี มีการศึกษาแบ่งออกเป็น 6 ด้าน

1.1 ศึกษาสภาพปัญหาของการจัดการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพและความสามารถในการ สื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนต้น

1.2

จากการศึกษาสภาพปัญหาของการจัดการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน หรือการสอนสุขศึกษาในโครงการสอนสองภาษา ในด้านผลสัมฤทธิ์ การเรียนรู้พฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้ นั้น พบ ปัญหาอย่างมาก เนื่องจากเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสุขภาพ และกิจวัตรประจำวันซึ่งใกล้ตัวผู้เรียน จึงทำให้ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนไม่มีปัญหา แต่จากการสำรวจ ของกระทรวงศึกษาธิการ (2551) และ สรายุธ สมบูรณ์ (2549) ในด้านปัญหาพฤติกรรมสุขภาพของ นักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบผลการสำรวจที่สอดคล้องกันคือ โดยภาพรวมที่มีการจัด การเรียนการสอนปกติและในโครงการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน พบว่า นักเรียนมีความรู้แต่ ละเลยและมองข้ามความสำคัญในการดูแลสุขภาพของตนเอง จึงเกิดปัญหาขึ้นใน พฤติกรรมสุขภาพ ด้านเจตคติ และด้านการปฏิบัติของผู้เรียน การสอนสุขศึกษาได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเกิด

ประสบการณ์ที่ผู้เรียนสามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ สุชาติ โสมประยูร และ เอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์ (2542) กล่าวว่าปัญหาการเรียนสุขศึกษาคือนักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนเพราะ เป็นการเรียนแบบท่อง จำ การจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่ยังเป็นการสอนแบบบรรยาย ทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึกเบื่อ และผู้เรียนไม่ได้นำความรู้ไปใช้เพื่อพัฒนาพฤติกรรมทางสุขภาพไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน

ขณะสภาพปัญหาและอุปสรรคในการส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ที่ใช้เป็นเครื่องมือ หรือสื่อในการเรียนการสอนสุขศึกษา สำหรับนักเรียนในโครงการสอนสองภาษา ประสบกับปัญหาความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียน และหากผู้สอนมุ่งให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหามากเกินไปจะพบว่า นักเรียนจะไม่สามารถพัฒนาด้านภาษาได้เท่าที่ควร เนื่องจากครูจะใช้ภาษาที่ผู้เรียนถนัดและเข้าใจ ในการเรียนการสอนเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นจำเป็นต้องสร้างความสมดุลในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถทางภาษา และได้เรียนรู้เนื้อหาได้ไปด้วยพร้อมๆกัน โดยมีการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การจัดการศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษ หรือภาษาต่างประเทศเป็นสื่อการสอนในวิชาต่างๆ สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ทั้งภาษาและเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามที่ Arkoudis (2005); Barwell (2005a); (2005b); Mohan & Huang (2002) ได้อ้างไว้ในแนวทางเดียวกัน และ Samawathdana, (2009) พบว่าปัญหาในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่พบมากที่สุด ในการจัดการเรียนการสอนในโครงการสอนสองภาษา ได้แก่ทักษะการพูด เพราะเนื่องจากบริบท และโอกาสในการใช้ทักษะการพูดสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษนั้นส่วนใหญ่มิเพียงในห้องเรียนเท่านั้น และอุปสรรคสำคัญอีกประการหนึ่งคือศัพท์เฉพาะในแต่ละวิชาที่นำไปสู่ปัญหาการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในทักษะการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด

ดังนั้น สาระสำคัญจากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ควรพัฒนาโดยคำนึงถึงปัจจัย ต่อไปนี้

- มีการปฏิบัติจริง ที่ทำให้ผู้ เรียนได้พัฒนาพฤติกรรมสุขภาพด้าน เจตคติและการปฏิบัติ
- เน้นการเรียนรู้แบบมีการใช้ภาษาสื่อสารภาษาอังกฤษแบบธรรมชาติ
- มีเนื้อหาสอดคล้องกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
- มีการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาที่สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้

1.3 การศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน

จากการศึกษา รูปแบบการเรียนการสอนโดยทั่วไป สามารถสรุป องค์ประกอบร่วมที่สำคัญ จากการศึกษา และวิเคราะห์องค์ประกอบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนของนักการศึกษา ดังต่อไปนี้ ทิศนา แหมมณี (2548); Joyce, Weil, and Shower (1992; 1996) ได้สรุปไว้ และในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนในครั้งนี้จึงได้วิเคราะห์องค์ประกอบและหลักสำคัญที่ ควรคำนึงถึงโดยสรุปได้ดังต่อไปนี้

- หลักการของรูปแบบ การเรียน การสอน เป็นส่วนที่กล่าวถึงความเชื่อ และแนวคิด ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐาน ของรูปแบบการเรียนการสอน หลักการของรูปแบบการเรียนการสอนจะเป็นตัวชี้ นำ การกำหนดจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และขั้นตอนการดำเนินงานในรูปแบบการเรียนการสอน

- จุดประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน เป็นส่วนที่ระบุถึงความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการเรียนการสอน

- สาระและกระบวนการ เป็นส่วนที่ระบุถึงเนื้อหาและกิจกรรมต่างๆ ที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน

- กิจกรรมและขั้นตอนการดำเนินงาน เป็นส่วนที่ระบุถึงวิธีการปฏิบัติในขั้นตอนต่างๆเมื่อนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้

- การวัดและประเมินผล เป็นส่วนที่ประเมินถึงประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญดังนี้ คือ หลักการ จุดประสงค์ สาระและกระบวนการ กิจกรรมและขั้นตอนการดำเนินงาน และการวัดและประเมินผล

1.4 ศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (Experiential Learning Theory)

จากการศึกษา ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) สามารถสรุปได้ว่าเป็นทฤษฎีที่เป็นลักษณะบูรณาการ เป็นแบบองค์รวมที่มีแนวคิดในเรื่องประสบการณ์ การรับรู้ ความรู้ และพฤติกรรม ดังนั้น ตามที่ (Kolb, 1984) ได้เสนอไว้ว่าการเรียนรู้เน้นประสบการณ์เป็นการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ซึ่งรวมทั้งความรู้และทักษะที่ได้รับนอกจากเอกสาร หรือจากการฟังบรรยาย แต่ได้จากการทำงานจากประสบการณ์จริงในชีวิตและการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

โดยภาพรวมแล้วจึงอาจสรุปได้ว่า หลักการที่สำคัญของการเรียนรู้ เน้น ประสบการณ์ มีรายละเอียดและหลักการที่สำคัญ ดังนี้

- การเรียนรู้ เน้น ประสบการณ์เป็นเรื่องที่ต้องพึงระลึกอยู่เสมอว่าบุคคลจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดจากประสบการณ์ของตนเองและนำมาทบทวนอย่างมีวิจารณญาณ
- การเรียนรู้เน้นประสบการณ์จะได้ผลดีจากการปฏิบัติมากกว่า
- การเรียนรู้ เน้น ประสบการณ์จะเป็นการแส ดงพฤติกรรมและ เจตคติ และสามารถเกิดเป็นความรู้และความสามารถ
- การเรียนรู้เน้นประสบการณ์เป็นการสร้างความรู้เชิงรูปธรรม มากกว่า การอธิบายเชิงนามธรรม ให้การปฏิบัติจริง เห็นจริง และพิสูจน์ได้
- การเรียนรู้เน้นประสบการณ์มองไกลออกไปนอกตัวความรู้ไปถึง ทักษะ โดย บูรณาการการเรียนรู้จากประสบการณ์ เป็นการเพิ่มประสบการณ์ เพิ่มทักษะ
- การเรียนรู้ เน้น ประสบการณ์ เป็นการยึดติดกับลักษณะสำคัญของการฝึก และผลสำเร็จในการเปลี่ยนพฤติกรรมและเจตคติ
- การเรียนรู้ เน้น ประสบการณ์เป็นการเข้าใจและจดจำในระยะยาวนาน เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ กระบวนการที่สนุก และมีแรงจูงใจ

1.5 การศึกษา แนวคิดการ บูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (Content and Language Integrated Learning Approach)

แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) ที่นำเสนอโดย Marsh (2002) เป็นแนวคิดที่มีการกระบวนงานที่เน้นการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน และสิ่งแวดล้อมที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ โดยการใช้ภาษาต่างประเทศ เป็นสื่อในการเรียนรู้วิชาอื่นๆ ที่ไม่ใช่วิชาเกี่ยวกับภาษา เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ สังคมศาสตร์ พลศึกษา เป็นต้น การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด การบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) สามารถสรุปประเด็นหลักดังนี้

การบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) ใช้หลัก 4Cs ได้แก่ 1) การสื่อสาร (Communication) 2) เนื้อหา (Content) (3) กระบวนการคิดสู่ ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive) 4) วัฒนธรรม (Culture) (Coyle, 2000) ซึ่งกรอบแนวคิดดังกล่าวสร้างซึ่งตามหลักการดังนี้

- เนื้อหาสาระไม่ได้เป็นเพียงสิ่งที่ผู้เรียนจะได้มาซึ่ง ความรู้และทักษะเท่านั้น แต่เป็นการเรียนรู้ก่อให้เกิด ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ความเข้าใจได้ด้วยตนเอง และสามารถพัฒนา ทักษะการเรียนรู้ในแบบของตนเอง

- เนื้อหาที่เรียนนั้นเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และการคิด (Cognition) ที่ช่วยให้ผู้เรียนสร้างความเข้าใจและตีความของเนื้อหา ซึ่งต้องเป็นการวิเคราะห์ตีความด้านภาษา
- กระบวนการคิด (Thinking Processes) ซึ่งเป็นลักษณะของการคิด (Cognition) ซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ทางด้านภาษาจากภาษาที่สองมาสู่ภาษาของตนเอง
- ความจำเป็นในการเรียนรู้ภาษา ซึ่งเกี่ยวข้องทับบริบทและสิ่งแวดล้อมของผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับภาษา และวัฒนธรรมที่ใช้ในบริบท หรือสังคมของผู้เรียน

1.6 แนวคิดและงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนสุขศึกษา

จากการศึกษาข้อมูลการจัดการเรียนการสอน สามารถสรุปประเด็นหลักในการจัดการเรียนการสอนสุขศึกษาได้ ดังนี้

- การสอนสุขศึกษาควรเน้นเรื่องสุขภาพไปในลักษณะบวก (positive) ไม่ใช่ลักษณะลบ (negative) โดยการตั้งจุดมุ่งหมายในการสอนสุขศึกษา ควรจะระบุให้ชัดเจนว่าเพื่อส่งเสริมและดำรงรักษาไว้ซึ่งสุขภาพของเด็กทุกคน
- จุดมุ่งหมายสำคัญที่สุดในการสอนสุขศึกษา ได้แก่ พฤติกรรมสุขภาพ ซึ่งประกอบด้วย พฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้ เจตคติและการปฏิบัติ
- การจัดการเรียนการสอนนั้นควรจะได้คำนึงถึงภูมิหลังของเด็กเกี่ยวกับเรื่อง ความสนใจ ความต้องการ และความสามารถด้วยเสมอ เพราะทั้ง 3 อย่างประกอบขึ้นพื้นฐานที่สำคัญยิ่ง ในการพัฒนาผู้เรียน
- การสอนเพื่อให้ เด็กเกิดการเรียนรู้ที่ตื่นตัว ครูควรจัดให้เด็กได้มีส่วนร่วมในบทเรียน (participation) หรือกระทำการต่าง ๆ ร่วมกัน การที่เด็กได้มีโอกาสร่วมกิจกรรม มหรือแสดงออกซึ่งความคิดเห็นต่าง ๆ ย่อมเป็นผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้อย่างแท้จริง
- จุดมุ่งหมายในการจัดกิจกรรมการสอนใดๆ ก็ตาม จะต้องมุ่งไปที่ผลของผู้เรียนจะพึงได้รับและจุดมุ่งหมายนั้นจะต้องได้รับการยอมรับจากเด็กว่าเป็นเป้าหมายเฉพาะตัวของตัวนักเรียนเอง (personal goal)
- กิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนควรจะต้องมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ในชีวิตจริงของเด็กผู้เรียนเสมอ กิจกรรมหลายๆ อย่างที่ครูนำมาใช้ควรเป็นกิจกรรมหรือการปฏิบัติที่เด็กสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง
- ประสบการณ์ในการเรียนรู้จะได้ผลดี ต่อเมื่อเด็กผู้เรียนได้มองเห็นว่า ประสบการณ์ที่ได้รับนั้นมีความสัมพันธ์ หรือเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์โดยทั่วไปทั้งหมดที่พบหรือ

จะพบในชีวิตจริงของเขาด้วย เด็กจึงจะมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างบทเรียนกับการนำไปใช้ได้
ง่ายขึ้น

- ครูช่วยให้นักเรียนรู้จักสรุปหลักเกณฑ์และสามารถนำเอาหลักเกณฑ์เหล่านั้น
ไปใช้กับประสบการณ์ใหม่ในด้านต่างๆ ของชีวิตประจำวันได้

- การเรียนรู้แบบบูรณาการหรือแบบผสมผสานมักจะได้ผลดีและมีการเรียนรู้ ที่
ยาวนาน

- การพัฒนาส่งเสริมสุขภาพนักเรียนจะไม่สามารถ บรรลุเป้าหมายได้ผลอย่าง
เต็มที่ นอกเสียจากครูหรือผู้บริหารโรงเรียนจะได้สอดแทรกเรื่องสุขภาพต่างๆ เข้าไปผสมผสานใน
การดำรงชีวิตจริงของเด็กทั้งที่บ้าน โรงเรียน และชุมชน

1.7 แนวคิดและงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร เป็น
ภาษาอังกฤษ

การพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร เป็นภาษาอังกฤษ มุ่งพัฒนา
ความสามารถ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ การฝึกทักษะโดยทั่วไปจะเรียงตามลำดับคือ ฟัง พูด
อ่าน และเขียน โดยสามารถสรุปหลักการได้ดังนี้

- นำเหตุการณ์นอกห้องเรียนเข้าไปสู่ชั้นเรียนโดยใช้ บทบาทสมมติ (role play)
สถานการณ์จำลอง (simulation) และกิจกรรมการแก้ปัญหา (problem solving activity)

- ใช้ภาษาตามสภาพจริง (authentic language) ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
คือภาษาที่เป็นธรรมชาติไม่ใช้ภาษาที่ดัดแปลงใช้เฉพาะในชั้นเรียน แต่เป็นภาษาที่ใช้ได้ทั้งในห้องเรียน
และนอกห้องเรียน

- เน้นความหมายของภาษา (meaning) เพื่อการสื่อสารเพื่อช่วยให้นักเรียนคาด
เดาเจตนาของผู้พูดหรือผู้เขียนได้

- ให้โอกาสนักเรียนแสดงความรู้สึกและความคิดและเจตคติส่วนตัวของนักเรียน
- กระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนเรียนแบบร่วมมือและทำงานเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อ
เปิดโอกาสให้นักเรียนแต่ละคนให้มีส่วนร่วมในกิจกรรม

- ออกแบบกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารได้ครอบคลุม
สมรรถนะทางการใช้ภาษาด้านการสื่อสาร (communicative competence) ให้มากที่สุด

2. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

ในการศึกษาข้อมูลต่างๆ ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ และสังเคราะห์ เพื่อใช้ข้อมูลในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน ตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวความคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ และความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนในมัธยมศึกษาตอนต้น

การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน ตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้น ประสบการณ์และแนวความคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ และความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนในมัธยมศึกษาตอนต้น

ในการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน ตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวความคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ และความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนในมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ ทฤษฎีการจัดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) กับ แนวคิดการจัดการเรียนรู้บูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) ได้นำแนวคิดทฤษฎี หลักการ และลักษณะการจัดการเรียนรู้ ของทั้งสอง แนวคิดและทฤษฎีมาสังเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบใหม่ เพื่อไปพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งด้านเนื้อหา และภาษา การสร้างรูปแบบการสอนจึงมีการดำเนินงาน ตามองค์ประกอบของรูปแบบการสอน โดยศึกษาวิเคราะห์ร่วมกับ องค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอนสุขศึกษา ตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวความคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาโดยสรุป องค์ประกอบที่มีกระบวนการสังเคราะห์ ดังนี้

2.1 แนวคิด ทฤษฎี ของรูปแบบการเรียนการสอน

2.2 หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน

2.3 จุดประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน

2.4 เนื้อหา

2.5 กระบวนการจัดกระบวนการเรียนการสอน

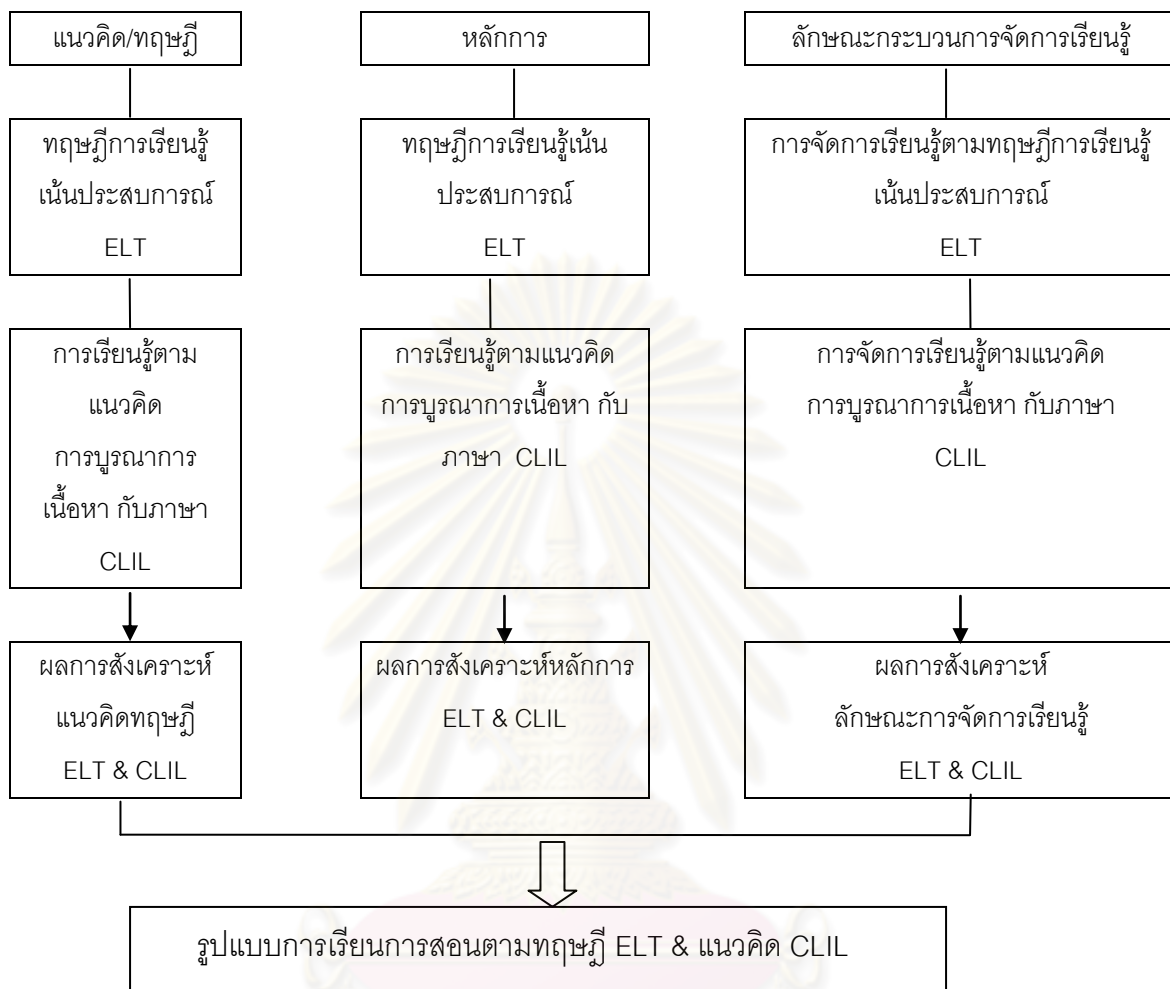
2.5.1 ลักษณะการจัดการเรียนการสอน

2.5.2 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2.6 การวัดและประเมินผล

โดยมีแผนภาพการสังเคราะห์ ดังปรากฏในแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 ภาพรวมการพัฒนาารูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตาม ทฤษฎีการจัดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) และ แนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL)

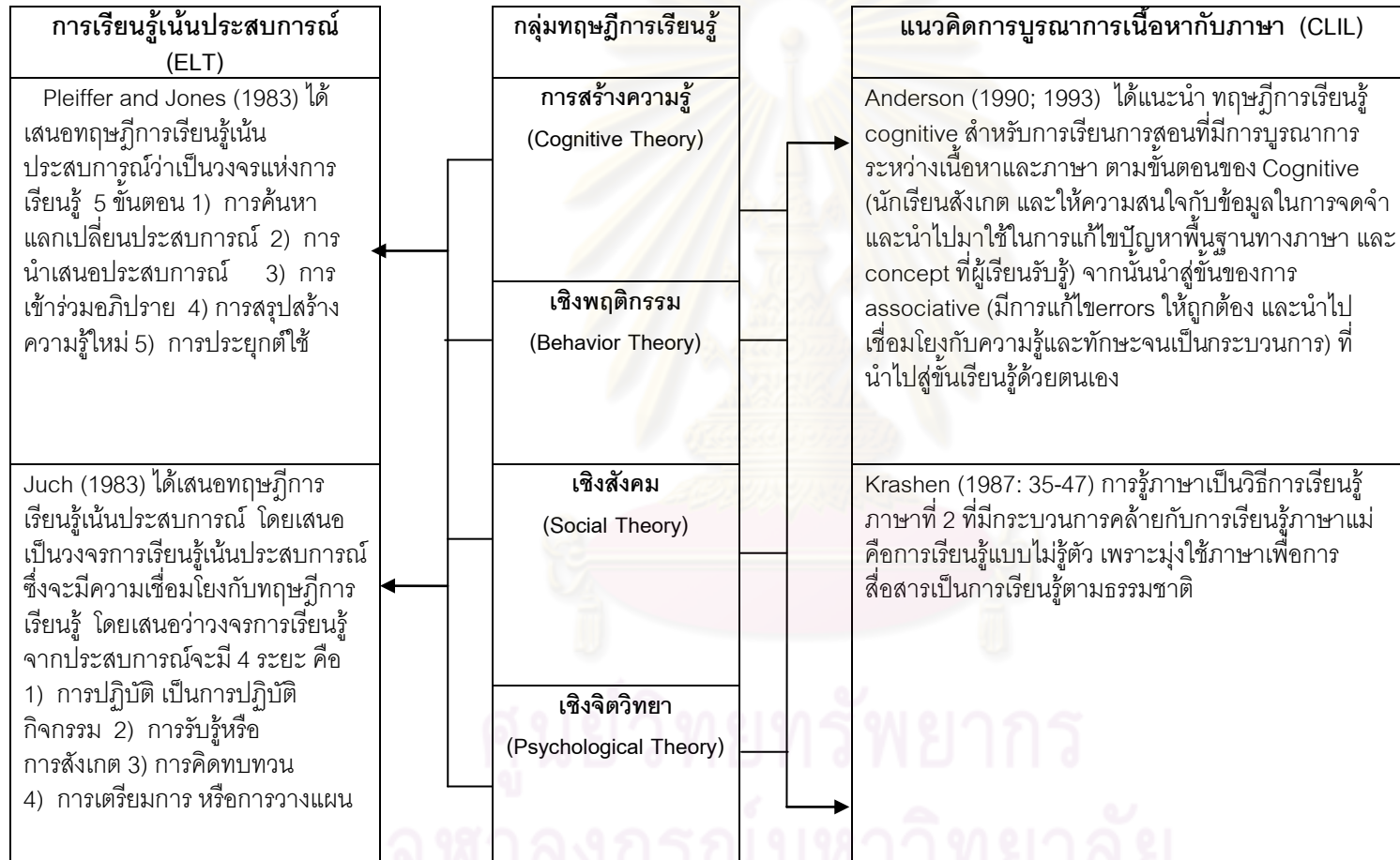
แผนภาพที่ 12 นี้แสดงภาพสรุปของขั้นตอนการสังเคราะห์ การพัฒนารูปแบบการเรียน การสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการจัดการ เรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) และ แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) ตามองค์ประกอบ ของรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วยแนวคิด ทฤษฎี หลักการ และลักษณะการจัดการเรียน การสอนตามแนวคิดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) กับแนวคิด การบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) มาสังเคราะห์ เพื่อให้ได้ แนวคิด ทฤษฎี หลักการ และลักษณะการจัดการเรียนรู้ ในรูปแบบใหม่ ที่สามารถเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพและความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ

2.1 แนวคิด ทฤษฎี ของรูปแบบการเรียนการสอน มีสาระสำคัญในการสังเคราะห์ทฤษฎี การเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) และแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) ที่ปรากฏใน แผนภาพที่ 15 ดังต่อไปนี้

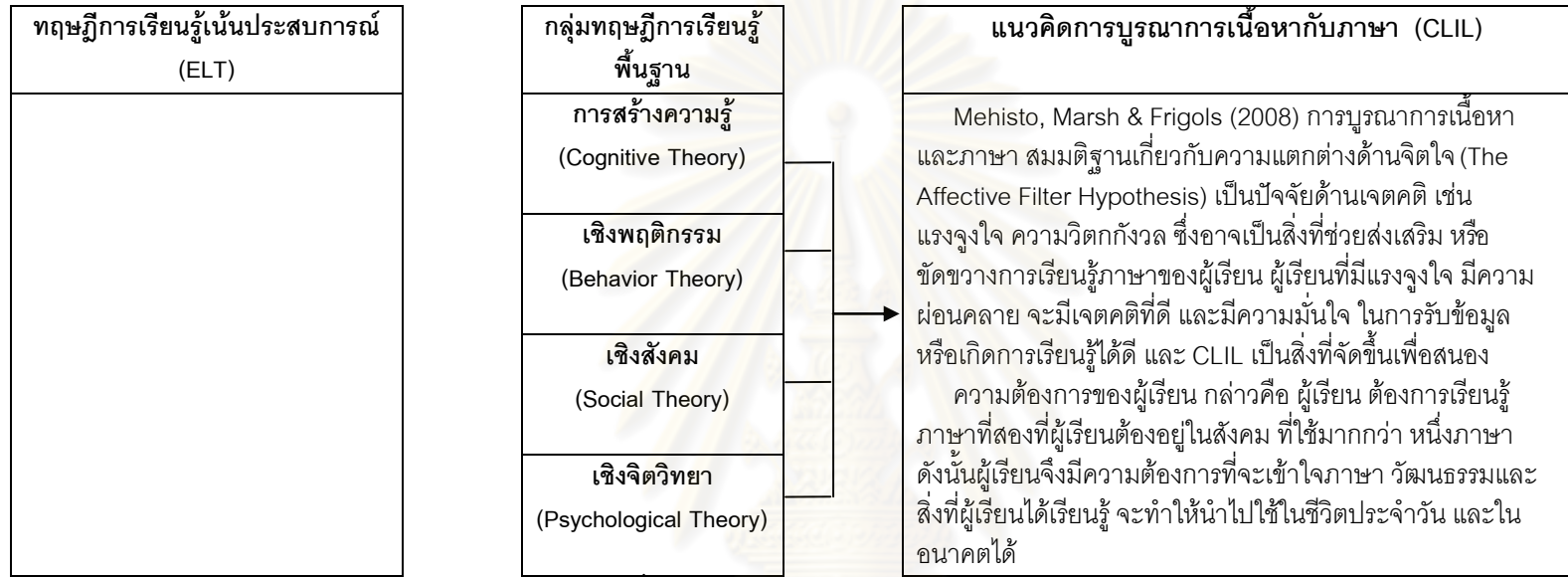
แผนภาพที่ 13 การสังเคราะห์ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) และ แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) โดยการเชื่อมโยงกับทฤษฎีพื้นฐาน

แผนภาพที่ 13 (ต่อ) การสังเคราะห์ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) และ แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL)

แผนภาพที่ 13 (ต่อ) การสังเคราะห์ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) และ แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL)

ความเชื่อมโยงของทฤษฎีพื้นฐานกับทฤษฎีจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์ (ELT) และ แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL)			
การสร้างความรู้ (Cognitive)	เชิงพฤติกรรม (Behavior)	เชิงสังคม (Social)	เชิงจิตวิทยา (Psychological)
การจัดประสบการณ์ ที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ โดยมีการบูรณาการที่ใช้ภาษาที่สอง ในการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียน ได้ใช้ การรับรู้ การสังเกต การไตร่ตรอง พิจารณาลงความเห็น และบูรณาการ จนได้ความรู้ใหม่ จากการใช้เนื้อหา และภาษาสื่อความหมายจนทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหา และภาษา ได้ดียิ่งขึ้น	การจัดประสบการณ์ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาและภาษาที่สอง เป็นการเรียนรู้ตามธรรมชาตินักเรียนสังเกต และให้ความสนใจกับข้อมูลในการจดจำ และนำไปมาใช้ในการแก้ไขปัญหาพื้นฐานทางภาษา และ concept ที่ผู้เรียนรับรู้จากนั้นนำสู่ขั้นของการ associative มีการแก้ไข errors ให้ถูกต้อง และนำไปเชื่อมโยงกับความรู้และทักษะจนเป็น กระบวนการที่นำไปสู่ขั้นเรียนรู้ด้วยตนเอง	การบูรณาการเนื้อหา ภาษา จากการจัดประสบการณ์ ที่สอดคล้องกับ สิ่งแวดล้อม ตามสถานการณ์จริง ให้ผู้เรียนได้มี การสื่อสาร กับผู้อื่นในสังคม จากการศึกษาปฏิบัติ กิจกรรม การเข้าร่วมอภิปราย กับผู้เรียนอื่นๆ และในสังคม	การจัดการเรียนรู้ที่สร้างเจตคติแรงจูงใจ ให้ผู้เรียน มีความสุข ตื่นตัว ในการเรียนรู้ จากการจัดประสบการณ์ ที่มีทั้งการบูรณาการเนื้อหา และภาษา ให้ผู้เรียนมีความท้าทายที่จะได้เรียนรู้

จากแผนภาพที่ 13 การสังเคราะห์ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) และการบูรณาการเนื้อหาทั้งภาษา (CLIL) มีประเด็นหลักในการสังเคราะห์ดังต่อไปนี้

การสร้างความรู้ (cognitive)

ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) เป็นการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อกระบวนการคิด จนทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจ การรับรู้สิ่งเร้าที่มากกระตุ้นผสมผสานกับประสบการณ์ในอดีตที่ผ่านมาของบุคคล ทำให้เกิดการเรียนรู้ขึ้น ซึ่งการผสมผสานระหว่างประสบการณ์ที่ได้รับในปัจจุบันกับประสบการณ์ในอดีต จำเป็นต้องอาศัยกระบวนการทางปัญญา เข้ามามีอิทธิพลในการเรียนรู้ มีการจัดประสบการณ์ ที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ โดยมีการบูรณาการที่ใช้ภาษาที่สอง ในการเรียนรู้เนื้อหาสุขศึกษา ผ่านวงจรการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ ทำให้ผู้เรียนได้มี การรับรู้การสังเกต การไตร่ตรอง พิจารณาถึงความเห็น และบูรณาการ จนได้ความรู้ใหม่จากการใช้เนื้อหา และภาษาสื่อความหมาย จนทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาและพัฒนาภาษาสื่อสาร ได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ ความเข้าใจจนผู้เรียนสามารถสร้างความรู้และเกิดการเรียนรู้ ผู้เรียนยังสามารถนำไปปฏิบัติจนสามารถนำไปสู่การสร้างพฤติกรรมต่อไปได้

การบูรณาการเนื้อหาทั้งภาษา (CLIL) เป็นการใช้ทักษะการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ ทักษะ เจตคติและประสบการณ์ รวมทั้งสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์และประยุกต์ความรู้ไปใช้ และมีทักษะในการรับรู้ในวิชาต่างๆได้

เชิงพฤติกรรม (Behavior)

ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) พฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกฝน หรือเคยมีประสบการณ์นั้น ๆ มาก่อน เช่น ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ ต้องได้รับการฝึกฝน และถ้าสามารถใช้เป็นแสดงว่าเกิดการเรียนรู้

การบูรณาการเนื้อหาทั้งภาษา (CLIL) การจัดประสบการณ์ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาและภาษาที่สอง เป็นการเรียนรู้ตามธรรมชาตินักเรียนสังเกต และให้ความสนใจกับข้อมูลในการจดจำ และนำไปมาใช้ในการแก้ไขปัญหาพื้นฐานทางภาษา และทำให้เกิดความเข้าใจและมีความคิดรวบยอด (concept) ที่ผู้เรียนรับรู้ จากนั้นนำไปสู่ขั้นของการ associative ซึ่งเมื่อมีสิ่งเร้าที่ทำให้ผู้เรียนสนใจจะทำให้เกิดความจดจำจากสิ่งเร้าและนำไปสู่การแสดงออกหรือการปฏิบัติ โดยจะมีกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดโดยนำประสบการณ์ต่างๆมาประมวล และนำไปสู่การ แก้ไข (errors) ให้ถูกต้อง ก่อนที่จะนำไปเชื่อมโยงกับความรู้และทักษะจนเป็นกระบวนการที่นำไปสู่ขั้นเรียนรู้

ด้วยตนเอง และเมื่อมีการเรียนรู้ที่นั่นหมายถึงมีการเปลี่ยนแปลงและเกิดพฤติกรรมตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ที่วางไว้ได้

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนนั้นย่อมมีการสื่อสาร มีความเกี่ยวข้อง และเชื่อมโยงกับผู้อื่น จากกลุ่มเล็กสู่กลุ่มใหญ่หรือ จากชุมชนเล็กสู่สังคมระดับประเทศและระดับโลกต่อไป

เชิงสังคม (Social Theory)

ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) ในเชิง Social learning theory พฤติกรรมมนุษย์เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันอย่างต่อเนื่องระหว่าง ความคิด พฤติกรรม และสิ่งแวดล้อม กระบวนการต่างๆ ได้แก่ (1) การให้ความสนใจ (Attention) ประกอบด้วยกิจกรรมซึ่งเลียนแบบตัวอย่าง (เป็นสิ่งที่โดดเด่น สร้างความรู้สึกในใจ ชับช้อน ปรากฏอยู่ทั่วไป มีคุณค่าพอที่จะนำไปใช้ต่อ) และ ลักษณะการสังเกต (ศักยภาพในการรับรู้ ระดับความตื่นตัว มุมมอง สิ่งที่ตอกย้ำในอดีต) (2) การเก็บรักษา (Retention) การตีความและกำหนดความหมายของคำพูดและสัญลักษณ์ต่างๆ การจัดระเบียบ ข้อมูลในสมอง การเชื่อมโยงคำพูดและสัญลักษณ์ รวมทั้งการสั่งงานทางประสาทสัมผัสทั้ง 5 ด้วย (3) การสั่งงานทางระบบประสาทให้ทำซ้ำ (Motor reproduction) ศักยภาพทางกายภาพ การสังเกต การทำซ้ำของตนเอง การโต้ตอบที่แม่นยำ (4) แรงจูงใจ (Motivation) เป็นเรื่องภายนอก ประสบการณ์ที่เกิดจากการจินตนาการด้วยการดูหรืออ่านเกี่ยวกับคนอื่นและตอกย้ำด้วยตนเอง

การบูรณาการเนื้อหาภาษา (CLIL) การบูรณาการเนื้อหา ภาษา จาก การจัดประสบการณ์ ที่สอดคล้องกับ สิ่งแวดล้อม ตามสถานการณ์ จริง ให้ผู้เรียนได้มีการสื่อสารกับ ผู้อื่นในสังคม จากการปฏิบัติกิจกรรม การเข้าร่วมอภิปรายกับผู้เรียนอื่นๆ และในสังคม การจัดการเรียนรู้ที่จะสามารถทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพนั้นผู้เรียนจำเป็นต้องเข้าใจถึงความสำคัญ มีเป้าหมายและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

เชิงจิตวิทยา (Psychological Theory)

ทฤษฎีการเรียนรู้ เน้นประสบการณ์ (ELT) การสอนควรเริ่มจากประสบการณ์ที่ผู้เรียนคุ้นเคย และมีการกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อการกระตุ้นผู้เรียนให้มีความรู้สึกที่ดีในการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรม และอารมณ์ความรู้สึกโดยสามารถสร้างแรงจูงใจจาก 4 ประการ ได้แก่ ความท้าทาย (challenge) ความอยากรู้อยากเห็น (curiosity) การควบคุม (control) และจินตนาการที่แปลกประหลาด (fantasy)

การบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) นักการศึกษาที่มีการใช้การจัดการเรียนรู้ตาม ทฤษฎีเน้นประสบการณ์ และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาและภาษา ต่างให้ความสำคัญกับการสร้าง เจตคติ แรงจูงใจ โดยให้ผู้เรียนมีความสุข ตื่นตัว ในการเรียนรู้จากการจัดประสบการณ์ ที่มีทั้ง การบูรณาการเนื้อหาและภาษา เพราะการที่ทำให้ผู้เรียนมีความท้าทายที่จะได้เรียนรู้ มีความต้องการ ที่จะสามารถใช้ภาษาที่สองได้คล่องแคล่ว และสามารถสื่อสารในภาษาที่สองนับเป็นความท้าทายกับ ผู้เรียนได้อย่างดียิ่ง

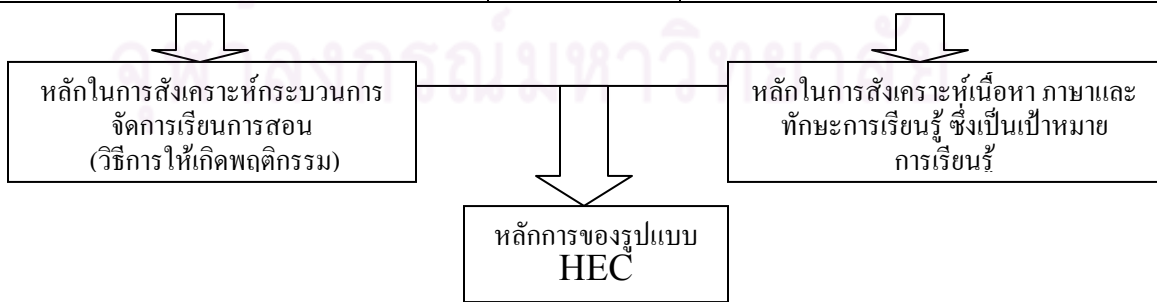
ดังนั้นในการพัฒนารูปแบบการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการวิจัยเชิงพัฒนา ในครั้งนี้ จึงสรุปได้ว่า การสังเคราะห์ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) และแนวคิดการบูรณา การเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา เพื่อนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิเคราะห์ หลักการ ขั้นตอนและแนวทางการ จัดการเรียนการสอน โดยได้นำเสนอในการวิเคราะห์ ข้อมูลในส่วนของแนวคิด ทฤษฎีของรูปแบบ การสอนที่พัฒนาขึ้นในบทที่ 4 ต่อไป และการวิเคราะห์สังเคราะห์หลักการของรูปแบบการจัดการเรียน การสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อจึงได้นำเสนอในลำดับต่อไปนี้

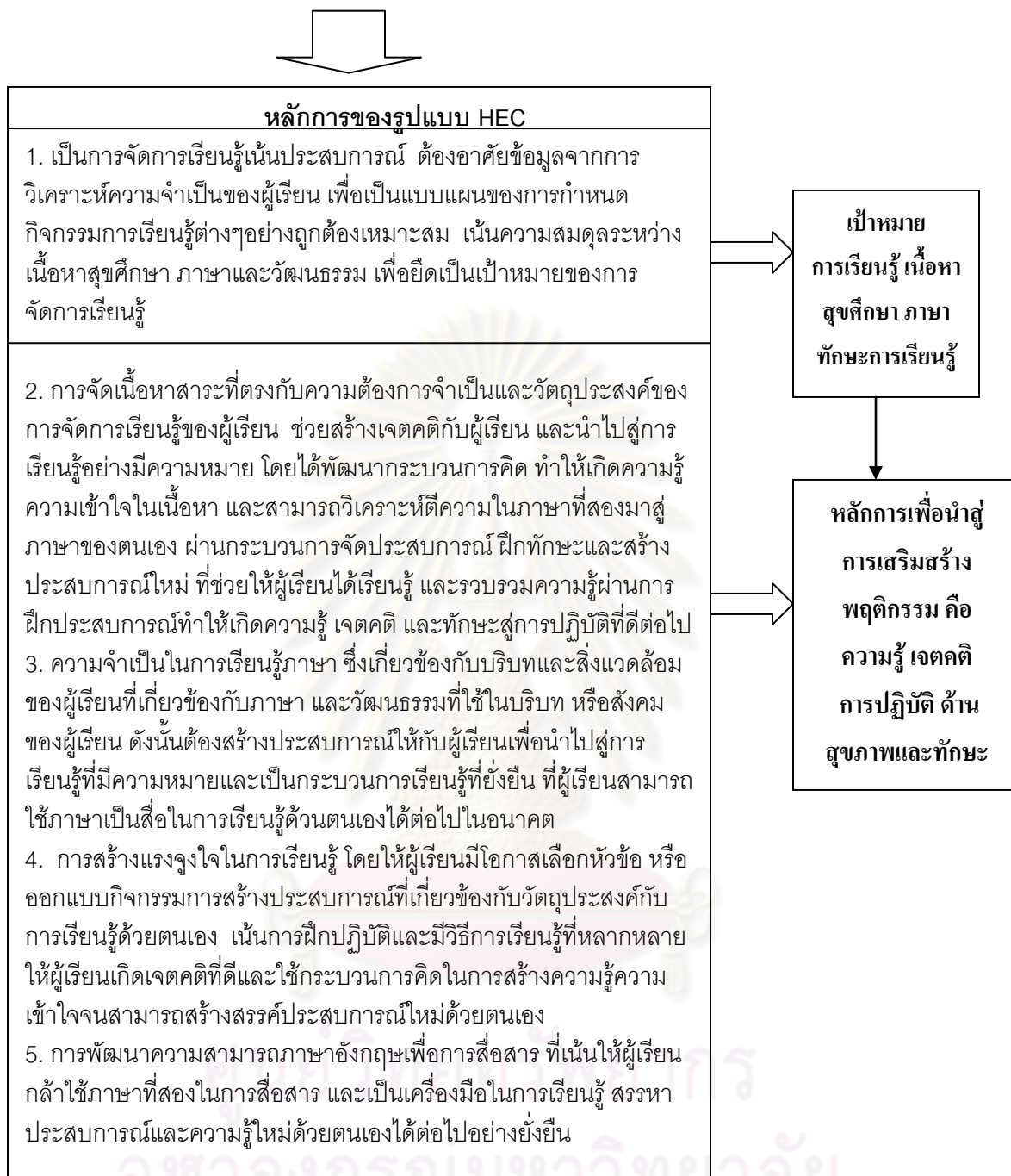
2.2 หลักการ การสังเคราะห์หลักการ การเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) และแนวคิด การบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) ดังปรากฏใน แผนภาพที่ 14

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 14 การสังเคราะห์หลักการจากทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) และแนวคิด
การบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL)

ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT)	แนวคิดแบบบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) Coyle (2000) และ Marsh, Majilers, & Hartiala, (2001)
1. วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการเรียนรู้ ซึ่งจะเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ ซึ่งจำเป็นต้องดำเนินการเป็นลำดับแรก และต้องดำเนินการด้วยความละเอียดรอบคอบอย่างถูกต้อง	1. มิติในด้านวัฒนธรรม (The cultural dimension) เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรม ในด้านความรู้ และความเข้าใจ การพัฒนาทักษะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม เป็นการเรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้าน หรือในสังคม การเข้าใจในวัฒนธรรมในบริบทที่หลากหลายมากขึ้น
2. การออกแบบการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ ต้องอาศัยข้อมูลจากการวิเคราะห์ความจำเป็น รวมทั้งแบบแผนของการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งอาจมีหลายรูปแบบแต่ต้องเน้นความสมดุลและมีบูรณาการ	2. มิติในด้านสิ่งแวดล้อม (The environment dimension) - เตรียมตัวเข้าสู่การเป็นสากล หรือการเตรียมพลเมืองให้มีความเป็นมิตรกับนานาชาติ
3. รูปแบบการจัดต้องมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสิ่งแวดล้อม เน้นกระบวนการกลุ่ม การมีส่วนร่วม การทบทวน ไตร่ตรอง การแก้ปัญหา และการจัดการที่ดี	3. มิติทางด้านภาษา (The language dimension) - การพัฒนาความสามารถทางภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศที่ต้องการจะเรียนรู้ - การพัฒนาทักษะการสื่อสาร - การพัฒนา ความสนใจ และเจตคติในพหุภาษา
4. รูปแบบการเรียนรู้ที่ใช้ทดสอบต้องได้รับการประเมินผลและมีผลกระทบที่ทำให้เกิดต่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เป็นวงจรแห่งการเรียนรู้	4. มิติทางด้านเนื้อหา (The content dimension) - ทำให้มีโอกาสศึกษาเนื้อหาที่มีความแตกต่าง และมีโลกทัศน์ที่กว้างไกล - ทำให้เรียนรู้ศัพท์เฉพาะในวิชาต่างๆ ในภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศที่ต้องการเรียนรู้ - เพื่อเตรียมตัวในการศึกษาในอนาคต และเพื่อการทำงานในอนาคต
5. รูปแบบการจัดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ ต้องตอบสนองของผู้เรียน ตอบสนองของกลุ่มและมีความต่อเนื่อง การดำเนินการ มีการใช้สื่อการเรียนรู้ตามสภาพจริงและเหมาะสมต่อกลุ่มเป้าหมาย เพื่อสร้างความสนใจและพัฒนาให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ	5. มิติด้านการเรียนรู้ (The learning dimension) - เป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์การเรียนรู้ด้วยตนเอง - เป็นการฝึกปฏิบัติรูปแบบและวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย - เป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้

แผนภาพที่ 14 (ต่อ) การสังเคราะห์หลักการจากทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) และแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL)

จากแผนภาพที่ 14 การสังเคราะห์หลักการจัดการ เรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาภาษา (CLIL) มีประเด็นหลักในการสังเคราะห์ดังต่อไปนี้

ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์จะประกอบด้วย สาระและประเด็นที่เกี่ยวข้องที่มีหลักการ สำคัญต่อกระบวนการเรียนรู้ เน้นประสบการณ์ โดยผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากนั้น การศึกษาหลายท่าน

1. เป็นการจัดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ ต้องอาศัยข้อมูลจากการวิเคราะห์ความจำเป็น ของผู้เรียน เพื่อเป็น แบบแผนของการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆอย่างถูกต้องเหมาะสม เน้นความสมดุลระหว่างเนื้อหาสุขศึกษา ภาษาและวัฒนธรรม เพื่อยึดเป็นเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้

2. การจัดเนื้อหาสาระ ที่ตรงกับความต้องการจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ ของผู้เรียน ช่วยสร้างเจตคติกับผู้ เรียน และนำไปสู่การเรียนรู้อย่างมีความหมาย โดยได้พัฒนากระบวนการคิด ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา และสามารถวิเคราะห์ตีความในภาษาที่สองมาสู่ภาษาของตนเอง ผ่านกระบวนการจัดประสบการณ์ ผูกทักษะและสร้างประสบการณ์ใหม่ ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และรวบรวมความรู้ผ่านการฝึกประสบการณ์ทำให้เกิดความรู้ เจตคติ และ ทักษะสู่การปฏิบัติที่ดีต่อไป

3. ความจำเป็นในการเรียนรู้ภาษา ซึ่งเกี่ยวข้องกับบริบทและสิ่งแวดล้อมของผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับภาษา และวัฒนธรรมที่ใช้ในบริบท หรือสังคมของผู้เรียน ดังนั้นต้องสร้างประสบการณ์ให้กับผู้เรียนเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ที่มีความหมายและเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ยั่งยืน ที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเป็นสื่อในการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ต่อไปในอนาคต

4. การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกหัวข้อ หรือออกแบบกิจกรรมการสร้างประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์กับการเรียนรู้ด้วยตนเอง เน้นการฝึกปฏิบัติและมีวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย ให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ ดีและใช้กระบวนการคิดในการสร้างความรู้ความเข้าใจจนสามารถสร้างสรรค์ประสบการณ์ใหม่ด้วยตนเอง

5. การพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่เน้นให้ผู้เรียนกล้าใช้ภาษาที่สองในการสื่อสาร และเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ สรรหาประสบการณ์และความรู้ใหม่ด้วยตนเองไป อย่างยั่งยืน

แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) มีประเด็นหลัก ได้ให้ความสำคัญในหลักการเหตุผลของแนวการสอนแบบ CLIL ไว้ 5 มิติ

1) มิติในด้านวัฒนธรรม (The cultural dimension) เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรม ในด้านความรู้ และความเข้าใจ มีการพัฒนาทักษะการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม และ เรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค หรือชนกลุ่มน้อยในสังคม การเข้าใจในวัฒนธรรมในบริบทที่หลากหลายมากขึ้น

2) มิติในด้านสิ่งแวดล้อม (The environment dimension) เป็นการเตรียมตัวเข้าสู่การเป็นสากล หรือ การเตรียมพลเมืองให้มีความเป็นมิตรกับนานาชาติ การเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

3) มิติทางด้านภาษา (The language dimension) พัฒนาความสามารถในทักษะการสื่อสารภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศที่ต้องการจะเรียนรู้ พัฒนาความสนใจและเจตคติในพหุภาษา

4) มิติทางด้านเนื้อหา (The content dimension) ให้มีโอกาสดูเนื้อหาที่มีความแตกต่าง และมีโลกทัศน์ที่กว้างไกล ทำให้เรียนรู้ศัพท์เฉพาะในวิชาต่างๆ ในภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศที่ต้องการเรียนรู้ เพื่อเตรียมตัว ในการศึกษาในอนาคต และเพื่อการทำงานในอนาคต

5) มิติด้านการเรียนรู้ (The learning dimension) เป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์การเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นการฝึกปฏิบัติรูปแบบและวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้

ดังนั้น การสังเคราะห์หลักการในการจัดการเรียนรู้ ตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) กับแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) เพื่อนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิเคราะห์ขั้นตอนและแนวทางการจัดการเรียนการสอน โดยได้นำเสนอในการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนหลักการของรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไว้ในบทที่ 4 ต่อไป และการวิเคราะห์สังเคราะห์ ในทฤษฎีและหลักการจึงทำให้สามารถกำหนด จุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหา ในการจัดการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามรูปแบบที่การพัฒนาขึ้น จึงได้นำเสนอในลำดับต่อไปนี้

2.3 วัตถุประสงค์การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ

- 1) ด้านพฤติกรรมสุขศึกษา ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ (K) มีเจตคติ (A) สามารถปฏิบัติ (P) ในพฤติกรรมสุขภาพได้
- 2) ด้านทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในเนื้อหาเฉพาะสุขศึกษา

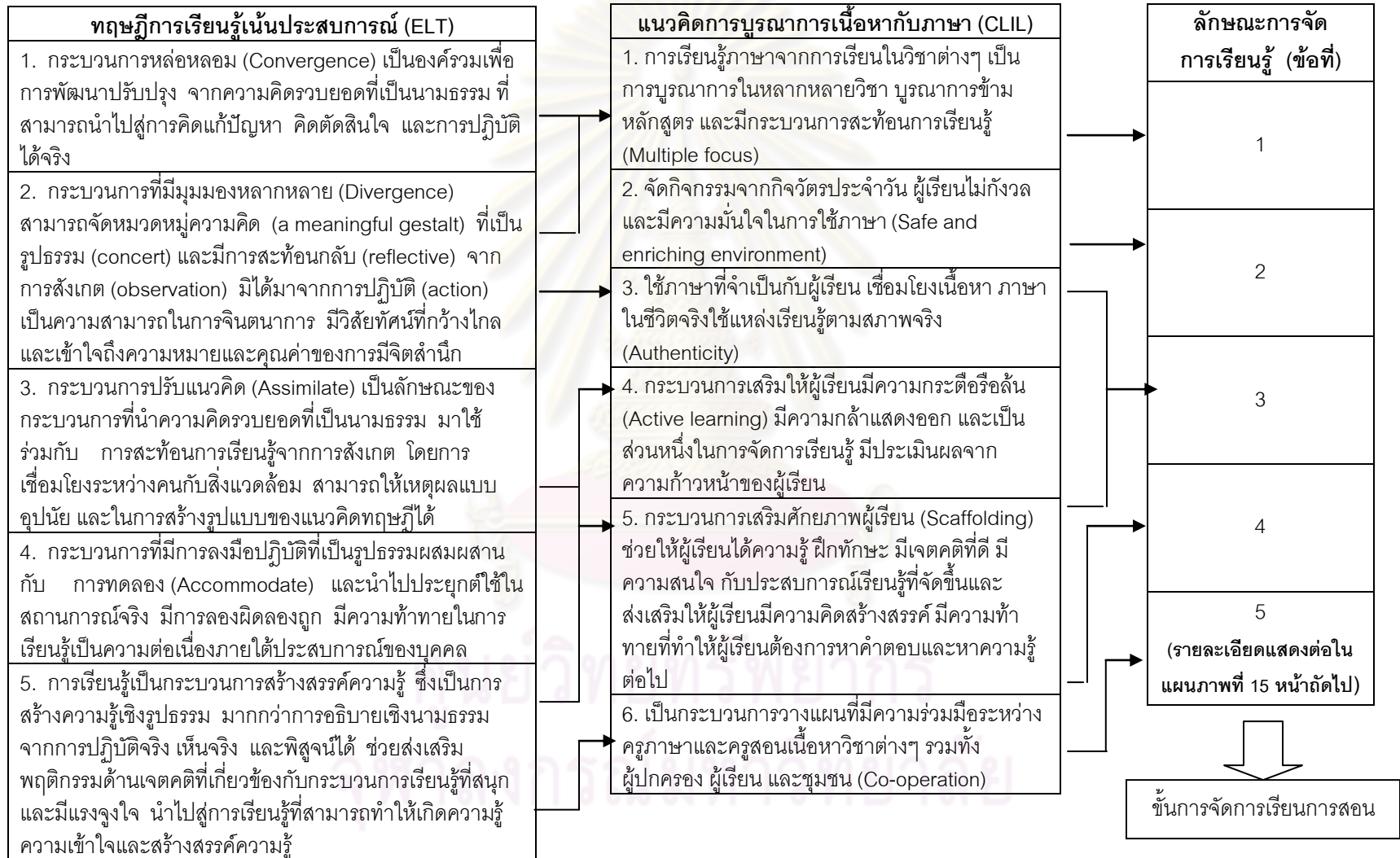
2.4 เนื้อหา เนื้อหาที่กำหนดในรูปแบบการสอน ครอบคลุมถึงเนื้อหาในสาระสุขศึกษา ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา ๓ ตอนต้น (ในการวิจัยนี้ได้นำเนื้อหา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2) ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ที่ใช้ในโครงการสอนสองภาษาหรือ โครงการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน

2.5 กระบวนการจัดกระบวนการเรียนการสอน

2.5.1 ลักษณะการจัดการเรียนการสอน การเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) ดังปรากฏใน แผนภาพที่ 17

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 15 การสังเคราะห์ลักษณะการจัดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) กับ แนวคิดบูรณาการเนื้อหาภาษา (CLIL)

↓

**ลักษณะการจัดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) และ
แนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL)**

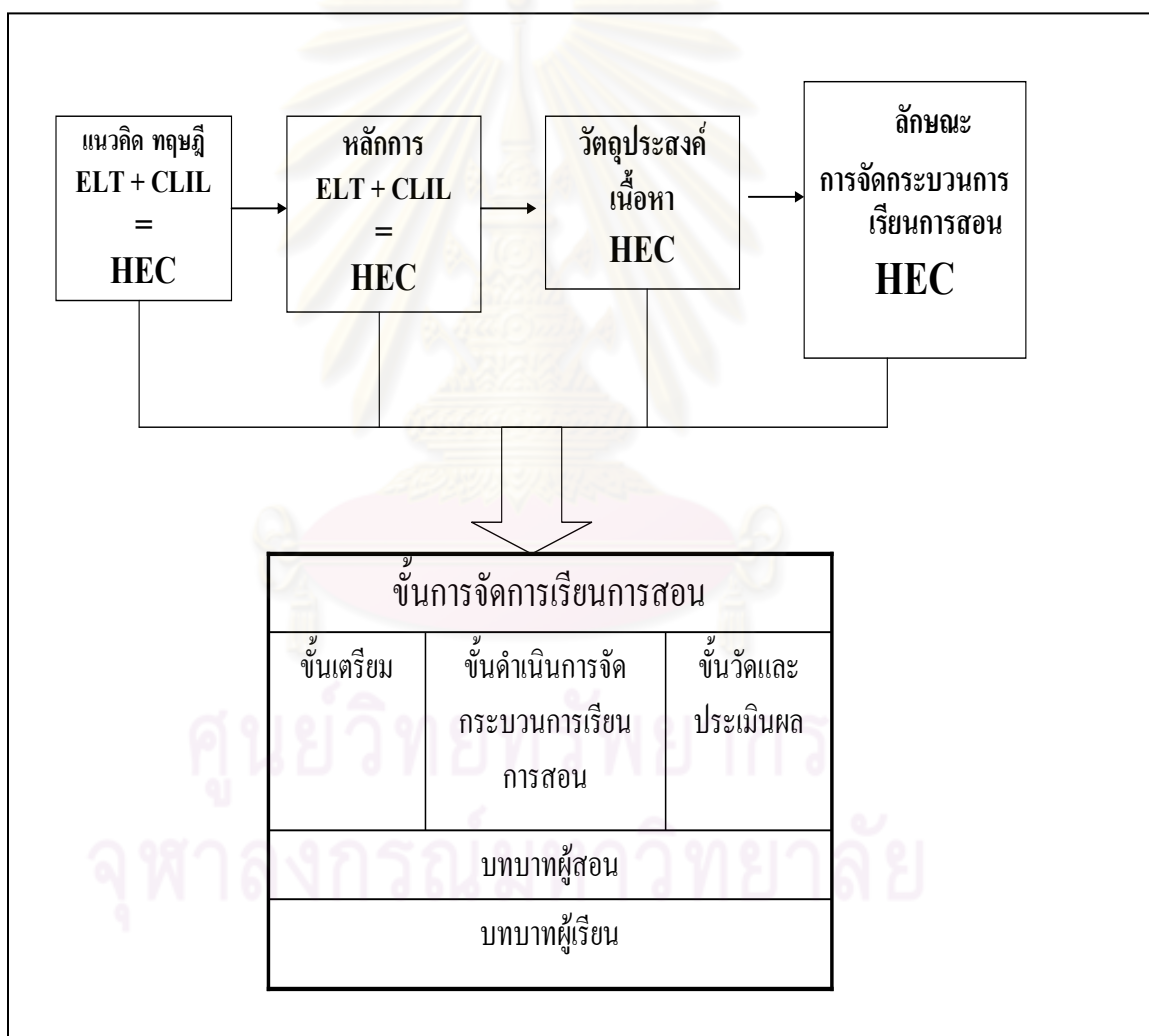
- 1) เป็นกระบวนการที่มีมุมมองหลากหลาย (Multiple & divergence process) จากการเรียนรู้ที่มีการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา จากการเรียนรู้โดยการสังเกต (observation) สะท้อนกลับ (reflective) และมีการการหล่อหลอม (Convergence) จากความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรม ด้วยการจัดหมวดหมู่ความคิด (a meaningful gestalt) ที่เป็นรูปธรรม (concret) ให้เป็นองค์รวมเพื่อการพัฒนาปรับปรุงและนำไปสู่การคิดแก้ปัญหา คิดตัดสินใจ และการปฏิบัติได้จริง
- 2) เป็นกระบวนการรับแนวคิด (Assimilate) เป็นลักษณะของกระบวนการที่นำความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรม มาใช้ร่วมกับการสะท้อนการเรียนรู้จากการสังเกต โดยการเชื่อมโยงระหว่างคนกับสิ่งแวดล้อมและระหว่างเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา สามารถให้เหตุผลแบบอุปนัยและในการสร้างรูปแบบของแนวคิดทฤษฎีได้
- 3) เป็นกระบวนการที่มีการลงมือปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมผสมผสานกับการทดลอง (Accommodate) และนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง มีการเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ในเนื้อหาและภาษาในสถานการณ์จริง (Authentic) มีการลองผิดลองถูก มีความท้าทาย และความต่อเนื่องภายใต้ประสบการณ์ของบุคคลจัดกิจกรรมจากกิจวัตรประจำวัน ลดความกังวลของผู้เรียน และมีความมั่นใจในการใช้ภาษา (Safe and enriching environment) และทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ (Active learning)
- 4) เป็นกระบวนการสร้างสรรค์ความรู้ ซึ่งเป็นการสร้างความรู้เชิงรูปธรรมมากกว่าการอธิบายเชิงนามธรรม จากการปฏิบัติจริง เห็นจริง (Authentic) และพิสูจน์ได้ ช่วยส่งเสริมพฤติกรรมด้านเจตคติที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้ที่สนุกและมีแรงจูงใจ นำไปสู่การเรียนรู้ที่สามารถทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและสร้างสรรค์ความรู้ มีการเสริมศักยภาพของผู้เรียน (Scaffolding)
- 5) เป็นกระบวนการวางแผนที่มีความร่วมมือระหว่างครูภาษาและครูสอนเนื้อหาวิชาต่างๆ รวมทั้ง ผู้ปกครอง ผู้เรียน และชุมชน เพื่อแสวงหาแนวทางในการจัดการเรียนรู้ การแก้ปัญหา ร่วมกัน (Co-operation)

↓

ชั้นการจัดการเรียนการสอน

2.5.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบนี้ การสังเคราะห์ ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน ได้มีการศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์จาก วงจรการเรียนรู้จากประสบการณ์ (ELT) ของ Kolb และ มติการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนบูรณาการเนื้อหาและภาษา (CLIL) ดังปรากฏในแผนภาพที่ 16

แผนภาพที่ 16 การดำเนินการสังเคราะห์เพื่อพัฒนาขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน ตามรูปแบบการจัดการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ (HEC)

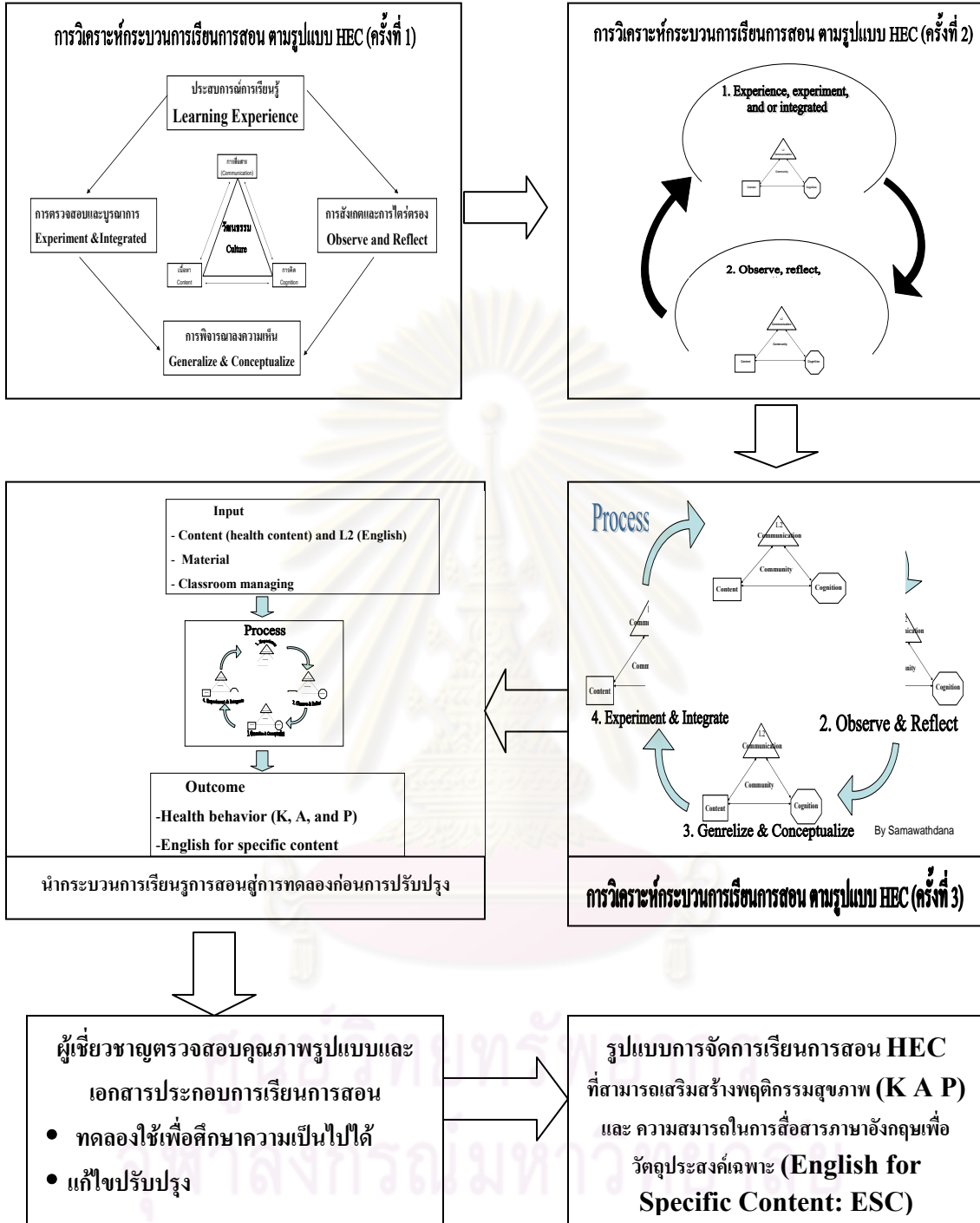
ตัวย่อของ HEC H=Health, E = Experiential learning theory (ELT),
C = Content and language integrated learning approach (CLIL)

จากแผนภาพที่ 16 ในการพัฒนาขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ HEC นั้น ได้มีการนำผลการวิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี ของการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) และแนวคิด การบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) ที่นำไปสู่การกำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหา การเรียนรู้ และได้ นำมาพัฒนาสู่ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน โดยได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 4 ต่อไป

อย่างไรก็ตามในขั้นที่ 1 ซึ่งเป็นขั้นเตรียมการ ขั้นที่ 2 เป็นขั้นดำเนินกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งมีรายละเอียดและเป็นตอนย่อย ๆ และในขั้นที่ 3 ซึ่งเป็นขั้นประมวลผลการเรียนการสอน นั้นได้มีการวิเคราะห์ ข้อมูลต่างๆ โดยมีรายละเอียดของการนำข้อมูลจากการทดลองเพื่อตรวจสอบ ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน HEC ไว้ในบทที่ 4 ต่อไป

ทั้งนี้ใน ขั้นที่ 2 ซึ่งเป็นขั้น ดำเนินการจัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนนั้น นับเป็น กระบวนการสำคัญในการนำไปสู่การจัดแผนการเรียน การสอน และดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งได้มีการศึกษาวงจรกิจกรรมเรียนรู้เน้นประสบการณ์ จากนักการศึกษาหลายท่าน พบว่า วงจรกิจกรรมเรียนรู้ เน้นประสบการณ์ของ Kolb ได้มีผู้ นำไปปรับใช้กับบริบทต่างๆ ซึ่งส่วนใหญ่นำไปปรับใช้กับการพัฒนาการทำงานของบุคลากรในองค์กร ต่างๆ เช่น Esther (1998); Mark (1994) และ Sutherland (1997) เป็นต้น แต่เนื่องจากรูปแบบของการจัดการเรียนการสอนนี้มุ่งพัฒนาผู้เรียน ในเชิงการศึกษา ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ได้มีการวิเคราะห์และพบว่า วงจรกิจกรรมเรียนรู้ของ Kolb (1984) มีพื้นฐานทางทฤษฎี ที่ สามารถนำมาปรับใช้กับบริบทของการวิจัยนี้ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ได้มีการ พัฒนารูปแบบและนำไปทดลองใช้และกลับมาปรับใช้ก่อนให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบและแก้ไข โดยรูปแบบ HEC ที่ได้พัฒนาขึ้นนั้นมีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ (ด้านความรู้: K ด้าน เจตคติ: A และด้านการปฏิบัติ: P) และความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ โดยในบริบทของ การวิจัยนี้เป็นภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในเนื้อหาที่มีการจั ดการเรียนการสอนเป็น ภาษาอังกฤษ (English for Specific Content: ESC) ดังแสดง ในแผนภาพที่ 17

แผนภาพที่ 17 พัฒนาการในการวิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ HEC

จากแผนภาพที่ 17 แสดงถึงพัฒนาการในการวิเคราะห์สังเคราะห์กระบวนการจัดการเรียน การสอนตามรูปแบบ HEC ซึ่งได้มีการนำไปทดลองใช้ก่อนเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ โดย สามารถสรุปกระบวนการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนซึ่งอยู่ในขั้นที่ 2 ของ รูปแบบ HEC ได้ดังนี้

การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนในครั้งที่ 1 ได้ดำเนินการในช่วงภาคเรียนที่ 1 ของ ปีการศึกษา 2551 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโครงการสอนสองภาษาซึ่งขณะนั้นยังคงใช้ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2544 เป็นเวลา 4 สัปดาห์ในวงจรการจัดการเรียนรู้ในครั้งที่ 1 นี้ได้ใช้ วงจรของ Kolb (1984) รวม 4 ขั้นตอน ได้แก่ (1) นำเสนอประสบการณ์ (2) ขั้นสังเกตและไตร่ตรอง (3) ขั้นสรุปความรวม (4) ขั้นทดลองใช้ประสบการณ์ และพบ จุดอ่อนอันเนื่องมาจากการนำ CLIL เข้า ไปสู่กระบวนการไม่ได้มีการคำนึงถึงการวัดความสมดุลของเนื้อหาภาษา และไม่เน้นถึงมิติ การเรียนรู้ได้แก่ วัฒนธรรม การสื่อสาร เนื้อหา และกระบวนการคิด ในทั้ง 4 ขั้น แต่ให้เกิดขึ้นเพียงมิติ ใดมิติหนึ่งในบางขั้นตอนเท่านั้น จึงทำให้ผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาทักษะภาษาสื่อสารได้เพียงพอ และ การดำเนินการในแต่ละขั้นไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดเท่าที่ควร ดังนั้นจึงได้มีการวิเคราะห์ กระบวนการของวงจรการจัดการเรียนรู้ใหม่เป็นครั้งที่ 2

การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนในครั้งที่ 2 โดยในการพัฒนาในครั้งที่ 2 นี้ได้รับ คำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิในด้านเกมส์และสถานการณ์จำลองที่เป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติ ซึ่งได้ แนะนำให้มีการรวมขั้นการจัดประสบการณ์ ทำให้มีขั้นของวงจรการเรียนรู้เพียง 2 ขั้น 1) ขั้นนำเสนอ ประสบการณ์และสะท้อนกลับข้อมูล 2) ขั้นสรุปความรวมและทดลองใช้ และให้จัดมิติการเรียนรู้ตาม หลักของ CLIL ให้ครบทุกขั้นและสร้างสมดุลในการเน้นการจัดการเรียนการสอนระหว่างเนื้อหาและ ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร พบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะสื่อสารภาษามากขึ้นกว่าวงจรในครั้งที่ 1 แต่ยังพบว่านักเรียนไม่สามารถใช้กระบวนการคิดได้เท่าที่ควร ซึ่งได้มีการวิเคราะห์จากการสังเกต ระหว่างการทำกิจกรรม พบว่าการรวมขั้นตอนดังกล่าวทำให้ผู้เรียนซึ่งเป็นนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา ตอนต้นนั้นยังไม่สามารถประมวลข้อมูลจากการนำเสนอประสบการณ์โดยใช้การสังเกตในช้ วงเวลาที่ สั้นๆ ได้ อาจจำเป็นต้องมีขั้นการสังเกตและฝึกกระบวนการและทักษะในการเรียนรู้ (learning skill) ใน การสะท้อนข้อมูล และสรุปความ ดังนั้นจึงได้มีการวิเคราะห์สังเคราะห์ วงจรของการจัดกระบวนการ เรียนรู้ใหม่จากข้อมูลจุดเด่น และจุดอ่อนของทั้ง 2 ครั้งมาปรับปรุงขั้นของกระบวนการจัดการเรียนรู้ ตามรูปแบบของ HEC เป็นครั้งที่ 3

การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนในครั้งที่ 3 ได้มีการปรับปรุงโดยนำชั้นของวงจรการเรียนรู้ที่เป็น 4 ชั้น จากครั้งที่ 1 และวิธีการนำมิติของ CLIL ในครั้งที่ 2 ที่มีการสร้างสมดุลของเนื้อหาและภาษา และเน้น 4 มิติ ดังกล่าว ในทั้ง 4 ชั้นตอน ทั้งนี้จากกล่าวได้ว่า ในรูปแบบของ HEC นั้น การเน้นมิติของ CLIL คือเป้าหมายการเรียนรู้ ซึ่งได้แก่ เนื้อหาสาขาวิชา ทักษะการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ และทักษะการเรียนรู้ ขณะที่วงจรการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ นั้น ถูกนำมาใช้เป็นกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติ ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่ารูปแบบการเรียนการสอน HEC นี้สามารถนำไปสู่การเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ ซึ่งได้แก่ ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ รวมถึงเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ ทั้งนี้เมื่อมีการพัฒนารูปแบบที่ครบชั้นตอน ได้นำไปทดลองใช้แล้วมีการปรับปรุง จากนั้นได้มีการสร้างเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน รูปแบบ HEC และนำส่งตรวจสอบคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และนำมาปรับปรุงอีกครั้งตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ก่อนนำไปทดลองเพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของรูปแบบต่อไป

3. การสร้างเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

การสร้างเอกสารรูปแบบการเรียนการสอน ในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้จริง จำเป็นต้องมีเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน คือ คำแนะนำการใช้รูปแบบการเรียนการสอน และแผนการสอนเพื่อให้ครูที่จะนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ ในการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน และจัดกิจกรรมการสอนตามรูปแบบได้ ผู้วิจัยได้จัดทำเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอนดังต่อไปนี้

คำแนะนำการใช้รูปแบบการเรียนการสอน เป็นเอกสารที่ครูจะสามารถนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ เอกสารนี้จะแนะนำให้ผู้นำไปใช้ได้ศึกษาและจัดเตรียมการสอน รวมทั้งวิธีการปฏิบัติเป็นขั้นตอนรายละเอียด พร้อมทั้งตัวอย่างประกอบการปฏิบัติแผนการสอนเป็นเอกสารที่แสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบต่างๆ ในการจัดการเรียนการสอนตามหลักการของรูปแบบการเรียนการสอนนี้อย่างครบถ้วน คือ จุดประสงค์ การเรียนรู้ โดยวิเคราะห์หลักการ การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนวิชาสาขาศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน จุดประสงค์การเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพและพัฒนาความสามารถทักษะการสื่อสารในด้านการพูด ภาษา เนื้อหาโดยนำเนื้อหาตามหลักสูตรสำหรับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนมาวิเคราะห์หัวข้อที่วัดตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน 2551 และบูรณาการระหว่างสาระสุขภาพและสาระภาษาอังกฤษ ก่อนนำมาแปลเป็นภาษาอังกฤษ เตรียมสื่อการสอน และกำหนดเวลาที่ใช้การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน

การวัดประเมินผล วิธีการวัดประเมินผลการเรียนรู้เพื่อ ประเมินในเรื่องการพัฒนา พฤติกรรมสุขภาพ และพัฒนาความสามารถทักษะการสื่อสารในด้านการพูดภาษา

4. การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

การตรวจสอบ อับคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบ การเรียนการสอนเป็นการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีการดำเนินการดังต่อไปนี้

4.1 การสร้างเครื่องมือประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้จัดทำ แบบประเมินคุณภาพรูปแบบการเรียนการสอนและเอกสารรูปแบบการเรียนการสอนชั้น 1 ฉบับ (รายละเอียดในภาคผนวก) โดยดำเนินการสร้างดังนี้

- กำหนดจุดประสงค์การประเมิน
- ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินและกำหนดรูปแบบการประเมิน
- สร้างเกณฑ์การประเมินคุณภาพ ครอบคลุมทุกองค์ประกอบในเอกสารรูปแบบ การเรียนการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน เกณฑ์การประเมินกำหนดไว้ 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง	ดีมาก	ระดับ 4 หมายถึง	ดี
ระดับ 3 หมายถึง	ปานกลาง	ระดับ 2 หมายถึง	พอใช้
ระดับ 1 หมายถึง	ควรปรับปรุงแก้ไข		

4.2 นำแบบประเมินไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาอังกฤษ และผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านเนื้อหาสุขศึกษา จำนวน 7 คน พิจารณาความเป็นปรนัยและการใช้ภาษา และเนื้อหาครอบคลุม หลักสูตร แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเป็นแบบฉบับที่สมบูรณ์

การรวบรวมข้อมูลการประเมินรูปแบบการเรียนการสอน ผู้วิจัยใช้เอกสารรูปแบบการเรียน การสอน 1 ฉบับ เอกสารคำแนะนำรูปแบบการเรียนการสอน 1 ฉบับ ตัวอย่างแผนการสอน 4 แผน นำไปตรวจสอบคุณภาพ โดยผู้ทรงคุณวุฒิด้านรูปแบบการเรียนการสอน จำนวน 7 ท่าน ตรวจสอบ คุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนและคำแนะนำการใช้รูปแบบการเรียนการสอน โดยใช้แบบ

ประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบและแสดงความคิดเห็นข้อเสนอแนะลงในแผนการสอน ดังแสดงรายการประเมินเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ในตารางที่ 11 – 15

ตารางที่ 11 รายการประเมินเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

รายการประเมิน	ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่							รวม	หมายเหตุ
	1	2	3	4	5	6	7		
1. รูปแบบการเรียนการสอน	x	x	x	x	X			5	
2. คู่มือรูปแบบการเรียนการสอน	X	x	x	x	x			5	
3. แผนการสอน	X	X			x	x	x	5	
4. แบบทดสอบและแบบประเมิน		x				x	x	3	

จากตารางที่ 11 แสดงถึงรายการที่ผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่านได้ร่วมประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีเครื่องมือที่ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 4 รายการ ได้แก่ (1) รูปแบบการเรียนการสอนซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบจำนวน 5 ท่าน (2) คู่มือรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบจำนวน 5 ท่าน (3) แผนการสอน ซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบจำนวน 5 ท่าน (4) แบบทดสอบและแบบประเมิน ซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบจำนวน 3 ท่าน

ทั้งนี้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพในด้านต่างๆ ดังรายการตามความถนัด และความสะดวกในเรื่องของเวลาที่จำกัดในการตรวจสอบคุณภาพของผู้ทรงคุณวุฒิ

เกณฑ์การพิจารณาคุณสมบัติผู้ทรงคุณวุฒิ มีดังนี้

- 1) เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านรูปแบบการเรียนการสอน หรือด้านการสอนภาษาอังกฤษ หรือด้านเนื้อหาตามหลักสูตรวิชาสุขศึกษา
- 2) เป็นผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนการสอน หรือการสอนภาษาอังกฤษ หรือด้านเนื้อหาหลักสูตรวิชาสุขศึกษา ไม่น้อยกว่า 5 ปี
- 3) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษาระดับคุษบัณฑิต หรือ
- 4) เป็นผู้มืตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ขึ้นไป

ตารางที่ 12 สรุปผลการประเมินรูปแบบการสอนรายด้านโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

รายการประเมิน	\bar{x}	SD	ข้อเสนอแนะ
1. ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการเรียนการสอน	4.50	.72	
2. แนวคิดทฤษฎีพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอน	4.80	.44	
3. การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน	4.90	.22	
4. หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน	5.00	.00	
5. วัตถุประสงค์การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ	4.80	.44	
6. เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน	4.50	.54	
7. ลักษณะการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ	4.93	.07	
8. การวัดและประเมินผลตามรูปแบบ	4.80	.44	การวัดการประเมินอาจต้องใช้ความระมัดระวัง เนื่องจากมีความซับซ้อนในการวัดการประเมินของเนื้อหาและภาษา
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.78	.35	
ระดับการแปลค่าของผลคะแนน	5.00- 4.50 ดีมาก	4.49- 3.50 ระดับดี	
3.49-2.50 ระดับปานกลาง	2.49-1.50 ระดับน้อย	1.49-0.00 ระดับน้อยมาก	

จากตารางที่ 12 แสดงผลสรุปรายด้านในการประเมินรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ จำนวน 5 คน โดยตอบแบบประเมินเป็นรายด้านรวม 8 ด้าน ได้แก่ (1) ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการสอน (2) แนวคิดทฤษฎีพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอน (3) การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอน (4) หลักการ (5) วัตถุประสงค์การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ (6) เนื้อหา (7) ลักษณะการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ (8) การวัดและประเมินผลตามรูปแบบ โดยทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก และค่าเฉลี่ยโดยรวม 4.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเฉลี่ยโดยรวมที่ระดับ .35

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 สรุปผลการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	X	SD	ข้อเสนอแนะ
1. เอกสารหมายเลข 2 “คู่มือการใช้รูปแบบการสอน “ ให้รายละเอียดเพียงพอต่อการนำรูปแบบการสอนไปใช้	5.00	.00	
2. รายละเอียดใน “คู่มือการใช้รูปแบบการสอน “ ระบุการจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นในการเตรียมการก่อนการสอนได้ชัดเจน	5.00	.00	
3. รายละเอียดใน “คู่มือการใช้รูปแบบการสอน “ ระบุการจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นในการเตรียมการก่อนการสอนได้ครบถ้วน	5.00	.00	
4. รายละเอียดใน “คู่มือการใช้รูปแบบการสอน “ มีการบรรยายให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้รูปแบบการสอนอย่างความชัดเจน	5.00	.00	
5. รายละเอียดใน “คู่มือการใช้รูปแบบการสอน “ มีการบรรยายให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้รูปแบบการสอนที่เข้าใจได้ง่าย	5.00	.00	
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	5.00	.00	
<i>ระดับการแปลค่าของผลคะแนน</i>	<i>5.00- 4.50 ดีมาก</i>	<i>4.49- 3.50 ระดับดี</i>	
<i>3.49-2.50 ระดับปานกลาง</i>	<i>2.49-1.50 ระดับน้อย</i>	<i>1.49-0.00 ระดับน้อยมาก</i>	

จากตารางที่ 13 แสดงผลสรุปรายด้านในการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ จำนวน 5 ท่าน มีการประเมินทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ (1) ให้รายละเอียดเพียงพอต่อการนำรูปแบบการสอนไปใช้ (2) ระบุการจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นในการเตรียมการก่อนการสอนได้ชัดเจน (3) ระบุการจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นในการเตรียมการก่อนการสอนได้ครบถ้วน (4) มีการบรรยายให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้รูปแบบการสอนอย่างความชัดเจน (5) มีการบรรยายให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้รูปแบบการสอนที่เข้าใจได้ง่าย โดยทุกด้านได้รับการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในระดับคะแนนเฉลี่ยในระดับดีมาก และค่าเฉลี่ยโดยรวม 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเฉลี่ยโดยรวมที่ระดับ .00

ตารางที่ 14 สรุปผลการประเมินแผนการเรียนการสอนรายด้านโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

รายการประเมิน	X	SD	ข้อเสนอแนะ
1. การกำหนดองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้	4.83	.28	
2. วัตถุประสงค์การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ	4.83	.28	
3. เนื้อหา	4.66	.28	ควรระวังเรื่องเนื้อหาเนื่องจากเวลาเรียนน้อย แต่เนื้อหาตามหลักสูตรค่อนข้างมากและนักเรียนต้องเรียนเป็นภาษาอังกฤษจึงควรตรวจสอบการครอบคลุมเนื้อหา
4. ลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.83	.28	
5. การวัดและประเมินผลตามรูปแบบ	4.80	.44	
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.79	.31	
ระดับการแปลค่าของผลคะแนน	5.00- 4.50 ดีมาก	4.49- 3.50 ระดับดี	
3.49-2.50 ระดับปานกลาง	2.49-1.50 ระดับน้อย	1.49-0.00 ระดับน้อยมาก	

จากตารางที่ 14 แสดงผลสรุปรายด้านในการประเมินแผนการเรียนการสอนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ จำนวน 5 ท่าน มีการประเมินทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ (1) การกำหนดองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ (2) วัตถุประสงค์การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ (3) เนื้อหา (4) ลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (5) การวัดและประเมินผลตามรูปแบบ โดยทุกด้านได้รับการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในระดับ คะแนนเฉลี่ยในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับดีมากที่ 4.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเฉลี่ยโดยรวมที่ระดับ .31

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 สรุปผลการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับการวัดการประเมินในแผนการสอน

รายการประเมิน	X	SD	ข้อเสนอแนะ
1. ความชัดเจนของการวัดและการประเมินผลที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนการสอน	4.33	.57	
2. ความเหมาะสมของเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลที่กำหนดไว้ในแผนการสอน	4.00	.00	
3. ความสอดคล้องของการวัดและประเมินผลกับจุดประสงค์ของการเรียนรู้	4.66	.57	
4. ความเหมาะสมของของแบบประเมินด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทักษะการฟังพูด	4.66	.57	
5. ความเหมาะสมของของแบบประเมินด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทักษะการอ่านเขียน	4.66	.57	
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.46	.46	
ระดับการแปลค่าของผลคะแนน	5.00- 4.50 ดีมาก	4.49- 3.50 ระดับดี	
3.49-2.50 ระดับปานกลาง	2.49-1.50 ระดับน้อย	1.49-0.00 ระดับน้อยมาก	

จากตารางที่ 15 แสดงผลสรุปการประเมินของการวัดการประเมินตามแผนการสอน โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ จำนวน 5 ท่าน โดยผลการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในระดับ คะแนนเฉลี่ยดังนี้ (1) ความชัดเจนของการวัดและการประเมินผลที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี (2) ความเหมาะสมของเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลที่กำหนดไว้ในแผนการสอน (3) ความสอดคล้องของการวัดและประเมินผลกับจุด ประสงค์ของการเรียนรู้ (4) ความเหมาะสมของของแบบประเมินด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทักษะการฟังพูด (5) ความเหมาะสมของของแบบประเมินด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทักษะการอ่านเขียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับดี

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการเรียนการสอน ได้มีการนำรูปแบบการเรียนการสอน และคำแนะนำการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่ได้รับ การประเมิน มาสรุป และข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิมาเรียบเรียงเป็นข้อสรุปและนำไปแก้ไขปรับปรุง

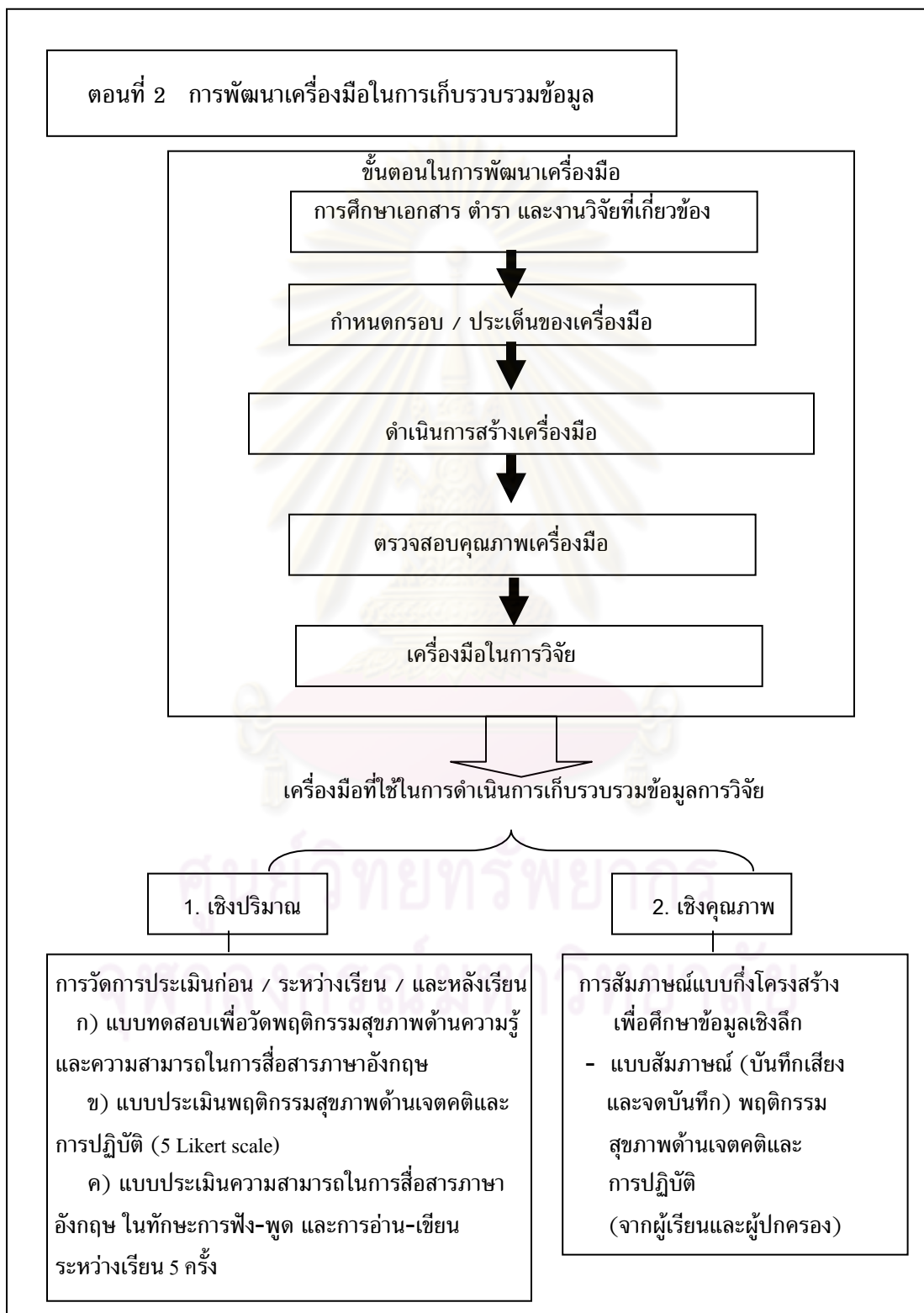
4.4 นำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นและมีการปรับปรุงหลังจากได้รับการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว จำนวน 1 แผน ไปทดลองใช้กับนักเรียนในโครงการสอนสองภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 46 คน เป็นเวลา 5 ชั่วโมง (คาบเรียน) สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง ที่โรงเรียนวินิตศึกษา ในพระราชูปถัมภ์ฯ ระหว่างวันที่ 6-28 มกราคม 2553 จากนั้นนำผลที่ได้จากการทดลองดังกล่าวมาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับนำไปใช้ทดลองสอนเพื่อประเมินคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 การพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสามารถแสดงได้ดังแผนภาพที่ 18 ดังนี้
แผนภาพที่ 18 ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

จากแผนภาพที่ 18 ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือในการวิจัย ได้มีการศึกษาเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎีต่างๆ ดังอธิบายใน ตอนที่ 1 และ ตอนที่ 2 จนสามารถพัฒนาสร้างเครื่องมือและมีการ ตรวจสอบคุณภาพ เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ซึ่งมีรายละเอียดของการ พัฒนาและการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงปริมาณ และเชิง คุณภาพ ดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาและการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล ในเชิงปริมาณ ได้แก่

1.1 เครื่องมือในการวัดและการประเมินพฤติกรรมสุขภาพผู้เรียน ก่อนเรียน และหลัง เรียน สุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการจั ดการเรียนการสอนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วยแบบทดสอบและแบบประเมินพฤติกรรมสุขภาพใน 3 ด้าน ได้แก่

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้ โดยใช้แบบทดสอบ ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ เพื่อเปรียบเทียบระดับคะแนน การเรี ยนรู้ของผู้เรียนก่อนการเรียน การสอนกับระดับ คะแนน หลังการเรียน การสอน การพัฒนา แบบทดสอบ ผู้วิจัยได้เริ่มจากการทำพิมพ์เขียวของการจัดทำข้อสอบ เพื่อวิเคราะห์ความตรงของ เนื้อหา (ตัวอย่างแบบทดสอบ และการทำพิมพ์เขียวของการจัดทำข้อสอบ อยู่ในภาคผนวก) จากนั้น ได้มีจัดทำแบบทดสอบ และส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ จำนวน 3 ท่าน โดยมีข้อเสนอให้มีการจัดการปรับปรุง ในข้อคำถาม การจัดเรียงคะแนน และตัวเลือกในแบบทดสอบ ดังนี้

- (1) ข้อคำถาม ในข้อเลือกตอบ ที่ควรปรับปรุงให้ใช้ภาษาที่ชัดเจนและ ง่ายขึ้น จำนวน 12 ข้อ
- (2) ข้อที่ควรปรับปรุงตัวเลือกให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จำนวน 7 ข้อ
- (3) ข้อคำถามปลายเปิดให้มีความง่ายขึ้น โดยเปลี่ยนเป็นให้เป็นจับคู่ และมีคำถามปลายเปิดเพียง 2 ข้อ

จากนั้น นำแบบทดสอบไปปรับปรุง ไปทดลองกับนักเรียน โรงเรียน วินิตศึกษา ในระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโครงการสอนสองภาษา จำนวน 46 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โดยนำผลมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติทดสอบจากโปรแกรม คอมพิวเตอร์ วิเคราะห์สถิติ ความยากง่าย

และค่าอำนาจจำแนก มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .22 – .88 และค่าความยากอยู่ระหว่าง .20 – .69 (ฉัตรชัย ปิยะพิมลสิทธิ์, 2548:109)

ฉบับที่ 2 แบบประเมินพฤติกรรมสุขภาพด้านเจตคติ โดยใช้แบบประเมินเจตคติของผู้เรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อเนื้อหาในการเรียนการสอน สุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอน โดยแบบประเมินนี้ใช้ในการสอบถามจากผู้เรียนก่อนการเรียนการสอนและหลังการเรียนการสอน เพื่อเปรียบเทียบผลการประเมินในพฤติกรรมสุขภาพด้านเจตคติของผู้เรียน ก่อนการเรียนการสอน และผลคะแนนหลังการเรียนการสอน

แบบประเมินนี้ได้ถูกนำมา พัฒนาขึ้นจาก เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเพื่อประเมินพฤติกรรมสุขภาพด้านเจตคติของผู้เรียน โดยมีการจัดลำดับการให้คะแนนเจตคติของผู้เรียนที่ต่อการเรียนการสอนในเนื้อหาสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ โดยใช้ เกณฑ์แบบประมาณค่า แปลความหมายของคะแนน เจตคติต่อการเรียนการสอนในเนื้อหาสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ โดยอำนาจ เลิศชัยันต์ (2545) ได้เสนอการจัดลำดับตามเกณฑ์คะแนน ดังต่อไปนี้

5 หมายถึง มีเจตคติมาก	แปลผลด้วยคะแนน 4.50 – 5.00
4 หมายถึง มีเจตคติดี	แปลผลด้วยคะแนน 3.50 – 4.49
3 หมายถึง มีเจตคติระดับปานกลาง	แปลผลด้วยคะแนน 2.50 – 3.39
2 หมายถึง มีเจตคติระดับน้อย	แปลผลด้วยคะแนน 1.50 – 2.49
1 หมายถึง มีเจตคติระดับน้อยมาก	แปลผลด้วยคะแนน 1.00 – 1.49

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามเพื่อประเมินพฤติกรรมสุขภาพด้านการปฏิบัติ โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมสุขภาพในด้านการปฏิบัติของนักเรียน โดยแบบสอบถามนี้ใช้ในการสอบถามจากผู้เรียนและผู้ปกครองของนักเรียนก่อนการเรียนการสอนและหลังการเรียนการสอน เพื่อเปรียบเทียบผลการประเมินในพฤติกรรมสุขภาพ ด้านการปฏิบัติของผู้เรียน ก่อนการเรียนการสอน และผลคะแนนหลังการเรียนการสอน (ตัวอย่างแบบประเมินอยู่ในภาคผนวก) โดยอำนาจ เลิศชัยันต์ (2545) ได้จัดลำดับการให้คะแนน โดยใช้เกณฑ์ประมาณค่า แปลความหมายของคะแนนดังกล่าวได้นำมาใช้ในการวัดพฤติกรรมสุขภาพในด้านการปฏิบัติ ตามเนื้อหาที่มีการจัดการเรียนการสอน สุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

5 หมายถึง มีการปฏิบัติที่ดีมาก	แปลผลด้วยคะแนน 4.50 – 5.00
4 หมายถึง มีการปฏิบัติที่ดี	แปลผลด้วยคะแนน 3.50 – 4.49
3 หมายถึง มีการปฏิบัติปานกลาง	แปลผลด้วยคะแนน 2.50 – 3.39
2 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อย	แปลผลด้วยคะแนน 1.50 – 2.49
1 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อยมาก	แปลผลด้วยคะแนน 1.00 – 1.49

ทั้งนี้เครื่องมือในการวิจัย ทั้ง 3 ฉบับ ได้รับตรวจสอบความตรงของเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน และนำไปทดลอง ใช้กับนักเรียนในโครงการสอนสองภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 36 คน โดยแบบประเมินพฤติกรรมสุขภาพด้านเจตคติ คำนวนเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นคอนบาคอัลฟา โดยภาพรวมที่ ระดับ .75 และด้านการปฏิบัติ นำไป คำนวนเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นคอนบาคอัลฟาภาพรวมที่ระดับ .76 ซึ่งเป็นค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับ ที่ยอมรับได้โดย McMillam and Schumacher (1997)

1.2 การวัดความสามารถในทักษะการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน ระหว่าง เรียน และหลังเรียน ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบประเมินความสามารถในทักษะการพูดสื่อสาร เพื่อการนำเสนอ รายงานโดยมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสาระสุขศึกษา (ตัวอย่างแบบประเมินอยู่ในภาคผนวก)

ส่วนที่ 2 แบบประเมินความสามารถใน ทักษะ การเขียนสื่อสาร เพื่อ การนำเสนอรายงานโดยมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสาระสุขศึกษา (ตัวอย่างแบบประเมินอยู่ในภาคผนวก) ทั้งนี้เครื่องมือในการวิจัย ได้รับตรวจสอบความตรงของเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน โดยใช้ แบบประเมิน 5 Likert scale มีค่าความเชื่อมั่นคอนบาคอัลฟาที่ระดับ .77 ซึ่งเป็นค่าความเชื่อมั่นอยู่ใน ระดับที่ยอมรับได้โดย McMillam and Schumacher (1997)

2. การพัฒนาเครื่องมือในเชิงคุณภาพ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เพื่อใช้ในการหาข้อมูลพื้นฐาน และเพื่อนำ ประกอบในการวิเคราะห์ข้อมูล ในเรื่องพฤติกรรมสุขภาพด้านเจตคติ และการปฏิบัติ ดังนี้

2.1 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเพื่อสัมภาษณ์ครูประจำชั้น เพื่อสำรวจปัญหาสุขภาพ ของนักเรียนในด้านการปฏิบัติและคัดเลือกตัวอย่างจากนักเรียนในกลุ่มทดลองที่มีปัญหาชัดเจนใน พฤติกรรมสุขภาพด้านการปฏิบัติ จากนั้นผู้วิจัยไปเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับปัญหาของนักเรียน

ดังกล่าว โดยการสัมภาษณ์กับผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพในด้านการปฏิบัติของนักเรียนต่อไป

2.2 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพในด้านการปฏิบัติของนักเรียน โดยการสัมภาษณ์ผู้ปกครองของ นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างจาก ข้อ 2.2.1 ซึ่งเป็นนักเรียนที่ผู้วิจัยพบว่ามีปัญหาในพฤติกรรมสุขภาพด้านการปฏิบัติ และนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาดำเนินการวิเคราะห์โดยการจัดกลุ่มวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหาในเชิงลึก มาประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณต่อไป

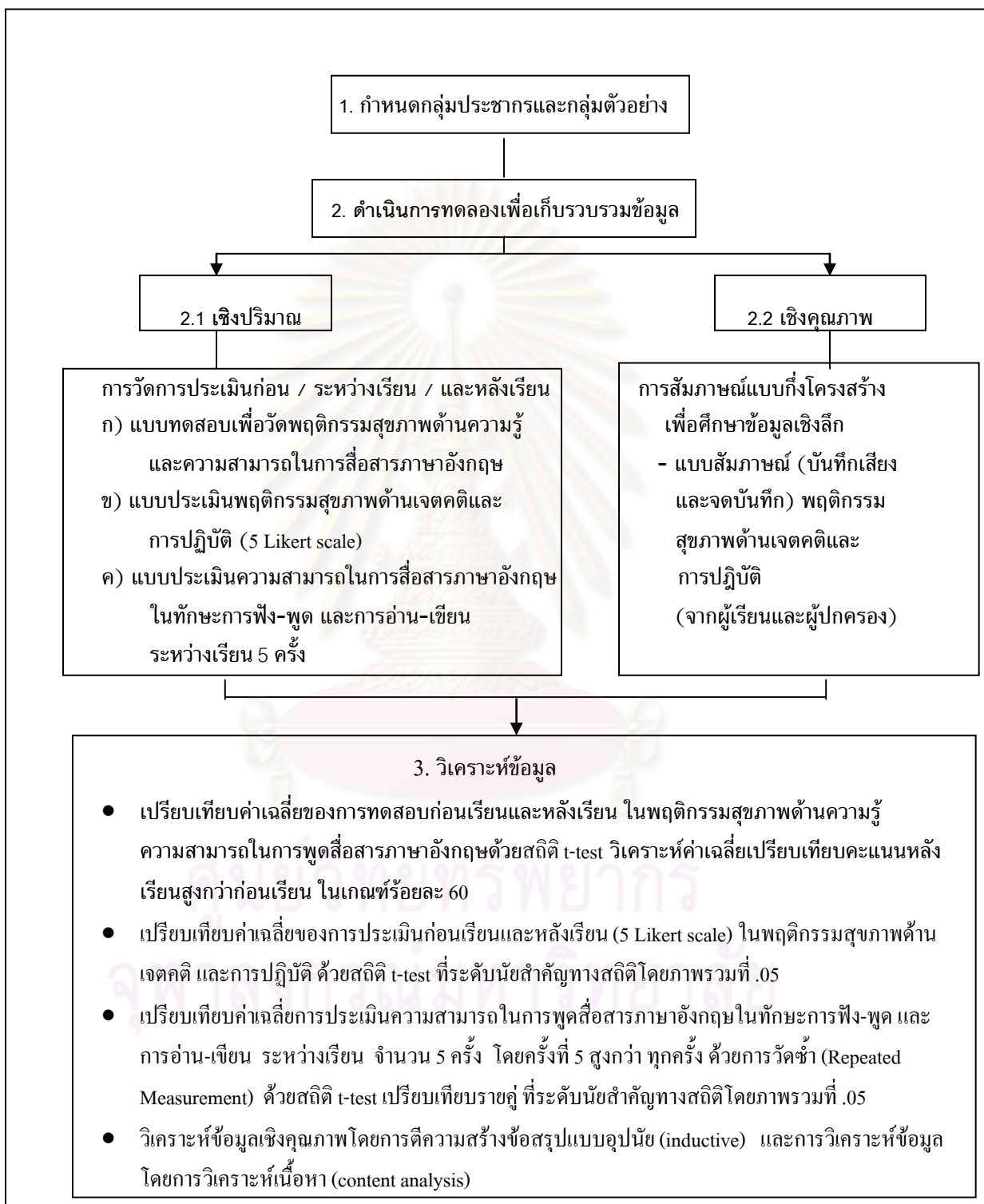
ทั้งนี้ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างได้รับการ ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เป็นการประเมินในเชิงคุณภาพ โดยผู้เชี่ยวชาญได้ให้การแนะนำ ดังนี้ (1) ให้มีการใช้ภาษาที่ชัดเจน (2) ระวังในเรื่องการขึ้นนำการตอบให้กับผู้ได้รับการสัมภาษณ์ ในขณะที่ทำการสัมภาษณ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

การทดลองรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ดังปรากฏในแผนภาพที่ 19 ดังนี้
แผนภาพที่ 19 ขั้นตอนการทดลองการใช้รูปแบบการสอน HEC

จากแผนภาพที่ 19 การดำเนินการทดลองเพื่อทดสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนสามารถอธิบาย ดังมีรายละเอียด ใน 3 ขั้นตอน ดังนี้

1 การกำหนดประชากร กลุ่มตัวอย่าง และขนาดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ประชากรในการวิจัยได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่อยู่ในโครงการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน ในโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่ง ในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

เกณฑ์ในการพิจารณาเลือกกลุ่มตัวอย่างการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกโรงเรียนวินิตศึกษา ระดับมัธยม ซึ่งเป็นโรงเรียนราษฎร์การกุศลของวัดในสังกัดพระพุทธศาสนา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เป็นโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวนนักเรียนประมาณ 4,000 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนอยู่ในโครงการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน มีนักเรียนในห้องเรียนโดยเฉลี่ยห้องเรียนละ 45 คน จาก 2 ห้องเรียน รวม 90 คน ผู้วิจัยได้ใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ได้แก่ นักเรียนในในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในปีการศึกษา 2553 ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 46 คน โดยนักเรียนในห้องเรียนนี้จะมีนักเรียน กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน คละกันในกลุ่ม โดยพิจารณาจากผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในวิชาภาษาอังกฤษและสุขศึกษา ที่มีระดับ คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของทั้ง 2 รายวิชา จากผลการเรียนของนักเรียนทั้งห้องเรียนจากระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ซึ่งปัจจุบันนักเรียนกำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2) และนักเรียนในห้องเรียนนี้ ไม่มีแนวโน้มที่จะไม่มีการลาออกระหว่างการทำการทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง แสดงในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ตารางแสดงข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	จำนวนนักเรียน
กลุ่มทดลอง	46
รวม	46

ในการดำเนินการวิจัยมีการดำเนินงานเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ โดยในเชิงปริมาณมีการเก็บข้อมูล จาก คะแนนการทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน และการประเมินก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนกลุ่มทดลองจำนวน 46 คน

2 ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน

การทดลองการใช้รูปแบบการเรียนการสอน โดยนำแผนการสอนไปใช้ในสภาพการเรียนการสอนจริง ก่อนดำเนินการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลพื้นฐานผู้เรียนจาก แบบทดสอบก่อนเรียนด้านภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบก่อนเรียนด้านเนื้อหาสุขศึกษา รวมทั้งแบบทดสอบก่อนเรียน ดังกล่าว ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วมาดำเนินการทดลองใช้กับผู้เรียน โดยมีการดำเนินการทดลอง ดังรายการต่อไปนี้

การดำเนินการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

การดำเนินการสอน มีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มทดลอง ผู้วิจัยทำการสอนตามเวลาเรียนที่โรงเรียนกำหนด โดยสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยสามารถแสดงแบบแผนการทดลองเป็นภาพรวม ดัง ปราบกฏในตารางที่ 12 และกำหนดการในการดำเนินการทดลองรวม 20 ชั่วโมง สามารถสรุปได้ ดังปราบกฏในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 แบบแผนการทดลองเป็นภาพรวม

กลุ่มตัวอย่าง	การทดสอบก่อนเรียน	การวัดระหว่างการศึกษาทดลอง					การทดสอบหลังเรียน
		X1	X2	X3	X4	X5	
E	O1	X1	X2	X3	X4	X5	O2

E คือกลุ่มทดลอง X คือการศึกษาทดลอง

O1 การทดสอบก่อนเรียน O2 การทดสอบหลังเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 กำหนดการในการดำเนินการทดลอง

สัปดาห์ที่	การดำเนินการทดลอง	จำนวนคาบ
1	การทดสอบก่อนการเรียน	1
2-5	- จัดการเรียนการสอนในหน่วยเรียนรู้ที่ 1: วิทยุอัตโนมัติเรียนรู้เรื่อง เพศและครอบครัว - จัดการประเมินการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษเมื่อสิ้นสุดการเรียน การสอนของหน่วยเรียนรู้	4
6-10	- จัดการเรียนการสอนในหน่วยเรียนรู้ที่ 2 - เรื่อง โรคทาง เพศสัมพันธ์และสาธารณสุขใกล้ตัว - จัดการประเมินการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษเมื่อสิ้นสุดการเรียน การสอนของหน่วยเรียนรู้	5
11	ทดสอบกลางภาคตามที่โรงเรียนกำหนด	1
12-13	- จัดการเรียนการสอนในหน่วยเรียนรู้ที่ 3: สังคมวัยรุ่น - จัดการประเมินการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษเมื่อสิ้นสุดการเรียน การสอนของหน่วยเรียนรู้	2
14-15	- จัดการเรียนการสอนในหน่วยเรียนรู้ที่ 4: อารมณ์ในวัยรุ่น - จัดการประเมินการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษเมื่อสิ้นสุดการเรียน การสอนของหน่วยเรียนรู้	2
16-19	- จัดการเรียนการสอนในหน่วยเรียนรู้ที่ 5: เลี่ยงความเสี่ยงชีวิต ปลอดภัย - จัดการประเมินการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษเมื่อสิ้นสุดการเรียน การสอนของหน่วยเรียนรู้	4
20	การทดสอบหลังเรียน	1
	รวมจำนวนคาบ	20

จากตารางที่ 18 ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการทดลองประสิทธิภาพของรูปแบบ
การสอนที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นนั้น ผู้วิจัยได้ทำการทดลองกับนักเรียนในโครง การสอน สองภาษา
ณ โรงเรียนวินิตศึกษา ในพระราชูปถัมภ์ ฯ จำนวน 46 ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นและการทดลองใช้
เวลาในการดำเนินการจำนวน 20 สัปดาห์ ๆ ละ 1 คาบ (1 ชั่วโมง) แบ่งเป็น

(1) การทดสอบก่อนเรียน การทดสอบกลางภาคตามที่โรงเรียนกำหนด และการทดสอบ
หลังเรียนอย่างละ 1 คาบ รวม 3 คาบ (ผลคะแนนการทดสอบกลางภาคของผู้เรียน ผู้วิจัยไม่ได้
นำมาเปรียบเทียบในการทดลอง แต่มีการจัดทำคะแนนตามที่หลักสูตรสถานศึกษาได้กำหนดไว้)
อย่างไรก็ตามในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนน ก่อนและหลังการทดลองมาเปรียบเทียบ เพื่อตอบ
คำถามการวิจัยและพิสูจน์สมมติฐานการวิจัย

(2) การจัดการเรียนการสอนสัปดาห์ละ 1 คาบ รวมเวลาในการจัดการเรียนการสอน จำนวน 17 คาบ และเวลาที่ใช้ในการทดลองประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น รวมระยะเวลา 20 คาบ (สัปดาห์) หรือ 1 ภาคการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2553 ภาคเรียนที่ 1

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาผลการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบ การเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น มีรูปแบบของการทดลอง ดังต่อไปนี้

2.3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพ ในด้านความรู้และความ สามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลัง เรียนฉบับเดียวกัน และพฤติกรรมสุขภาพในด้านเจตคติและการปฏิบัติโดยใช้แบบสอบถาม โดยมี แบบแผนการทดลอง ดังปรากฏในแผนภาพที่ 20 ซึ่งปรับจาก McMillan & Schumacher (1997) ดังนี้

E:	O1	X	O2
E	คือกลุ่มทดลอง	X	คือการทดลอง
O1	การทดสอบก่อนเรียน	O2	การทดสอบหลังเรียน

แผนภาพที่ 20 แบบแผนการทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพในด้านความรู้ และความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ

2.3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเพื่อ ศึกษา พัฒนาการในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในเนื้อหาสุขศึกษาที่ใช้ในการเรียน การสอน โดยมีแบบแผนการทดลองนี้ได้ปรับมาจาก การศึกษากลุ่มทดลอง วัดผลหลายครั้ง ก่อนและ หลังการทดลอง (Repeated Measures Designs) ดังปรากฏในแผนภาพที่ 21 ปรับจาก ฉัตรชัย ปิยะพิมลสิทธิ์ (2548)

	X unit 1	X unit 2	X unit 3	X unit 4	X unit 5
E:	O1	O2	O3	O4	O5

E คือกลุ่มทดลอง

O1 การทดสอบครั้งที่ 1 จากการประเมินพัฒนาการของผู้เรียนระหว่างการเรียนรู้อ

O2 การทดสอบครั้งที่ 2 จากการประเมินพัฒนาการของผู้เรียนระหว่างการเรียนรู้อ

O3 การทดสอบครั้งที่ 3 จากการประเมินพัฒนาการของผู้เรียนระหว่างการเรียนรู้อ

O4 การทดสอบครั้งที่ 4 จากการประเมินพัฒนาการของผู้เรียนระหว่างการเรียนรู้อ

O5 การทดสอบครั้งที่ 5 จากการประเมินพัฒนาการของผู้เรียนระหว่างการเรียนรู้อ

X unit 1-5 การทดลองของหน่วยเรียนรู้ที่ 1-5

แผนภาพที่ 21 แบบแผนการทดลองพัฒนาการในการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในเนื้อหาสาขาศึกษาที่ใช้ในการเรียนการสอนระหว่างเรียน

3. การวิเคราะห์ข้อมูลการ และขั้นตอนการวิจัยในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสาขาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดบูรณาการเนื้อหาภาษา

3.1 การเก็บข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณ

การวิเคราะห์ข้อมูล แบบทดสอบก่อนเรียน ระหว่างเรียน และ หลังเรียน ในด้านพฤติกรรมสุขภาพ และความสามารถในทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ วิเคราะห์สถิติ จากค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แบบทดสอบก่อนเรียน ระหว่างเรียน และ หลังเรียนในด้าน พฤติกรรมสุขภาพและความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ รวบรวมข้อมูลโดยการรวบรวม คะแนนของผู้เรียน โดยใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1) การตรวจสอบคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ในพฤติกรรมสุขภาพ ด้านความรู้ และความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษในเนื้อหาเฉพาะสาขาที่มีการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนในกลุ่มทดลองว่ามีคะแนนสูงขึ้นหรือไม่ เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยในข้อที่ 1.1 ด้วยสถิติ t-test

2) การวิเคราะห์แบบสอบถามผู้เรียนใน พฤติกรรม สุขภาพด้านเจตคติ และด้านการปฏิบัติ ที่มีต่อการเรียนการสอน สุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการจัด การเรียน การสอนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น โดยแบบประเมินแบบ 5 Likert scale เพื่อทดสอบสมมติฐาน การวิจัยในข้อที่ 1.2 ด้วยค่าสถิติ t-test คะแนนเฉลี่ย-และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ก่อนเรียนและหลัง เรียน

3) การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของแบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในทักษะการฟังพูด และทักษะ การอ่านเขียน ระหว่างเรียน จำนวน 5 ครั้ง หลังจากมีการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยเรียนรู้ทั้ง 5 หน่วยเรียนรู้ เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อ ที่ 3 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนที่มีการวัดซ้ำมากกว่า 1 ครั้งในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน กลุ่ม ตัวอย่างตั้งแต่ 1 กลุ่มขึ้นไป โดยตัวแปรตามจะมีเพียง 1 ตัวอยู่ในมาตราการวัดระดับ Interval หรือ Ratio Scale ที่มีการวัดซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ถ้ากลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่มจะไม่ปรากฏตัวแปรอิสระ Analysis of variance with Repeated measures เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยในข้อที่ 2

3.2 การเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์แบบกึ่ง โครงสร้างเพื่อเก็บข้อมูลในพฤติกรรมสุขภาพด้านการปฏิบัติของผู้เรียน โดยการสัมภาษณ์ครูประจำ ชั้นและผู้ปกครองนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการตีความสร้างข้อสรุปแบบ อุปนัย (inductive) และการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ซึ่งได้จาก การศึกษาเอกสาร (Document Research) ในการวิเคราะห์เอกสารผู้วิจัยต้องคำนึงถึงบริบท (Context) หรือสภาพแวดล้อมของข้อมูลเอกสารที่นำมาวิเคราะห์ประกอบ ด้วยว่ามีการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมของผู้เรียนในชั้น วงหลังเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองวิธีนี้เป็นข้อความแบบบรรยาย (Descriptive) เพื่อสนับสนุนข้อมูลในการทดสอบสมมติฐานการวิจัยในข้อที่ 1.2

ทั้งนี้การดำเนินการวิจัยสามารถสรุปได้เป็น 3 ตอนหลัก ๆ ได้แก่ (1) การพัฒนารูปแบบ การเรียนการสอน (2) การพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล (3) การทดลองใช้รูปแบบการเรียน การสอนที่พัฒนาขึ้น และผลของการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและ คุณภาพ ได้มีการนำเสนอในบทต่อไป

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (HEC) เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพและความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น มีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพและความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

- 1.1 ผลการพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน
- 1.2 ผลการตรวจสอบรูปแบบการเรียนการสอน
- 1.3 ผลการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

ตอนที่ 2 ผลการทดลอง การใช้รูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (HEC) เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพและความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

- 2.1 ผลการประเมินในด้านพฤติกรรมสุขภาพ ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ
 - 2.1.1 พฤติกรรมสุขภาพในด้านความรู้ (K) เนื้อหาสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียน
 - 2.1.2 พฤติกรรมสุขภาพในด้านเจตคติ (A) ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้เนื้อหาสุขศึกษาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนและ
 - 2.1.3 พฤติกรรมสุขภาพในด้านการปฏิบัติ (P) ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้เนื้อหาสุขศึกษาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน
- 2.2 ผลการประเมินความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนใน เนื้อหาเฉพาะสุขศึกษาที่ใช้ในการสอน ซึ่งมีการพิจารณาจากผลการประเมิน

2.2.1 ผลการเปรียบเทียบ ความแตกต่างของ คะแนนเฉลี่ย ในการทดสอบความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษในเนื้อหาสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ การสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น จากการทำทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนใน กลุ่มทดลอง

2.2.2 ผลการประเมินการนำเสนองานโดยใช้ภาษาอังกฤษระหว่างเรียน เพื่อศึกษาพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในเนื้อหาเฉพาะสุขศึกษาที่มี การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน ของนักเรียนใน กลุ่มทดลอง จำนวน 5 ครั้ง

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตาม ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (HEC) เพื่อ เสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพและความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

1.1 ผลการพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้ได้พัฒนาโดยการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สภาพปัญหา ศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) และแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับ ภาษา (CLIL) ที่ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการส อน จนได้รูปแบบการสอน จัดทำคู่มือ การใช้รูปแบบการสอน และมีการ ปรับปรุงคุณภาพ หลังจากให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ ผลจาก การพัฒนา และปรับปรุงคุณภาพรูปแบบของรูปแบบการเรียนการสอนที่เรียกว่า HEC (H=Health, E = Experiential learning theory: ELT, C = Content and language integrated learning approach: CLIL) ดังแสดงในแผนภาพที่ 22 ต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 22 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบรูปแบบการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้
เน้นประสบการณ์กับ แนวคิดการบูรณาการเนื้อหากับภาษา

แนวคิดทฤษฎีการจัดการเรียนรู้จากประสบการณ์ (ELT) และ การบูรณาการเนื้อหากับภาษา (CLIL)			
การสร้างความรู้ (Cognitive)	เชิงพฤติกรรม (Behavior)	เชิงสังคม (Social)	เชิงจิตวิทยา (Psychological)
การจัดประสบการณ์ ที่มีเนื้อหา สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ โดยมีการบูรณาการที่ใช้ ภาษาที่สองในการเรียนรู้ ใช้ การฝึกประสบการณ์ที่ส่งเสริม กระบวนการคิดซึ่งนำไปสู่ ความรู้ความเข้าใจ มีการสังเกต สะท้อนการเรียนรู้ สรุปความ รวมจนสามารถสร้างองค์ ความรู้ใหม่	การจัดประสบการณ์ ให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้เนื้อหาและภาษาที่สอง เป็น การเรียนรู้ตามธรรมชาตินักเรียน สังเกตและให้ ความสนใจกับ ข้อมูลใน การจดจำและนำไป มาใช้ใน การแก้ปัญหาพื้นฐาน ทางภาษา และ concept ที่ ผู้เรียนรับรู้)	การบูรณาการเนื้อหา ภาษา จากการ จัดประสบการณ์ ที่สอดคล้องกับ สิ่งแวดล้อม ตามสถานการณ์จริง ให้ผู้เรียน ได้มีการสื่อสารกับผู้อื่น ในสังคม จากการปฏิบัติกิจกรรม	การจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนมี ส่วนในการตัดสินใจเลือกและ ออกแบบการนำเสนอประสบการณ์ ในการอภิปราย มีการบูรณาการ เนื้อหาและภาษา ให้ผู้เรียนมีความ ท้าทายที่จะได้เรียนรู้จะช่วยสร้าง เจตคติ แรงจูงใจ ให้ผู้เรียน มี ความสุข ตื่นตัว ในการเรียนรู้

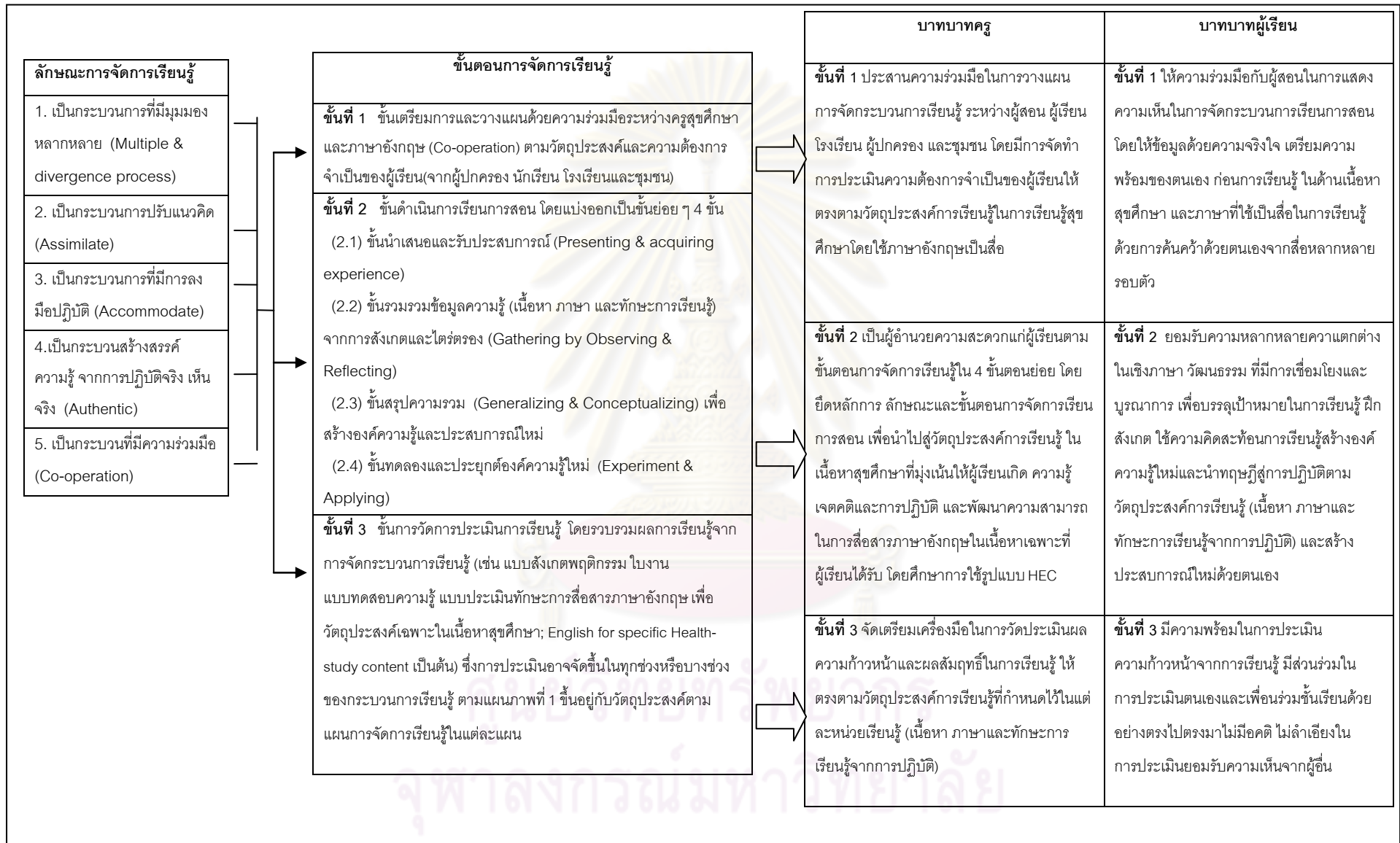

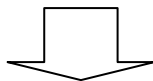
หลักการ	วัตถุประสงค์การเรียนรู้
<p>1. เป็นการจัดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ ต้องอาศัยข้อมูลจากการวิเคราะห์ ความจำเป็นของผู้เรียน เพื่อเป็นแบบแผนของการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ อย่างถูกต้องเหมาะสม เน้นความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาสุศึกษา ภาษาและ วัฒนธรรม เพื่อยึดเป็นเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้</p> <p>2. การจัดเนื้อหาสาระที่ตรงกับความต้องการจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการ จัดการเรียนรู้ของผู้เรียน ช่วยสร้างเจตคติกับผู้เรียน และนำไปสู่การเรียนรู้ที่มีความหมาย โดยได้พัฒนากระบวนการคิด ทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา และสามารถวิเคราะห์ตีความในภาษาที่สองมาสู่ภาษาของตนเอง ผ่านกระบวนการจัดประสบการณ์ ฝึกทักษะและสร้างประสบการณ์ใหม่ ที่ ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และรวบรวมความรู้ผ่านการฝึกประสบการณ์ทำให้เกิด ความรู้ เจตคติ และทักษะสู่การปฏิบัติที่ดีต่อไป</p> <p>3. ความจำเป็นในการเรียนรู้ภาษา ซึ่งเกี่ยวข้องกับบริบทและสิ่งแวดล้อมของผู้เรียน ที่เกี่ยวข้องภาษา และวัฒนธรรมที่ใช้ในบริบท หรือสังคมของผู้เรียน ดังนั้นต้องสร้างประสบการณ์ให้กับผู้เรียนเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ที่มีความหมาย และเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ยั่งยืน ที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเป็นสื่อในการเรียนรู้ ด้วยตนเองได้ต่อไปในอนาคต</p> <p>4. การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกหัวข้อ หรือ ออกแบบกิจกรรมการสร้างประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์กับการเรียนรู้ ด้วยตนเอง เน้นการฝึกปฏิบัติและมีวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย ให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีและใช้กระบวนการคิดในการสร้างความรู้ความเข้าใจจนสามารถสร้างสรรค์ ประสบการณ์ใหม่ด้วยตนเอง</p> <p>5. การพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่เน้นให้ผู้เรียนกล้าใช้ ภาษาที่สองในการสื่อสาร และเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ สรรหาประสบการณ์ และความรู้ใหม่ด้วยตนเองได้ต่อไปอย่างยั่งยืน</p>	<p>1. ด้านพฤติกรรมสุศึกษา ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ มีความรู้ (K) ในเนื้อหาสุศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนด มีเจตคติ (A) เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ในเนื้อหาสุศึกษา สามารถปฏิบัติ (P) ในพฤติกรรมสุศึกษาได้</p> <p>2. ด้านทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในเนื้อหาเฉพาะสุ ศึกษาที่ผู้เรียนได้เรียนตามมาตรฐานหลักสูตรและตัวชี้วัด โดยมีการบูรณาการ เชื่อมโยงระหว่างวาระสุศึกษาและ ภาษาอังกฤษ ตามสาระมาตรฐานที่ 3.1 ของกลุ่มสาระ ภาษาต่างประเทศ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ฟังและพูด ข้อความที่อธิบาย บรรยาย และนำเสนองาน ในเนื้อหาที่เรียนได้อย่างคล่องแคล่ว - อ่านและเขียน ข้อความที่อธิบาย บรรยาย และนำเสนองาน ในเนื้อหาที่เรียนได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา
เนื้อหาที่ใช้เป็นไปตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ 2551 และสถานศึกษากำหนด ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ตารางที่ 3)

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้				
1. การวัดและประเมินพฤติกรรมการสุภาพ ใน 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ (K) เจตคติ (A) และการปฏิบัติ (P)				
ความรู้ (K)	เจตคติ (A)	การปฏิบัติ (P)		
แบบทดสอบก่อนเรียน	แบบประเมินเจตคติ ก่อนเรียน	แบบประเมินการปฏิบัติ ก่อนเรียน		
แบบทดสอบหลังเรียน	แบบประเมินเจตคติ หลังเรียน	แบบประเมินการปฏิบัติ หลังเรียน		
2. การวัดและประเมินผลความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในเนื้อหาเฉพาะสาขาที่เรียนการสอนโดยใช้ ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน				
(ครั้งที่ 1) ประเมินหลังเรียน บทที่ 1	(ครั้งที่ 2) ประเมินหลังเรียน บทที่ 2	(ครั้งที่ 3) ประเมินหลังเรียน บทที่ 3	(ครั้งที่ 4) ประเมินหลังเรียน บทที่ 4	(ครั้งที่ 5) ประเมินหลังเรียน บทที่ 5
ทักษะฟัง-พูด	ทักษะฟัง-พูด	ทักษะฟัง-พูด	ทักษะฟัง-พูด	ทักษะฟัง-พูด
ทักษะอ่าน-เขียน	ทักษะอ่าน-เขียน	ทักษะอ่าน-เขียน	ทักษะอ่าน-เขียน	ทักษะอ่าน-เขียน

จากแผนภาพ ที่ 22 รูปแบบการเรียนการสอนสาขาศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตาม
ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา เพื่อเสริม สร้าง
พฤติกรรมการสุภาพและความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนต้น มีรายละเอียดตามองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน ดังนี้

1) แนวคิดทฤษฎีพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น (HEC Model)

1.1) การสร้างความรู้ (Cognitive) การจัดประสบการณ์ ที่มีเนื้อหา สอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์การเรียนรู้ โดยมีการบูรณาการที่ใช้ภาษาที่สอง ในการเรียนรู้ CLIL การบูรณา
การเนื้อหาและภาษา เป็นการใช้ทักษะการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ ทักษะ
เจตคติและประสบการณ์ รวมทั้งสามารถวิเคราะห์ สืบเคราะห์และประยุกต์ความรู้ไปใช้ และมี
ทักษะในการรับรู้ในวิชาต่างๆ ได้

1.2) เชิงพฤติกรรม (Behavior) การจัดประสบการณ์ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาและภาษาที่
สอง เป็นการเรียนรู้ตามธรรมชาตินักเรียนสังเกต และให้ความสนใจกับข้อมูลในการจดจำ และ
นำไปมาใช้ในการแก้ไขปัญหาพื้นฐานทางภาษา และ concept ที่ผู้เรียนรับรู้

1.3) เชิงสังคม (Social) การบูรณาการเนื้อหา ภาษา จากการจัดประสบการณ์ ที่สอดคล้องกับ สิ่งแวดล้อม ตามสถานการณ์จริง ให้ผู้เรียนได้มีการสื่อสาร กับผู้อื่นในสังคม จาก การปฏิบัติกิจกรรม

1.4) เชิงจิตวิทยา (Psychological) การจัดการเรียนรู้ที่สร้างเจตคติ แรงจูงใจ ให้ผู้เรียน มีความสุข ตื่นตัว ในการเรียนรู้ จากการจัดประสบการณ์ ที่ มีทั้งการบูรณาการเนื้อหา และภาษา ให้ผู้เรียนมีความท้าทายที่จะได้เรียนรู้

2) หลักการ

หลักการที่ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูป แบบการสอน ได้มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ จากหลักการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) และแนวการสอนบูรณา การเนื้อหาภาษา (CLIL) เพื่อนำมาใช้เป็นหลักการในรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นดังต่อไปนี้

2.1) เป็นการจัดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ ต้องอาศัยข้อมูลจากการวิเคราะห์ความ จำเป็นของผู้เรียน เพื่อเป็นแบบแผนของการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆอย่างถูกต้องเหมาะสม เน้นความสมดุลระหว่างเนื้อหาสุขศึกษา ภาษาและวัฒนธรรม เพื่อยึดเป็นเป้าหมายของการ จัดการเรียนรู้

2.2) การจัดเนื้อหาสาระที่ตรงกับความต้องการจำเป็น และวัตถุประสงค์ของการจัด การเรียนรู้ของผู้เรียน ช่วยสร้างเจตคติกับผู้เรียน และนำไปสู่การเรียนรู้ที่มีความหมาย โดยได้ พัฒนาระบบการคิด ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา และสามารถ วิเคราะห์ตีความ ใน ภาษาที่สองมาสู่ภาษาของตนเอง ผ่านกระบวนการจัดประสบการณ์ ฝึกทักษะและสร้าง ประสบการณ์ใหม่ ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และรวบรวมความรู้ผ่านการฝึกประสบการณ์ทำให้เกิด ความรู้ เจตคติ และทักษะสู่การปฏิบัติที่ดีต่อไป

2.3) ความจำเป็นในการเรียนรู้ภาษา ซึ่งเกี่ยวข้องกับบริบทและสิ่งแวดล้อมของผู้เรียนที่ เกี่ยวข้องกับภาษา และวัฒนธรรมที่ใช้ในบริบท หรือสังคมของผู้เรียน ดังนั้นต้องสร้าง ประสบการณ์ให้กับผู้เรียนเพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ที่มีความหมายและเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ยั่งยืน ที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเป็นสื่อในการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ต่อไปในอนาคต

2.4) การสร้างแรงจูงใจในการ เรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกหัวข้อ หรือออกแบบ กิจกรรมการสร้างประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์กับการเรียนรู้ด้วยตนเอง เน้นการฝึก ปฏิบัติและมีวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย ให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีและใช้กระบวนการคิดในการสร้าง ความรู้ความเข้าใจจนสามารถสร้างสรรค์ประสบการณ์ใหม่ด้วยตนเอง

2.5) การพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่เน้นให้ผู้เรียนกล้าใช้ภาษาที่
สองในการสื่อสาร และเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ สรรหาประสบการณ์และความรู้ใหม่ด้วยตนเอง
ได้ต่อไปอย่างยั่งยืน

3) วัตถุประสงค์การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ

3.1) ด้านพฤติกรรมสุขศึกษา ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่

มีความรู้ (K) ในเนื้อหาสุขศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนด

มีเจตคติ (A) เจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ในเนื้อหาสุขศึกษา

สามารถปฏิบัติ (P) ในพฤติกรรมสุขภาพได้

3.2) ด้านทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในเนื้อหาเฉพาะสุขศึกษาที่ผู้เรียนได้เรียน
ตามมาตรฐานหลักสูตรและตัวชี้วัด โดยมีการบูรณาการ เชื่อมโยงระหว่างสาระสุขศึกษาและ
ภาษาอังกฤษ ตามสาระมาตรฐานที่ 3.1 ของกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

การฟังและพูด ข้อความที่อธิบาย บรรยาย และนำเสนองาน ในเนื้อหาที่เรียนได้
อย่างคล่องแคล่ว

อ่านและเขียน ข้อความที่อธิบาย บรรยาย และนำเสนองาน ในเนื้อหาที่เรียนได้
อย่างถูกต้อง

4) เนื้อหา

เนื้อหาที่กำหนดในรูปแบบการสอน ครอบคลุมถึงเนื้อหาในสาระสุขศึกษา ของนักเรียนใน
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ในการวิจัยนี้ได้นำเนื้อหา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียน
ที่ 1) ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ 2551 ที่ใช้ในโครงการสอนสองภาษา หรือ โครงการใช้
ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน โดยมีเนื้อหา รวม 8 บทเรียน ซึ่งนำมาบูรณาการสร้างเป็นหน่วย
เรียนรู้ได้เป็น จำนวน 5 หน่วยเรียนรู้ โดยครอบคลุม 4 สาระการเรียนรู้ ตามที่หลักสูตร
กระทรวงศึกษา 2551 กำหนดไว้ ดังปรากฏในตารางที่ 19 และแผนการจัดการเรียนรู้ระยะยาว
ในตารางที่ 20

ตารางที่ 19 ผลสรุปการบูรณาเนื้อหาจากหน่วยเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการสอน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ 2551 ภาคเรียนที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่	สาระการเรียนรู้	จำนวน (คาบ)
หน่วยที่ 1. วัยรุ่นโตเร็วเรียนรู้เรื่องเพศ	สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ มาตรฐาน พ 1.1 ตัวชี้วัดที่ 1 และ 2 1.1 การเจริญเติบโตและพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญาของวัยรุ่น 1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา (พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม การอบรมเลี้ยงดู)	4
	สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว มาตรฐาน พ 2.1 ตัวชี้วัดที่ 1 และ 2 1.3 การเปลี่ยนแปลงและปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ เจตคติ อารมณ์ และพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น (ครอบครัว วัฒนธรรม เพื่อน สื่อ) 1.4 ปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน 1.5 การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น	
หน่วยที่ 2 โรคทางเพศสัมพันธ์กับหน่วยสาธารณสุขใกล้ตัว	สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว มาตรฐาน พ 2.1 ตัวชี้วัดที่ 3 2.1 โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ และการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค มาตรฐาน พ 4.1 ตัวชี้วัดที่ 1 2.2 การเลือกใช้บริการสาธารณสุข 2.3 หน่วยงานสาธารณสุขที่ควรรู้	5
หน่วยที่ 3 สังคมวัยรุ่น	สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว มาตรฐาน พ 2.1 ตัวชี้วัดที่ 1 3.1 ความสำคัญของความเสมอภาคทางเพศ 3.2 การวางตัวต่อเพศเดียวกันและเพศ ตรงข้าม 3.3 ปัญหาและการแก้ปัญหาทางเพศ	2
หน่วยที่ 4 อารมณ์ในวัยเรา	สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค มาตรฐาน พ 4.1 ตัวชี้วัดที่ 6 1. การจัดการกับอารมณ์และความเครียด 2. คุณค่าของการจัดการกับอารมณ์และความเครียดถึงความเสี่ยงชีวิตปลอดภัย	2
หน่วยที่ 5 เสี่ยงความเสี่ยงชีวิตปลอดภัย	สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต มาตรฐาน พ 5.1 ตัวชี้วัดที่ 2 และ 3 1. หลักของความปลอดภัย 2. ปัจจัยและพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพและความปลอดภัย 3. ความขัดแย้งและการทะเลาะวิวาทในกลุ่มเพื่อน 4. การหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงและสถานการณ์เสี่ยง (การมั่วสุม การทะเลาะวิวาท การเข้าไปในแหล่งอบายมุข การแข่งจักรยานยนต์บนท้องถนน การถูกคุมคามทางเพศ) 5. แนวทางการแก้ไขปัญหาคความขัดแย้ง และพฤติกรรมเสี่ยง อย่างสร้างสรรค์ 6. ทักษะการป้องกันตนเอง โดยใช้การสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ เพื่อหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยง (การสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ การสื่อสารเพื่อการเจรจาต่อรอง การปฏิเสธ และหลีกเลี่ยงสถานการณ์คับขันที่อาจนำไปสู่อันตราย)	4
	รวม	17

หมายเหตุ การจัดการเรียนการสอน 17 คาบ การสอบก่อนเรียน สอบกลางภาค และสอบปลายภาค (หลังการเรียนการสอน) อย่างละ 1 คาบเรียน รวมการจัดการเรียนการสอนและการวัดและการประเมินผลเป็นเวลา 20 คาบ

ทั้งนี้ใน 1 ภาคการศึกษา มีการเรียนการสอนสุขศึกษาทั้งหมด 20 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละ 60 นาที การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีความจำเป็น ต้องใช้เวลาในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และกิจกรรมต่างๆ ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นเวลาที่อาจจะใช้เวลามากกว่า 2 คาบ จึงต้องมีการบูรณาการเนื้อหาของแต่ละบท เพื่อนำมา จัดกิจกรรมได้ดังนี้

ตารางที่ 20 แผนการดำเนินการจัดการเรียนการสอนระยะยาว

หน่วย เรียนรู้ ที่	บทที่/เนื้อหา	น้ำหนัก คะแนน (ร้อยละ)	จำนวน คาบ	สัปดาห์ที่
1	แนะนำเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนและการวัด การประเมิน ของทั้งภาคการศึกษา	-	1	1
2	หน่วยที่ 1 วัยรุ่นโตเร็วเรียนรู้เรื่องเพศ	15	4	2-5
3	หน่วยที่ 2 โรคทางเพศสัมพันธ์กับหน่วยสาธารณสุข ใกล้ตัว	20	5	6-10
	สอบกลางภาค	10	1	11
4	หน่วยที่ 3 สังคมวัยรุ่น	10	2	12-13
5	หน่วยที่ 4 อารมณ์ในวัยรุ่น	10	2	14-15
6	หน่วยที่ 5 เสี่ยงความเสี่ยงชีวิตปลอดภัย	15	4	16-19
	สอบปลายภาค	20	1	20
	รวม	100	20	

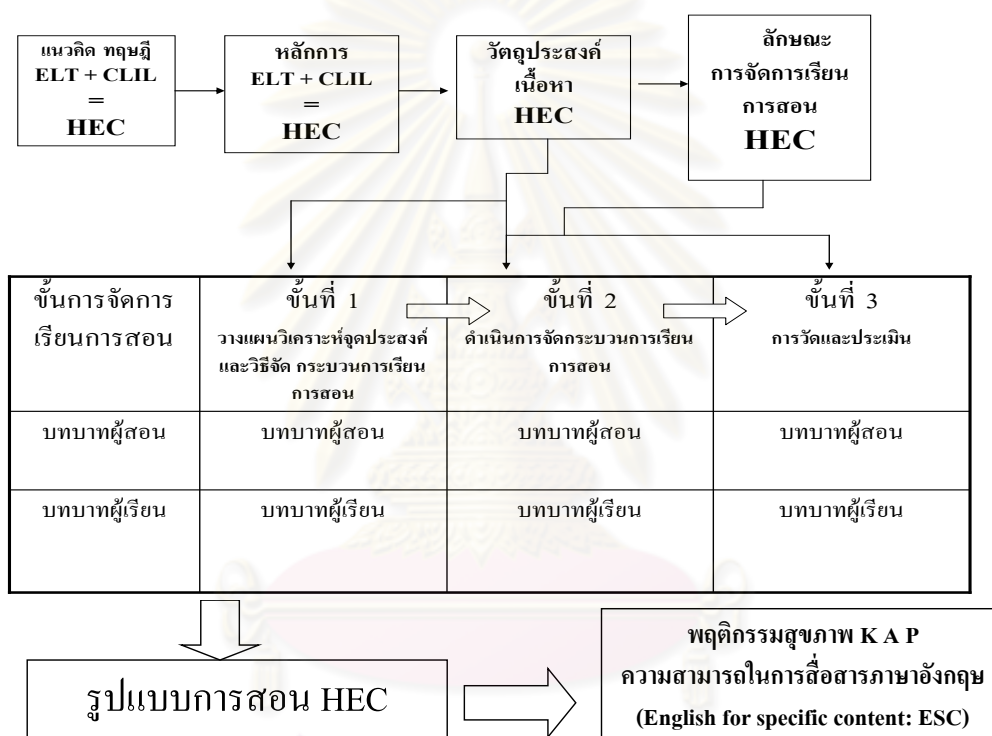
สัดส่วนคะแนนภาคเรียนที่ 1: ระหว่างเรียน 80: สอบปลายภาค 20

จากตารางที่ 19 และ 20 ได้แสดงเนื้อหาที่มีการวิเคราะห์บูรณาการจาก เนื้อหาที่หลักสูตร กระทรวงศึกษา และสถานศึกษา 2551 ภาคเรียนที่ 1 ในการวางแผนระยะยาวได้ ดำเนินการ หลังจากที่มีการนำเนื้อหาของภาคเรียนที่ 1 มาบูรณาการ จากที่มี 8 หน่วยเรียนรู้ บูรณาการแล้วได้ 5 หน่วยเรียนรู้ การบูรณาการนั้นได้วิเคราะห์จากเนื้อหาที่มีความเชื่อมโยงและต่อเนื่องกัน เพื่อนำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ได้ครบตามวงจรของขั้นตอน การจัดการเรียนการสอน ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นที่เรียกว่า HEC Model เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ต้องให้ครบวงจรใน 4 ขั้นตอนภายใน 1 หน่วยเรียนรู้ โดยในส่วนของวงจรของขั้นตอนดังกล่าว ได้มีการนำเสนอในลำดับต่อไป ในหัวข้อที่ 5 กระบวนการจัดการเรียนการสอน

5) กระบวนการจัดการเรียนการสอน

ในด้านกระบวนการเรียนการสอนนี้มีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน และลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบ โดยผ่านการวิเคราะห์สังเคราะห์ ดังแสดงใน แผนภาพที่ 23 และวงจรขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน ในแผนภาพที่ 23 ดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 23 การสังเคราะห์ กระบวนการและ ขั้นตอนการจัดการเรียน รู้ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น (HEC Model)

HEC หมายถึง H=Health, E = Experiential learning theory (ELT),
C = Content and language integrated learning approach (CLIL)

จากแผนภาพที่ 23 แสดงภาพรวมของการวิเคราะห์สังเคราะห์กระบวนการและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้อยู่ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น (HEC Model) ซึ่งได้นำเสนอในแผนภาพที่ 22 ข้างต้น และจากการวิเคราะห์กระบวนการและขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนนั้นประกอบด้วย ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนหลัก 3 ขั้นตอน ได้แก่

1) ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการจัดการเรียนการสอน เป็นขั้นวางแผนที่ต้องได้รับความร่วมมือระหว่างครูผู้ศึกษาและภาษาอังกฤษ (Co-operation) ตามวัตถุประสงค์และความต้องการจำเป็น

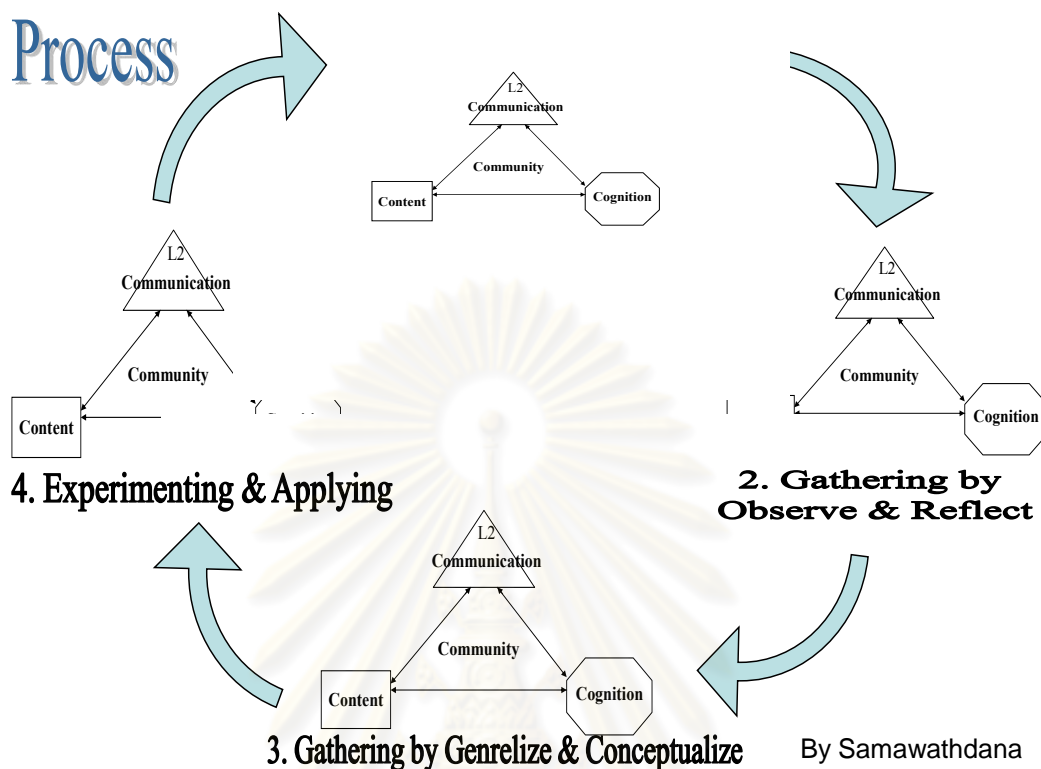
ของผู้เรียน (ซึ่งทำได้โดยจัด การประเมินความต้องการจำเป็นของผู้เรียน จากผู้ปกครอง ผู้เรียน ผู้บริหาร ผู้สอน สุขศึกษาและภาษาอังกฤษในโรงเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับสุขภาพใน ชุมชน ซึ่ง บางสถานศึกษาอาจมีการจัดทำไว้แล้วหรือจากวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบริบทของสถานศึกษานั้นๆ)

2) ขั้นที่ 2 ขั้นจัดการเรียนการสอน ซึ่งได้มีการแบ่งเป็นชั้นย่อยอีก 4 ขั้นตอน โดยมีการนำเสนอในแผนภาพที่ 24 พร้อมด้วยรายละเอียดการวิเคราะห์ในลำดับต่อไป

3) ขั้นที่ 3 ขั้นรวบรวมและวัดประเมินผลการเรียนรู้ โดยรวบรวมผลการเรียนรู้จากการจัด กระบวนการเรียนรู้ (เช่น แบบสังเกตพฤติกรรม ใบงาน แบบทดสอบความรู้ แบบประเมินทักษะ การสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อวัตถุประสงค์ เฉพาะในเนื้อหาสุขศึกษา ; English for specific Health-study content เป็นต้น) ซึ่งการประเมินอาจจัดขึ้นในทุกช่วงหรือบางช่วงของวงจรขั้นตอน การจัดการเรียนการสอน ตามแผนภาพที่ 24 ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ในแต่ละแผนและการรวบรวมผลการเรียนรู้ อาจทำได้โดยมีการเก็บคะแนนเมื่อเสร็จสิ้นการเรียน การสอนในแต่ละหน่วยเรียนรู้ เช่น ในการวิจัยนี้ ได้มีการเก็บคะแนนการนำเสนองาน และใบงาน ในเชิงความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในเนื้อหาสุขศึกษาที่ใช้ ในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละหน่วย ๆ ตามสัดส่วนของการเก็บคะแนนในตารางที่ 20 โดยมีการ ประเมินโดยบูรณาการระหว่าง ทักษะฟัง -พูด และ ทักษะ อ่าน-เขียน ซึ่งคะแนนดังกล่าวนี้ สามารถนำมาใช้ในการกับการประเมินความรู้สุขศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ ภาษาอังกฤษเป็นสื่อได้ เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนรู้ความรู้ ในเนื้อหาสุขศึกษา ทั้งนี้ เป็นไปตามที่ Harmer (2001: 44 – 45) กล่าวว่า ลักษณะของภาษาและการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเป็น ข้อความที่ต่อเนื่องกันทั้ง ฟัง พูด อ่าน และเขียน เป็นลักษณะบูรณาการทักษะ และควรมีการใช้ ภาษาที่ใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุดเป็นกา รฝึกแบบทักษะสัมพันธ์หรือทักษะรวม (integrated skills) และสอดคล้องกับ Bachman (1990: 84-85) ที่กล่าวว่าความรู้ในการนำไป ปฏิบัติ เป็นความรู้ ประกอบด้วยความรู้ในเรื่องหน้าที่ของภาษา ซึ่งเป็นความรู้เกี่ยวกับการเชื่อมโยงคำ ประโยค หรือ ข้อความต่างๆ เพื่อสื่อความหมายตามความประสงค์ของผู้ใช้ภาษา และความรู้ในเรื่องภาษาศาสตร์สังคม เป็นความรู้เกี่ยวกับการใช้คำพูด ประโยคและข้อความให้ เหมาะกับสถานการณ์ต่างๆ และSwain (1984) กล่าวว่าในการวัดและประเมินผลการเรียน การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและผู้สอนควรให้คะแนนไปตามความพยายามในการสื่อสารระหว่าง การอภิปรายกลุ่ม การนำเสนองาน โดยสังเกตความพยายามรับสารและความเข้าใจที่ผู้อื่นส่งสาร ได้ตรงกับวัตถุประสงค์ของผู้พูด

แผนภาพที่ 24 วงจรของขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นขั้นตอนย่อย ของขั้นตอน หลักขั้นตอนที่ 2 ซึ่งเป็นขั้นตอนของการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้

แผนภาพที่ 24 วงจรของขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น (HEC Model)

จากแผนภาพที่ 24 วงจรของขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ และความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ที่เรียกว่า HEC Model ซึ่งได้มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์จากวงจรการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) ที่ Kolb (1984) ได้นำเสนอไว้และได้นำแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) มาร่วมพัฒนาสู่ ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนขึ้น ทั้งนี้ วงจรจากแผนภาพที่ 24 นี้ ได้มีการพัฒนาและปรับปรุงมาแล้วเป็นครั้งที่ 3 ตามที่ได้นำเสนอไว้ในบทที่ 3 ในแผนภาพที่ 16 และ 17 (หน้า 156 – 158) เป็นไปตามขั้นตอนของการวิจัยเชิงพัฒนาจากการพัฒนาโดยการวิเคราะห์แนวคิดทฤษฎี หลักการจากเอกสารงานวิจัยและนำไปปรับทดลองใช้เป็นระยะ ๆ และได้รับการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญแล้ว พบว่าการ ตอบรับของผู้เรียน ผลการเรียนรู้ และเป้าหมายของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน HEC ที่กำหนดไว้ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อันเนื่องมาจาก การนำวงจรการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ของ Kolb (1984) มาเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยยึดหลักการลักษณะการจัดการเรียนรู้ที่ได้สังเคราะห์ โดยการนำแนวคิด CLIL มาร่วมสังเคราะห์ ให้เหมาะกับบริบทของ

การวิจัยสำหรับรูปแบบ HEC โดยในส่วนของแนวคิด CLIL นั้นจะมีบทบาทในส่วนของเนื้อหาและเป้าหมายของการจัดการเรียนการสอน คือ เนื้อหาวิชาการ ภาษาเป้าหมายและทักษะการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพฤติกรรมเป้าหมาย โดย เน้นการพัฒนาใน 4c ได้แก่ Cognition คือ กระบวนการคิดสู่ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา Communication คือ การสื่อสาร Content คือ เนื้อหา และ Community คือ ชุมชนสิ่งแวดล้อม ในขณะที่ ELT นั้นเป็นแนวทางของจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติ การสังเกต การคิด และการบูรณาการเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ดังนั้นขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามวงจรการเรียนรู้ตามรูปแบบ HEC ซึ่งเป็น

ขั้นตอนที่ 2 ของรูปแบบนี้ ได้แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 2.1) ขั้นนำเสนอ /รับประสบการณ์ (Presenting & acquiring experience) โดยผู้สอนเป็นผู้นำเสนอเนื้อหาสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษ เป็นสื่อ (ความรู้: K) ขณะที่ผู้เรียนเป็นผู้รับประสบการณ์ โดยกิจกรรมการนำเสนออาจทำได้โดย ผู้สอน นอจากระตุ้นผู้เรียนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ชมวิดีโอทัศน์ กำหนดการแสดงบทบาทสมมติที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับสุขศึกษาโดยมีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการเรียนการสอน (การฝึกปฏิบัติ:P) ผู้เรียนเข้าไปสู่การรับรู้ ค้นหา ร่วมกิจกรรม เพื่อเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ และการจัดกิจกรรมในเชิงบวก (Active learning) และควรนำเสนอให้ผู้เรียนได้เห็นความสำคัญของการเรียนรู้ในเนื้อหาที่กำหนดไว้ ซึ่งจะส่งผลต่อเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมสุขภาพในด้านเจตคติ (A) ในขั้นนี้ผู้เรียนอาจได้ใช้ ทักษะการอ่าน และการฟังภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ในเนื้อหาเฉพาะ (English for specific content: ESC) ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนสุขศึกษา เป็นหลัก

ขั้นตอนที่ 2.2) ขั้นรวบรวมองค์ความรู้ (เนื้อหา ภาษา และทักษะการเรียนรู้) จากการสังเกตและไตร่ตรอง (Gathering by observing & reflecting) จากแหล่งเรียนรู้ตามสภาพจริง โดยผู้สอนอาจจัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ สังเกต สะท้อนการเรียนรู้ และ เชื่อมโยง การเรียนรู้กับการดำเนินชีวิตของผู้เรียน ชีวิตจริง และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมและโลก (Safe and enriching environment) ผู้สอนอาจจัดสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิด ได้ มีโอกาสได้อภิปรายร่วมกับผู้อื่น และได้มีการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ในขั้นนี้ผู้สอนควรมีการออกแบบใบงาน หรือแบบรวมรวมน้องค์ความรู้ สำหรับผู้เรียนได้บันทึก ในขั้นนี้ผู้เรียนอาจเน้นในการได้ฝึกทักษะ การสรุปความ การฟัง การพูด การเขียน และเน้นการบวนการคิด เพื่อนำไปสู่ความรู้ความเข้าใจ และได้ฝึกการใช้ทักษะการเรียนรู้ ขั้นนี้ผู้เรียนจะได้รับ ความรู้ เจตคติ และภาษา ESC

ขั้นตอนที่ 2.3) ขั้นสรุปความรวม (Generalize & conceptualize) จากองค์ความรู้ใหม่ที่สร้างขึ้น เป็น ประสบการณ์ใหม่ โดยในขั้นนี้เป็นขั้นที่ต่อเนื่องจากขั้นที่ 2.3 ที่มีการใช้

กระบวนการ สังเกตและการสะท้อนการเรียนรู้ ซึ่งต่อเนื่องมาจากขั้นที่ 2.2 กล่าวคือนำข้อความรู้หรือองค์ความรู้ที่รวบรวมมาจัดการให้เป็นระบบ โดยในขั้นนี้ผู้สอนควรออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สรุปจัดกลุ่มความคิดจากกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อพิจารณาเลือกสรรสิ่งที่เป็นประโยชน์ หรือไม่เป็นประโยชน์ โดยการใช้กระบวนการคิด เพื่อนำองค์ความรู้ใหม่ไปทดลองใช้ในขั้นต่อไป ผู้เรียนได้สร้างแนวคิดจากความรู้ความเข้าใจเพื่อเป็นแนวทางสู่การสร้างความรู้และประสบการณ์ใหม่ด้วยตนเอง หรือร่วมกันกับเพื่อนที่ร่วมทำกิจกรรมร่วมกัน จากหลากหลายมุมมอง (Multiple process) ในขั้นนี้ผู้เรียนได้ความรู้ ความเข้าใจ มีเจตคติที่ดี นำสิ่งที่สร้างใหม่ไปปฏิบัติโดยการทดลอง

ขั้นตอนที่ 2.4) ขั้นทดลองและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ (Experimenting & applying) นำองค์ความรู้ใหม่ไปประยุกต์และทดลองฝึกปฏิบัติและตรวจสอบ โดยการลองผิดลองถูก ซึ่งนับเป็นการองค์ความรู้ให้ ที่ผู้เรียนได้สร้างขึ้น ทั้งนี้ ผู้สอนอาจจัดให้มีกระบวนการที่นักเรียนสามารถนำเสนอผลงานจากการสร้างสรรค์องค์ความรู้ ใหม่ เพื่อผู้เรียนได้ลองใช้ประสบการณ์ใหม่ตามที่คุณเรียนได้สร้างไว้ มีความท้าทายในการเรียนรู้เป็นความต่อเนื่องภายใต้ประสบการณ์ของตนเอง หรืออาจเป็นกลุ่มของตนเองตามกิจกรรมที่ได้ ร่วมกันฝึกฝนและร่วมคิดไตร่ตรองและสร้างสรรค์ขึ้น ในขั้นนี้ผู้เรียนได้ การตรวจสอบแนวคิด หาความจริงในสถานที่แตกต่างกัน และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง พฤติกรรม ในขั้นนี้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ การสื่อสารการฟัง พูด อ่านและเขียน รวมทั้งได้ฝึกความเชื่อมั่นในตนเอง ได้ สร้างความรู้ เกิดเจตคติที่ดี ได้ฝึกปฏิบัติ ที่สามารถนำไปสู่พฤติกรรมใหม่ที่เกิดจากการเรียนรู้และสร้างความรู้ด้วยตนเอง

ทั้งนี้สามารถสรุปได้ว่าในทุกขั้นตอนมีการสอดแทรกความรู้เนื้อหาสุขศึกษาและทักษะการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษโดยเป็นไปตามธรรมชาติเนื่องจากการนำเสนอ /การรับประสบการณ์ ต่างมีเนื้อหาและมีการนำภาษาอังกฤษไปใช้ตลอดทุกขั้นตอน โดยแต่ละช่วงของวงจร ของขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ผู้สอนต้องสอดแทรก (Input) เนื้อหาสุขศึกษาและมีการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการเรียนการสอน ด้วยกระบวนการที่ผู้เรียนได้ฝึกคิด ฝึกปฏิบัติ ตามสภาพ แวดล้อมในสภาพจริงจากกิจกรรมที่ผู้สอนเน้นประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เน้นย้ำจากการปฏิบัติ ซึ่งสามารถเสริมสร้างทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดพฤติกรรมสุขภาพตามจุดประสงค์การเรียนรู้ เกิดทักษะความสามารถในการ สื่อสารภาษาที่สอง (L2) และยังช่วยพัฒนา ทักษะการ คิด วิเคราะห์ สังเคราะห์และแก้ปัญหาที่นำไปสู่ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา

6) การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน

การประเมินการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน มีการดำเนินการทั้งก่อนการเรียนการสอน ระหว่างการเรียนการสอน และหลังการเรียนการสอน โดยดำเนินการดังนี้

6.1) การวัดและประเมินพฤติกรรมการสุภาพ มีองค์ประกอบด้วยกัน 3 ด้าน ได้แก่

ด้าน ความรู้ (K) โดยการรวบรวมข้อมูลจากการประเมินโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ด้านเจตคติ (A) โดยการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนรู้สุศึกษา ของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน

ด้านการปฏิบัติ (P) โดยการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามการปฏิบัติในพฤติกรรมสุภาพของนักเรียน และผู้ปกครอง ก่อนเรียนและหลังเรียน รวมทั้งมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างกับผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 3 คน

6.2) การวัดและประเมินผลความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในเนื้อหาเฉพาะสุศึกษาที่มีการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน (ESC) โดยการรวบรวมข้อมูลจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน รวมทั้งการประเมินผลระหว่างเรียน

1.2 ผลการตรวจสอบรูปแบบ การเรียนการสอน สุศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหา กับภาษาโดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 ท่าน มีเครื่องมือที่ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 4 รายการ ใช้เกณฑ์การประเมินแบบ 5 Likert scale มีผลการประเมิน ดังนี้

(1) รูปแบบการเรียนการสอน ที่พัฒนาขึ้น มีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบจำนวน 5 ท่าน มีผลการประเมิน เป็นรายด้านรวม 8 ด้าน ได้แก่ 1) ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการสอน 2) แนวคิดทฤษฎีพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอน 3) การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอน 4) หลักการ 5) วัตถุประสงค์การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ 6) เนื้อหา 7) ลักษณะการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ 8) การวัดและประเมินผลตามรูปแบบ โดยทั้ง 8 ด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก และค่าเฉลี่ยโดยรวมในระดับดีมากที่ 4.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานค่าเฉลี่ยโดยรวมที่ระดับ .35

(2) คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น มีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบจำนวน 5 ท่าน มีการประเมินทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ 1) ให้รายละเอียดเพียงพอต่อการนำรูปแบบการสอนไปใช้ 2) ระบุการจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นในการเตรียมการก่อนการสอนได้ชัดเจน 3) ระบุการจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นในการเตรียมการก่อนการสอนได้ครบถ้วน 4) มีการบรรยายให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้รูปแบบการสอนอย่างความชัดเจน 5) มีการบรรยายให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้รูปแบบการสอนที่เข้าใจได้ง่าย โดยทุกด้านได้รับการประเมินจากผู้ ทรงคุณวุฒิอยู่

ในระดับคะแนนเฉลี่ยในระดับดีมาก และค่าเฉลี่ยโดยรวมที่ระดับ 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ยโดยรวมที่ระดับ .00

(3) แผนการเรียนการสอนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น มีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ จำนวน 5 ท่าน มีการประเมินทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ 1) การกำหนดองค์ประกอบของแผน การจัดการเรียนรู้ 2) วัตถุประสงค์การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ 3) เนื้อหา 4) ลักษณะ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 5) การวัดและประเมินผลตามรูปแบบ โดยทุกด้านได้รับการ ประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในระดับ คะแนนเฉลี่ยในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ใน ระดับ ดีมากที่ 4.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเฉลี่ยโดยรวมที่ระดับ .31

(4) เครื่องมือในการวัดและประเมินผลผู้เรียนในการวิจัยเพื่อตรวจสอบ ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น เมื่อได้รับการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และได้รับการเสนอแนะเพื่อการปรับเปลี่ยนให้มีประสิทธิภาพตรงตามเนื้อหาแล้ว จากนั้นผู้วิจัยได้นำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่คัดเลือกไว้สำหรับการทดลองเพื่อการวิจัยเครื่องมือ และนำผลมาวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบไปด้วย เครื่องมือฉบับที่ 1) แบบทดสอบก่อนการเรียน การสอนและหลังเรียนใน พฤติกรรมสุขภาพ พด้านความรู้ ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกันกับ การทดสอบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในเนื้อหาเฉพาะสุขภาพศึกษาที่ใช้ในการจัด การเรียนการสอน โดยผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง .22 – .88 และค่าความยาก อยู่ระหว่าง .20 – .69 ทุกข้อมีค่าอำนาจการจำแนกอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ และเครื่องมือในการวัด ประเมินผลผู้เรียน ฉบับที่ 2) ได้แก่แบบประเมินพฤติกรรมสุขภาพด้านเจตคติ มีค่าความเชื่อมั่น คอนนาคอัลฟาโดยรวมที่ ระดับ .76 และเครื่องมือฉบับที่ 3) แบบประเมินพฤติกรรมสุขภาพด้าน การปฏิบัติ มีค่าความเชื่อมั่นคอนนาคอัลฟาโดยรวมที่ ระดับ .78 ขณะที่เครื่องมือในการวิจัย ฉบับที่ 3) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างได้รับการ ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เป็นการประเมินในเชิงคุณภาพ โดยผู้เชี่ยวชาญได้ให้การแนะนำ ดังนี้ (1) ให้มี การใช้ภาษาที่ชัดเจน (2) ระวังในเรื่องการขึ้นนำการตอบให้กับผู้ได้รับการสัมภาษณ์ ในขณะที่ทำ การสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน ตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (HEC) เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพและความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

2.1 ผลการประเมินในด้านพฤติกรรมสุขภาพ มีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ พฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้ (K) ด้านเจตคติ (A) และด้านการปฏิบัติ (P)

2.1.1 พฤติกรรมสุขภาพในด้านความรู้ (K) ของนักเรียนในเนื้อหาสุขศึกษา โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งพิจารณาจากผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยในการทดสอบความรู้ (K) ในเนื้อหาสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ปรากฏในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยในการทดสอบความรู้ในเนื้อหาสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	SD	ร้อยละ	t	Paired Diff.	sig.
ก่อนเรียน	46	20	6.15	1.40	30.75	-21.82	-7.41	.00
หลังเรียน	46	20	13.56	1.98	67.8			.00

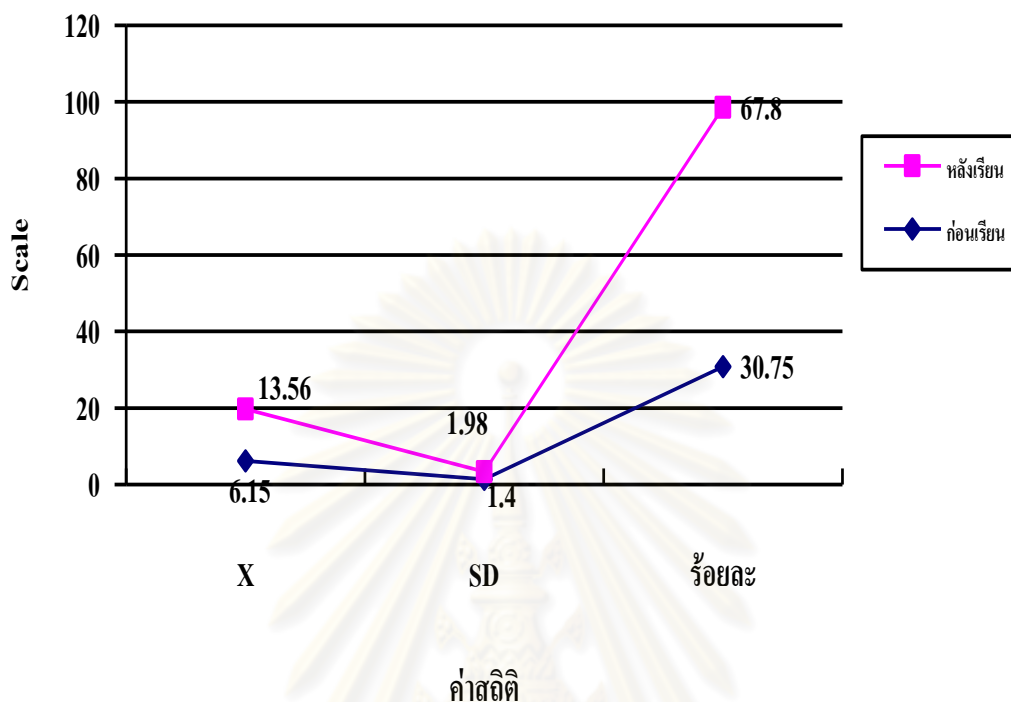
* $P < .05$ $df = 45$

จากตารางที่ 21 แสดงว่าจากคะแนนเต็มในการทดสอบ ความรู้ในเนื้อหาสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น 20 คะแนนนักเรียนมีผลการทดสอบก่อนเข้าเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 6.15 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 30.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ระดับ 1.40 หลังเรียนสามารถสอบได้ คะแนน 13.56 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 67.8 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.40 ผลการทดสอบความแตกต่างพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้สามารถแสดงแผนภูมิของผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทางสถิติการทดสอบพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้ (K) ก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนได้ดังปรากฏใน แผนภูมิที่ 1

ผลการเปรียบเทียบค่าสถิติทดสอบพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน

แผนภูมิที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทางสถิติการทดสอบพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้ (K) ก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอน

จากแผนภูมิที่ 1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทางสถิติการทดสอบพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้ (K) ก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอน สังเกตได้ว่า คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมสุขภาพในด้านความรู้ของนักเรียน หลังการจัดการเรียนการสอน เพิ่มขึ้น จากคะแนนเฉลี่ย ก่อนการจัดการเรียนการสอน

นอกจากนี้การวิเคราะห์ผลการวิจัยได้ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมสุขภาพในด้านเจตคติและการปฏิบัติ รวมทั้งข้อมูลในด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษอีกด้วย

2.1.2 พฤติกรรมสุขภาพในด้านเจตคติ (A) ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้เนื้อหาสุศึกษาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยมีการมีการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ

1.2.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณ เพื่อสำรวจ พฤติกรรมสุขภาพในด้านเจตคติ (A) ของนักเรียนของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้เนื้อหาสุศึกษาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน พิจารณาจาก ผลการสำรวจจากแบบสอบถามเจตคติ (A) ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ดังปรากฏในตารางที่ 23

ตารางที่ 22 ผลการประเมินพฤติกรรมสุขภาพในด้านเจตคติ (A) ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ในเนื้อหาสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน ก่อนเรียนและหลังเรียน

พฤติกรรมสุขภาพด้านเจตคติ (A)	ก่อน		หลัง		Paired Differences	t	sig.	อันดับที่
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD				
20. การมีทักษะชีวิตช่วยป้องกันปัญหาสารเสพติด	3.97	1.16	4.41	.90	-.43	-2.28	.02*	1
3. การมีหนดเคราะของวัยรุ่นชาย แสดงถึงการเป็นคนมีอารมณ์ทางเพศสูง **	3.78	1.00	4.19	.68	-.41	-3.36	.00*	2
17. การทะเลาะวิวาทในกลุ่มเพื่อนวัยรุ่นมักเกิดจากการดื่มสุรา	3.47	1.22	3.84	1.09	-.36	-2.15	.03*	3
4. การออกกำลังทำให้มีความเครียดมากขึ้น	3.43	1.22	3.80	1.16	-.36	-3.13	.00*	4
18. การปฏิเสธเพื่อนในการเที่ยวกลางคืน นับเป็นผู้มีวิจารณญาณที่ดี	3.86	1.18	4.15	.98	-0.28	-2.22	.03*	5
16. การตะแอมือต้องตัวกับเพื่อนต่างเพศของวัยรุ่นทำให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้	2.63	1.18	2.86	1.29	-.23	-1.21	.23	6
19. การใช้สารเสพติดเป็นสาเหตุหนึ่งของอุบัติเหตุ	4.10	1.13	4.30	.98	-.19	-1.04	.30	7
14. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานถือเป็นการแสดงความรักที่แท้จริง **	4.26	.99	4.45	0.83	-.19	-1.70	.09	8
1. เมื่อนักเรียนหญิงมีประจำเดือนครั้งแรก ควรปรึกษาเพื่อนเท่านั้น **	4.10	.92	4.23	.76	-.13	-1.06	.29	9
6. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองถือเป็นเรื่องผิดศีลธรรม	4.00	.94	4.13	.83	-.13	-.90	.37	10
10. ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วควรเป็นแม่บ้านดูแลลูกเท่านั้น **	3.89	.97	4.00	.96	-.10	-.74	.46	11
11. การข้ามถนนไม่จำเป็นต้องข้ามตรงทางม้าลาย หากรถติดไฟแดง **	3.67	1.05	3.76	1.09	-.08	-.52	.60	12
7. การถูกยุงกัด ถือว่าเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์ **	3.89	.99	3.95	.98	-.06	-.65	.51	13
13. การร้องไห้เป็นวิธีการปฏิเสธที่ดีต่อการมีเพศสัมพันธ์กับคูรััก **	3.56	1.12	3.63	1.12	-.06	-.42	.67	14
5. การจำหน่ายถุงยางอนามัยในโรงเรียน เป็นสิ่งที่เหมาะสม **	3.82	1.21	3.86	1.30	-.04	-.25	0.80	15
2. ผู้หญิงขณะมีประจำเดือนไม่ต้องออกกำลังกาย **	3.37	.90	3.39	1.08	-.02	.06	1.00	16
12. การคาดเข็มขัดนิรภัยขณะนั่งรถที่เบาะหลังไม่จำเป็น เพราะไม่ช่วยลดการบาดเจ็บ **	3.92	1.01	3.93	.99	-.01	.03	1.00	17

ตารางที่ 22 (ต่อ) ผลการประเมินพฤติกรรมสุขภาพในด้านเจตคติ (A) ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ในเนื้อหาสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ การสอน ก่อนเรียนและหลังเรียน

พฤติกรรมสุขภาพด้านเจตคติ (A)	ก่อน		หลัง		Paired Differences	t	sig.	อันดับที่
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD				
15. การสวมกางเกงขาสั้นไปตามห้างสรรพสินค้าเป็นเรื่องเหมาะสม **	3.56	1.14	3.56	.98	.00	.00.	1.00	18
9. การแชตกับเพื่อนออนไลน์ นับเป็นวิถีคลายความเครียดที่ดี **	3.56	1.14	3.50	1.11	.06	.47	.63	19
8. การตรวจเลือดก่อนแต่งงานเป็นการไม่ไว้วางใจของผู้ที่จะแต่งงานกัน**	3.82	1.10	3.73	1.28	.08	.39	.69	20
ภาพรวมด้านค่าเฉลี่ย	3.73	.412	3.88	.30	-.14	-3.03	.01*	
ภาพรวมค่านผลรวม (100 คะแนน)	74.78	8.24	77.76	7.21	-2.97	-3.03	.01*	

(n=46) * P < .05 df = 45 ** เป็นคำถามในเชิงลบ ที่มีการกลับคะแนนแล้ว (Inverse score)

ระดับการแปลค่าของผลคะแนน 5.00- 4.50 ดีมาก 4.49-3.50 ระดับดี 3.49-2.50 ระดับปานกลาง 2.49-1.50 ระดับน้อย 1.49-0.00 ระดับน้อยมาก

จากตารางที่ 22 แสดงผลการประเมินพฤติกรรมสุขภาพในด้านเจตคติ (A) ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ในเนื้อหาสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ การสอน ก่อนเรียนและหลังเรียน จากการตอบแบบ ประเมินพฤติกรรมด้านเจตคติ จำนวน 20 ข้อ โดยมีนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 46 คน มีการส่งแบบประเมินคืนครบทุกคน พบว่าพฤติกรรมด้านเจตคติ โดยภาพรวม ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยในระดับดีที่ 3.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยโดยรวม .412 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยโดยรวมในระดับดีที่ 3.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยโดยรวมที่ระดับ .30 ค่าความแตกต่างรายคู่เฉลี่ย .14 โดยผลการประเมินความแตกต่างโดยภาพรวมพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณารายข้อคำถามในพฤติกรรมด้านเจตคติ พบว่ามีข้อคำถามจำนวน 3 ข้อ ที่พบว่าค่าความแตกต่างเฉลี่ยรายข้อไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่

1) การวางตัว โดยการสวมกางเกง ขาสั้นไปตามห้างสรรพสินค้า (ข้อ 15) มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนในระดับดีที่ 3.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เฉลี่ยที่ระดับ 1.14 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยในระดับดีที่ 3.56 เท่ากับการประเมินก่อนเรียน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเฉลี่ยที่ .98 ค่าความแตกต่างรายคู่หลังเรียนคงที่จากก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยที่ระดับ .00

2) การเล่นแชตกับเพื่อนออนไลน์ นับเป็นวิถี คลายความเครียดที่ดี (ข้อ 9) มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนในระดับดีที่ 3.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เฉลี่ยที่ระดับ 1.14 หลังเรียน

มีค่าเฉลี่ยในระดับดีที่ 3.50 ลดลงจากการประเมินก่อนเรียน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เฉลี่ย มีค่าเฉลี่ย .06 มีค่าความแตกต่างรายคู่หลังเรียนลดลงจากก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยที่ระดับ .06

3) การตรวจเลือดก่อนแต่งงานเป็นการไม่ไว้วางใจของผู้ที่จะแต่งงานกัน (ข้อ 8) มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน ในระดับดีที่ 3.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยที่ระดับ 1.10 หลังเรียน มีค่าเฉลี่ยในระดับดีที่ 3.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเฉลี่ยที่ระดับ 1.28 มีค่าความแตกต่าง รายคู่หลังเรียนลดลงจากก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยที่ระดับ .08

2.2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งในเชิงคุณภาพ เพื่อสำรวจพฤติกรรมสุขภาพในด้านเจตคติ

(A) ของนักเรียนของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้เนื้อหาสุขศึกษาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน พิจารณาจาก ผลการสำรวจจากแบบสอบถามเจตคติ (A) ของนักเรียน ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ จากนักเรียนที่มีเจตคติในข้อที่มีค่าเฉลี่ยในพฤติกรรมสุขภาพด้านเจตคติหลังเรียนลดลง จากก่อนเรียน โดยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเพิ่มเติม โดยผู้วิจัยวิเคราะห์จากข้อคำถาม ใน 3 ข้อ ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น วิเคราะห์ได้ ดังนี้

1) การเล่นแชตกับเพื่อนออนไลน์ นับเป็นวิถีคลายความเครียดที่ดี (ข้อ 9) จากการตรวจสอบแบบสอบถามในด้านเจตคติ พบว่ามีนักเรียน จำนวน 13 คน มีค่าเฉลี่ย หลังเรียน ลดลงและมีนักเรียนที่มีเจตคติน้อยมาก ในข้อคำถามดังกล่าวนี้ จำนวน 3 คน คือ ด.ช. ก (เลขที่ 1), ด.ช. ข (เลขที่ 3), และ ค (เลขที่ 5)

ด.ช. ก “ผมชอบเล่นคอมพิวเตอร์มากครับ และประหลาดกว่าการคุยโดยใช้โทรศัพท์ ผมรู้ว่า อยู่กับคอมมาก ๆ ทำให้ไม่ทำอะไรเลย แต่มันติดนะครับ ไม่ได้เล่นแล้วเหมือนขาดอะไรไป พอเล่นเกมส้อม เพื่อน ออนไลน์เข้ามาผมก็ เล่นตอบกลับ มันเพลินดี”

ด.ช. ข “เพราะผมว่าการ แชตกับเพื่อน มันถูกกว่าโทร ศัพท์คุยกัน ปกติไม่ค่อยคุยโทรศัพท์ แต่เพราะเล่นเกมส้อมบนอินเทอร์เน็ต ก็เลยได้ แชตไปด้วยในตัว มันก็ดีกว่าออกไปเที่ยวนอกบ้าน เพราะพ่อแม่ไม่ค่อยอนุญาตให้ออกไป ก็เลยเล่นเกมส้อมออนไลน์อยู่กับบ้าน”

ด.ช. ค “เพราะว่าได้เพื่อนใหม่ เวลาเล่น face book มันเพลินดีครับ มีเพื่อนจากที่ไกลๆ ใหม่ๆ ได้ถ่ายรูปภาพ ดูวิดีโอที่เพื่อน ๆ เอาจมาลงที่เราไม่เคยดู บางทีก็มีประโยชน์ บางทีก็ เป็นวิดีโอไม่ดีก็มีครับ”

2) การตรวจเลือดก่อนแต่งงานเป็นการไม่ไว้วางใจของผู้ที่จะแต่งงานกัน (ข้อ 8) พบว่ามีนักเรียน จำนวน 5 คน มีค่าเฉลี่ย หลังเรียนลดลงและมีนักเรียนที่มีเจตคติน้อยมาก ที่ระดับ 1 ในข้อคำถามดังกล่าวนี้ จำนวน 2 คน คือ ด.ช. ง (เลขที่ 3), และ ด.ช. ค (เลขที่ 5)

ด.ช. ง “เพราะคิดว่าเมื่อเรารักกัน ก็ต้องมั่นใจและไวใจกัน และคนที่เราจะแต่งงานด้วยก็ต้องรู้จักกันนานๆ ถึงจะแต่งงานกัน ถ้าต้องให้ตรวจเลือด ก็เหมือนดูถูกกัน เหมือนกับแอนกับฟิล์มไงครับ แอนนี่ถึงไม่ตรวจ ดีเอ็น เอ ไง ครับ”

ด.ช. ค “ผมคิดว่า ก่อนผมแต่งงาน ผมกับแฟนก็ต้องมั่นใจ และเชื่อใจกัน และกัน และเดี๋ยวนี้ก็มีวิธี ป้องกันโรคติดต่อทางเพศ ที่ดีมาก แต่แฟนผมต้องเป็นคนดีไม่เป็นผู้หญิง มั่วๆ แบบนั้น”

2.3 พฤติกรรมสุขภาพในด้านการปฏิบัติ (P) พิจารณาจากผลการประเมินพฤติกรรมสุขภาพในด้านการปฏิบัติ (P) ซึ่งมีการรวบรวมข้อมูลในเชิงปริมาณ จากการประเมินแบบสอบถาม นักเรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมในด้านการปฏิบัติของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน และเชิงคุณภาพ มีการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างจากผู้ปกครองนักเรียน เกี่ยวกับพฤติกรรมในด้านการปฏิบัติของนักเรียนหลังการเรียนรู้อยู่ โดยผลการประเมินมีการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

2.3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณ ในพฤติกรรมสุขภาพด้านพฤติกรรม

2.3.1.1 ผลการประเมินจาก แบบสอบถาม นักเรียนเกี่ยวกับ พฤติกรรมสุขภาพ ในด้านการปฏิบัติ (P) ของนักเรียน ดังปรากฏในตารางที่ 23 ดังนี้

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 ผลการประเมินนักเรียนในพฤติกรรมการสุขภาพด้านการปฏิบัติ (P) ก่อนเรียนและหลังเรียน (โดยนักเรียน)

พฤติกรรมสุขภาพด้านการปฏิบัติ (P) ตามนักเรียน	ก่อน		หลัง		Paired Differences	t	sig.	อันดับที่
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD				
19. นักเรียนพูดคุยกับคนอื่น**	4.08	1.00	4.41	.83	-.32	-1.79	.08	1
17. นักเรียนพูดจาสุภาพกับคนต่างเพศ**	4.19	.93	4.5	.78	-.31	-1.79	.08	2
11. นักเรียนแต่งกาย มีคิติดเมื่อออกนอกบ้าน	3.8	1.05	4.06	.83	-.26	-2.29	.01*	3
3. นักเรียนพูดคุยกับผู้ปกครองเกี่ยวกับการคุมกำเนิด	2.26	1.23	2.52	1.22	-.26	-1.33	.19	4
16. นักเรียนออกไปเที่ยวกับเพศตรงข้าม**	4.06	.90	4.3	.75	-.23	-2.41	.02*	5
2. นักเรียนปรึกษาผู้ปกครองในเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย	3.47	1.14	3.71	.91	-.23	-1.35	.18	6
13. นักเรียนดื่มของมีแอลกอฮอล์**	4.28	.98	4.50	.96	-.22	-1.23	.22	7
10. นักเรียนปิดประตู ใสกลอนเมื่ออยู่บ้านตามลำพัง	4.21	.96	4.43	.80	-.21	-1.40	.17	8
12. นักเรียนปรึกษาคนในครอบครัวก่อนการซื้อของที่มีการโฆษณา	3.3	1.17	3.52	1.06	-.21	-1.16	.25	9
4. นักเรียนขออนุญาตผู้ปกครองก่อนออกไปทำกิจกรรมต่างๆ นอกบ้าน	4.32	.99	4.15	1.01	-.17	1.24	.22	10
7. นักเรียนพูดจาสุภาพกับคนในครอบครัว	3.71	1.02	3.89	.87	-.17	-1.21	.23	11
14. นักเรียนสูบบุหรี่**	4.78	.75	4.91	.35	-.13	-1.03	.31	12
8. นักเรียนระงับอารมณ์ได้ เมื่อเกิดความขัดแย้งกับผู้อื่น	3.41	.77	3.52	.80	-.11	-.78	.44	13
18. นักเรียนทะเลาะกับเพื่อน อย่างรุนแรง**	4.08	.83	4.19	.80	-.11	-.71	.48	14
6. นักเรียนทำกิจกรรมนันทนาการเพื่อผ่อนคลายความเครียด	4.00	.86	4.08	.83	-.08	-.57	.57	15
1. นักเรียนรักษาความสะอาดร่างกายของตนเอง ในช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงช่วงวัยรุ่น	4.36	.77	4.41	.77	-.04	-.34	.77	16
9. นักเรียนขอความช่วยเหลือจากคนในครอบครัวเมื่อเกิดปัญหา	3.67	.87	3.71	.91	-.04	-.26	.80	17
15. นักเรียนพูดคุยกับคนแปลกหน้า**	3.84	.72	3.86	.74	-.02	-.16	.87	18
20. นักเรียนทำทุกอย่างเพื่อให้เป็นที่ยอมรับจากผู้อื่น**	3.26	1.06	3.26	1.2	.00	.00	1.00	19
5. นักเรียนเล่า เรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับตัวนักเรียนให้ผู้ปกครองฟัง	3.63	.97	3.50	.91	.13	.83	.41	20
ภาพรวมด้านค่าเฉลี่ย	3.82	.43	3.97	.34	-.14	-2.27	.03*	
ภาพรวมด้านผลรวม	76.55	8.76	79.4	6.96	-2.84	-2.27	.03*	

(n=46) * P < .05 df = 45 ** เป็นคำถามในเชิงลบ ที่มีการกลับคะแนนแล้ว (Inverse score)

ระดับการแปลค่าของผลคะแนน

5.00- 4.50 ดีมาก

4.49-3.50 ระดับดี

3.49-2.50 ระดับปานกลาง

2.49-1.50 ระดับน้อย

1.49-0.00 ระดับน้อยมาก

จากตารางที่ 23 แสดงผลการประเมินโดยใช้แบบสอบถาม พฤติกรรมสุขภาพในด้านการปฏิบัติ (Practice) ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้เนื้อหาสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน ก่อนเรียนและหลังเรียน จากการตอบแบบสอบถามจำนวน 20 ข้อ ในห้องเรียน โดยมีนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 46 คน มีการส่งคืนแบบสอบถามครบทุกคน พบว่า พฤติกรรมด้านการปฏิบัติโดยภาพรวมก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยในระดับดี 3.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยโดยรวมที่ระดับ .43 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยโดยรวมในระดับดีที่ 3.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยโดยรวมที่ระดับ .34 ค่าความแตกต่างรายคู่เฉลี่ยที่ระดับ .14 โดยผลการทดสอบความแตกต่างโดยภาพรวมพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณารายชื่อ ของคำถาม ในพฤติกรรมด้านการปฏิบัติ ในข้อคำถามว่านักเรียนเล่า เรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน ให้ผู้ปกครองฟัง (ข้อ 5) พบว่ามีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนที่ระดับดี 3.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยที่ระดับ .97 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยในระดับดีที่ 3.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยมีค่าเฉลี่ยที่ระดับ .91 ค่าความแตกต่างรายคู่เฉลี่ยที่ระดับ .13 โดยผลการทดสอบความแตกต่างโดยภาพรวมพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลในเชิงคุณภาพเกี่ยวกับข้อคำถามนี้เพิ่มเติม

2.3.1.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล ในเชิงคุณภาพ เพื่อสำรวจพฤติกรรมสุขภาพในด้านการปฏิบัติ (P) ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้เนื้อหาสุขศึกษาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ จากนักเรียนที่มีเจตคติในข้อที่มีค่าเฉลี่ยในพฤติกรรมสุขภาพด้านเจตคติหลังเรียนลดลงจากก่อนเรียน โดยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเพิ่มเติม โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล สรุปประเด็นในข้อคำถามจำนวน 1 ข้อได้ ดังนี้

1) นักเรียนเล่า เรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน ให้ผู้ปกครองฟัง (ข้อ 5) จากการตรวจสอบแบบสอบถามในด้านการปฏิบัติ พบว่ามีนักเรียน จำนวน 3 คน มีค่าเฉลี่ย หลังเรียนลดลง และมีนักเรียนที่มีเจตคติ ปานกลางที่ระดับ 3 จำนวน 2 คน และเจตคติน้อย ที่ระดับ 2 จำนวน 1 คน คือ ด.ช. ง (เลขที่ 8) ในข้อคำถามดังกล่าว ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างกับนักเรียนที่มีเจตคติน้อย จำนวน 1 คน คือ ด.ช.จ

ด.ช. จ “เพราะพ่อแม่แยกทางกัน ผมอยู่กับย่า ก็เลยไม่ได้ปรึกษาใคร ส่วนใหญ่ก็ไม่ได้มีปัญหาอะไร ไม่ค่อยได้เล่าให้ใครฟัง แต่มีปัญหาที่จะโทรถามหรือบอก ผมก็ไม่เคยมีปัญหาอะไรมาก สบายๆ ชินแล้วครับ”

2.3.3 ประเมินจากแบบส อบถาม ผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวกับ พฤติกรรมสุขภาพ
ในด้านการปฏิบัติของนักเรียน โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งใน
เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ดังนี้

2.3.3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณ ในพฤติกรรมสุขภาพด้าน
การปฏิบัติจากการสำรวจผู้ปกครองจากแบบสอบถาม ดังปรากฏในตารางที่ 24

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 ผลการสำรวจจากแบบสอบถามจากผู้ปกครองนักเรียน เกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนในด้านการปฏิบัติ ก่อนเรียนและหลังเรียน (โดยผู้ปกครอง)

พฤติกรรมสุขภาพด้านการปฏิบัติ (P) ถามผู้ปกครอง	ก่อน \bar{X}	SD	หลัง \bar{X}	SD	Paired Differences	t	sig.	อันดับที่
5. นักเรียนเล่า เรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับตัวนักเรียนให้ผู้ปกครองฟัง	3.71	1.00	4.02	.88	-.30	-2.84	.01*	1
9. นักเรียนขอความช่วยเหลือจากคนในครอบครัวเมื่อเกิดปัญหา	3.58	.90	3.86	.85	-.28	-2.16	.03*	2
12. นักเรียนปรึกษาคนในครอบครัวก่อนการซื้อของที่มีการโฆษณา	3.58	1.08	3.86	.88	-.28	-2.22	.03*	3
6. นักเรียนทำกิจกรรมนันทนาการเพื่อผ่อนคลายความเครียด	3.76	.87	4.02	.77	-.26	-2.73	.01*	4
3. นักเรียนพูดคุยกับผู้ปกครองเกี่ยวกับการคุมกำเนิด	2.15	1.15	2.39	1.16	-.24	-2.41	.02*	5
4. นักเรียนขออนุญาตผู้ปกครองก่อนออกไปทำกิจกรรมต่างๆ นอกบ้าน	4.28	1.06	4.45	.80	-.17	-2.22	.03*	6
8. นักเรียนระงับอารมณ์ได้เมื่อเกิดความขัดแย้งกับผู้อื่น	3.50	.80	3.67	.79	-.17	-2.07	.04*	7
11. นักเรียนแต่งกาย มิดชิด เมื่อออกนอกบ้าน	3.91	.98	4.02	.10	-.11	-.93	.35	8
16. นักเรียนออกไปเที่ยวกับเพศตรงข้าม **	3.71	1.72	3.60	1.87	-.11	.68	.48	9
2. นักเรียนปรึกษาผู้ปกครองในเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย	3.67	.92	3.76	.84	-.08	-1.43	.16	10
10. นักเรียนปิดประตู ใสกลอนเมื่ออยู่บ้านลำพัง	4.17	1.06	4.26	.95	-.08	-.89	.37	11
15. นักเรียนพูดคุยกับคนแปลกหน้า **	2.65	1.79	2.73	1.80	-.08	-.1	.32	12
20. นักเรียนทำทุกอย่างเพื่อให้เป็นที่ยอมรับจากผู้อื่น **	2.21	1.07	2.26	1.06	-.04	-1.00	.32	13
17. นักเรียนพูดจาถูกคนต่างเพศ **	3.30	1.82	3.32	1.77	-.02	-.44	.66	14
1. นักเรียนรักษาความสะอาดร่างกายของตนเองในช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงในช่วงวัยรุ่น	4.36	.67	4.39	.68	-.02	-.27	.79	15
7. นักเรียนพูดจาสุภาพกับคนในครอบครัว	3.84	.91	3.86	.88	-.02	-.19	.84	16
19. นักเรียนพูดคุยด้วยคนอื่น**	3.89	1.67	3.91	1.61	-.02	-.44	.66	17
14. นักเรียนสูบบุหรี่**	4.82	.82	4.73	.99	.08	.57	.56	18
18. นักเรียนทะเลาะกับเพื่อน อย่างรุนแรง **	3.08	1.87	3.00	1.87	.08	1.00	.32	19
13. นักเรียนดื่มของมีแอลกอฮอล์	4.63	1.01	4.47	1.36	.15	.89	.37	20
ภาพรวมด้านค่าเฉลี่ย	3.64	.42	3.73	.80	-.08	-2.82	.01*	
ภาพรวมด้านผลรวม	72.89	8.43	74.63	7.62	-1.73	-2.82	.01*	

n=46 * P < .05 df = 45 ** เป็นคำถามในเชิงลบ ที่มีการกลับคะแนนแล้ว (Inverse score)

ระดับการแปลค่าของผลคะแนน 5.00- 4.50 ดีมาก 4.49- 3.50 ระดับดี 3.49-2.50 ระดับปานกลาง 2.49-1.50 ระดับน้อย 1.49-0.00 ระดับน้อยมาก

จากตารางที่ 24 แสดงผลการสำรวจจากผู้ปกครองนักเรียน ซึ่งเป็น แบบสอบถาม พฤติกรรมสุขภาพในด้านการปฏิบัติ (Practice) ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ในเนื้อหาสุขศึกษา โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ การสอน ก่อนเรียนและหลังเรียน จากการตอบแบบสอบถามจำนวน 20 ข้อ โดยมีผู้ปกครองนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 46 คน มีการส่งคืนแบบสอบถามครบทุกคน พบว่า พฤติกรรมด้านการปฏิบัติของนักเรียน โดยภาพรวมก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยในระดับดีที่ 3.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยโดยรวมที่ระดับ .42 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยโดยรวมในระดับดีที่ 3.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยโดยรวมที่ระดับ .80 ค่าความแตกต่างรายคู่เฉลี่ยที่ระดับ .08 โดยผลการทดสอบความแตกต่างโดยภาพรวมพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3.3.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงคุณภาพ ในพฤติกรรมสุขภาพด้านการปฏิบัติ (A) ของนักเรียน โดยการ สัมภาษณ์ผู้ปกครองแบบกึ่งโครงสร้าง ในด้านดังกล่าว ตามเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนในการวิจัย โดยมีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครูประจำชั้น ของนักเรียนในกลุ่มนี้ เพื่อสรรหาผู้ปกครองนักเรียนที่มีปัญหาใน ด้านพฤติกรรมสุขภาพด้านการปฏิบัติ โดยเก็บข้อมูลด้วยการบันทึกเสียง แต่บางช่วงไม่อนุญาตให้บันทึกเสียงแต่ให้ใช้การจดบันทึกแทน เนื่องจากมีบางส่วนที่เป็นข้อมูลในเชิงลบ ครูประจำชั้น ท่านนี้รู้จักนักเรียนห้องนี้เป็นอย่างดี เนื่องจากเป็นครูประจำชั้นนักเรียน มาเป็นเวลา 2 ปี ติดต่อกัน และได้เคยพบผู้ปกครองนักเรียนของนักเรียนเป็นประจำ ปีละ ไม่ต่ำกว่า 3 ครั้ง รวมทั้งการพูดคุยทางโทรศัพท์ กับผู้ปกครองเป็นประจำ ครูประจำชั้นได้ให้สัมภาษณ์โดยสรุปว่า มีนักเรียนที่มี ปัญหาด้านนี้อยู่ 3 คน คือ 1) เด็กชาย แดง มีปัญหาด้านการวางตัว 2) เด็กหญิงฟาง 3) เด็กหญิงฝน มีปัญหาด้านความเครียด ดังมีรายละเอียดได้ดังนี้

ด้านเพศและการวางตัวในสังคม

1) เด็กชาย แดง มีปัญหาด้านการวางตัว เนื่องจากเป็นเด็กที่มีอาการสมาธิสั้น

โดยครูประจำชั้นเล่าให้ฟังว่า

“ผู้ปกครองของ แดง ได้เคย พุดฝากฝังไว้ ตั้งแต่ตอนเข้ามาเรียนใน ม .1 แล้ว และพี่ได้อธิบายให้เพื่อนๆ ในห้องฟัง แต่แดงเป็นเด็กน่ารักมาก เพียงแต่บางครั้ง จะมีอาการจ้องไปที่ กระดุมเสื้อ หรือวัตถุอะไรที่สะดุดตา ซึ่งทำให้ครูหรือเพื่อนผู้หญิงจะคิดว่ามองหน้าอก อะไรแบบนี้ บางครั้งก็พุดจ้ออะไรที่ตรงไปตรงมาที่อาจฟังแล้วไม่ เหมาะสม เช่น บางครั้งก็พุดขึ้นมาลอยๆ เกี่ยวกับอวัยวะเพศ แต่น้องแดงดูไม่ได้คิดอะไร จริงๆเค้าเป็นเด็กที่น่ารัก เดี่ยว นี้ดีขึ้นมาก เพื่อนๆ เริ่มเข้าใจ เค้ามากขึ้น ปีที่แล้ววต อนาคตใหม่ๆ เพื่อนๆ ตกใจ และต่อมารเริ่มเข้าใจมากขึ้น ก็ค่อยๆ

บอก ค่อยๆ สอน โดยเฉพาะปลายเทอมนี้ดีขึ้นมาก ไม่พูดเรื่องเพศมาลอยๆ ไม่เปิดกระโปรง เด็กผู้หญิง และจะเข้ามาถาม ครูครับ ครูครับ ทำไมต้องเป็นอย่างนั้น ทำไมต้องเป็นอย่างนี้

ผู้ปกครองเด็กชายแดง ได้ให้สัมภาษณ์โดยไม่อนุญาตให้บันทึกเสียงให้เพียงการจดบันทึก โดยสรุปว่า “น้องแดงเป็นเด็กสมาธิสั้นค่ะ ก่อนหน้านี้ก็มีทนายฯ เพื่อให้คำสงบลบบ้าง ไม่งั้นจะไม่อยู่เฉย และไม่หลับ ไม่นอน แต่ตอนนี้ดีขึ้นมากแล้วค่ะ รู้สึกว่า เพื่อนๆ และครูประจำชั้นให้การดูแลดีมากค่ะ”

คำถามจากผู้วิจัย “หากเปรียบเทียบระหว่างต้นเทอมของ ม. 2 กับ ปลายเทอม น้องแดงมีการแสดงออกหรือการวางตัว การพูดจาในเรื่องเพศเป็นอย่างไรบ้างค่ะ”

ผู้ปกครองน้องแดงตอบ

“เค้ามาแล้วให้ฟังว่าเรียนเรื่องร่างกายเปลี่ยนแปลง เรื่องถุงยาง คุณกำเนตมีของผู้หญิงด้วย แล้วก็ถาม แต่เค้าใช้คำพูดดีขึ้น อย่างเมื่อก่อนก็จะพูดอะไรตรงๆ เดี่ยวนี้ก็รู้จักใช้คำพูด ที่เหมาะสมในเรื่องเกี่ยวกับเพศ มากขึ้น และจะไม่ถึงเนื้อถึงตัวเวลาพูดกับคนอื่นๆ เมื่อก่อนเวลาจะถาม หรือพูดกับใคร จะเข้าไปจับแขน จับเสื้อ โดยเฉพาะกับใครที่ใส่เสื้อมีสี หรือลายจุดจุด ไปจับดูใกล้ๆ ปากก็จะ คุดแต่ตาจะจ้องที่ลายเสื้อ ทำให้คนอื่น ๆ กลัว แต่เดี๋ยวนี้ดีขึ้นมาก ไม่ค่อยมีอาการแบบนี้แล้วก็แปลกใจ เหมือนกัน เมื่อก่อนจะบอก ว่าอย่าทำ ๆ แต่ก็ไม่ใช่ ก็ถามเค้าๆ บอกว่า ตอนเรียนที่โรงเรียน ครูให้แสดงละคร เลียนแบบ แล้วให้เพื่อนๆ บอกความรู้สึก เพื่อนบอกว่าถ้าเป็นแบบนี้แล้วกลัว ไม่อยากคุยด้วย ไม่อยากเข้าใกล้ เค้าบอกว่าเพื่อนๆ ผู้หญิงจะไม่ชอบ เลยพยายามไม่ทำ”

ด้านการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของวัยรุ่น

2) เด็กหญิงฟาง ด้านการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของวัยรุ่น

ครูประจำชั้นให้สัมภาษณ์ว่า

“สำหรับเรื่องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ก็น่าจะเป็น น้องฟางก็เคยมาถามถึงเรื่องเป็นประจำเดือน รู้สึกว่าเค้าเคยมาถาม ๆ ว่าทำไม เค้าเป็นเร็ว หรือช้าเนี่ยค่ะ บอกไม่เหมือนเพื่อนๆ แต่ตอนนี้ก็เงียบๆ ไปแล้วไม่ได้มาถาม บอกว่าตอนนี้ไม่กังวลแล้วค่ะ อาจจะเข้าใจแล้วค่ะ”

ผู้วิจัยถามผู้ปกครอง “รบกวนขอสัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรม สุขภาพว่านักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้างในช่วงเทอมที่ผ่านมา ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับทางร่างกาย เพศ ความเครียด การแต่งกาย เหล่านี้ ไม่ทราบว่ามีนักเรียนเคยพูดคุยหรือสอบถามเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในด้านร่างกายหรือไม่ ว่าช่วงเป็นวัยรุ่น เริ่มมีประจำเดือน”

ผู้ปกครองเด็กหญิงฟาง ตอบ “เรื่องแรกเรื่องมีประจำเดือน พอเริ่ม ม. 1 เทอม 2 เขาก็ถามว่า เพื่อนเขาเป็นแล้ว แต่เขายังไม่เป็น เขาก็มาถามว่าเริ่มเป็นอายุเท่าไร แม่ก็บอกว่าแล้วแต่สุขภาพ ของแต่ละคน เมื่อ ม. 2 เทอมต้นไม่นานมานี้ ก็เริ่มเป็นครั้งแรก แล้วก็หายไป คำก็มาถามแม่ก็บอกว่าไม่ต้องเครียดสักกระยะก็มาเป็นปกติ”

ผู้วิจัยถามเด็กหญิงฟาง “ตอนนี้น้องฟางมีประจำเดือนแล้ว เป็นอย่างไรบ้าง เลิกกังวลหรือยัง”

เด็กหญิงฟาง ตอบ “ก็ของฟางเป็นช้า กว่าเพื่อน ตอนแรกก็กังวลคะ พอมา เมื่อไม่นานมานี้ก็มาบ้างไม่มาบ้าง ังก็กังวล แต่พอดีได้เรียนเรื่องนี้พอดีได้ดูวิดีโอ ที่ครูเอามาให้ดู แล้วก็เข้ากลุ่มพูดคุยกับเพื่อน ก็มีเพื่อนๆ บางคน ก็คล้ายๆ ฟาง แต่อาจจะมาเร็วกว่าฟาง เลยคิดว่า น่าจะปกติ เพราะร่างกายแต่ละคนต่าง กัน สนุกดีคะได้เรียนสุขศึกษา เรื่องนี้ ตอนแรกๆ คิดว่าน่าอาย ไม่น่ามาพูด แต่ครูบอกว่าไม่ควรอาย ถ้าอายุก็ไม่รู้ ปรีक्षाเพื่อนก็ไม่รู้ถูกหรือผิด”

ด้านความเครียด

3) เด็กหญิงฝน ครูประจำชั้นให้สัมภาษณ์ว่าเป็นเด็กที่มีปัญหาด้านความเครียด แต่ไม่ได้เป็นปัญหามากอะไร ส่วนใหญ่จะเครียดเรื่องเรียน กลัวได้ คะแนนไม่ดี จะไม่ทันเพื่อน ชอบบ่นว่ากลัวสอบได้ไม่ดีเท่าเด็กโครงการอัจฉริยะ เพราะเรียนในโครงการเป็นภาษาอังกฤษ ก็ไปเรียนพิเศษข้างนอกในวิชาวิทย์ คณิต

คำถามจากผู้วิจัย “หากเปรียบเทียบระหว่างต้นเทอมของ ม. 2 กับ ปลายเทอม น้องฝนมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับความเครียดอย่างไรบ้างคะ”

ผู้ปกครองเด็กหญิงฝน “น้องฝนก็เป็นปกติที่เป็นเด็กขี้วิตกกังวล เป็นประจำ คำก็ค่อนข้างซีเรียส เรื่องเรียน ตอนประถมได้แต่เกรด 4 มาตลอด พอมาเรียนมัธยมก็ยากขึ้น เกรดอาจไม่ได้ 4 ทุกวิชา แล้วเพื่อนเก๋อ อยู่ห้องอัจฉริยะ แล้วเค้าต้องเรียนบางวิชาเป็น ภาษาอังกฤษเลยกลัวไม่ทันเด็กห้องที่เรียนเป็นภาษาไทยทั้งหมด แต่แม่ก็บอกว่าไม่เป็นไร อีกหน่อย ลูก ได้ภาษามากกว่าเพื่อน ลูกก็ได้เปรียบเพราะอ่านภาษาอังกฤษเข้าใจกว่า ก็ได้เปรียบเพื่อนเอง และเกรดลูกก็เกิน 3.5 ก็ดีมากแล้ว ไม่ต้องกลัว ถ้าเปรียบเทียบตอน ม. 2 ก็อาจจะดีขึ้นนิดหน่อย เพราะเริ่มมีเพื่อน ๆ โทรมาคุยมาชวนไปว่ายน้ำบ้าง แต่ตอนใกล้ๆ จะสอบก็เริ่มกังวลอีกบอกว่า จบถ้ำ ม. 3 แล้วจะเรียนที่ไหนดี เริ่มกลับมากังวลอีกแล้ว”

2.2 ผลการประเมินความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ของนักเรียนในเนื้อหาเฉพาะสุขศึกษาที่ใช้ในการสอน ซึ่งมีการประเมิน ก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน

2.2.1 ผลการเปรียบเทียบ ความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยในการทดสอบความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษในเนื้อหาสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ปรากฏในตารางที่ 14 ซึ่งมีการประเมินผลที่ใช้แบบทดสอบความรู้สุขศึกษาเป็นภาษาอังกฤษ และประเมินผลเช่นเดียวกัน

2.2.2 ผลการประเมินการนำเสนองานโดยใช้ภาษาอังกฤษระหว่างเรียน นักเรียนมีพัฒนาการ ความสามารถในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษเพื่อเนื้อหาเฉพาะ จำนวน 5 ครั้ง ของนักเรียน ปรากฏในตารางที่ 25 ดังนี้

ตารางที่ 25 ผลการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยของการประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ระหว่างเรียน 5 ครั้ง

ผลการประเมินการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างเรียน		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5	sig.
การประเมินการสื่อสารภาษาอังกฤษในการนำเสนองาน (การฟัง พูด)	\bar{x}	4.08	4.39	4.45	4.54	4.91	
	SD	.28	.49	.50	.50	.28	.01*
ประเมินการสื่อสารภาษาอังกฤษในการทำงาน (การอ่าน เขียน)	\bar{x}	4.04	4.08	4.60	4.50	4.76	
	SD	.20	.28	.49	.50	.43	.01*

(N=46) * $P < .05$ $df = 45$ * เป็นค่าถ้ามในเชิงลบ ที่มีการกลับคะแนนแล้ว (Inverse score)

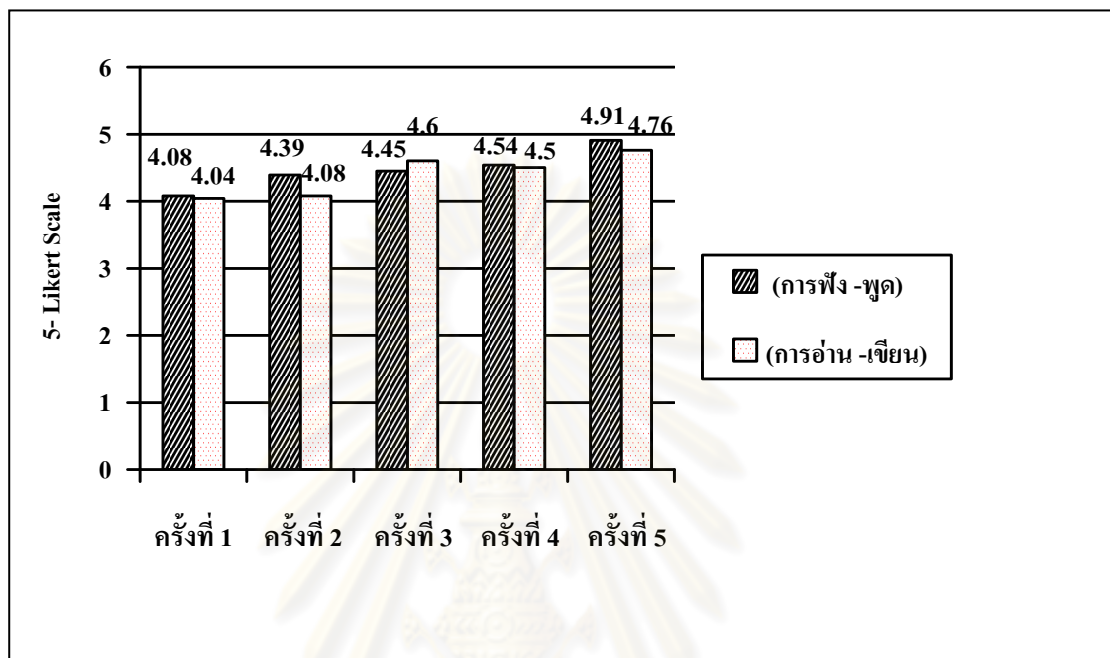
ระดับการแปลค่าของผลคะแนน 5.00- 4.50 ดีมาก 4.49-3.50 ระดับดี
3.49-2.50 ระดับปานกลาง 2.49-1.50 ระดับน้อย 1.49-0.00 ระดับน้อยมาก

จากตารางที่ 25 แสดงผลการทดสอบ การประเมิน ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในทักษะการฟังและการพูด จากการนำเสนองาน โดยพบว่า ในการประเมินผล ครั้งที่ 5 มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในระดับดีมากที่ 4.91 รองลงมาครั้งที่ 4 มีค่าเฉลี่ยที่ในระดับดีมากที่ 4.54 และครั้งที่ 3 มีค่าเฉลี่ยในระดับดีที่ 4.45 ตามลำดับ ผลการทดสอบทั้ง 5 ครั้ง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการทดสอบการประเมินการสื่อสารภาษาอังกฤษใน ทักษะการอ่านและการเขียน จากการนำเสนองาน พบว่าครั้งที่ 5 มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในระดับดีมากที่ 4.76 รองลงมาคือครั้งที่ 3 มีค่าเฉลี่ยในระดับดีมากที่ 4.6 และครั้งที่ 4 มีค่าเฉลี่ยในระดับดีมากที่ 4.5 ตามลำดับ ผลการทดสอบทั้ง 5 ครั้งพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากข้อมูลข้างต้น สามารถนำเสนอเป็นแผนภูมิที่ 2 ได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 2 การเปรียบเทียบผลการประเมินการสื่อสารภาษาอังกฤษระหว่างการจัดการเรียนการสอน โดยการวัดซ้ำ (Repeated Measures Design) จำนวน 5 ครั้ง

จากแผนภูมิที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบ ผลการประเมิน การสื่อสารภาษาอังกฤษ ในทักษะการฟัง - พูด และทักษะการอ่าน - เขียน ระหว่างการจัดการเรียนการสอน ทั้งหมด 5 ครั้ง โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบ 5 Likert scale ซึ่งสังเกตได้ว่าผลการประเมินครั้งที่ 5 มีผลการประเมินเพิ่มขึ้นสูงสุดในระดับดีมากจากการเปรียบเทียบกับทุกครั้ง

ทั้งนี้สามารถพิจารณาผลการประเมินเพื่อเปรียบเทียบ ความแตกต่างของการประเมินทั้ง 5 ครั้ง แบบรายคู่ โดยตารางที่ 18 แสดงผลการประเมินการสื่อสารภาษาอังกฤษในทักษะการฟังและการพูด และตารางที่ 19 แสดงผลการประเมินการสื่อสารภาษาอังกฤษในทักษะการอ่านและการเขียน ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 26 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ (Paired Differences) ของการประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในทักษะการฟังพูด ระหว่างเรียน 5 ครั้ง

การประเมินการสื่อสาร ภาษาอังกฤษในการนำเสนองาน (การฟัง พูด)	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5
ครั้งที่ 1	-	-.30*	-.37*	-.46*	-.83*
ครั้งที่ 2		-	-.07	-.15	-.52
ครั้งที่ 3			-	-.09	-.37*
ครั้งที่ 4				-	.37*
ครั้งที่ 5					-

(N=46) *มีค่าความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ * $P < .05$

จากตารางที่ 26 แสดงผลการทดสอบการประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในทักษะการฟังและการพูด จากการประเมินการนำเสนอโดยใช้ภาษาอังกฤษระหว่างเรียน จำนวน 5 ครั้ง โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่าครั้งที่ 1 มีความแตกต่างกับทุกครั้ง ครั้งที่ 3 มีความแตกต่างกับครั้งที่ 5 และครั้งที่ 4 มีความแตกต่างกับครั้งที่ 5

ตารางที่ 27 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ (Paired Differences) ของการประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในทักษะการอ่านและการเขียน ระหว่างเรียน 5 ครั้ง

ประเมินการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในการทำใบงาน (การอ่าน เขียน)	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5
ครั้งที่ 1	-	-.04	-.57*	-.46*	-.72*
ครั้งที่ 2		-	-.52*	-.41*	-.67*
ครั้งที่ 3			-	.11	-.15
ครั้งที่ 4				-	-.26*
ครั้งที่ 5					-

(N=46) *มีค่าความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ * $P < .05$

จากตารางที่ 27 แสดงผลการทดสอบ การประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษใน ทักษะการอ่านและการเขียน จาก การ ประเมิน การ เขียนใบงาน โดยใช้ภาษาอังกฤษ ระหว่างเรียน จำนวน 5 ครั้ง โดยเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่าครั้งที่ 1 มีความแตกต่างกับครั้งที่ 3 4 และ 5 การทดสอบครั้งที่ 2 มีความแตกต่างกับครั้งที่ 3 4 และ 5 และครั้งที่ 4 มีความแตกต่างกับครั้งที่ 5

จากตารางที่ 27 ผลการประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในด้านการฟังพูดของนักเรียนครั้งที่ 1 มีค่าเฉลี่ยที่ในระดับดีที่ 4.09 และในด้านการอ่านเขียนมีค่าเฉลี่ยในระดับดีที่ 4.04 ในครั้งที่ 2 ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในด้านการฟังพูดของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยในระดับดีที่ 4.39 และในด้านการอ่านเขียนมีค่าเฉลี่ยในระดับดีที่ 4.09 ในครั้งที่ 3 ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในด้านการฟังพูดของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยในระดับดีที่ 4.47 และในด้านการอ่านเขียนมีค่าเฉลี่ยในระดับดีมากที่ 4.61 ครั้งที่ 4 ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในด้านการฟังพูดของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยในระดับดีมากที่ 4.54 และในด้านการอ่านเขียนมีค่าเฉลี่ยในระดับดีมากที่ 4.50 ครั้งที่ 5 ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในด้านการฟังพูดของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยในระดับดีมากที่ 4.91 และในด้านการอ่านเขียนมีค่าเฉลี่ยในระดับดีมากที่ 4.76

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในบทนี้ ได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลตาม สมมติฐานการวิจัยและผลการวิจัยพบว่าสอดคล้องตาม สมมติฐาน และตรงตามวัตถุประสงค์ในการ วิจัยที่กำหนดไว้ ซึ่งได้แก่

(1) รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ ของนักเรียนในมัธยมศึกษาตอนต้น

(2) คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้ จากการทดสอบหลังการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 60 โดยสูงกว่าการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การประเมินพฤติกรรมด้านเจตคติและการปฏิบัติ โดยภาพรวม หลังเรียน

(3) สูงกว่า การประเมินก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(4) รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนในมัธยมศึกษาตอนต้น โดย คะแนนที่ได้จากการทดลองหลังเรียน สูงกว่า การทดสอบก่อนเรียน และระหว่างเรียนเป็นระยะๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้จะได้มี การสรุปผลและ การอภิปรายผลการวิจัยเป็นรายละเอียด โดยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้นำเสนอขึ้นเชื่อมโยงกับผลการศึกษาเอกสารข้อมูลพื้นฐาน แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พร้อมข้อเสนอแนะในการวิจัยที่มีบริบทหรือมีแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง หรือสอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ ในบทที่ 5 เพื่อสรุปและอภิปรายผลต่อไป

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา ที่เรียกว่า HEC Model (H = Health, E = Experiential Learning Theory, C = Content and Language Integrated Learning Approach) เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ และความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนในมัธยมศึกษาตอนต้น มีวัตถุประสงค์การวิจัย 2 ข้อ คือ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา เพื่อเสริมสร้าง พฤติกรรมสุขภาพ และความสามารถ ในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนในมัธยมศึกษาตอนต้น 2) เพื่อประเมินประสิทธิ ผลของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยการทดลองเปรียบเทียบ พัฒนาการในด้านพฤติกรรมสุขภาพและ ความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

การวิจัยนี้ มีการดำเนินงาน 3 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (HEC Model)

ระยะที่ 2 การพัฒนาเครื่องมือในการวิจัยและเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

ระยะที่ 3 การประเมินผลรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น

ศูนย์วิจัยและพัฒนา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ (HEC Model) เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา มีขั้นตอนการดำเนินงาน 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตาม ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (HEC Model) โดยมี ขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน ผู้วิจัย โดยเฉพาะในโครงการที่มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนหรือโครงการสอนสองภาษาที่ผู้เรียนอยู่ในบริบทที่ใช้ภาษาแม่ และต้องการพัฒนาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ใน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยศึกษาจากเอกสาร ตำรา บทความ รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งแนวคิดทฤษฎี ที่ สามารถ ช่วยเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ และความสามารถในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ ศึกษาองค์ประกอบรูปแบบการจัดการเรียนการสอน และ หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544; 2551

2) พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎี การเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (HEC Model) โดยพัฒนา หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียน การสอน โดยนำแนวคิดทฤษฎีดังกล่าว มาวิเคราะห์ สังเคราะห์และเชื่อมโยง เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบและสรุปเป็นขั้นตอน ได้ 3 ขั้นตอน และลักษณะการจัดการเรียนการสอน ตามรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น รวมทั้งแนวทางใน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

3) จัดทำ เอกสารคู่มือประกอบการใช้ รูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับ ภาษา (HEC Model) เพื่อเป็นแนวทาง สำหรับผู้สอน ในการนำรูปแบบ การสอนไปใช้ จัดการเรียนการสอน ซึ่ง อธิบายถึง ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา แนวคิดทฤษฎีพื้นฐานของรูปแบบการสอน (HEC Model) วัตถุประสงค์ ของการจัดการเรียนการสอน ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน แนวทางการวัด ประเมินผล และคำแนะนำในการนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนไปใช้

- 4) การปรับปรุงและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น
- 5) การทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น
- 6) แก้ไขปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน

ระยะที่ 2 การพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิจัย เครื่องมือในการวิจัยนี้มีการกำหนดจุดมุ่งหมายตามวัตถุประสงค์การวิจัย และสร้างเครื่องมือจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง กำหนดกรอบตัวแปรและนิยามเชิงปฏิบัติการ สร้างเครื่องมือ และนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา ตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไข โดยเครื่องมือการวิจัยมี 2 ลักษณะ คือ เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพ โดยสรุปได้ดังนี้

2.1 เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ มี 2 ส่วน คือ

2.1.1 เป็นเครื่องมือเพื่อแสดงผลการประเมินในพฤติกรรมสุขภาพ ซึ่งประกอบไปด้วย

2.1.1.1 การประเมินพฤติกรรมด้านความรู้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบ ความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ (1) แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ (2) ชนิดเลือกตอบ ถูกผิด 20 ข้อ (3) อัตนัย 2 ข้อ ทุกข้อมีค่าอำนาจการจำแนกอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้

2.1.1.2 การประเมินพฤติกรรม สุขภาพ ด้านเจตคติ โดยใช้เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามนักเรียน ที่สร้างขึ้นจากการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนจาก 5 หน่วยเรียนรู้ และใช้ช่วงคะแนนแบบ 5 Likert scale จำนวน 20 ข้อ ซึ่งแบบสอบถามมีค่าความเที่ยงอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้

2.1.1.3 การประเมินพฤติกรรมด้าน การปฏิบัติ โดยใช้เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบ สอบถาม การปฏิบัติ ของนักเรียน โดยใช้แบบสอบถามชุดเดียวกันเพื่อสอบถามจากนักเรียนและผู้ปกครอง ซึ่งแบบสอบถามนี้สร้างขึ้นจากการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนจาก 5 หน่วยเรียนรู้ และใช้ช่วงคะแนนแบบ 5 Likert scale จำนวน 20 ข้อ ซึ่งแบบสอบถามมีค่าความเที่ยง อยู่ในเกณฑ์ใช้ได้

2.1.2 เป็นเครื่องมือเพื่อแสดงผลการประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

2.1.2.1 การประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ประเมินโดยการใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกับแบบทดสอบความรู้สุขศึกษาใน ข้อ 2.1.1.1

2.1.2.2 การประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในทักษะการฟังพูด โดยใช้แบบประเมินการฟังพูด ในแต่ละหน่วยเรียนรู้ทั้ง 5 หน่วยเรียนรู้ แบบประเมินพัฒนาขึ้นโดยการให้ช่วงคะแนนแบบ 5 Likert scale ซึ่งผู้สอนเป็นผู้ประเมินผู้เรียน จากการนำเสนองานระหว่างการเรียนรู้อันในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ มีการประเมินรวม 5 หน่วย (ครั้ง)

2.1.2.3 การประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษใน ทักษะการอ่านเขียน โดยใช้แบบประเมินการอ่านเขียน ในแต่ละหน่วยเรียนรู้ทั้ง 5 หน่วยเรียนรู้ แบบประเมินพัฒนาขึ้นโดย

การใช้ช่วงคะแนนแบบ 5 Likert scale ซึ่งผู้สอนเป็นผู้ประเมินผู้เรียน จากไปงานระหว่างการเรียนรู้ ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ มีการประเมินรวม 5 หน่วยการเรียนรู้ (ครั้ง)

2.2 การพัฒนาเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ในการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงลึกในพฤติกรรมสุขภาพในด้านการปฏิบัติของผู้เรียน โดยการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นจาก การกำหนดกรอบคำถาม มี 3 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 การสัมภาษณ์ ผู้สอน ประจำชั้นเพื่อคัดเลือกนักเรียนที่มีปัญหาในพฤติกรรมสุขภาพด้านการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสุขศึกษาที่มีการจัดการเรียนรู้ โดยการเก็บข้อมูลจากการบันทึกการสนทนา และจดบันทึกการสัมภาษณ์ใน ช่วงทำยเนื่องจากผู้ให้สัมภาษณ์ไม่อนุญาตให้บันทึกเสียงในช่วงทำยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลในทางลบกับนักเรียน

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง ของนักเรียนทั้ง 3 คน ซึ่งผู้ปกครอง 2 ท่านอนุญาตให้บันทึกเสียง ในขณะที่ผู้ปกครองอีก 1 ท่านไม่อนุญาตให้บันทึกเสียง จึงมีการจดบันทึก

ขั้นตอนที่ 3 สัมภาษณ์ผู้เรียน ในกรณีที่ต้องการข้อมูลเชิงลึก หลังจากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณแล้วพบ ประเด็นที่สามารถเก็บข้อมูลเพื่อนำมาอธิบายผลต่อไป รวมทั้งประเด็นที่ต้องการความชัดเจน และยืนยันข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

ระยะที่ 3 การประเมินผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอน ในการประเมินผลรูปแบบการจัดการเรียนการสอน เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง โดยการนำผลของการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอน สุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาทั้งภาษา โดยมีการดำเนินงาน 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนอยู่ในโครงการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนของโรงเรียนวินิตศึกษา ในพระราชูปถัมภ์ ฯ ซึ่งมีนักเรียนในโครงการดังกล่าวจำนวน 2 ห้องเรียน โดยเฉลี่ยห้องเรียนละประมาณ 45 คน ผู้วิจัย ได้ใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ได้แก่ นักเรียนในในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 46 คน โดยนักเรียนในห้องเรียนนี้ จะมีนักเรียน กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน คละกัน ใน กลุ่ม พิจารณาจากผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในวิชาภาษาอังกฤษ

ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยในข้อที่ (1.2) ซึ่งเป็นพฤติกรรมสุขภาพด้านเจตคติ

2) พฤติกรรมสุขภาพในด้านการปฏิบัติ ได้มีการทดลองโดยใช้แบบสอบถามเพื่อวัดพฤติกรรมในด้านการปฏิบัติ ของผู้เรียน โดยสอบถามจากนักเรียนและผู้ปกครอง ก่อนและหลังการเรียนรู้อันเพื่อเปรียบเทียบ และทดสอบค่าสถิติ t-pair test โดยใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์ พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ที่มีการสอบถามจากทั้งนักเรียน และผู้ปกครอง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้ปกครองและนักเรียนเป็นไปในแนวทางเดียวกัน นอกจากนี้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพในพฤติกรรมสุขภาพในด้านการปฏิบัติ จากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง กับผู้ปกครอง พบว่าพฤติกรรมในด้านการปฏิบัติมีของผู้เรียนมีความแตกต่างจากกันระหว่างก่อนการเรียนรู้อันและหลังการเรียนรู้อัน ซึ่งข้อมูลเชิงคุณภาพเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยในข้อที่ (1.2) ซึ่งเป็นพฤติกรรมสุขภาพด้านการปฏิบัติ

3) ในด้านความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีการทดสอบก่อนและหลังการเรียนรู้อัน ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับพฤติกรรมสุขภาพในด้านความรู้ ดังแสดงผลในข้อ 1) แล้ว นอกจากนี้ ในระหว่างเรียนได้มีการประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในทักษะการฟัง พูด จากแบบประเมินการนำเสนองานเป็นภาษาอังกฤษจำนวน 5 ครั้ง จากเกณฑ์การประเมินเดียวกัน และทักษะการอ่านเขียนจากแบบประเมินการเขียนใบงานเป็นภาษาอังกฤษจำนวน 5 ครั้ง จากเกณฑ์การประเมินเดียวกัน และทดสอบค่าสถิติ t-pair test โดยใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์ พบว่าผลการทดสอบ การประเมินการสื่อสารภาษาอังกฤษในการนำเสนองาน (การฟัง พูด) ระหว่างเรียน รายครั้งพบว่าครั้งที่ 1 มีความแตกต่างกับทุกครั้งที่ ครั้งที่ 3 มีความแตกต่างกับครั้งที่ 5 และครั้งที่ 4 มีความแตกต่างกับครั้งที่ 5 และผลการประเมินการสื่อสารภาษาอังกฤษในการทำใบงาน (การอ่าน เขียน) รายครั้งพบว่าครั้งที่ 1 มีความแตกต่างกับครั้งที่ 3, 4 และ 5 การทดสอบครั้งที่ 2 มีความแตกต่างกับครั้งที่ 3, 4 และ 5 และครั้งที่ 4 มีความแตกต่างกับครั้งที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยในข้อที่ (2)

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนการสอน มีการดำเนินการดังนี้

1) การตรวจสอบคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนและหลังการเรียนรู้อันเพื่อทดสอบพฤติกรรมสุขภาพ ในด้านความรู้ และในข้อสอบฉบับเดียวกันนี้ได้ใช้วัดความสามารถใน

การสื่อสารภาษาอังกฤษในเนื้อหาเฉพาะสุขศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษ ด้วยสถิติ Paired samples t-test แบบ Two-tailed test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) การตรวจสอบคะแนนเฉลี่ยของแบบ สอบถามก่อนและหลังการเรียนรู้ เพื่อทดสอบพฤติกรรมสุขภาพ ในด้านเจตคติ ด้วยสถิติ Paired samples t-test แบบ Two-tailed test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) การตรวจสอบคะแนนเฉลี่ยของแบบ สอบถามก่อนและหลังการเรียนรู้ เพื่อทดสอบพฤติกรรมสุขภาพในด้านการปฏิบัติ ด้วยสถิติ Paired samples t-test แบบ Two-tailed test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) การตรวจสอบคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบ ระหว่างเรียน รวม 5 ครั้ง ในด้านความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในทักษะการฟังพูดและทักษะการอ่าน เขียน โดยทั้ง 5 ครั้ง ใช้เกณฑ์การประเมิน ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เกณฑ์เดียวกัน จากเนื้อหาใน 5 หน่วยเรียนรู้ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนที่มีการวัดซ้ำ (Repeated measures) รวม 5 ครั้ง ในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ฉัตรชัย ปิยะพิมลสิทธิ์ (2548; 211-214) กล่าวว่า กลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม โดยตัวแปรตาม อยู่ในมาตราการวัดระดับ Interval หรือ Ratio Scale ที่มีการวัดซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ใช้การวิเคราะห์ ข้อมูลความแปรปรวนที่มีการวัดซ้ำ Analysis of variance with Repeated measures และเปรียบเทียบ ความแตกต่างของการวัดแต่ละครั้ง ด้วยสถิติ Paired samples t-test แบบ Two-tailed test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพในพฤติกรรมสุขภาพในด้านการปฏิบัติ จากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างกับผู้ปกครอง) การวิเคราะห์ข้อมูลใน การวิจัยเชิงคุณภาพโดยการตีความ สร้างข้อสรุปแบบอุปนัย (Inductive) และการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ซึ่งได้จากการศึกษาเอกสาร (Document Research) ในการวิเคราะห์เอกสารผู้วิจัยต้องคำนึงถึงบริบท (Context) หรือสภาพแวดล้อมของข้อมูล เอกสารที่นำมาวิเคราะห์ประกอบด้วยว่ามี การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนในช่วงก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน การวิเคราะห์ข้อมูล ทั้งสองวิธีนี้จะเป็นข้อความแบบบรรยาย (Descriptive)

สรุปผลการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับ ภาษา ได้มีการดำเนินการตามขั้นตอนที่นำเสนอ ปรากฏผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา

รูปแบบการจัดการเรียนสอนที่พัฒนาขึ้น เป็นรูปแบบที่พัฒนาจากการศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์จากทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) และแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) และตรวจสอบคุณภาพ โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญ ในด้านหลักสูตรและการสอน ทั้งในด้านภาษาต่างประเทศและการสอนสุขศึกษา โดยสามารถสรุปกระบวนการพัฒนารูปแบบการสอน ดังต่อไปนี้

1.1 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (HEC Model) โดยได้กล่าวถึงความจำเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน และองค์ประกอบ 5 ประการ ได้แก่

1.1.1 ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอน

1.1.2 หลักการ

1.1.3 วัตถุประสงค์การจัดการเรียนการสอน

1.1.4 เนื้อหา

1.1.5 กระบวนการจัดการเรียนการสอน

1.1.5.1 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนหลัก

1.1.5.1.1 ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการจัดการเรียนการสอน

1.1.5.1.2 ขั้นที่ 2 ขั้นจัดการเรียนการสอน ซึ่งแบ่งเป็นขั้นตอนย่อย

อีก 4 ขั้นตอน (แสดงในแผนภาพที่ 24)

(ก) ขั้นนำเสนอ/รับประสบการณ์

(ข) ขั้นรวบรวมองค์ความรู้

(ค) ขั้นสรุปความรวม

(ง) ขั้นทดลองและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่

1.1.5.1.3 ขั้นที่ 3 ขั้นรวบรวมและวัดประเมินผลการเรียนรู้

1.1.6.2 ลักษณะของการจัดกระบวนการเรียนการสอน

1.1.7 การวัดและการประเมินผล

1.2 คู่มือการใช้รูปแบบการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้
เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาภาษา ประกอบไปด้วย

1.2.1 คำนำ

1.2.2 คำชี้แจงเกี่ยวกับเอกสารที่เกี่ยวข้องในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไป

1.2.3 ข้อควรปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอน

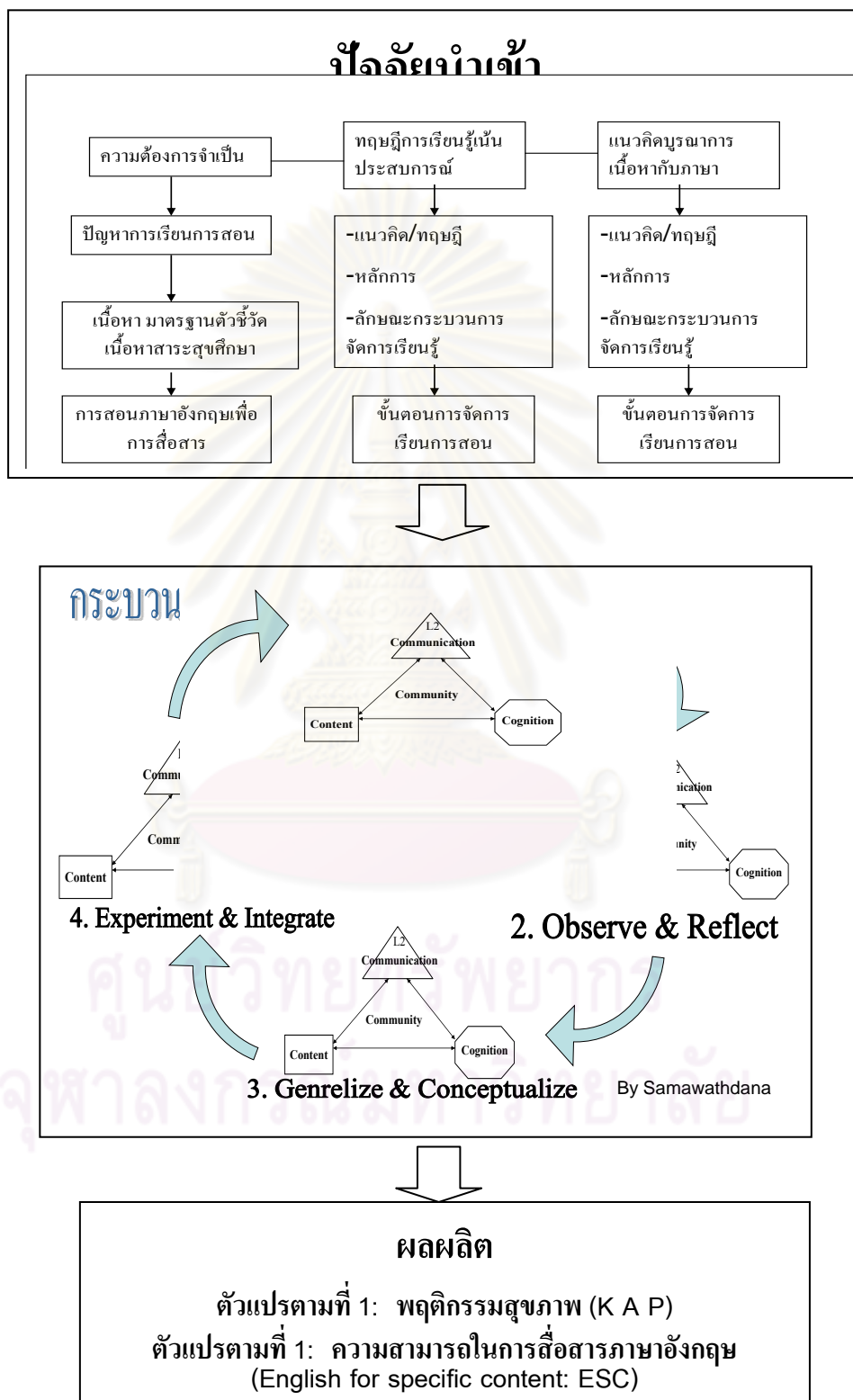
1.2.4 การดำเนินการเรียนการสอน

1.2.5 การวัดและประเมินผล

ทั้งนี้คู่มือการใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้มีคำแนะนำให้ผู้สอนได้ศึกษาและเตรียมการจัดการเรียนการสอน ตามวัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้ เนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนรู้ และการวัดการประเมิน เพื่อให้การนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปใช้ด้วยความเข้าใจ และมีประสิทธิภาพอย่างดี ซึ่งมีคำแนะนำให้ผู้สอนได้ศึกษาและเตรียมการจัดการเรียนการสอน ตามวัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้ เนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนรู้ และการวัดการประเมิน เพื่อให้การนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปใช้ด้วยความเข้าใจ และมีประสิทธิภาพอย่างดี ดังนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ควรศึกษาและทำความเข้าใจในแต่ละหัวข้อและปฏิบัติตามคำแนะนำเหล่านั้น

แผนภาพที่ 25 แสดงการนำกรอบแนวคิดการวิจัยจากแผนภาพที่ 10 มาพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน HEC ตามกระบวนการต่างที่กล่าวมาข้างต้น โดยเป้าหมายของการนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอน HEC ไปใช้ ก็เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ ซึ่งได้แก่ ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ ซึ่งนับเป็นตัวแปรตามที่ 1 และตัวแปรตามที่ 2 ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในเนื้อหาวิชาสุขศึกษาที่ได้มีการจัดการเรียนการสอน (ESC) โดยสามารถสรุปดังแผนภาพที่ 25 ดังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 25 การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ ตาม ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาทั้งภาษา (HEC Mode)

2. ผลการ ตรวจสอบ คุณภาพ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหา กับภาษา (HEC)

ผลการประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยผู้ทรงคุณวุฒิรวม 7 ท่าน พบว่า

2.1 รูปแบบการสอน และคู่มือการใช้รูปแบบการสอน มีการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้แบบสอบถาม 5 Likert scale พบว่ามีค่าเฉลี่ยในระดับ ดีมาก

2.2 แผนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอน จำนวน 4 แผน มีการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้แบบสอบถาม 5 Likert scale พบว่ามีค่าเฉลี่ยในระดับ ดีมาก

2.3 เอกสารการประเมินผู้เรียน มีการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้แบบสอบถาม 5 Likert scale พบว่ามีค่าเฉลี่ยในระดับ ดี

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอน

ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอน สุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหา กับ ภาษา เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ และความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จากการทดลองกับนักเรียน 1 กลุ่ม จำนวน 46 คน โดยการวัดและประเมินผลเปรียบเทียบก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน ปรากฏผลดังนี้

3.1 ผลการทดลองเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพในด้านความรู้ เจตคติ และ การปฏิบัติ พบว่า

3.1.1 ผลการทดลองเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพในด้านความรู้ นักเรียนมีพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้หลังเรียนสูงขึ้น ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด คือ สูงกว่าร้อยละ 60

3.1.2 ผลการทดลองเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพในด้านเจตคติ นักเรียนมีผลการประเมินพฤติกรรมสุขภาพด้านเจตคติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

3.1.2 ผลการทดลองเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพในด้านเจตคติ นักเรียนมีผลการประเมินพฤติกรรมสุขภาพด้านการปฏิบัติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

3.2 ผลการทดลองเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่า

3.2.1 ผลการทดลองเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงขึ้น ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด คือ สูงกว่าร้อยละ 60

3.2.2 ผลการทดลองเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในทักษะการฟังและการพูด ของนักเรียนระหว่างเรียน จากการประเมิน 5 ครั้ง พบว่าการประเมินระหว่างเรียนในครั้งที่ 5 สูงกว่าครั้งที่ 1 2 3 และ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

3.2.3 ผลการทดลองเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนระหว่างเรียน จากการประเมิน 5 ครั้ง พบว่าการประเมินระหว่างเรียนในครั้งที่ 5 สูงกว่าครั้งที่ 1 2 3 และ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยผลการทดลองดังกล่าวเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยในทุกข้อ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตาม ทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับ ภาษา (HEC Model) เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ และความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีประเด็นหลักที่นำมาอภิปราย 4 ประเด็น คือ 1) การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน 2) การประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน 3) ลักษณะเด่นของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน 4) ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอน

1. ด้านการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน สอนอย่างเป็นระบบ โดยมีการศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์รูปแบบการเรียนการสอน จากข้อมูลพื้นฐานและ สภาพปัญหา เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพด้วยความรู้ เจตคติ การปฏิบัติ และการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในการสอน สุขศึกษาในผู้เรียนที่เรียน โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ โดยใช้แนวคิด ทฤษฎี หลักการพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน โดยพัฒนาตามองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน จากการศึกษาสภาพปัญหา จากรายงานและการวิจัยของ กระทรวงศึกษาธิการ (2551); สรายุทธ สมบูรณ์ (2549) พบว่า ผลการเรียนรู้สุขศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษา โดยภาพรวมพบปัญหาพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้น้อยมาก ขณะที่ด้านเจตคติและการปฏิบัตินั้นพบปัญหาที่นักเรียนมีความรู้แต่ขาดเจตคติในการ นำความรู้ไปสู่การปฏิบัติ นอกจากนี้ สุชาติ โสมประยูร และ

เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์ (2542); เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์ และ สุชาติ โสมประยูร (2553) กล่าวว่า ปัญหาการเรียนสุขศึกษาคือนักเรียนมี เจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนเพราะมี การเรียนแบบท่องจำทำให้ ผู้เรียนมีความเบื่อหน่าย และไม่ได้นำความรู้ไปใช้เพื่อพัฒนาพฤติกรรมทางสุขภาพในชีวิตประจำวัน

ขณะที่ Baker (2006); Bruna, Vannb, & Escudero (2007); Samawathdana (2009) พบ ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในโครงการที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการ สอน โครงการสอนสอง ภาษา หรือโครงการ Emersion Program ในบริบทที่ผู้เรียนอยู่ในสิ่งแวดล้อมหรือสังคมที่บุคคลรอบข้างใช้ภาษาแม่ในการสื่อสาร ซึ่งปัญหาสอดคล้องกับบริบทในการวิจัยครั้งนี้ คือปัญหาการสื่อสารใน ทักษะการพูดและการเขียน เพื่อการนำเสนองานและการเขียนรายงาน ใน ทักษะการอ่านพบว่า นักเรียนมีอุปสรรคในด้านความรู้ คำ ศัพท์เฉพาะในเนื้อหาวิชา ซึ่งนักเรียนในหลักสูตรโครงการ ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในเชิงวิชาการจำเป็นต้องมีทักษะ การสื่อสารในด้านดังกล่าว และ จากการศึกษาลักษณะ ธรรมชาติและการจัดการเรียนการสอนสุขศึกษาแ ละภาษาอังกฤษในโครงการ สอนสองภาษา พบว่ามีประเด็นในการจัดการเรียนการสอนว่า มกันั้นคือ ควร เน้นการปฏิบัติ การนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และการใช้ ตามธรรมชาติ ตามสภาพจริง ซึ่งประเด็นดังกล่าวได้มีการ เสนอไว้โดย กระทรวงศึกษาธิการ (2551); สุมิตร อังวัฒนกุล (2540); เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์ และ สุชาติ โสมประยูร (2553); Barwell R. (2005) ดังนั้นการนำทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (ELT) ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์จากการปฏิบัติ ซึ่งเสนอโดย Fink (2003); Kolb (1984) และ แนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (CLIL) เป็นแนวคิดที่ส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนเพื่อ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้เนื้อหาในสาขาวิชาต่างๆ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการเรียนการสอน เสนอ แนวคิดดังกล่าวโดย Coyle (2000); EURYDICE (2006); Marsh, Majlers, & Hartiala (2001) จึงเป็น แนวทางที่นำไปสู่การพัฒ นารูปแบบการเรียน สอนการสอนที่ ช่วยส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพ และ ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับผู้เรียน ได้ ทั้งนี้ในการพัฒนารูปแบบการสอน จึงต้อง ศึกษาถึง องค์ประกอบของรูปแบบการเรียน การ สอน เพื่อเป็นกรอบในการสร้างรูปแบบการเรียน การสอนได้ต่อไป โดยได้มีการศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์ องค์ประกอบรูปแบบการจัดการเรียน การสอนจากนักการศึกษาได้แก่ ทิศนา แชมมณี (2548); Joyce, Weil, and Shower (1992); (1996) พบว่าองค์ประกอบรูปแบบการสอน ประกอบไปด้วย 1) หลักการและแนวคิดทฤษฎี 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) กระบวนการจัดการเรียนรู้ 5) การวัดการประเมินผล ทั้งนี้รูปแบบการเรียนการสอนที่ พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบครบตามรูปแบบการสอนที่นักการศึกษาระบุ

อย่างไรก็ตามเนื่องจาก แนวทางในการจัดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ โดย Kolb (1984) และ แนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา โดย (Coyle, 2000) ได้มีการอธิบายถึงลักษณะของการจัดการ

เรียนรู้ไว้ ดังนั้นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนนี้ จึงได้ระบุลักษณะของกระบวนการจัดการเรียนรู้ซึ่งรวมถึง ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนไว้เป็นส่วนหนึ่งของรูปแบบการสอนด้วย

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่ารูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้ ได้สร้างขึ้นจากการวิเคราะห์ความตรงของเนื้อหา และได้รับการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ มีการนำไปทดลองใช้เครื่องมือ ก่อนการนำไปทดลองใช้ในการวิจัย

2. ด้านประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน

การศึกษาเพื่อทดสอบประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอน ดำเนินการโดยนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปใช้ทดลองกับนักเรียน ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโครงการที่มีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ 2551 เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ และความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ 1 ภาคการศึกษา หรือระยะเวลา 20 ชั่วโมง ซึ่งรวมเวลาในการสอบก่อนเรียน กลางภาคและหลังเรียนหรือปลายภาคและจัดการเรียนการสอน สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง จากผลการทดลองมีประเด็นในการอภิปรายดังนี้

2.1 ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนที่ส่งผลต่อการเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ จากการทดลองเพื่อทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนที่ส่งผลต่อการส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพ พบว่าหลังการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนนี้ นักเรียนสามารถพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้มีค่าเฉลี่ยการทดสอบความรู้ก่อนเรียน ร้อยละ 30.75 ขณะที่หลังเรียนนักเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 67.8 ค่าเฉลี่ยหลังการเรียนการสอนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องตามสมมติฐานการวิจัยในข้อ (1.1) และการประเมินพฤติกรรมด้านการปฏิบัติ และเจตคติ โดยภาพรวมหลังเรียนสูงกว่า การประเมินก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องตามสมมติฐานการวิจัยในข้อ (1.2) อย่างไรก็ดี ตาม จากผลการวิจัยนั้นแม้ว่าพฤติกรรมด้านเจตคติ และการปฏิบัติ เมื่อพิจารณารายข้อแล้วจะพบว่า ผลการประเมินหลังเรียนจะสูงขึ้นไม่มากนักในบางรายข้อ และพบว่ามีเจตคติในเรื่อง การแช่กับเพื่อนออนไลน์นับเป็นวิธีคลายความเครียดได้ดี และการตรวจเลือดก่อนแต่งงานเป็นการไม่ไว้ใจของ ผู้ที่จะแต่งงานกัน มีค่าความแตกต่างรายคู่หลังเรียนเท่าเดิม และลดลงจากการประเมินก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยที่ .06 และ .08 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยที่มีการเปลี่ยนแปลงลดลงเล็กน้อย จึงได้มีการดำเนินการเก็บข้อมูลในเชิงคุณภาพเพิ่มเติม พบว่าหลังการเรียนการสอนนักเรียนที่มีเจตคติลดลงใน 2 ประเด็น จากการประเมินทั้งหมดใน 20 ประเด็น ได้แก่ ข้อที่ (8) และ (9)

โดยในข้อที่ (8) ได้แก่ประเด็น “การตรวจเลือดก่อนแต่งงานเป็นการไม่ไว้ใจใจของผู้ที่จะแต่งงานกัน” นั้นนักเรียนให้เหตุผลว่า ความเชื่อใจและความ มั่นใจกับคู่รักที่ตนจะแต่งงานด้วยในอนาคตเป็นเรื่องสำคัญในด้านจิตใจ และเชื่อมั่นว่าปัจจุบันคนมีการศึกษามากขึ้นมีการป้องกันตนเองได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้นักเรียนยังกล่าวถึงเรื่องของแอนกับฟิล์มเป็นอีกตัวอย่างของความไม่ไว้ใจกัน นักเรียนมองในมุมมองของ แอน ว่าไม่ต้องการตรวจดีเอ็นเอ เพราะน้อยใจที่เหมือนดูถูกตนเอง ไม่ไว้ใจตนเอง และเชื่อว่า ฟิล์มต้องรู้ว่าเป็นลูกของตนเอง ในประเด็นนี้ทำให้วิเคราะห์ ได้ว่านักเรียน ควรมีมุมมองในการวิเคราะห์จากการบริโภคข่าวสารที่ต่างมุมมองกัน และการที่นักเรียนให้ความเห็นว่าคู่สมรสของตนเองในอนาคตต้องเป็นคนดีไม่ใช่ผู้หญิงมั่วๆ จะเห็นได้ว่านักเรียนค่อนข้างมองโลกในแง่ดี ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนในด้านนี้ ควรจำเป็นต้องเน้นย้ำถึงความจำเป็นและทำให้นักเรียนมีเจตคติต่อการไม่ประมาทไม่ใช้การไม่ไว้ใจกัน แต่เหตุทุกเหตุเรื่องทุกเรื่อง ควรเกิดขึ้นได้ด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์และความประมาท และใน ข้อที่ (9) ได้แก่ประเด็น “การแชตกับเพื่อนออนไลน์ นับเป็นวิถีคลายความเครียด ” นั้นนักเรียนให้เหตุผลว่าการ แชตออนไลน์ เป็นการประหยัดค่าโทรศัพท์ในการพูดคุยกับเพื่อน และพบว่านักเรียนเข้าไปเล่นเกม สอนไลน์ และได้คุยกับเพื่อนออนไลน์ในเวลาเดียวกัน นอกจากนี้นักเรียนพบช่องทางในการติดต่อเพื่อนใหม่ๆ และเข้าไปแลกเปลี่ยน ดาวน์โหลดรูปภาพ หรือแฟ้มภาพ กับเพื่อนๆ ผ่าน FaceBook ซึ่งนักเรียนรู้ว่าการสื่อสารในรูปแบบนี้หากไม่ระวัง จะเป็นโทษกับตัวเองได้ ดังนั้น ผู้สอน และ ผู้ปกครอง ควรให้ความรู้และข้อควรระวัง โดยเฉพาะ ควรทำให้นักเรียนหรือผู้เยาว์ที่เข้าถึงข้อมูลออนไลน์ ได้เห็นผลร้ายแรงจากการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดอย่างจริงจัง ทั้งนี้การห้ามควรไม่ใช่วิธีที่มีประสิทธิภาพ แต่การสอนให้ผู้เยาว์มีวิจารณญาณ ในการเลือกบริโภคข้อมูลในทุกด้านน่าจะเป็นวิธีที่ดี ดังนั้น ผู้สอนโดยเฉพาะผู้สอนสอนสุขศึกษาพลศึกษาจึงควรเน้นย้ำในเนื้อหาส่วนของการเลือกบริโภคสินค้า โฆษณา ข้อมูล และข่าวสารอย่างระวังและให้ความสำคัญในเรื่องดังกล่าวนี้เป็นอย่างยิ่ง

อย่างไรก็ตามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมในด้านเจตคตินั้นอาจต้องใช้เวลามากกว่าการส่งเสริมในด้านความรู้ และมีรายงานการวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับเจตคติเป็นจำนวนมากที่กล่าวถึงการสร้างและส่งเสริมเจตคตินั้นไม่อาจเห็นผลได้ชัดเจนใน ระยะเวลาอันสั้น แต่สามารถเห็นผลได้ชัดเจนขึ้นหากมีการดำเนินการจัด การเรียนการสอนในระยะยาว (Lefkowitz, R., F., 2006; Carroll, John., B., & Stanley., S., 2002; Stansfield, Charles., W., & Reed., D., J., 2004; Martin., D., R., Wilkerson., J., E., 2006) ซึ่งผลการวิจัยในด้านพฤติกรรมสุขภาพเป็นสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ที่ Kolb (1884: 1-17) ได้ศึกษาจากการนำแนวคิดจาก Dewey, Piaget และ Lewin ที่สนับสนุนการจัด การเรียนรู้ควรจัดการเรียนรู้ที่เน้นประสบการณ์ มีคุณค่า ของ

ประชาธิปไตย (Democratic Value) ซึ่งดำเนินการได้จากความร่วมมือและศาสตร์ของ การสร้างมนุษยสัมพันธ์ เพื่อให้ผู้เรียนมีเจตคติต่อคุณค่าของการเรียนรู้จากการ การยอมรับ ร่วมกันซึ่งเป็นคุณค่าของประชาธิปไตย และจากปรัชญา Pragmatism เน้นการเรียนรู้จากการปฏิบัติ และตรรกะของการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ (Epistemology relation between cognition and learning) การจัด การเรียนรู้ตามธรรมชาติและมีกระบวนการที่ผู้เรียนเลือกด้วยตนเองตลอดจนสร้างสรรค์ประสบการณ์ใหม่ด้วยตนเอง

นอกจากนี้ถึงแม้ว่าทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์นักวิชาการและนักวิจัยส่วนใหญ่จะนำไปใช้กับการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่ แต่จากแนวคิดของ Bruner ที่ Kolb ศึกษา นั้น การนำทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์มาเป็นหลักการและเหตุผล รวมถึงปรัชญาและเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติในด้านการศึกษาด้านอื่น ซึ่งเป็นการใช้หลักการในการสร้างประสบการณ์ทางการศึกษาในหลายรูปแบบ และเพื่อใช้ในการออกแบบการ การเรียนรู้ไปใช้ตามแนวคิดของ Bruner ที่กล่าวไว้ว่า “ทุกสาระวิชาสามารถนำไปใช้สอนได้ กับผู้เรียน ในทุกระดับ ” อ้างใน Kolb (1984:17) ดังนั้นจากแนวคิดดังกล่าวนี้สามารถสรุปได้ว่าการเรียนรู้เน้นประสบการณ์สามารถนำไปพัฒนาใช้ได้กับทุกสาระวิชาและกับผู้เรียนในทุกระดับ ตามที่รูปแบบการสอนนี้สามารถนำไปใช้ได้กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นได้

ขณะที่แนวคิดการบูรณาการเนื้อหาภาษา (CLIL) ที่มีมิติของการเรียนรู้ 4C ที่สนับสนุนให้มีการเรียนรู้ตามธรรมชาติ เชื่อมโยงความรู้ความเข้าใจจากความหลากหลายทางวัฒนธรรม ทำให้มีโอกาสศึกษาเนื้อหาที่มีความแตกต่าง และมีโลกทัศน์ที่กว้างไกล จนนำไปสู่การฝึกปฏิบัติ โดยใช้ รูปแบบและวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย สามารถสร้างแรงจูงใจจนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ สร้างความรู้จากประสบการณ์การเรียนรู้และมีการฝึกฝนจนเชี่ยวชาญ (Marsh, Majilers, & Hartiala, 2001) ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า จากทฤษฎีและแนวคิดดังกล่าวที่สนับสนุนการดำเนินการพัฒนารูปแบบการสอน นี้และการทดลองศึกษาประสิทธิภาพของ รูปแบบการเรียนการสอน สุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ และแนวคิดบูรณาการเนื้อหาภาษา สามารถส่งเสริมพฤติกรรม รรมสุขภาพ ในด้านความรู้ เจตคติและการ ปฏิบัติ ของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนที่ส่งผลต่อการเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในเนื้อหาเฉพาะสุขศึกษา

จากการทดลองเพื่อทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนที่ส่งผลต่อการส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ พบว่าหลังการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนนี้ นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ จากการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกับความรู้สุศึกษา มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน ร้อยละ 30.75 ขณะที่หลังเรียนนักเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 67.8 ค่าเฉลี่ยหลังการเรียนการสอนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ผลการประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในทักษะการฟังและการพูด จากการนำเสนอและทักษะการอ่านเขียน โดยพบว่าในการประเมินผลทั้งหมด 5 ครั้ง โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบ 5 Likert scale ปรากฏว่าผลการประเมินครั้งที่ 5 มีผลการประเมินเพิ่มขึ้นสูงสุดจากการเปรียบเทียบกับทุกครั้ง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สอดคล้องตาม สมมติฐานการวิจัยในข้อ 2 ทั้งนี้การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษนั้นสามารถกล่าวได้ว่านักเรียนพัฒนาจากการฝึกทักษะจากประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้มีการจัดกา รเรียนการสอนที่เน้นประสบการณ์ และเนื้อหาที่นักเรียนแสดงออกถึงทักษะการฟังพูด สอดคล้องกับที่ Lazaraton (2001: 105) ได้เสนอแนะว่า “การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดควรจัดกิจกรรมที่เป็นสภาพจริงสร้างแรงจูงใจ และมีความหลากหลายและควรมอบหมายให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์ในสถานการณ์ต่างๆ

นอกจากนี้ Burns และ Joyce (1997: 132) กล่าวว่าผู้เรียนใช้ประสบการณ์จากสถานการณ์จริงเพื่อพัฒนาแนวทางการแก้ปัญหาและอภิปรายเกี่ยวกับกลวิธีในการใช้ความสัมพันธ์ของถ้อยความ (Discourse Strategies) ซึ่งสามารถนำมาใช้เพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิผลมากขึ้นในบริบทที่คล้ายคลึงกัน และทักษะการอ่านเขียนนั้นนับได้ว่าเกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่นักเรียนได้เรียนรู้จากรูปแบบการเรียนการสอนสุศึกษาที่เน้นการฝึกปฏิบัติโดยบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา โดยนักเรียนสามารถถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจจากการฝึกทักษะทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์และสามารถถ่ายทอดสื่อความหมายออกมาเป็นภาษาอังกฤษได้ สอดคล้อง กับที่ Hedge (2000: 407) ได้กล่าวไว้ว่า การเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิด ประสบการณ์และความรู้สึกของผู้เขียนเป็นตัวอักษรที่มีความหมายในบริบทเพื่อการสื่อสารให้แก่ผู้อ่านหรือผู้รับสารเข้าใจ โดย Raimes (1983: 3) ได้กล่าวว่า การเขียนมีความสำคัญมากต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง ดังนั้นในการเรียนรู้เรื่องภาษาการเขียนจึงเป็นทักษะที่จะ ต้องได้รับการฝึกฝนตั้งแต่เริ่มต้น เพื่อที่จะเป็นรากฐานที่ดีในการเขียนต่อไปในระดับสูงขึ้นไป นอกจากนี้การเขียนยังจำเป็นต้องอาศัย ทักษะการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์ ตลอดจนความรู้ความเข้าใจไปสู่ผู้อื่น ซึ่งการเรียนการสอนที่เน้นประสบการณ์โดยมีการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา ตามแนวคิดของ Coyle (2000); EURYDICE (2006); Marsh, Majlers, & Hartiala

(2001) กล่าวว่า การนำเนื้อหาเกี่ยวกับภาษามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่มีการใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาที่สองเป็นสื่อ นั้นนอกจากสามารถทำให้ผู้เรียนได้พัฒนากระบวนการคิดที่นำไปสู่ความรู้ความเข้าใจแล้ว ยังสามารถพัฒนาภาษาอังกฤษหรือภาษาที่สองในการสื่อสารตามบริบทที่เป็นธรรมชาติของการจัดการเรียนการสอน ซึ่งผู้เรียนมีการฝึกปฏิบัติ ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในระหว่างการจัดการเรียนรู้และเชื่อมโยงสู่การนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับมาตรฐานหลักสูตรขั้นพื้นฐานของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (2544; 2551) ที่ให้มีสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการพัฒนา สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้ สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

ทั้งนี้รูปแบบการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อที่ผู้วิจัยได้พัฒนา ขึ้น จึงถือได้ว่ามีแนวคิดทฤษฎี และผลการทดลองการใช้รูปแบบที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษในเนื้อหาเฉพาะ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการประเมินผลการทักษะการใช้ภาษาสื่อสารจากการวิจัยนี้ ได้มีการเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงออกในด้านการฟังและการพูดเพื่อนำเสนองานในเนื้อหาสุขศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอน ซึ่งถือได้ว่าได้มีการใช้หลักการที่สอดคล้องกับแนวคิด หลักการประเมินภาษาสื่อสารของ Bachman (1991) ได้เสนอแนะว่าในการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การวัดความสามารถทางภาษาควรเป็นไปในแนวใดแนวหนึ่งใน 3 แนว คือ (1) วัดความสามารถทางภาษาโดยตรง เช่น ความรู้ความสามารถในการพูดควรให้พูดออกมาจริงๆ ไม่ใช่วัดแบบอ้อม (2) ประเมินความสามารถในการใช้ภาษาจากภาษาที่ใช้ในชีวิตจริง (3) แบบทดสอบทางภาษาควรจะมีลักษณะภาษาแบบที่ใช้จริง รวมทั้งควรเป็น การประเมินที่มีการใช้ภาษา เป็นลักษณะบูรณาการทักษะ มี การใช้ภาษาที่ใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุดเป็นการประเมินแบบทักษะสัมพันธ์หรือทักษะรวม(integrated skills)

3. ลักษณะเด่นของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน

เป็นรูปแบบที่ส่งเสริมให้ทั้งผู้สอน และผู้เรียน ได้ใช้ทักษะการสร้างความร่วมมือสร้างความสัมพันธ์และมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม ซึ่งนับได้ว่าเป็นทักษะการเรียนรู้ในรูปแบบหนึ่งที่สามารถนำไปใช้กับชีวิตประจำวันทั้งในปัจจุบันและอนาคต เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง จากการปฏิบัติ นำกระบวนการคิดสู่ความรู้ความเข้าใจ โดยอาศัยการเรียนรู้จากประสบการณ์ ซึ่งสามารถเสริมสร้างพฤติกรรมเป้าหมาย ซึ่งได้แก่พฤติกรรมสุขภาพ พ ทักษะภาษาที่มีการนำมาใช้ในการเรียนรู้ เนื่องจากมีการจัดบรรยากาศ บริบท สื่อการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้และได้ผ่านกระบวนการ

การคิด ไตร่ตรอง สร้างประสบการณ์ใหม่และนำประสบการณ์นั้นไปทดลองและประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง การเรียนรู้ตามความสนใจของผู้เรียน โดย ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคิดแสดงความคิดเห็นในระหว่าง การเรียนรู้จึงทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ ดีเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ และทำให้การเรียนรู้ที่มีความหมายและมีความมั่นคงยั่งยืน

4. ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอน

จากผลการวิจัย ในการนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน พบว่า มีปัจจัยหลายด้านที่มีผลต่อรูปแบบการจัดการเรียน การสอน ดังนี้

4.1 การทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือก โรงเรียนวินิตศึกษา ในพระราชูปถัมภ์ฯ ที่มี ความพร้อมด้านสื่อการเรียนการสอน และเทคโนโลยีทางการศึกษาภายในห้องเรียน กล่าวคือ มีคอมพิวเตอร์สำหรับผู้สอน เครื่องฉายภาพ สำหรับผู้สอน ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์สำหรับผู้เรียน ซึ่งนับเป็นปัจจัย สำคัญอย่างหนึ่งในการจัดการเรียน การสอน เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนนี้ ผู้สอนอาจจำเป็นต้อง เตรียมสื่อการเรียนการสอน ที่ต้องใช้ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน วีดิโอ รวมทั้งการนำเสนองานของผู้เรียน จะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นหากมีค อมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือในการนำ เสนองานของผู้เรียน อย่างไรก็ตาม หากภายในชั้นเรียน ไม่มีคอมพิวเตอร์ ผู้สอนอาจต้องปรับกิจกรรมให้สอดคล้องกับการสร้าง ประสบการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลองได้ นอกจากนี้โรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนใน โครงการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน หรือโครงการสอนสองภาษา ส่วนใหญ่จะมีความพร้อมใน ด้านสื่อเท คโนโลยีทางการศึกษา แต่สำหรับในโรงเรียนโดยทั ่วไปที่ไม่ได้จัดให้มีโครงการใช้ ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน อาจนำรูปแบบนี้ไปทดลองใช้ได้แต่อาจต้อง วางแผนกิจกรรมการจัด การเรียนการสอนที่ เป็นลักษณะการ ปฏิบัติเพื่อสร้างประสบการณ์ตรง หรือสถานการณ์จำลองเช่น บทบาทสมมติ

4.2 สร้างประสบการณ์และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกฝนเพื่อความชำนาญในการใช้ ภาษาและเกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชานั้นต่อไป

4.3 การทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนในการวิจัยครั้งนี้ มีกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโครงการสอนสองภาษา ที่มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ นักเรียนกลุ่มนี้จึงพอมีพื้นฐานความรู้เดิมในด้านการใช้ภาษาอังกฤษพอใช้ โดยเฉพาะทักษะของการรับสาร คือ ทักษะด้านการฟังและการอ่าน เนื่องจากนักเรียนทุกคนใน

กลุ่มตัวอย่างเริ่มเรียนใน 9 รายวิชาที่ไม่ใช่วิชาภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนมาแล้วเป็นเวลา 1 ปี การศึกษา ดังนั้นนักเรียนค่อนข้างมีความคุ้นเคยกับการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนในทักษะดังกล่าว แต่ยังคงขาดความมั่นใจและขาดความเชี่ยวชาญ ในทักษะการส่งหรือการผลิตการสื่อสาร คือทักษะ การพูดและการเขียน ดังนั้นในการนำรูปแบบการเรียนการสอน นี้ไปใช้ อาจจำเป็นต้องคำนึงถึงพื้น ความรู้ และความสามารถในด้านการสื่อสารภาษาเป้าหมาย หรือภาษาอังกฤษในบริบทของการวิจัย นี้ ในด้านพื้นความรู้เดิมในเนื้อหาสุขศึกษานั้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้เรียนยังไม่เคยเรียนเนื้อหาที่สุข ศึกษที่ผู้วิจัยใช้ในการจัดการเรียน การสอน ดังกล่าว ทั้งนี้ก่อนการจัดการเรียนการสอนผู้วิจัยได้ ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในหลักสูตรพื้นฐาน 2551 และตรวจสอบหลักสูตรที่จะใช้สอนกับผู้สอนในรายวิชา สุขศึกษานี้ก่อนจัดทำกรวางแผนการสอน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นนี้ จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน โดยเฉพาะพื้นความรู้เดิมของผู้เรียน

4.4 การทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนในการวิจัยครั้งนี้ ผู้สอนเป็น ผู้สอนที่สามารถใช้ได้สองภาษา และเป็นผู้สอนที่มีพื้นการศึกษาทั้งด้านการสอนภาษาอังกฤษ และ เนื้อหาสุขศึกษา ซึ่งในบริบทของการวิจัยนี้ภาษาเป้าหมายคือภาษาอังกฤษ โดยผู้สอนในการวิจัยนี้ได้ ใช้ภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ และจะใช้ ภาษาอังกฤษสลับกับภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาของผู้เรียน ในกรณีที่เป็นคำสั่งในการทำใบงานหรือแบบทดสอบ โดยใช้เป็นสองภาษาเริ่มที่ภาษาอังกฤษก่อน และย้ายความเข้าใจกับผู้เรียน หากนักเรียนยังคงสับสนจึงใช้ภาษาไทย ดังนั้นการจัดการเรียนการสอน หากผู้สอนเป็นผู้ใช้ภาษาเป้าหมาย หรือภาษาที่สองซึ่งเป็นภาษาอังกฤษได้เพียงภาษาเดียว ผู้สอน อาจเตรียมภาษาไทยเป็นตัวเขียนที่แจ่มแจ้งคำสั่ง เพื่อไม่ให้ ผู้เรียนต้องสับสน หรือขาดความเข้าใจ ในกระบวนการทำงานใบงานหรือแบบทดสอบ มิฉะนั้นการประเมินผลอาจไม่เป็นไปตามสิ่งที่ผู้สอน ต้องการ เนื่องจากระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนยังคงอยู่ในขั้นที่กำลังพัฒนา นักเรียนอาจเข้าใจเนื้อหาสุขศึกษาและเข้าใจ คำศัพท์เฉพาะในเนื้อหาที่ผู้เรียนเรียน แต่คำสั่ง การทำงานอาจมีความซับซ้อนและเป็นคำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคย ผู้เรียนจึงไม่สามารถทำงานใบงาน หรือทำแบบทดสอบได้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการจัดการประเมินหรือแบบทดสอบ

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยที่พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับ ภาษา สามารถเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ และ ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้นั้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1.1 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารโครงการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน หรือโครงการสอนสองภาษา

1.1.1 ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้สนับสนุนให้มีการจัดการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน โดยบูรณาการข้ามกลุ่มสาระการเรียนรู้กับโครงการปกติที่มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาไทย เช่น ใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นในคาบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หรือ วิทยาศาสตร์ ในเนื้อหาหลักสูตรที่ตรงกัน หรือใกล้เคียงกับ เนื้อหาสุขศึกษา

1.1.2 ผู้บริหารอาจส่งเสริมให้มีการนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้สนับสนุนให้ โรงเรียนมี สื่ออุปกรณ์ แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อผู้เรียนในการได้เรียนรู้จากประสบการณ์ เช่น อุปกรณ์วีดิทัศน์ อินเทอร์เน็ต หรือสนับสนุนให้ ผู้สอนสามารถนำนักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ สร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง หรือ สถานการณ์จำลองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.1.3 ผู้บริหาร ควร ส่งเสริมให้ มีการฝึกอบรม ผู้สอน ใน การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้เน้นประสบการณ์ (Experiential Learning) การใช้เกมส์ หรือ สถานการณ์จำลอง และหรือการเรียนรู้ตามแนวคิดบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา (Content and Language Integrated Learning Approach) ทั้งนี้ผู้สอนจะสามารถนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และ ควรนำไปสู่การสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาของผู้บริหาร หรือผู้สอนได้ต่อไป

1.1.4 ผู้บริหาร ควร ส่งเสริมให้ผู้สอนจัดทำวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอน และได้นำเสนองานวิจัยในการประชุมวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ถึงสภาพปัญหา การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ได้รับความรู้ในด้านการศึกษา เปิดโลกทัศน์สร้างเครือข่ายทาง การศึกษา เพื่อนำไปสู่การพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาได้ต่อไป

1.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สอน

1.2.1 ผู้สอนสามารถนำรูปแบบการสอนนี้ไปใช้ โดยการศึกษา จากคู่มือการใช้ รูปแบบการจัดการเรียนการสอน โดยควรนำไปปรับให้เข้ากับบริบทความรู้พื้นฐานของผู้เรียน

1.2.2 ผู้สอนในรายวิชาอื่น ๆ ควรนำรูปแบบการสอนไปปรับให้เข้ากับเนื้อหา โดย การศึกษาธรรมชาติของเนื้อหาวิชานั้นๆ โดยมีการเน้นการปฏิบัติและควรนำเสนอการสนับสนุนให้ มี การพัฒนาภาษาเป้าหมาย เช่น ภาษาอังกฤษ จีน หรือญี่ปุ่น อย่างค่อยเป็นค่อยไป ควรเริ่มจากการ บูรณาการเนื้อหาในวิชานั้นกับคำศัพท์เฉพาะที่ใช้น้อยๆ ในบทเรียนนั้นและสร้างประโยคง่ายๆ จากนั้น จึงเริ่มเพิ่มระดับความซับซ้อนและปริมาณของภาษาต่อไป

1.2.3 ผู้สอนในรายวิชาอื่นๆ ที่ไม่ใช่ผู้สอนภาษา ควรพยายามประสานงานเพื่อสร้าง ความร่วมมือกับผู้สอนภาษาเป้าหมาย เพื่อสามารถเตรียมการสอนในการบูรณาการเนื้อหาทั้งภาษา ให้สอดคล้องกัน ขณะที่ผู้สอนภาษาก็ควรที่จะปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน คือประสานผู้สอนในรายวิชา อื่น เพื่อเตรียมเนื้อหาทางภาษาได้สอดคล้องกับวิชาอื่นๆ เช่นเนื้อหาบทอ่าน เนื้อหาในการฟังพูด หรือ เนื้อหาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาการเขียน

1.2.4 ผู้ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียน มีอิสระในการ เลือกลงมาชิกในการทำกิจกรรม กลุ่ม หรือกิจกรรมคู่ โดยเฉพาะหากเป็นชั้นเรียนที่มีผู้เรียนใช้ภาษาแม่ต่างกัน เช่น หากในชั้นเรียนมี นักเรียนจากหลากหลายเชื้อชาติ ที่ใช้ภาษาแม่ต่างกัน เพื่อผู้เรียนจะได้ลดความกังวลในการเรียนรู้ และได้ใช้ความคิดในการสร้างประสบการณ์ใหม่ร่วมกันได้อย่างเต็มความสามารถ หากแต่การนำ เสนองาน การสร้างงานหรือใบงานให้สร้างสรรค์โดยใช้ภาษาเป้าหมาย หรือภาษาที่สอง เพื่อพัฒนา ความสามารถในการสื่อสารในภาษาเป้าหมาย หรือภาษาที่สองได้ต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยต่อไป

- 2.1 ผู้วิจัยควรนำรูปแบบการสอนนี้ไปศึกษาเพื่อทำวิจัยโดยการศึกษความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้กับด้านเจตคติ ด้านการปฏิบัติ และด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของแต่ละทักษะ
- 2.2 ควรมีการศึกษารูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ที่เน้นในเชิงคุณภาพมากขึ้น เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเขียนกับนักเรียนในโครงการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนในรายวิชาอื่นๆ หรือโครงการสอนสองภาษา
- 2.3 ควรมีการทำวิจัยเพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชาในโครงการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน หรือโครงการสอนสองภาษาในประเทศไทยมากขึ้น เนื่องจากงานวิจัยเกี่ยวกับโครงการสอนสองภาษาส่วนใหญ่จะศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนการบริหารงานโดยภาพรวม ไม่มีงานวิจัยที่เจาะลึกเฉพาะรายวิชาในการจัดการเรียนการสอนในโครงการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอนหรือโครงการสอนสองภาษา
- 2.4 ผู้วิจัยสามารถนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้ไปศึกษาเพื่อปรับรูปแบบการสอนไปดำเนินการศึกษาวิจัยกับการสอนในรายวิชาอื่น ๆ ต่อไป
- 2.5 ผู้วิจัยควรนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ไปศึกษาวิจัยกับผู้เรียนในบริบทอื่นๆ เช่น ในบริบทที่ผู้เรียนอยู่ในระดับประถมศึกษา ระดับอุดมศึกษา อาชีวศึกษา หรือในบริบทที่มีผู้เรียนจากต่างเชื้อชาติและต่างภาษาแม่กันอยู่ในชั้นเรียนเดียวกัน เช่นในประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ และแม้ว่ารูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้ จะสร้างขึ้นเพื่อใช้ในบริบทที่สิ่งแวดล้อมและสังคมของผู้เรียนจะใช้ภาษาแม่คือภาษาไทย แต่ภาษาที่ต้องการจะพัฒนาเป็นภาษาอื่น คือภาษาอังกฤษ แต่ผู้วิจัยเสนอให้มีการนำรูปแบบนี้ไปทดลองใช้กับ ผู้เรียนที่อยู่ในบริบทที่มีสิ่งแวดล้อมและสังคมรอบข้างใช้ภาษาที่สอง เช่น ในประเทศอเมริกา อังกฤษ เป็นต้น เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในหลากหลายบริบท และเป็นประโยชน์ในงานวิจัยทางการศึกษาต่อไป

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กาญจนา ศรีภักทราวิทย์. (2533). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยวิธี MIA และวิธีการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, ภาควิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรรณช มีมงคล. (2548). การศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อของโครงการโรงเรียนสองภาษา ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, ภาควิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรองแก้ว กรวรรณสุด. (2546). การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ แนวปฏิบัติสำหรับครูผู้สอน. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉัตรชัย ปิยะพิมลสิทธิ์. (2548). การใช้ SPSS เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.watpon.com>. [2553, ธันวาคม 10]
- ทีศนา แคมมณี. (2548). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัญนันท์ แก้วเกิด, ฐานิตา นพฤทธิ, & อัญชลี แซ่มชุกกลิ่น. (2548). แนวทางการดำเนินงานโครงการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ. กระทรวงศึกษาธิการ. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: http://www.moe.go.th/5TypeSchool/name_person.html. [2550, มีนาคม 26]
- ปณิธาน หล่อเลิศวิทย์. (2541). นิยามศัพท์ส่งเสริมสุขภาพ. กรุงเทพมหานคร: บริษัทไชด์จำกัด.
- ประภา สิริธลภ. (2537). รูปแบบหลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาตรี ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, ภาควิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- รัชนี ขวัญบุญจันทร์ และคณะ. (2547). สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิชาการ, กรม. (2546). ผังมโนทัศน์และสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

วิชาการ, กรม. กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.

กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.

วิสาข์ จิตวิตร. 2541. การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.

กรุงเทพฯ.

ศิริพันธ์ กิตติสุขสถิต และ ยุวดี ภูริโกโคย. (2549). การศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของเด็กและเยาวชนไทยสู่มาตรฐานสากลเพื่อการแข่งขันทางวิชาการในเวทีระดับนานาชาติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาไทย.

สำนักงานพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพ. (2554). สถานการณ์สุขภาพประเทศไทย.

แผนงานพัฒนาระบบ ข้อมูลข่าวสาร. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา:

<http://www.hiso.or.th/>. [2554, พฤษภาคม 4]

สรายุทธ สมบูรณ์. (2549). การศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาการสอนสุขศึกษาและพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุชาติ ไสมประยูร และ เอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์. 2542. การสอนสุขศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สุขภาพใจ.

สุทธิพงศ์ ยงค์กมล. (2543). การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุมาลี ชีโนกุล. (2548) การสอนภาษาอังกฤษเชิงเนื้อหา. ใน เริงรชนี้ นิมนวล, ราเชน มีศรี และ จักร์ทรงกลด คชเสนี (บรรณาธิการ.), มิติเพื่อการพัฒนาภาษา: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุมิตร อังวัฒนกุล. (2540). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมลักษณ์ เลี้ยงประยูร. (2543). การศึกษากิจกรรมการตอบสนองต่องานเพื่อนในการเขียนภาษาอังกฤษของชั้นประถมศึกษาปีที่5. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เสาวณีย์ เตโชแจ่ม. (2546). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่เน้นกระบวนการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์ และ สุชาติ ไสมประยูร. (2553). เทคนิคการสอนสุขศึกษาแบบมือ
อาชีพ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดอกหญ้า.
อำนาจ เลิศชัยนที (2545). สถิติขั้นสูง. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ศิลปสนองการพิมพ์.

ภาษาอังกฤษ

- Anderson, J. R. (1990). The adaptive character of thought. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates. ISBN 0805804196
- Anderson, J. R. (1993). Rules of the mind hills dale. NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Applebee, A.N. (1989). Writing in School. Victoria: Deakin University,
- Arkoudis, S. (2005). Fusing pedagogic horizons: Language and content teaching in the mainstream. Linguistics and Education, 16(2): 173-187.
- Ausubel, D. (1968). Educational psychology: A Cognitive View. NY: Holt, Rinehart and Winston.
- Bachman, L.F. (1991). Fundamental considerations in language testing. Oxford etc.: OUP.
- Baker, C. (2006). Foundation of bilingual education and bilingualism. New York: Multilingual matters.
- Barwell, R. (2005a). Critical issues for language and content in mainstream classrooms: Introduction. Linguistics and Education, 16(2), 143-150.
- Barwell, R. (2005b). Integrating language and content: Issues from the mathematics classroom. Linguistics and Education, 16(2), 205-218.
- Bloom, S, Ed. (1956) Taxonomy of educational objectives. The Classification of Educational Goals. New York: McGraw Hill.
- Bloom, S. (1976). Human characteristics and school learning. New York: McGraw-Hill.
- Braxton, S., Bronico, K., & Looms, T. (1995). Instructional design methodologies and techniques. Michigan University, Educational Software Design and Authoring Web site: [Online]: Available from:
http://www.umich.edu/~ed626/Gerlach_Ely/ge_main.html. [2010, January 30]

- Burns, A., & Joyce, H. (1997). Focus on speaking. Sydney: National Center for English Language Teaching and Research.
- Burnard, P. (1996). Acquiring Interpersonal skills: A handbook of experiential learning for health professionals (2nd ed.). UK: Chapman & Hall.
- Bruna, K., R., Vannb, R., & Escudero, M.,P. (2007). What's language got to do with it?: A case study of academic language instruction in a high school "English Learner Science" class. Journal of English for Academic Purposes 6 (2007) 36-54.
- Butler, J., T., (2001). Principles of health education & health promotion. AUS. Wadsworth Learning.
- Bygate. (1996b). The effect of task repetition on language structure and control. Paper presented at AAAL Conference, Chicago.
- Byrme, D. (1988). Testing writing skills. (New ed.). London: Longman.
- Canale, M. (1983). From communicative competence to communicative language pedagogy. In Richards, J. C., & Schmidt, R. W. (Eds.), Language and Communication, 2-27. London: Longman.
- Canale, M., & Swain, M. (1980a). Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing. Applied Linguistics. 1, pp.1-47.
- Carroll, J., B. & Stanley S. (2002). Modern language aptitude test: Manual 2002 edition. Bethesda, MD: Second Language Testing, Inc.,
- Carroll, J., B. & Hall, P., J. (1985). Make your own language tests: A practical guide to writing language performance tests. Oxford: Pergamon Press Ltd.
- Cohen, A.D., Olshtain, E., and Rosenstein, D. S. (1986). Advanced EFL apologies: What remains to be learned. International Journal of the Sociology of Language, 62, pp. 51- 74.
- Cohen, A.D. & Olshtain, E. (1993). The promotion of speech acts by EFL learners. TESOL Quarterly, 27(1), 33-56.
- Collins, A. (1997). Cognitive apprenticeship and instruction technology [Online]. Available from: <http://www.ouray.cudenver.edu>. [2010, December 15]
- Conner, M.L. (1997). Learning from experiential. (n.p.): Ageless Learner.

- Cooley, W.W., & Lohnes, P.R. (1976). Evaluation research in education. New York: Irvington.
- Coyle, D. (2000). Content and language integrated learning: Motivating learners and teachers [Electronic Version]. National Language Strategy. [Online]. Available from: <http://www.dfes.gov.uk/languages>. [2007, July 31]
- Creese, A. (2005). Is this content-based language teaching?. Language and Education, 16, 188-204.
- Crystal, (2003). English as a global language (2nd ed.). UK: Cambridge University Press.
- Dalton-Puffer. (2005). Negotiating interpersonal meanings in naturalistic classroom discourse: directives in content-and-language-integrated classrooms. Journal of Pragmatics 37 (275–1293).
- Dalton-Puffer, Christiane.(2005a). Immersion classrooms as language learning environments: Applied linguistic perspectives. MS: University of Vienna.
- Dean.(1997). Teaching writing skills. Hong Kong: ELBS.
- Dewey, J. (1938). Education and experience. New York: Macmillan Publishing Company.
- Dewey., J. (1938). copyright by Kappa Delta Pi. Experience and Education. Toronto, Ontario: Collier-Macmillan Canada Ltd., 1968.
- Dippong, J. (1992). Two large questions in assessing and evaluating CL: Thacher challenges and appropriate student tasks. Cooperative Learning, 13(1), 6-8.
- Duncan, J.L. (1985). Writing from start to finish: A rhetoric with readings. New York: Harcourt Brace Jovanovich Publishers.
- Dornyei, Z. and S. Thurrell. (1992). Conversation and dialogues in action. Hemel Hempstead: Prentice Hall.
- Esther. (1998). Processing experiential learning. USA: Pleiffer
- EURYDICE. (2006). Content and language learning (CLIL) at school in Europe (Publication no. ISBN 92-79-00580-4). from EURYDICE, The Information Network on Education in Europe:
- Evans. (1994). Experiential learning for all. USA: Cassel.

- Ewert. (2000). Group Development through experiential education. 2008, [Online].
Available from: <http://wilderdom.com/Group.html>. [2007, September 5]
- Fink, L. D. (2003). Creating significant learning experiences. CA, USA: Jossey Bass.
- Folse, k.s. Vokoun, A.M. & Solomon, E.V. (1999). Great paragraphs. Boston: Houghton Mifflin
- Greenaway, R. (2002). The active reviewing guide. [Online]. Available from:
<http://reviewing.co.uk>. [2007, July 31]
- Greenaway, R. (2004) "Facilitation and reviewing in outdoor education" in Barnes, P. and Sharp, R. (Eds) The RHP Companion to Outdoor Education Russell House Publishing | ISBN 1-903855-36-5 Description, full list of contents and how to buy this book online [Online]. Available from:
<http://reviewing.co.uk/articles/facilitating-outdoor-education.html>. [2009, July 3]
- Hannafin, M. & Peck, K. (1988). The Design, development, and evaluation of instructional software. Macmillan Publishing, New York.
- Harmer, J. (1992). Correspondence. ELT Journal. 46: 236-238.
- Harmer, J. (2001). The practice of English language teaching. Essex: Longman.
- Harris, A. and Sipay, E. (1979). How to teach reading. New York: Longman,
- Heaton, J.B. (1988). Writing English language tests. 5th edition. Hong Kong : ELBS.
- Hedge, T. (1991). Writing. Hong Kong: ELBS.
- Hedge, T. (2000). Teaching and learning in the language classroom. Hong Kong: Oxford University.
- Jacobs, H.L., Zinkgraf, S.A., Wormuth, D.R., Hartfiel, V.F., & Hughey, J.B. (1981). Testing ESL composition : A practical approach. Massachusetts: Newbury House Publishers
- Jacques, D. (1993). Designing and educational course. New South Wales: Educational Methods Unit. Oxford Brooke University.
- Josiane F. Harmers, & Blanc, M. H. A. (2000). Bilinguality and bilingualism (second ed.). UK: Cambridge University Press.
- Joyce, B., & Weil, M., (1992). Models of teaching. Fourth Edition. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.

- Joyce B. & Weil, M. & Showers, B. (1992). Model of teaching. Boston: Allyn and Bacon.
- Joyce Bruce and Weil, Marsha. (1996). Model of teaching. 5 rd ed. London : Allyn and Bacon.
- Juch. (1983). Personal development: Theory and practice in management training. USA: Shell International, Wilen.
- Kolb. (1984). Experiential learning. USA: Prentice Hall.
- Kolb, & Lewis. (1986). Facilitating experiential learning: Observation and reflections. USA: Prentice Hall.
- Krashen, S., D., (1987). Principles and practices in second language acquisition. New York: Prentice-Hall.
- Lazaraton, Anne. 2001. Teaching oral skills, in Marianne Celce-Murcia (ed) Teaching English as a Second Foreign Language. Boston: Heinle and Heinle.
- Leung C. (2001). English as an additional language: Distinct language focus or diffused curriculum concerns. Language and Education, 15(1), 35-55.
- Likert, R. (1931). A technique for the measurement of attitudes. Archives of Psychology. New York: Columbia University Press.
- Littlewood, W., & Liu, N. F. (1996). Hong Kong students and their English. Hong Kong: Macmillan.
- Loacke. (1981). What is experiential learning. [Online]. Available from: [http://www.people.uleth.ca/~craiss/what is.html](http://www.people.uleth.ca/~craiss/what%20is.html). [2009, September 31]
- Luckman. (1996). Defining experiential education. The Journal of Experiential Education, 21(4), 6-8.
- Madsan, H.S. (1983). Techniques in testing. New York: Oxford University.
- Mark T. (1994). Experiential learning. [Online]. Available from: <http://www.sonlifeafrica.com/model/learn.html>. [2010, September 20]
- Marsh, D., Majlers, & Hartiala. (2001). Profiling European CLIL classrooms-language Open Doors. Education and Culture Leonard Da Vinci. [Online]. Available from: <http://www.clit.org.uk>. [2010, July 17]
- Marsh, D. (2002). CLIL/EMILE-The European dimension: Actions, Trends and foresight potential public service contract DG EAC: European commission [Online].

Available from: <http://www.clit.org.uk>. [2010, July 17]

- McMillan, J. H., & Schumacher, S. (1997). Research in education: A conceptual introduction. Reading, MA: Lonman.
- Mehisto, Marsh, & Frigols. (2008). Uncovering CLIL. UK: Macmillan
- Mohan, B., & Huang, J. (2002). Assessing the integration of language and content in a Mandarin as a foreign language classroom. Linguistics and Education, 13(3), 405-433.
- Moon, J. A., (2004). Reflection in learning and professional development. New York: Routledge Falmer.
- Morris, Keeton, & Associates. (1977). Experiential learning. USA: Losey-Bass.
- Murcia (Ed.). (1998). Teaching English as a second or foreign language (3rd ed.). (pp. 103-115). US: Heinle & Heinle.
- Nunan, D. (Ed.). (1992a). Collaborative language learning and teaching. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (1992b). Research methods in language learning. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (1999). Second language teaching & learning. Hong Kong: Heinle & Heinle.
- Paulson (1996). Lawrence C. Paulson. ML for the Working Programmer. Cambridge University Press,
- Raimes, A. (1983). Techniques in teaching writing. Oxford: University Press
- Paulson, B.C. Jr., (1978). Interactive graphics for simulating construction operations. J. Constr. Div., ASCE, 104(1), 69-76.
- Piaget, J. (1970). Genetic epistemology. New York: W.W. Norton & Company.
- Pleiffer, & Jones. (1983). Experiential learning cycles. UK.
- Pleiffer, J., & Ballew, A. (1988). Using structured experiences in human resource development. San Diego: University Associates.
- Richards, Jack C. (1990). The teacher as self-observer. In Jack C. Richards, The Language Teaching Matrix. New York: Cambridge University Press (pp. 118-143)
- Richards, Jack C., John Platt, & Platt, H. (Eds.). (1999) Eight impression. (ed.).

Malaysia: Longman Group UK Limited.

- Rogers, C., R. (1969). The Intensive group experience. Chapter in *Psychology Today: An Introduction*. Del Mar, CA: CRM Books.
- Roger, A. (1996). Teaching adults. 2nd edition. Buckingham: Open University Press.
- Rokeach, M., (1970). Beliefs, attitudes and values. San Francisco: Jossey-Bass.
- Rost, M., (1991). Listening in action. Hemel Hempstead, Herts, UK: Prentice-Hall.
- Ryder, R.J. and Graves, M.F. (1994). Reading and learning in content areas. New York: Merri.
- Saljo, R. (1979). Learning in the learner's perspective. University of Gothenburg.
- Samawathdana, R. (2009). A study of the needs, problems, and wants of students studying in the Bilingual Program at Winit Secondary School. M.A., Thesis, The Faculty of Arts, Mahidol University. Thailand.
- Scarcella, R.C., & Oxford, R.L. (1992). The tapestry of language learning: The individual in the communicative classroom. Boston: Heinle & Heinle.
- Scott, M.L. (1986). Student affective reactions to oral language tests. Language Testing 3, 99-118.
- Scott, R. (1981). Speaking. In Johnson K. and K. Morrow. 1981
- Searle, J. R. (1978). Literal meaning. Erkenntnis 1: 207-224. Reprinted in Searle (1979).
- Sottile. (2000). The Impact of an experiential instructional design on college student development. Report Research. USA.
- Stansfield, Charles., W., & Reed., D., J.,. (2004). Modern language aptitude test – elementary: Manual 2004 Edition. Rockville, MD: Second Language Testing Foundation.
- Sutherland, P. (Ed.). (1997). Adult learning: a reader. London: Kogan Page.
- Swain, M., (1984). Large-scale communicative language testing: A case study. In Savingnon, S., J. & Berns, M., S. (Eds.). Initiatives in communicative language testing. Reading, MA: Addison Wesley.
- Thornbury, (1998). Grammar, power and bottled water. IATEFL Newsletter 140: 19-20.
- Tones, K. & Green, G. (2004). Health promotion: Planning and strategies. London: Sage Publications, 392 pp., ISBN: 0761974490

- Tripp, S. D. & Bichelmeyer, B. (1990). Rapid prototyping: An Alternative instructional design model. Educational Technology Research and Development, 38, 31-44.
- Trochin, William, M. K. (1999). Research methods knowledge base. [Online].
Available from: <http://trochim.human.cornell.edu/kb/>. [2009, December 20]
- Underhill, A. (1994). Sound foundations. Oxford: Macmillan Heinemann.
- Underwood, M., (1989). Teaching listening. London: Longman.
- University of California. (2005). Listening to teachers of English learners. [Online].
Available from: <http://cftl.org/document/2005/listeningforweb.pdf>. [2011, April 26]
- Valette, R., M.(1997). Modern language testing. (2nd edn.). New York: Harcourt Brace Jovanovich, Inc;
- Weil, S.W. and McGill I., (1989). A framework for making sense of experiential learning.
In: Weil, S.W. and McGill I. (eds) Making sense of experiential learning: diversity in theory and practice. Open University Press, Milton Keynes, 3-24.
- Walton, S. & Nayne, J. (1995). The Composing Process of Advanced ESL Students: Six Case Studies, TESOL Quarterly. P. 165-18.
- Weir, C. (1990). Communicative Language testing. Prentice Hall: UK.
- White, Ron and Arndt. (1982). Process writing. Hong Kong: Longman Group
- William, J., L. (1985). In cooperating critical thinking in to the second English Curriculum. Ed.D. University of Illinois at Urbana Champaign.
- Yan, F. M. (1999). Experiential Learning: Functional Attributes and Effectiveness.
University of Hong Kong. Report Research. HK.

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการภาคผนวก

ภาคผนวก	หน้า
ภาคผนวก ก. รายงานผู้ทรงคุณวุฒิ	246
ภาคผนวก ข. คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน	248
ภาคผนวก ค. ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับกลุ่มทดลอง	253
ภาคผนวก ง. แบบวัดประเมินผลการเรียนรู้ผู้เรียนในด้านต่าง ๆ	270
ภาคผนวก จ. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญ	282
ภาคผนวก ฉ. ตัวอย่างข้อมูลการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง	293
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	296

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

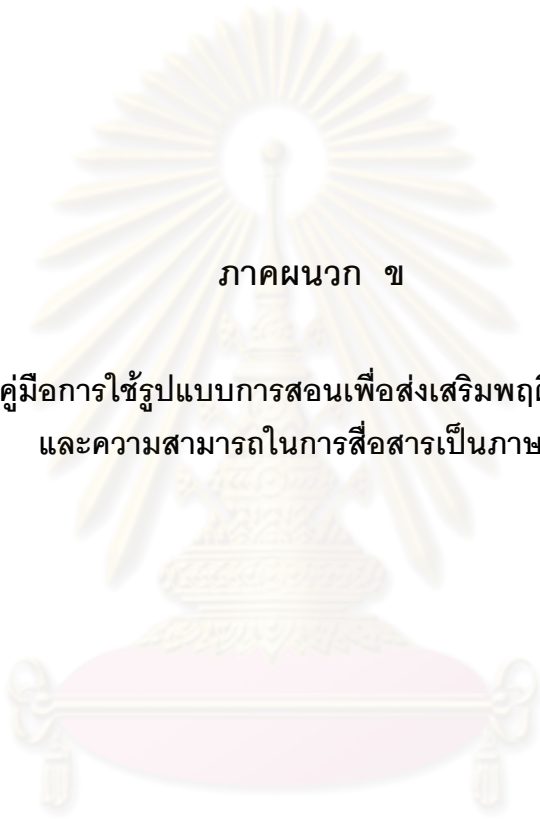
ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย ได้แก่

1. ผศ.ดร.ประทุม ศรีรักษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เทพสตรี)
คุณวุฒิสูงสุด Ph.D. (Education) สถาบัน University of Queensland, Australia
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. (ประธานสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ)
2. ผศ.ดร.ศิริพร วงษ์จันทร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เทพสตรี
คุณวุฒิสูงสุด Ph.D. (Reading Education) สถาบัน Texas Woman's University, U.S
3. อาจารย์ พันตรี ดร.ราชน มีศรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. อาจารย์ ดร. สมศรี มีสอน คณะศิลปศาสตร์ ศึกษาศาสนาการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อ
วัตถุประสงค์เฉพาะ-พยาบาล มหาวิทยาลัยหัวเฉียว)
5. อาจารย์ ดร. มนัสภรณ์ วิฑูรเมธา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
6. รองศาสตราจารย์ ดร. สุจิตรา สุขคนธ์ทรัพย์ สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ค.บ.(เกียรตินิยมอันดับ 1 สาขาสุขศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ค.ม. (โสตทัศน
ศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ค.ม. (สุขศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ค.ด. (พัฒนศึกษา)
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
7. Prof. Dr. David Crookall: Prof Business Management Institute, Université de
Nice Sophia Antipolis, France (Educational Institution; Higher Education industry)
September 2000 — Present (9 years 4 months) Editor: Simulation & Gaming: An
Interdisciplinary Journal (Higher Education industry)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

คู่มือการใช้รูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพ
และความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**เอกสารหมายเลข 2 คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน
รูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎี
การเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา
เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ และความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น**

คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตาม ทฤษฎี การเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ และความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

คำนำ

เอกสารหมายเลข 2 นี้เป็นคู่มือที่แนะนำการใช้ รูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ และความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งมีคำแนะนำให้ผู้สอนได้ศึกษาและเตรียมการจัดการเรียนการสอน ตามวัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้ เนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนรู้ และการวัดการประเมิน เพื่อให้ การนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปใช้ด้วยความเข้าใจ และมีประสิทธิภาพอย่างดี ดังนั้นผู้สอนจึงควรศึกษาและทำความเข้าใจในแต่ละหัวข้อและปฏิบัติตามคำแนะนำเหล่านั้น

ทั้งนี้เพื่อให้คู่มือฉบับนี้มีความกระชับและสะดวกต่อการอ่านและศึกษาการใช้คู่มือฉบับนี้ จึงใช้คำว่า “รูปแบบการเรียนการสอน” แทนคำว่า “รูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามทฤษฎีการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ และความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น”

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่เกี่ยวข้องในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้มีดังนี้

- 1.1 รูปแบบการเรียนการสอน –เอกสารหมายเลข 1
- 1.2 คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน –เอกสารหมายเลข 2
(เอกสารที่ฉบับที่ท่านกำลังอ่านอยู่นี้)
- 1.3 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน –เอกสารหมายเลข 3

โปรดตรวจสอบว่ามีเอกสารครบถ้วน จำนวน 3 ฉบับ ระบุไว้ข้างต้นหรือไม่

2. ข้อควรปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอน

2.1 ศึกษารูปแบบการเรียนการสอน (เอกสารหมายเลข 1) ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงความเป็นมา เหตุผล และมีความเข้าใจถึงหลักการ วัตถุประสงค์ และองค์ประกอบในการใช้รูปแบบการจัดการเรียน การสอนนี้

ดังนั้น ก่อนนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปใช้ จึงควรศึกษารูปแบบ คู่มือการใช้ รูปแบบ และ ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ อย่างละเอียดและทำความเข้าใจภาพรวมของรูปแบบการเรียนการสอน รวมทั้งรายละเอียดขององค์ประกอบทั้งหมด และปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้รูปแบบการเรียน การสอนเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพตามเป้าหมายที่วางไว้ อย่างดียิ่งต่อไป

2.2 ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน (เอกสารหมายเลข 3) โดยมีข้อสรุปดังนี้

2.2.1 แผนการเรียนรู้มีลักษณะสำเร็จรูป โดยมีองค์ประกอบหลักเหมือนกันทั้ง 8 แผน ได้แก่ วัตถุประสงค์ เนื้อหา สื่อการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน และ แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ผู้สอนเพียงทำความเข้าใจ จัดเตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์ และปฏิบัติตามการจัดการเรียนการสอนตามแผนการ จัดการเรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

2.2.2 แผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน ระบุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ตามเนื้อหา หลักสูตรของสาระสุขศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และวัตถุประสงค์ ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้สร้างได้ตั้งเป้าหมายไว้ ได้แก่

ก. เนื้อหาตามหลักสูตรสาระสุขศึกษา ได้แก่

- 1) ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาตามหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ตามหลักสูตรสถานศึกษา
- 2) พฤติกรรมสุขภาพที่ดีของผู้เรียนหลังการเรียนรู้ในเนื้อหานั้น ๆ
- 3) เจตคติที่ดีในการเรียนรู้ในเนื้อหาสุขศึกษาตามรูปแบบการเรียนรู้อันที่จัดทำขึ้น

ข. ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษใน เนื้อหาสุขศึกษา ของหน่วย การเรียนรู้นั้นๆ ได้แก่ การฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยใช้คำศัพท์ เฉพาะใน สาระเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้นั้นๆ

2.3 จัดเตรียมเครื่องมือ สื่อและวัสดุอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอน

- 2.3.1 สื่อและวัสดุอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอน โดยในแผนการจัดการเรียนรู้ ได้ระบุสื่อ และวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอนไว้แล้ว ผู้สอนจึงควรจัดเตรียมสื่อ และวัสดุอุปกรณ์ดังกล่าวให้พร้อม เช่น ใบงาน เครื่องเล่นเทปบันทึกเสียง รูปภาพ เครื่องเล่น วีซีดี เป็นต้น
- 2.3.2 เครื่องมือในการวัดประเมินผลการเรียนรู้ เช่น แบบทดสอบก่อนเรียน หลังเรียนและระหว่างเรียน แบบสังเกตพฤติกรรม เป็นต้น
- 2.4 สำรองตรวจสอบเครื่องมือ สื่อและวัสดุอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนควร สำรองและตรวจสอบความพร้อม ความถูกต้อง และจำนวนปริมาณของวัสดุ อุปกรณ์และ เครื่องมือที่ใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนให้เพียงพอและครบถ้วนสมบูรณ์ตาม จำนวนของผู้เรียน โดยอาจจัดทำรายการสำรองของสื่ออุปกรณ์เพิ่มเติมเพื่อ ความถูกต้อง ชัดเจน

3. การดำเนินการเรียนการสอน เมื่อได้ศึกษาจัดเตรียมสิ่งจำเป็นต่างๆ ไว้พร้อมแล้ว จึงดำเนินการ สอนตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ครูสอนตามขั้นตอนและเวลาที่กำหนดไว้ การศึกษาทำความเข้าใจในแต่ละขั้นตอน ล่วงหน้า และจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ที่ต้องใช้ไว้ให้พร้อมจะช่วยให้การดำเนินการสอนราบรื่นยิ่งขึ้น

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สร้างได้จัดเตรียมไว้ได้มีการวิเคราะห์เนื้อหาและ กำหนดกิจกรรม การเรียนการสอนไว้แล้ว ผู้สอนจึงควรทำความเข้าใจและอาจศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ทั้งในส่วนของ เนื้อหาสาระสุขศึกษาและเนื้อหาภาษาอังกฤษ (คำศัพท์ ความหมาย การนำคำศัพท์ในภาษาอังกฤษไป ใช้กับบริบทของการฟัง พูด อ่านและเขียน เพื่อการสื่อสาร) เพื่อผู้สอนจะได้มีความรู้ ความเข้าใจ ความ มั่นใจและมีความแม่นยำในการสอนตามขั้นตอนที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้น ใช้สำหรับการจัดการเรียนการสอนในสาระสุขศึกษา กับ นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่อยู่ในโครงการสอนสองภาษา หรือในห้องเรียนที่มีกา รจัดการ เรียนการสอนที่มีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน ซึ่งมีกำหนดให้เรียนสัปดาห์ละ 1 คาบ และมี แผนการจัดการเรียนรู้รวมจำนวนทั้งหมด 8 แผน รวมจำนวนเวลาเรียนทั้งหมด 32 คาบเรียน โดย ผู้สอนควรเรียงลำดับตามแผนการสอนที่กำหนดไว้ เนื่องจากเนื้อหาที่ผู้เรียนบางส่วน จำเป็นต้องเรียนรู้ เพื่อเป็นพื้นฐานของการเรียนในเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ในลำดับต่อไป

4. การวัดและประเมินผล

4.1 ให้ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน ตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ และบันทึกระดับคะแนนเป็นรายบุคคลของผู้เรียนลงใน ตาราง ในแบบบันทึกผลการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งในแบบบันทึกดังกล่าวได้แบ่งการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ได้แก่

4.1.1 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ในด้านความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา

4.1.2 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ในด้านพฤติกรรมสุขภาพ

4.1.3 การวัดและประเมินผลด้าน เจตคติ ต่อกการเรียนรู้ในเนื้อหาสาขาศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน

ทั้งนี้ในแบบบันทึกการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน มีส่วนประกอบทั้งหมดรวม 4 ส่วน ได้แก่

ก. ส่วนที่ 1 ตารางบันทึกเพื่อเปรียบเทียบ ผลคะแนนตามแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระสาขาศึกษา ก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน

ข. ส่วนที่ 2 ตารางบันทึกเพื่อเปรียบเทียบ ผลคะแนนตามแบบทดสอบความรู้ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน

ค. ส่วนที่ 3 แบบบันทึกพฤติกรรมสุขภาพของผู้เรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนโดยบันทึกผลการประเมินพฤติกรรมสุขภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ง. ส่วนที่ 4 ตารางบันทึกผลการสำรวจ เจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้ ก่อนและหลังการเรียนรู้

4.2 นำผลการวัดและการประเมินในเชิงปริมาณมาคิดคะแนนเฉลี่ย และเปรียบเทียบ ก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียน โดยพิจารณาว่ามีคะแนนสูงขึ้นถึงร้อยละ 15 หรือไม่

4.3 เกณฑ์การประเมินผล มีดังต่อไปนี้

4.3.1 คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบระหว่างเรียนและหลังเรียน รวมกันแล้วจะต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60

4.3.2 คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน จะต้องสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบและหลังเรียน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 15 จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ให้พิจารณาว่าหากผู้เรียนผ่านเกณฑ์ทั้ง 2 ข้อ ให้ถือว่าการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนนี้ประสบผล และผลการเรียนรู้อยู่ในระดับที่น่าพอใจ

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างแผนการเรียนการสอน HEC Model เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพ
และความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เอกสารหมายเลข 4

..... School Lopburi
Bilingual Department

LESSON PLAN 1

Year/Class: M. 2/17 & 2/18

Date:

Subject: Health Studies

Teacher:

Duration: 1 period

Edited by: Mr. Steven Buchanan

CONCEPT/TOPIC TO TEACH: Introduction and Content Overview for Term 1

Details					Time 60 (minutes)
<p>Rational:</p> <p>Introducing the learners to an overview of the course content, including the learning objectives, the expected outcome (scoring system), and the evaluation process so they can clearly understand the course in order that they might be better prepared.</p>					
<p>Expected Learning Objectives</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Recognize the objectives of the course by taking notes. 2. Prepare to learn the course content. 3. Understand the evaluation process. 					
Content					
Lesson No.	Unit/Content	Weighting Score (%)	Number of Learning Periods	Week	
1	Introduction	-	1	1	
2	Unit 1: Teen Growth & Sexual Development	15	4	2-5	
3	Unit 2: STDs (Sexually Transmitted Diseases) & Community Public Health	20	5	6-10	
	Midterm Examination	10	1	11	
4	Unit 3: Teen Social Life	10	2	12-13	
5	Unit 4: Teen Emotions	10	2	14-15	
6	Unit 5: Possible Teen Risks	15	4	16-19	
	Final Examination	20	1	20	
	Total	100	20		
<p>Scoring system for Term 1: scores between learning 80 : score for final examination 20</p>					
Material					
<ol style="list-style-type: none"> 1. PowerPoint presentation of the course introduction 2. Example of textbook 					

เอกสารหมายเลข 4

..... School Lopburi
Bilingual Department

LESSON PLAN 2

Year Level: M. 2/17 2/18

Date:

Duration: 5 periods

Subject: Health Studies

Teacher:

Edited by: Mr. Jared Mason, an American English teacher at Winituksa School

CONCEPT/TOPIC TO TEACH: Sexually transmitted diseases and public health service centers in our community

Rational:

Sexually transmitted diseases are serious problems for public health as they can not only affect human health but also have economic and social consequences. Thus, it is vital that we protect our community from these diseases.

Learning Objectives

1. Explain cause, symptoms, prevention of sexually transmitted, as well as methods for avoiding them.
2. Analyze the factors contributing to unwanted pregnancy as well as the preventions and methods of avoiding them.
3. Able to recognize and select to use public health service center in community

Content

1. Causes, symptoms, preventions, and methods of avoiding from sexual transmission diseases: HIV, syphilis, and gonorrhea diseases
2. Causes, symptoms, preventions of unwanted pregnancy, and methods of avoiding it.
3. Address and duties of the Public health service centers in the community

Material

3. **Hand out: content of diseases and worksheet 1 (for red and yellow sides)**
4. **Sticker card about the same side of student I.D**

Health Care Center:.....

Role:.....

Disease:.....

Name:.....

Health Care Center:.....

Role:.....

Disease:.....

Name:.....

5. **Power point about the game & simulation detail**
6. **Evaluation form for teacher to evaluate activity 8**
7. **Evaluation form for students to evaluate activity 8**
8. **Teacher observation form for activity 8**

Learning process and activities

Period: 1: Date:.....

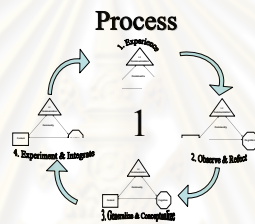
Get ready

Step 1: Preparation step: the Health studies teacher and English teacher have to discuss and plan for the scope of content to be present for the learners (Co-operation)

- **Planning the content subject (health study) and English subject** (which should be included in unit 2 of the health study content and content vocabularies, skim and scan for reading skills, oral presentation for speaking skills, writing report for writing skills, listening for presentation and recruiting information for listening skills).

Step 2: Learning process (ELT & CLIL Instructional Model); (4 sub-steps)

Step 2.1 Presenting & Acquire experiences by practice doing: start by introduction to topic Warm up:

(0-5) Ask student; (1) What do you know about sexually transmitted diseases? (2) Can anyone give some examples of sexually transmitted diseases? (3) Why do we need to learn about this topic?

Presentation of the content: by using game & simulation (Community Health Care Centers)

- **Explain the content in the Handout 1: content of unit 2**
- **Explain the simulation:** Community Health Care Centers and the family members
- **Divide students into two sides: red and yellow**
- **Explain the roles of the group work and individual work**

In this simulation: there are people working in Community Health Care Centers and the family members

Learning process and activities

Period: 2: Date:.....

Learning process and activities (Cont.)

Activity 2: Understanding the roles of the members in community: each member has two roles (role 1: an officer of the community health care, and role 2: as a member of the family) (10 minutes)

- Yellow side (5 groups: 5 people each group)
- Red side (5 groups: 5 people each)

Role 1: 5 officers in Community Health Care Centers (already prepared the content as the homework from last period plus the content handout from teacher)

Officer 1: play as the head of the health care center; this person has to co-ordinate, organize, plan, and distribute the jobs for everyone in the group and this person may come from voting from the group members.

Officer 2: Head counselor, who gives advice to the visitors (red side, family members)

Officer 3 & 4: assistant counselors who help the chief give advice to the visitors

Officer 5: Secretary to take notes and records of the visitors profiles

Role 2: Family members: two of the family member have gotten the diseases (one person got HIV and another one got syphilis, or gonorrhoea diseases (teacher prepared the worksheet 1: red side for each family to assign the two diseases as follow)

Family 1, 2, and 3 : HIV & Syphilis

Family 4 and 5: HIV & Gonorrhoea

(Note: worksheet 1 contains the symptoms, but not other information the red side has to find out what kind of disease that the two members were infected with and also complete the less information in worksheet 1)

There are 5 roles for each family member

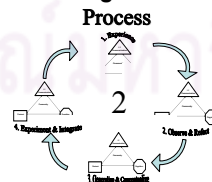
1. Father
2. Mother
3. Son in law
4. Daughter
5. Grand son or grand daughter

Each family infected with the 2 types of diseases (assigned in the worksheet 1) will fill the information into the worksheet. Each family has to discuss who will be the 2 people to get infections.

(Note: the teacher may prepare a sticker role card for each member, so the students will not confuse their roles)

Activity 3: Finding the cure for illness: (30 minutes)

Step 2.2 Gathering by observing & Reflecting

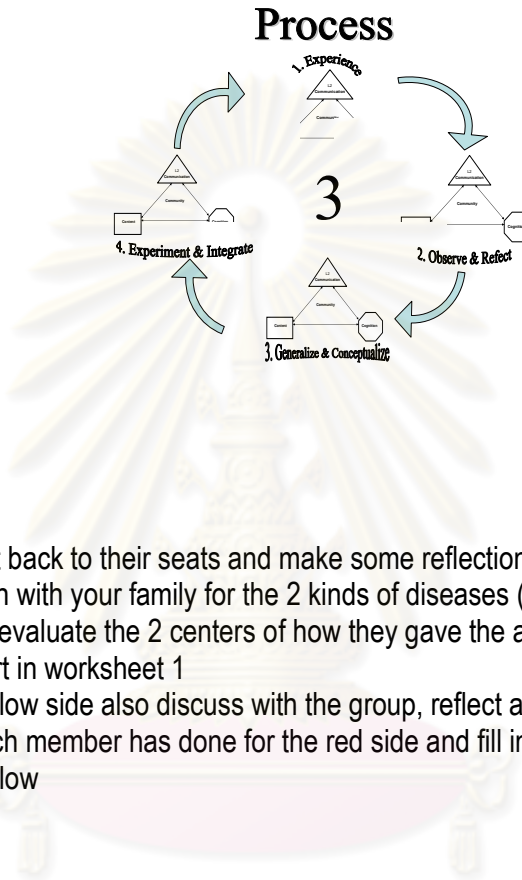
1. Yellow side will play as Health care officers while the Red side will play as the family members who need some advice for the illness

Yellow side will remain in their seats and work on worksheet 1: Yellow, while the red side has to visit 2 health care centers, will read the symptoms from worksheet 1 then visit the 1st health care centers to find out what kind of diseases they have, how to treat the illnesses people in their family before sending them to the doctor, how to prevent, and **Learning process and activities**

Learning process and activities (cont.)

then visit the 2nd health care center and do the same thing that they did with the first center. (15 minutes.)

Step 2.3 Generalize & Conceptualize

2. - Red side get back to their seats and make some reflection and debriefing by your self , then with your family for the 2 kinds of diseases (10 minutes), then compare and evaluate the 2 centers of how they gave the advice by filling in the evaluation part in worksheet 1
 - Yellow side also discuss with the group, reflect and debrief on what each member has done for the red side and fill in worksheet 1:
Yellow

Activity 4: Prepare the guideline to make the group presentation; (5 minutes)

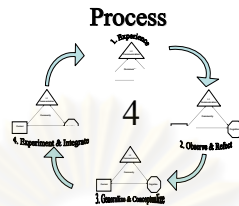
1. Red side prepare to write a report of their group illnesses as well as a 5 minute oral presentation to submit for next week
2. Yellow side also prepare to write a report about the group that has given advice to the red side and create as a 1 minute oral presentation to submit for next week

Before finish this period: teacher reminds the students to prepare for the 5 minute group oral presentation and tells the students the game will be continued for next week and everyone will still remain in their group and their roles.

Learning process and activities (Cont.)

Period: 3 Date:.....

Step 2.4 Experiment & Applying: Multiple process: integrated communicative skills of English for specific content with the health content knowledge and performance

Activity 5: Reviewing from the previous week activity

Yellow side take turns giving 1-2 minute oral report related to last week's activity 3 when the red sides visited the center (teacher has to control the time 5-7 minutes)

In this activity, the student also experiment with practicing authentic English speaking skills and presenting their creative work

Activity 6: Group work 5 minutes presentation

1. Red side take turns giving a 5-6 minute presentation. After each group presents, the teacher may ask for any feedback based on the content of the group; presentation (30 minutes)
2. Each group (group of audience) has to complete the evaluation form 1 and also prepare for 1 minute oral comments (15 minutes)
3. Each group submit worksheet 1 and evaluation 1

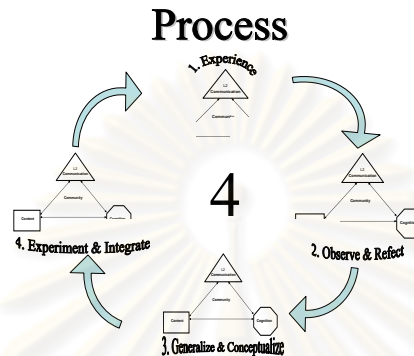
Evaluation of activity 6: - teacher will complete the evaluation form for the group work presentation and for the group giving comment
 - **students** complete evaluation from 1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Learning process and activities (Cont.)

Period: 4 Date:.....

Continue on Step 2.4 Experiment & Integrate: Multiple process: integrated communicative skills of English for specific content with the health content knowledge and performance

Cont. step 2.4

Activity 7: Take turn from 1st week activity 3 (25 minutes)

Repeat activities 1-3, but this time the red side will take the role of health care center while the yellow side take the family role

1. Red side will play as Health care officers while the Red side will play as the family members who need some advice for the illness
3. Red side will remain in their seats while the yellow side has to visit 2 health care centers; read the symptoms from worksheet 1 then visit 2 health care centers to find out what kind of diseases, how to treat the illnesses people in the family before send them to the doctor, how to prevent the family from those diseases, and then visit a second care center do the same thing with the first center. (15 minutes.)
4. - Yellow side gets back to their seats and reflects. After debrief by yourself then with your family for the 2 kinds of diseases (10 minutes). Compare and evaluate the 2 centers on how they gave the advice by filling in the evaluation part in worksheet 1
- Red side also discuss with the group, reflect, and debrief on what each member has done for the red side and fill in worksheet 2

Activity 8: using activity 4, Prepare the guideline to make a group presentation; (15 minutes)

1. Yellow side prepare to write a report of their group illnesses as well as 5 minutes presentation
2. Red side also prepare to write a report of the group that has given some advice to the red side as well as 1 minutes oral presentation
3. Submit the written report and then give 1 minute oral presentation from group 1-10

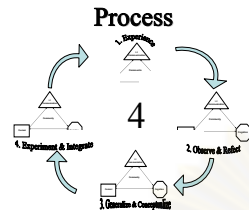
Before finish the 2nd period: teacher assign each group to create a 5 – 8 minutes presentation about their group diseases, they may create/adapt a movie, song, role play, or power point presentation for next week (2 minutes)

Teacher show an example of a song from Youtube: Swine Song (3 minutes)

Learning process and activities (Cont.)

Period: 5 Date:.....

Continue on Step 2.4 Experiment & Integrate: Multiple process: integrated communicative skills of English for specific content with the health content knowledge and performance

Cont. step 2.4

Repeat activity 5: Reviewing from the previous week activity

Yellow side take turns to give a 1-2 minute oral report related to last week activities 3 when the red sides visits the center (teacher has to control the time 5-7 minutes)

Repeat activity 6: Group work 5 minutes presentation

1. Red side take turns giving a 5-6 minute presentation. After each group presentation, the teacher may ask for any feedback based on the content of the group presentation (30 minutes)
2. Each group (group of audience) has to complete the evaluation from 1 and also prepare for 1 minute oral comments (15 minutes)
3. Each group submits worksheet 1 and evaluation 1

Evaluation of activity 6: - teacher will complete the evaluation form for the group work presentation and for the group giving comment
- students complete evaluation form 1

Evaluation Process

Step 3: Evaluation

This step can be integrated in between and after the activity

5.1 Critical thinking and reflective with the evaluation process

1. Teacher evaluate learners from activity; between and after activities focusing on: Health behavior (performance), English for specific content communicative skills
2. Teacher observes learner from activity 1-8 by completing the observation from 1
3. Learners: evaluate their classmate for activity 8

5.2 Generalize and conceptualize to create new experience

1. Use the information in activity 3 and 6 along with the worksheet to debrief and then write the report
2. Use the reflections from teacher and classmate comments to create the group work Presentation

5.3 Teacher has to give students reflection, comments and suggestions after each activity especially at the end of the simulation

Before the class ends: teacher should introduce the next lesson for the learners to get ready for the next class.

Worksheet 1 (Red)

1. Family 1,2 and 3: HIV & Syphilis 2. Family 4 and 5: HIV & Gonorrhea
Part1: each family has to help the 2 member to find out the 2 diseases that the 2 members of each family infected and complete worksheet 1
Part 2: each group has to complete the evaluate form in worksheet 1 by discuss, compare and critique the quality of giving advice from the 2 health care centers
Part 3: each group write down some notes to prepare for report and oral presentation

Worksheet 1 & Evaluation for Family 4 & 5

Part 1: Read the instruction and complete the information

1. Write down the name of the member in your family with each role
 Father: (Student name)..... No.....
 Mother: (Student name)..... No.....
 Son: (Student name)..... No.....
 Daughter: (Student name)..... No.....
2. Read the symptoms and design who will be the 2 patients, then write down the name of the patients for each sickness. Waite for the teacher signal to allow each group to visit center 1 and 2 (you have 7 minutes for each center)

Get Information from Center 1	Get Information from Center 2
Sickness 1: disease name: Role as	Sickness 1: disease Name: Role as Age
AgeSex:	Sex:
Symptoms: Many people do not develop symptoms after they first get infected with the disease. Others have a flu-like illness within several days to weeks after exposure to the virus. They complain of fever, headache, tiredness, and enlarged lymph nodes in the neck. These symptoms usually disappear on their own within a few weeks.	
Effect to unwanted pregnancy:	Effect to unwanted pregnancy:
Treatment:	Treatment:.....
Unwanted pregnancy prevention:	Unwanted pregnancy prevention:
Prevention of disease:	Prevention of disease:
Public health address.....	Public health address.....
Duty:	Duty:

3. Teacher will give signal to rotate to the second center

Get Information from Center 1	Get Information from Center 2
Sickness 2: disease Name: Role as Age Sex:	Sickness 2: disease Name: Role as Age Sex:
Symptoms: Symptoms may appear within 2-10 days after exposure to an infected person- even longer for women (up to 3 weeks).	
Effect to unwanted pregnancy: Treatment:	Effect to unwanted pregnancy: Treatment:.....
Unwanted pregnancy prevention: Prevention of disease:	Unwanted pregnancy prevention: Prevention of disease:
Public health address..... Duty:.....	Public health address..... Duty:.....

Part 2: Note taking for report and oral presentation

4. You have 10 minutes for discussion and check your group worksheet in part 1 and take note for reports and oral presentation preparation for next week

Written report	Oral Presentation	Holders
Introduction:		
Sickness 1:		
Sickness 2:		
Conclusion:		

Part 3: Complete the evaluation form below relate to the 2 centers of giving advices. Each group has 7 minutes to discuss, compare and critique the quality of giving advice from the 2 health care centers.

- 5 = Very good
 4 = Good
 3 = Moderate
 2 = Fair
 1 = Need to be improved

Name of Center 1:

Evaluation of giving advices from center 1		①	②	③	④	⑤
1	Ability to clarify the explanation when giving advices					
2	Ability to organize when giving advices					
3	Knowledge of related diseases					
4	Ability to analyze the symptoms					
Total 20						

Name of Center 2:

Evaluation of giving advices from center 1		①	②	③	④	⑤
1	Ability to clarify the explanation when giving advices					
2	Ability to organize when giving advices					
3	Knowledge of related diseases					
4	Ability to analyze the symptoms					
Total 20						

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Worksheet 1 (Yellow Side)
Health Care Center No.....

Direction

1. Read hand-out 1: sexual transmission diseases (homework from last week)
2. Write down the name of your group members below (Form A)
3. Play the roles as a health care center
4. Discuss and organize the duty as the health care officers
5. Give advices to the families visit to the center
6. Complete the profile form of the patients (Form B)

Form A: Group members:

- 1) No. Role as Officer 1
- 2) No. Role as Officer 2
- 3) No. Role as Officer 3
- 4) No. Role as Officer 4
- 5) No. Role as Officer 5

Roles of the officers at the health care center

Officer 1: play as the head of the health care center; this person has to co-ordinate, organize, planning, and distribute the jobs for everyone in the group and this person may come from voting from the group member.

Officer 2: Head counselor of the diseases, who gives advice to the health care center visitors

Officer 3 & 4: assistant counselors who help the chef give advice to the health care center visitors

Officer 5: Secretary to take not the visitor profiles and record

Form B: Profile of patients

Patient 1

- 1.) Name of the patient 2) Age:
- 3) Sex: Male Female 4) From family no.....
- 5) Symptoms:
-
- 6) Details of giving advice; 6.1) Sickness:.....
- 6.2) Treatment should as the following;
-
- 6.3) Prevention should be as the following;
-
- 6.4) Public Health Center to go; address.....
-
- Duty:.....
-
- Head counselor signature approval:.....

Patient 2

1.) Name of the patient 2) Age:

3) Sex: Male Female 4) From family no.....

5) Symptoms:

.....

6) Details of giving advice; 6.1) Sickness:.....

 6.2) Treatment should as the following;

.....

 6.3) Prevention should be as the following;

.....

 6.4) Public Health Center to go; address.....

.....

Duty:.....

.....

Head counselor signature approval:.....

Patient 3

1.) Name of the patient 2) Age:

3) Sex: Male Female 4) From family no.....

5) Symptoms:

.....

6) Details of giving advice; 6.1) Sickness:.....

 6.2) Treatment should as the following;

.....

 6.3) Prevention should be as the following;

.....

 6.4) Public Health Center to go; address.....

.....

Duty:.....

.....

Head counselor signature approval:.....

Patient 4

1.) Name of the patient 2) Age:

3) Sex: Male Female 4) From family no.....

5) Symptoms:

.....

6) Details of giving advice; 6.1) Sickness:.....

 6.2) Treatment should as the following;

.....

 6.3) Prevention should be as the following;

.....

 6.4) Public Health Center to go; address.....

.....

Duty:.....

.....

Head counselor signature approval:.....

ใบรวมคะแนนจากแบบประเมินการเรียนรู้
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2

1. แบบประเมินความรู้ผู้เรียนจาก Worksheet 1 มีเกณฑ์การประเมินมีการให้ลำดับคะแนนดังนี้

- 5 = Very good
4 = Good
3 = Moderate
2 = Fair
1 = Need to be improved

Total score: Worksheet 1

45

Part	Activities in Worksheet 1	①	②	③	④	⑤	Note
1	1.1 Content clarify 1.2 Complete all information 1.3 Accurate information						
2	2.1 Complete all information 2.2 Accurate information						
3	Complete the form						
	Total						

2. แบบประเมินตนเอง

Total score: Self evaluation

10

3. แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

Total score: English for Specific Content

45

Group no:.....
Total Score 100/.....

ภาคผนวก ง

- แบบวัดพฤติกรรมสุขภาพด้านความรู้ (สาระสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ)
- แบบวัดพฤติกรรมสุขภาพด้านเจตคติของผู้เรียนในการเรียนรู้สาระสุขศึกษาตามรูปแบบ HEC
- แบบวัดพฤติกรรมสุขภาพด้านการปฏิบัติของผู้เรียนในการเรียนรู้สาระสุขศึกษาตามรูปแบบ HEC
- แบบประเมินสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในเนื้อหาเฉพาะ (สาระสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อ)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

Final Examination Term 1: Mathayom 2 Health-studies 2010

Part 1 Multiple choice

20 items

Part 2: Complete the information 10 items

Part 1 Chose the best answer

1. How should you practice in order to adapt yourself in physical change during the teen age?
 - a. Take a lot of extra vitamins
 - b. Exercise once a week
 - c. Eat out at a very good restaurant
 - d. **Select to eat healthy food**
2. Which is correct about BMI?
 - a. **BMI = (weight/height²)**
 - b. BMI = (weight²/height)
 - c. BMI = (weight/height³)
 - d. BMI = (weight/height)
3. Who is considered to be a fat person?
 - a. Tommy weighs 46 kg. and is 156 cm. tall
 - b. Amy weighs 51 kg. and is 162 cm. tall
 - c. **William weighs 57 kg. and is 159 tall**
 - d. Adam weighs 65 kg. and is 164 tall
4. What is/are the major difference(s) between the school age and teen-age periods?
 - a. social
 - b. body
 - c. cognition
 - d. **mind and emotion**
5. When does the fastest growth period of a person occur?
 - a. 4-6 years old
 - b. 8-10 years old
 - c. **13-15 years old**
 - d. 17-19 years old
6. What does appear to change in a person during the teen-age years?
 - a. the heart and lung develop
 - b. the number of teeth will increase
 - c. the number of bones will increase
 - d. the endocrine system produces hormones
7. What is the sign when a female is ready to get pregnant?
 - a. body shape changing
 - b. **menstrual period starting**
 - c. pimples appearing
 - d. hair color changing
8. What is the main effect resulting from changing and developing sexual characteristics?
 - a. environment
 - b. the endocrine system
 - c. genetic
 - d. **the changing of mind and emotion**
9. What is the leading factor that causes females to have sex before it's appropriate?
 - a. having a boyfriend
 - b. **having media influence**
 - c. having less exercise
 - d. having gender equality
10. What is consider to be a cultural gender role?
 - a. Females and males should not have the same education.
 - b. **Females and males should have the same rights and dignity as gender equality.**
 - c. Men should protect the dignity of themselves.
 - d. Husbands and wives should get divorce if they have problems.
11. Which of the following actions is appropriate for a woman?
 - a. **Not allow a man to treat you violently.**
 - b. Follow the man you like where ever he leads you.
 - c. Allow your boyfriend to touch your body.
 - d. Allow the man you love to be your leader.

12. What do we call “effective sexual behavior”?
- The culture of speech
 - The culture of sexuality**
 - The culture of physicality
 - The culture of gesture
13. What mostly causes the stress for teen age?
- family issues**
 - social issues
 - cost of living
 - environment issues
14. What often happens physically when people have stress?
- headaches
 - stomachaches
 - faster heart beat
 - a person may have differences symptoms and all above may be occurred or fit may occurred only one or two symptoms.
15. Does massage help to release stress? Why?
- No, because it causes more stress.
 - No, because it is not the right way to release stress.
 - Yes, because it is the best and most healthy way to release stress.
 - Yes, because it is good for cardio-respiration and muscular relaxation**
16. Which is considered as creative solution?
- use reason to solve the problem
 - be patient
 - solve the problem peacefully and with reason**
 - solve the problem without violence
17. Which is about community safety?
- have a large economic system
 - have a rich family
 - have a good mental health system
 - have good physical and mental health system**
18. Who should you tell when you find an unsafe web-site?
- police station
 - The Office of Consumer Control
 - NECTEC Center**
 - Food and Medicine Committee
19. Which is the best way to protect yourself from advertisement media?
- Don’t believe what you see
 - Read the details from advertisement and believe them
 - Don’t believe anything from the advertisement
 - Read, think about, and consider the details from advertisements before you decide to believe them or not**
20. Which is a good way to protect yourself from internet harm?
- Always have conversations, access, or exchange anything on the internet
 - Send your personal information to anyone that you meet on the internet
 - Should make friend with people that you know from internet
 - Do not have seriously conversations with strangers on the internet**

Part 2 Answer the related information

21. Please write **True or False** in front of information that related to the problems and effects of unwanted pregnancy

- ... **T** ... 21.1 Having sex before the appropriate time, especially in teen age is not acceptable behavior in the Thai culture.
- ... **F** ... 21.2 Having sex before the appropriate time will only causes unwanted pregnancy.
- ... **T** ... 21.3 Being together alone between a boy and a girl and touching, kissing, and then positively lead to having sex without planning (no birth control)
- ... **F** ... 21.4 **Rape** is an assault by a person involving sexual intercourse with another person with that person's consent
- ... **T** ... 21.5 Taking drug can be cause of having sex and will leading to sexually transmitted diseases because they have no conscious

22. Please write **True or False** in front of information that related to birth control

- ... **T** ... 22.1 Using condom for birth control is one of the best way because it is not effect to our hormones
- ... **T** ... 22.2 There are also female condoms to use as a birth control method
- ... **F** ... 22.3 Most pills are made of one hormones called estrogen.
- ... **T** ... 22.4 The only way to make absolutely of birth control is not to have sex at all and just say “no” for having sexual relation.
- ... **F** ... 22.5 Hormone shots do not work much like the pill to prevent pregnancy.

23. Give 5 examples of good “Healthy behavior”

.....
..... the answers will be varies
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

24. Sexually transmitted diseases

Sexually transmitted diseases	Causes	Prevention
Gonorrhoea	Neisseria bacteria	Use condom, avoid sexual intercourse and have STD. test before having sexual relationship
Syphilis	bacteria	
HIV	virus	

25. Please, match the name of public health centers (no.25.1-25.2) with the correct level of the health care service center (a-d).

a. National level,	b. Provincial level,
c. District level,	d. Sub-district level,

Name of Public Health Center	Level of the public health care centre
25.1 The Ministry of Public health	a. National level
25.2 Lopburi hospital	b. Provincial level
25.3 Thaihin Heigine Station	d. Sub-district (Tambol) level
25.3 Koksamrong Hospital	c. District level
25.5 Pattananikom Public Health Center	c. District level

26. Please write **True or False** in front of information that related to creative communication

...T... 26.1 Using polite words and positive ways of talks and negotiations   ...F... 26.2 Sunee tells her friends that she doesn't want to finish the group work today because she has to go for a movie with her mother.   ... T... 26.3 Avoiding the gossip situation   ...F... 26.4 Showing your care ness by always buying your friends something   ... F... 26.5 Having eyes contact directly when your teacher warning you not to go to class late.

27. Please match the life skills components that are categorized by WHO

a. Communication skills.	b. Decision-making skills
c. self-management skills	

...b.. 27.1 Critical thinking skills and
...a.. 27.2 Interpersonal skills and
...c.. 27.3 Coping skills and

28. Please give examples for each of the 3 steps that are related to denying skills

Step 1: Expressing a feeling and giving reasons, example; "I'm sorry I can't go with you because I have to finish my homework.

Step 2: Giving a denial answer, example; **the answers will be varies**

Step 3: Asking for agreement, example; **the answers will be varies**

29. Please identify the 4 different types of stress warning signs and symptoms by matching letter a to d with the correct box of warning signs and symptoms below

a. Physical Symptoms	b. Behavioral Symptoms
c. Cognitive Symptoms	d. Emotional Symptoms

Stress Warning Signs and Symptoms	
<p>c. Cognitive Symptoms</p> <ul style="list-style-type: none"> • Memory problems • Inability to concentrate • Poor judgment • Seeing only the negative • Anxious or racing thoughts • Constant worrying 	<p>d. Emotional Symptoms</p> <ul style="list-style-type: none"> • Moodiness • Irritability or short temper • Agitation, inability to relax • Feeling overwhelmed • Sense of loneliness and isolation • Depression or general unhappiness
<p>a. Physical Symptoms</p> <ul style="list-style-type: none"> • Aches and pains • Diarrhea or constipation • Nausea, dizziness • Chest pain, rapid heartbeat • Loss of sex drive • Frequent colds 	<p>b. Behavioral Symptoms</p> <ul style="list-style-type: none"> • Eating more or less • Sleeping too much or too little • Isolating yourself from others • Procrastinating or neglecting responsibilities • Using alcohol, cigarettes, or drugs to relax • Nervous habits (e.g. nail biting, pacing)

30. Please identify your triggers (✓)

Which of these alternatives have you used to deal with anger?

	Alternatives used to deal with anger	Yes	No
30.1	Address the problem.		
30.2	Release excess energy		
30.3	Avoid certain situation		
30.4	Avoid destructive behavior		
30.5	Ask for help		

ผลการประเมินจากแบบสอบถามพฤติกรรมสุขภาพในด้านเจตคติ (A) ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้
ในเนื้อหาสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน ก่อนเรียนและหลังเรียน

พฤติกรรมสุขภาพด้านเจตคติใน	\bar{X}		S.D.		∞	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
1) เมื่อนักเรียนหญิงมีประจำเดือนครั้งแรก ควรปรึกษาเพื่อนเท่านั้น	1.89	1.76	0.91	0.76	0.74	0.70
2) ผู้หญิงขณะมีประจำเดือนไม่ต้องออกกำลังกาย	2.62	2.61	0.90	1.08	0.73	0.71
3) การมีขนาดเคราของวัยรุ่นชาย แสดงถึงการเป็นคนมีอารมณืทางเพศสูง	2.19	1.80	1.01	0.68	0.71	0.70
4) การออกกำลังกายทำให้มีความเครียดมากขึ้น	2.53	2.20	1.23	1.16	0.71	0.70
5) การจำหน่ายถุงยางอนามัยในโรงเรียนเป็นสิ่งที่เหมาะสม	2.15	2.13	1.21	1.31	0.72	0.70
6) การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองถือเป็นเรื่องผิดศีลธรรม	2.00	1.87	0.93	0.83	0.73	0.70
7) การถูกยุงกัด ถือว่าเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์	2.09	2.04	0.99	0.98	0.72	0.70
8) การตรวจเลือดก่อนแต่งงานเป็นการไม่ไว้วางใจของผู้ที่จะแต่งงานกัน	2.15	2.26	1.10	1.29	0.72	0.70
9) การเล่นเกมกับเพื่อนออนไลน์ นับเป็นวิถีคลายความเครียดที่ดี	2.40	2.50	1.15	1.11	0.71	0.70
10) ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วควรเป็นแม่บ้าน ดูแลลูกเท่านั้น	2.11	2.00	0.96	0.96	0.72	0.70
11) การข้ามถนนไม่จำเป็นต้องข้ามตรงทางม้าลาย หากรถติดไฟแดง	2.34	2.24	1.04	1.09	0.73	0.70
12) การคาดเข็มขัดนิรภัยขณะนั่งรถที่เบาะหลังไม่จำเป็น เพราะไม่ช่วยลดการบาดเจ็บ	2.06	2.72	1.00	4.37	0.73	0.71
13) การร้องไห้เป็นวิธีการปฏิเสธที่ดีต่อการมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีก	2.40	2.37	1.13	1.12	0.73	0.70
14) การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานถือเป็นการแสดงความรักที่แท้จริง	1.72	1.54	0.99	0.83	0.72	0.70
15) การสวมกางเกงขาสั้นตามแฟชั่น ไปตามห้างสรรพสินค้าถือเป็นเรื่องเหมาะสม	2.43	2.43	1.13	0.98	0.73	0.70
16) การตะแคงเนื้อตอตัวกับเพื่อนต่างเพศของวัยรุ่นทำให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้	2.64	2.87	1.16	1.29	0.74	0.70
17) การทะเลาะวิวาทในกลุ่มเพื่อนวัยรุ่นมักเกิดจากการดื่มสุรา	3.45	3.85	1.23	1.09	0.74	0.70
18) การปฏิเสธเพื่อนในการเที่ยวกลางคืน นับเป็นผู้มีวิจารณญาณที่ดี	3.81	4.15	1.24	0.98	0.73	0.70
19) การใช้สารเสพติดเป็นสาเหตุหนึ่งของอุบัติเหตุ	4.06	4.30	1.16	0.98	0.73	0.70
20) การมีทักษะชีวิตช่วยป้องกันปัญหาสารเสพติด	4.00	4.41	1.16	0.90	0.73	0.70

$n=46$

คำถามในเชิงลบ ที่มีการกลับคะแนนแล้ว (Inverse score)

5 หมายถึง มีเจตคติดีมาก	แปลผลด้วยคะแนน 4.50 – 5.00
4 หมายถึง มีเจตคติดี	แปลผลด้วยคะแนน 3.50 – 4.49
3 หมายถึง มีเจตคติระดับปานกลาง	แปลผลด้วยคะแนน 2.50 – 3.39
2 หมายถึง มีเจตคติระดับน้อย	แปลผลด้วยคะแนน 1.50 – 2.49
1 หมายถึง มีเจตคติระดับน้อยมาก	แปลผลด้วยคะแนน 1.00 – 1.49

ผลการประเมินจากแบบสอบถามจากผู้ปกครองนักเรียน เกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน ใน
ด้านการปฏิบัติ ก่อนเรียนและหลังเรียน (ผู้ปกครอง)

พฤติกรรมสุขภาพในด้านการปฏิบัติ (P)	X		S.D.		∞	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
1) นักเรียนรักษาความสะอาดร่างกาย ของตนเองในช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงในช่วงวัยรุ่น	4.36	4.39	0.69	0.68	0.74	0.70
2) นักเรียนปรึกษาผู้ปกครองในเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย	3.64	3.76	0.91	0.84	0.74	0.70
3) นักเรียนพูดคุยกับผู้ปกครองเกี่ยวกับการคุมกำเนิด	2.18	2.39	1.15	1.16	0.75	0.70
4) นักเรียนขออนุญาตผู้ปกครองก่อนออกไปทำกิจกรรมต่างๆ นอกบ้าน	4.27	4.46	1.07	0.80	0.74	0.70
5) นักเรียนเล่า เรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน ให้ผู้ปกครองฟัง	3.69	4.02	0.99	0.88	0.73	0.70
6) นักเรียนทำกิจกรรมนันทนาการเพื่อผ่อนคลายความเครียด	3.78	4.02	0.87	0.74	0.76	0.72
7) นักเรียนพูดคุยสภาพกับคนในครอบครัว	3.82	3.87	0.91	0.88	0.73	0.70
8) นักเรียนระงับอารมณ์ได้ เมื่อเกิดความขัดแย้งกับผู้อื่น	3.49	3.67	0.81	0.79	0.74	0.70
9) นักเรียนขอความช่วยเหลือจากคนในครอบครัว หรือผู้อื่นเมื่อเกิดปัญหา	3.62	3.87	0.88	0.85	0.72	0.71
10) นักเรียนปิดประตู ใต้อกลอน เมื่ออยู่บ้านคนเดียว	4.16	4.26	1.06	0.95	0.77	0.70
11) นักเรียนแต่งกาย มิดชิด เมื่อออกนอกบ้าน	3.89	4.02	0.98	0.88	0.73	0.75
12) นักเรียนปรึกษาคนในครอบครัวก่อนการซื้อของที่มีการโฆษณา	3.56	3.87	1.07	0.88	0.73	0.76
13) นักเรียนดื่มของมีแอลกอฮอล์	1.24	1.13	0.67	0.34	0.76	0.70
14) นักเรียนสูบบุหรี่	1.04	1.07	0.20	0.68	0.76	0.70
15) นักเรียนพูดคุยกับคนแปลกหน้า	1.91	1.89	0.82	0.84	0.74	0.72
16) นักเรียนออกไปเที่ยวกับเพศตรงข้าม	1.58	1.41	0.81	1.14	0.75	0.71
17) นักเรียนพูดคุยถูกคนต่างเพศ	1.73	1.72	0.86	0.80	0.77	0.76
18) นักเรียนทะเลาะกับเพื่อน อย่างรุนแรง	1.76	1.76	0.83	0.88	0.75	0.70
19) นักเรียนชอบพูดคุยกับผู้อื่น	1.53	1.52	0.89	0.77	0.74	0.71
20) นักเรียนทำทุกอย่างเพื่อให้เป็นที่ยอมรับจากผู้อื่น	2.82	2.83	0.86	0.88	0.76	0.76

$n=46$

คำถามในเชิงลบ ที่มีการกลับคะแนนแล้ว (Inverse score)

5 หมายถึง มีการปฏิบัติมาก

แปลผลด้วยคะแนน 4.50 – 5.00

4 หมายถึง มีการปฏิบัติดี

แปลผลด้วยคะแนน 3.50 – 4.49

3 หมายถึง มีการปฏิบัติระดับปานกลาง

แปลผลด้วยคะแนน 2.50 – 3.39

2 หมายถึง มีการปฏิบัติระดับน้อย

แปลผลด้วยคะแนน 1.50 – 2.49

1 หมายถึง มีการปฏิบัติระดับน้อยมาก

แปลผลด้วยคะแนน 1.00 – 1.49

แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

Report Evaluation From

(by teacher)

Name _____ Topic: _____
Group: _____ Overall Grade: _____

Rating	Notes and Comments	Evaluate for
1. Overall Organization: [10] (Logical, integrated, systematic).		Language
2. English [30] (paper well proofed, spelling, proper sentence structure; information clearly presented, concise and easy to follow.)		Language
3. Content: [50] Problem well defined; most probable causes justified; solutions logical, listed in order of priority and justified		Content
4. References:[10] (Cited in body of report and property listed at end of paper)		Language
Total: 100 / 4 = 25		

**Presentation
Evaluation From**
(by teacher & classmates)

	When performing this presentation	①	②	③	④	⑤	Note
1	Confident and cheerful.						
2	Using words choice						
3	Organization						
4	Clear explanation						
5	Timing						
	Total: 25						

ภาคผนวก จ

แบบประเมินเครื่องมือการวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญ

- แบบประเมินรูปแบบการเรียนการสอน HEC
- แบบประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน HEC
- แบบประเมินแผนการจัดการเรียนการสอน HEC

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบประเมินรูปแบบการสอน

คำชี้แจง

แบบประเมินรูปแบบการสอนนี้ใช้ในการประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอนและเอกสารการใช้รูปแบบการเรียนการสอนสุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตาม ทฤษฎี การเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาพ และความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วยเอกสารและรายการในการประเมินดังนี้

เอกสารหมายเลข 1	รูปแบบการสอน
เอกสารหมายเลข 2	คู่มือการใช้รูปแบบการสอน
เอกสารหมายเลข 3	ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน จำนวน 1

แผน

วิธีการประเมิน

แบบประเมินนี้เป็นแบบประเมินจัดอันดับคุณภาพแบบมาตราส่วนประเมินค่า โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	ดีมาก
4	หมายถึง	ดี
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	พอใช้
1	หมายถึง	ควรปรับปรุง

โปรดพิจารณาเอกสารต่างๆ ตามรายการประเมินที่กำหนดไว้ โดยใช้เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่าน และหากท่านมีข้อเสนอแนะกรุณา บันทึกในข้อคิดเห็นเพิ่มเติมในช่องทำรายการประเมินแต่ละหัวข้อ ทั้งนี้เพื่อวิจัยจะสามารถนำไปแก้ไขปรับปรุงรูปแบบการสอนให้มีคุณภาพให้ดีขึ้นต่อไป

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของท่านสำหรับการประเมินรูปแบบการสอนนี้

นางรุ่งระวี สมะวรรณนะ

ผู้วิจัย

การประเมินเอกสารหมายเลข 1 รูปแบบการสอน

รายการประเมิน	อันดับคุณภาพ					ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	5	4	3	2	1	
1. ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบ HEC						
1.1 ความชัดเจนในการบรรยายความเป็นมาของการพัฒนารูปแบบการสอน						
1.2 ความเหมาะสมของเหตุผลในการพัฒนารูปแบบการสอน						
2. แนวคิดทฤษฎีพื้นฐานของรูปแบบ HEC						
2.1 ความชัดเจนในการบรรยายถึงทฤษฎีพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน						
2.2 ความเหมาะสมในการนำทฤษฎีและแนวคิดมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอน						
3. การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบ HEC						
3.1 ความครอบคลุมขององค์ประกอบต่างๆ รูปแบบการสอน (หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน และการประเมิน)						
3.2 ความสอดคล้องกันขององค์ประกอบต่างๆ ของรูปแบบการสอน						
4. หลักการ						
4.1 ความชัดเจนของหลักการของรูปแบบการสอน						
4.2 ความสอดคล้องของหลักการกับทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน						
5. วัตถุประสงค์การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ HEC						
5.1 ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน						
5.2 ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับหลักการของรูปแบบการสอน						

รายการประเมิน	อันดับคุณภาพ					ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	5	4	3	2	1	
6. เนื้อหา						
6.1 ความเหมาะสมของเนื้อหาที่กำหนดไว้ในรูปแบบการสอน						
6.2 ความสอดคล้องของเนื้อหากับวัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน						
7. ลักษณะการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ HEC						
7.1 ความชัดเจนของลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในรูปแบบการสอน						
7.2 ความสอดคล้องของลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน						
8. การวัดและประเมินผลตามรูปแบบ						
8.1 ความชัดเจนของหลักเกณฑ์และแนวทางในการวัดและประเมินผลที่กำหนดไว้ในรูปแบบการสอน						
8.2 ความเหมาะสมของหลักเกณฑ์และแนวทางในการวัดและประเมินผลที่กำหนดไว้ในรูปแบบการสอน						
8.3 ความสอดคล้องของแนวทางการวัดและประเมินผลกับจุดประสงค์ของรูปแบบการสอน						

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

การประเมินเอกสารหมายเลข 2 คู่มือการใช้รูปแบบการสอน

รายการประเมิน	อันดับคุณภาพ					ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	5	4	3	2	1	
1. เอกสารหมายเลข 2 “คู่มือการใช้รูปแบบการสอน “ ให้รายละเอียดเพียงพอต่อการนำรูปแบบการสอนไปใช้						
2. รายละเอียดใน “คู่มือการใช้รูปแบบการสอน “ ระบุการจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นในการเตรียมการก่อนการสอนได้ชัดเจน						
3. รายละเอียดใน “คู่มือการใช้รูปแบบการสอน “ ระบุการจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นในการเตรียมการก่อนการสอนได้ครบถ้วน						
4. รายละเอียดใน “คู่มือการใช้รูปแบบการสอน “ มีการบรรยายให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้รูปแบบการสอนอย่างความชัดเจน						
5. รายละเอียดใน “คู่มือการใช้รูปแบบการสอน “ มีการบรรยายให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้รูปแบบการสอนที่เข้าใจได้ง่าย						

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ศูนย์วิทยพัชยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนการสอน

คำชี้แจง

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนการสอน นี้ใช้ในการประเมินคุณภาพของ แผนการจัดการเรียนการสอนตาม รูปแบบการสอน สุขศึกษาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อตามแนวคิดการเรียนรู้เน้นประสบการณ์และแนวคิดการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับภาษา เพื่อเสริมสร้าง พฤติกรรม สุขภาพ และความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วยเอกสารและรายการในการประเมินดังนี้

เอกสารหมายเลข 1	รูปแบบการสอน
เอกสารหมายเลข 2	คู่มือการใช้รูปแบบการสอน
เอกสารหมายเลข 3	แผนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอน จำนวน 5

แผน

วิธีการประเมิน

แบบประเมินนี้เป็นแบบประเมินจัดอันดับคุณภาพแบบมาตราส่วนประเมินค่า โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	ดีมาก
4	หมายถึง	ดี
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	พอใช้
1	หมายถึง	ควรปรับปรุง

โปรดพิจารณาเอกสารต่างๆ ตามรายการประเมินที่กำหนดไว้ โดยใช้เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่าน และหากท่านมีข้อเสนอแนะกรุณา บันทึกในข้อคิดเห็นเพิ่มเติมในช่องทำรายการประเมินแต่ละหัวข้อ ทั้งนี้เพื่อวิจัยจะสามารถนำไปแก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นให้มีคุณภาพให้ดีขึ้นต่อไป

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของท่านสำหรับการประเมินรูปแบบการสอนนี้

นางรุ่งระวี สมะวรรณนะ

ผู้วิจัย

การประเมินเอกสารหมายเลข 3 แผนการจัดการเรียนการสอน

รายการประเมิน	อันดับคุณภาพ					ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	5	4	3	2	1	
1. การกำหนดองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้						
3.1 ความครอบคลุมขององค์ประกอบต่างๆ แผนการจัดการเรียนการสอน(วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนและการประเมิน)						
3.2 ความสอดคล้องกันขององค์ประกอบต่างๆ ของรูปแบบการสอน						
2. วัตถุประสงค์การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ						
2.1 ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของแผนการจัดการเรียนการสอน						
2.2 ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับหลักการของรูปแบบการสอน						
3. เนื้อหา						
3.1 ความเหมาะสมของเนื้อหาที่กำหนดไว้ แผนการจัดการเรียนการสอน						
3.2 ความสอดคล้องของเนื้อหากับวัตถุประสงค์ของแผนการจัดการเรียนการสอน						
4. ลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
4.1 ความชัดเจนของลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ในรูปแบบการสอน						
4.2 ความสอดคล้องของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของรูปแบบการสอน						

รายการประเมิน	อันดับคุณภาพ					ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
	5	4	3	2	1	
4.3 ความสอดคล้องของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนกับรูปแบบการสอน						
5. การวัดและประเมินผลตามรูปแบบ						
5.1 ความชัดเจนของการวัดและการประเมินผลที่ กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนการสอน						
5.2 ความเหมาะสมของเกณฑ์ในการวัดและ ประเมินผลที่กำหนดไว้ในแผนการสอน						
5.3 ความสอดคล้องของการวัดและประเมินผล กับจุดประสงค์ของการเรียนรู้						

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

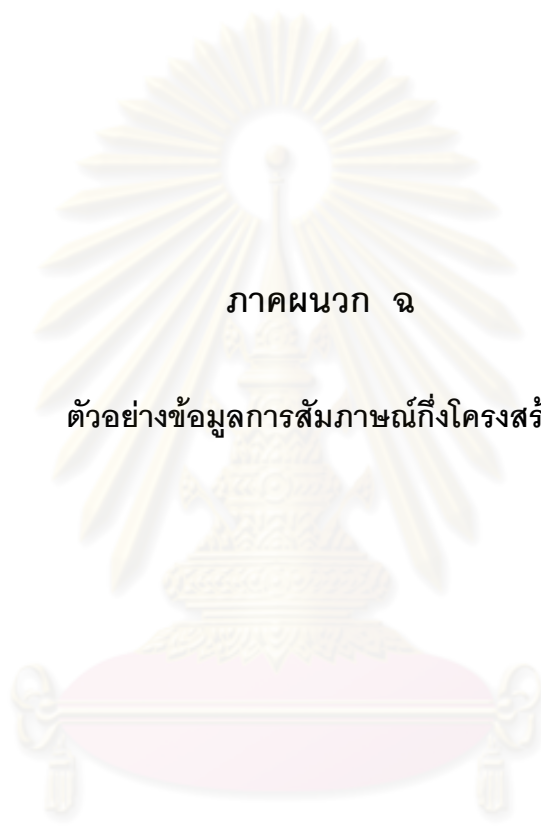
.....

.....

.....

.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ฉ

ตัวอย่างข้อมูลการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างข้อมูลการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

สัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างจากผู้ปกครอง คนที่ 1

ถาม ขออนุญาตสัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนนะคะว่าพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนเป็นอย่างไรบ้างในช่วง 2-3 เดือนที่ผ่านมานักเรียนมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้าง ได้มีการพูดคุย หรือสอบถามความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้าง เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทั้งการปรับตัว หรือว่าช่วงวัยรุ่นเด็กจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย อาจจะเริ่มมีประจำเดือน มีหน้าอก ต้องทาเสื้อยกทรง หรืออะไรอย่างนี้ และการปรับตัวเข้ากับเพื่อนๆ นักเรียนเป็นอย่างไร

ตอบ ถ้าเป็นลูกสาวนะคะ เมื่อก่อนก็จะไม่ค่อยอะไร ก็จะลักษณะถามเพื่อนๆ ว่าเป็นเหมือนกันไหม แต่ช่วงหลังๆ เด็กก็จะเริ่มถามว่าทำไมเราถึงเป็นประจำเดือนเพราะอะไร แล้วอย่างนี้จะท้องได้ไหม อะไรประมาณนี้ ก็จะอธิบายให้เหตุผลให้ลูกฟัง ส่วนเรื่อง เช่น หน้าอก ที่จะต้องขึ้น ใส่เสื้อยกทรงแบบไหน ลูกก็กลัวที่จะเข้ามา

ถาม เมื่อก่อนเขาอายุไหมคะที่จะมาถามแม่

ตอบ อายุคะ อายุไม่กล้าถามว่ามีหน้าอกจะใส่อะไร เพราะโดยปกติ เด็กก็จะใส่เสื้อกล้ามซึ่งไม่ใช่เสื้อบังทรง แต่หลังจาก หลังๆ มาเนี่ยคะ ก็จะมาถามว่าจะใส่เสื้อยกทรงแบบไหนดี ก็เลย ก็เลย คือถามมากขึ้นนะคะ

ถาม แล้วสังเกตไหมคะเมื่อก่อนเค้าเครียดๆ หรือว่ามีความไม่กล้าพูดไม่กล้าถามเกี่ยวกับร่างกายที่เปลี่ยนแปลงมากขึ้น

ตอบ ก็มีคะที่ไม่กล้าถาม เช่น มีประจำเดือนครั้งแรก พอเด็กมีประจำเดือนก็ไม่กล้าถาม แต่หลังๆ มาก็ถามว่าเพราะอะไร แล้วก็เรียนรู้กันเอง ทำไรเราเป็นแล้วเพื่อนยังไม่เป็น แล้วเค้าเริ่มสนิทกับเพื่อนมากขึ้น ก็คุยกันเอง เพราะ ม ๒ แล้วเริ่มสนิทมากขึ้น แล้วก็มาถามเรามากขึ้น

ถาม แล้วสังเกตไหมคะว่านักเรียนมีความเครียด ไม่กล้าพูดกับคุณแม่เพราะอะไร

ตอบ ก็มีคะ เดี่ยวนี้ก็เลยไม่เครียดเหมือนแรกๆ เพราะสามารถพูดกับคุณแม่ได้มากขึ้น

ถาม แล้วในเรื่องการปรับตัวเข้ากับเพื่อนๆ ละคะ

ตอบ มีช่วงหนึ่ง ที่มีปัญหาเข้ากับเพื่อนๆ ไม่ได้ เหมือนว่าเฮ้เราผิดแปลกไปจากคนอื่นหรือเปล่า เหมือนกับว่า อย่างเช่น เราเป็นประจำเดือนแล้วเพื่อนยังไม่ได้เป็น ก็เลยช่วงที่เป็นก็เหมือนเก็บตัวอยู่คนเดียว แล้วไม่กล้าที่จะคุยกับใคร แต่หลังๆ มากก็เริ่มรู้สึกเหมือนกับมีพวกเดียวกัน หรือว่าอะไรอย่างนี้ เค้าเริ่มคุยมากขึ้น

ถาม แล้วเค้าเคยมาพูดคุยเกี่ยวกับการคุมกำเนิดไหมคะ

ตอบ แรกๆ ไม่ แต่หลังๆ ก็มาเริ่มมาถามอย่างคุณยังงัย มีลูกยังงัย (ช่วยให้กล้าถามมากขึ้น)

ถาม แล้วคุณแม่แปลกใจไหมคะว่า เพราะลูกไม่เคยถามเลย ทำไมถึงมาถามเมื่อเรื่องนี้ คุณแม่กังวลบ้างไหม

ตอบ แปลกใจคะเพราะไม่เคยถามเลย แต่ถามเค้า เค้าก็บอกว่า เค้าเรียนมาก็เลยมาถามแม่

ถาม แล้วเค้าเคยมีปัญหารื่องการอารมณ์ การควบคุมอารมณ์

ตอบ มีคะ แปรปรวน อารมณ์แปรปรวน เริ่มเป็นวัยรุ่น ก็เวลาพูดอะไรขึ้นมาก็เถียง มีความคิดเป็นของตัวเอง ไม่ฟังคนอื่น

ถาม ส่วนใหญ่ถ้าเค้ามีปัญหาจะปรึกษาใคร ทางคุณแม่ หรือคุณพ่อ หรือทางเพื่อนๆ

ตอบ ส่วนใหญ่เมื่อก่อนก็จะเป็นเพื่อน เพราะก็คอยถามๆ ว่าลูกมีปัญหาอะไรหรือเปล่า เห็นเค้าโทรถาม และคุยกับเพื่อนๆ แต่หลังๆ รู้สึกดีขึ้น เค้าหาเรามากขึ้นกล้าพูดมากขึ้น

ถาม แล้วเค้ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องความเสมอภาคทางเพศบ้างไหม ว่าทำไมผู้นำต้องเป็นชาย หรืออะไรเหล่านี้

ตอบ เค้าเคยถามว่าเมื่อก่อนนี้ผู้หญิงก็จะเป็นนาง แต่เดี๋ยวนี้ใช้ นาง หรือ นางสาวก็ได้ เพราะผู้ปกครองบางคนก็ใช้นางสาว คนแถวบ้าน หนองคะ คือเป็นสังคมทหารเค้าก็จะถามว่า นางสาวใช้ได้หรือ

ถาม แล้วอีกข้อหนึ่งคะ เวลาที่นักเรียนไปเที่ยวข้างนอกเค้าแต่งกายอย่างไรบ้าง

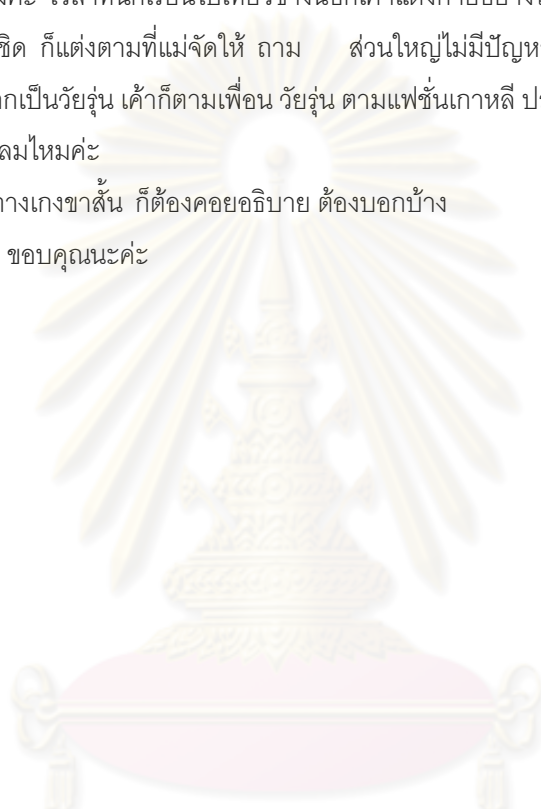
ตอบ เมื่อก่อนก็มีติด ก็แต่งตามที่แม่จัดให้ ถาม ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาเรื่องนี้ใช้ไหมคะ

ตอบ ใช่คะ หลังจากเป็นวัยรุ่น เค้าก็ตามเพื่อน วัยรุ่น ตามแฟชั่นเกาหลี ประมาณนั้น

ถาม มีความล่อแหลมไหมคะ

ตอบ ก็มีบ้าง เช่น กางเกงขาสั้น ก็ต้องคอยอธิบาย ต้องบอกบ้าง

ขอบคุณมากเลยคะ ขอบคุณนะคะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางรุ่งระวี สมะวรรณะ เกิดวันที่ 13 ธันวาคม 2511 สำเร็จการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์
บัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2534 และ สำเร็จ
การศึกษาระดับปริญญาโท สาขาบริหารการกีฬา (Master of Sports Administration) จาก
มหาวิทยาลัย โอไฮโอ (Ohio, USA) ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อปีการศึกษา 2538 และ สำเร็จ
การศึกษาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์ (การการสอนภาษาอังกฤษเพื่อ
วัตถุประสงค์เฉพาะ) หลักสูตรนานาชาติ จากมหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อปีการศึกษา 2552
ปัจจุบันเป็นครูเอกชน ที่โรงเรียนวินิตศึกษา ในพระราชูปถัมภ์ฯ จังหวัดลพบุรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย